

En ny svensk tullagstiftning

*Betänkande av Utredningen om en svensk
tullagstiftning i unionen*

Stockholm 2015

STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

SOU 2015:5

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst.
Beställningsadress: Fritzes kundtjänst, 106 47 Stockholm
Ordertelefon: 08-598 191 90
E-post: order.fritzes@nj.se
Webbplats: fritzes.se

För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes Offentliga Publikationer på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Svara på remiss – hur och varför.

Statsrådsberedningen, SB PM 2003:2 (reviderad 2009-05-02)

En kort handledning för dem som ska svara på remiss. Häftet är gratis och kan laddas ner som pdf från eller beställas på regeringen.se/remiss.

Layout: Kommittéservice, Regeringskansliet.

Omslag: Elanders Sverige AB.

Tryck: Elanders Sverige AB, Stockholm 2015.

ISBN 978-91-38-24229-2

ISSN 0375-250X

Till statsrådet och chefen för Finansdepartementet

Genom beslut den 13 mars 2014 bemyndigade regeringen chefen för Finansdepartementet att utse en särskild utredare med uppdrag att lämna förslag till en ny svensk tullagstiftning.

Regeringen förordnade Ted Stahl att vara särskild utredare från och med den 1 april 2014.

Som experter förordnades från och med den 16 april 2014 departementssekreteraren Henrik Bergfeldt, Utrikesdepartementet, Fredrik Edholm, Stockholms Handelskammare, Ann-Sofie Falkemar, Transportindustriförbundet, Joachim Glassell, Svensk Handel, nationelle chefen för internationell samordning Mathias Grönlund, Tullverket, numera verksjuristen Mikael Jeppsson, Tullverket, ämnesrådet Maria Johem, Kommerskollegium, verksjuristen Linda Lindström, Tullverket, departementssekreteraren Mikaela Sonnerby, Finansdepartementet, och verksjuristen Jenny Östergren, Tullverket.

Som sekreterare förordnades från och med den 1 april 2014 departementssekreteraren Gabriela Kalm och departementssekreteraren Mats Barregren.

Utredningen överlämnar härmed betänkandet En ny svensk tullagstiftning (SOU 2015:5).

Utredningens uppdrag är med detta avslutat.

Stockholm i januari 2015

Ted Stahl

/Mats Barregren
Gabriela Kalm

Innehåll

Sammanfattning	9
1 Författningsförslag	13
1.1 Förslag till tulllag	13
1.2 Förslag till lag om vissa tullbestämmelser	54
1.3 Förslag till tullförordning.....	57
1.4 Förslag till förordning om vissa tullbestämmelser.....	70
1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m.	73
1.6 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen	75
1.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet.....	80
2 Inledning	81
2.1 Utredningens uppdrag.....	81
2.2 Utredningens arbete	81
2.3 Det fortsatta arbetet	82
2.4 Betänkandets disposition.....	83
3 Tullunionen	85

3.1	Europeiska unionen är en tullunion	85
3.2	En gemensam tullagstiftning	86
3.3	Nationella bestämmelser	90
4	Den nya tullkodexen för unionen	93
4.1	Nyheter i unionstullkodexen	94
4.2	Allmänna bestämmelser (avdelning I)	95
4.3	Faktorer som ska läggas till grund för tillämpningen av import- eller exporttullar och andra åtgärder beträffande varuhandel (avdelning II)	100
4.4	Tullskuld och garantier (avdelning III)	101
4.5	Införsel av varor i unionens tullområde (avdelning IV)	104
4.6	Allmänna regler om tullstatus, hänförande av varor till ett tullförfarande, kontroll, frigörande och bortskaffande av varor (avdelning V)	105
4.7	Övergång till fri omsättning och befrielse från importtullar (avdelning VI)	106
4.8	Särskilda förfaranden (avdelning VII)	107
4.9	Varor som förs ut ur unionens tullområde (avdelning VIII)	111
4.10	Elektroniska system, förenklingar, delegering av befogenheter, kommittéförfarande och slutbestämmelser (avdelning IX)	112
4.11	Förordningar som meddelas med stöd av unionstullkodexen	113
5	Förslag till en ny svensk tullagstiftning	115
5.1	Utgångspunkter för utredningens förslag	115
5.1.1	Två lagar och två förordningar	115
5.1.2	Lagarnas struktur följer i huvudsak unionstullkodexens	116

5.1.3	Förslag med anledning av kommissionens utkast till förordningar som meddelas med stöd av unionstullkodexen	118
5.2	En ny tullag	119
5.2.1	Bestämmelser om sanktioner, överklaganden och kontroll av varor	122
5.2.2	Bestämmelser i tullagen som inte är en del av tullagstiftningen.....	125
5.2.3	Omprövning av beslut i en fråga som kan ha betydelse för tulltaxeringen	130
5.3	Brev och andra förtroliga försändelser	133
5.3.1	Gällande rätt.....	134
5.3.2	Tullkontroller i kurirflödet	136
5.3.3	Postspärr	137
5.3.4	Överväganden och förslag.....	137
5.4	En ny tullförordning.....	139
5.5	En ny lag om vissa tullbestämmelser	140
5.6	En ny förordning om vissa tullbestämmelser.....	141
5.7	Övergångsbestämmelser enligt unionstullkodexen	141
5.8	Lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet.....	142
5.8.1	Tillhandahållande av information enligt unionstullkodexen	142
5.8.2	Ändamålsbestämmelserna i tulldatalagen.....	146
5.8.3	Bestämmelser om elektroniskt utlämnande.....	147
5.8.4	Övriga bestämmelser i tulldatalagen och tulldataförordningen.....	149
5.8.5	Sekretess för uppgifter i Tullverkets verksamhet	149
5.9	Anslutande ändringar i andra lagar och förordningar.....	152
5.9.1	Lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m.....	152
5.9.2	Lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen	153
5.9.3	Mervärdesskattelagen (1994:200)	154

5.9.4	Övriga lagar och förordningar.....	154
5.10	Ikraftträdande.....	157
6	Konsekvensanalys.....	161
7	Författningskommentar	165
7.1	Förslaget till tulllag.....	165
7.2	Förslaget till lag om vissa tullbestämmelser.....	192
7.3	Förslaget till tullförordning.....	195
7.4	Förslaget till förordning om vissa tullbestämmelser.....	205
7.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m.....	208
7.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.....	208
7.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet.....	210

Bilagor

Bilaga 1	Kommittédirektiv 2014:35.....	211
Bilaga 2	EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (omarbetning).....	221
Bilaga 3	Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (omarbetning)	323
Bilaga 4	Utkast till artiklar i förordningar som meddelas med stöd av unionstullkodexen – ett urval.....	325
Bilaga 5	Paragrafnöckel.....	329

Sammanfattning

Utredningens uppdrag har varit att anpassa den svenska tullagstiftningen till den nya unionstullkodexen genom att lämna förslag till en ny svensk tullagstiftning. I uppdraget har ingått att lämna förslag till lagar som ersätter tullagen (2000:1281) och lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. och också att lämna förslag till förordningar som ersätter tullförordningen (2000:1306) och förordningen (1994:1606) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Därutöver har det i utredningens uppdrag ingått att bedöma behovet av särskilda regler i den nya tullagen om omprövning, att ta ställning till om tullagens regler för postförsändelser bör vidgas till att omfatta andra försändelser och att bedöma behovet av anslutande ändringar i vissa andra lagar och förordningar.

Utredningens metod har varit att granska bestämmelserna i den nuvarande tullagen i jämförelse med unionstullkodexen och de utkast till delegerade akter och genomförandeakter som EU-kommissionen presenterat. Det bör i detta sammanhang noteras att de sistnämnda akterna fortfarande är under förhandling och alltså inte utgör en stabil grund. Det kan inte uteslutas att ändringar i de förslag som utredningen nu presenterar kan komma att krävas med anledning av detta.

Utredningen har för att undvika dubbelreglering strävat efter att endast föra över de bestämmelser som har bedömts komplettera kodexen och fortfarande vara relevanta i förslagen till nya nationella regler.

En ny tullag och en ny tullförordning

Utredningen föreslår att det med anledning av unionstullkodexen införs en ny tullag för att ersätta den nuvarande tullagen och att en

ny tullförordning införs med anledning av den nya tullagen. Den nya förordningen föreslås ersätta den nuvarande tullförordningen. Utredningen föreslår att bestämmelserna i den nuvarande tullagen om överklaganden och kontroll av varor införs i den nya tullagen.

Detsamma gäller för bestämmelserna om tullförseelse, tulltillägg och förseningsavgift. Dessa bestämmelser föreslås dock införas i den nya tullagen i ett gemensamt kapitel. Bestämmelserna om tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter och tullkontroll av kontanta medel behålls i den nya tullagen och den nya tullförordningen. Bestämmelserna om övervakning beträffande regler om produktsäkerhet behålls i den nya tullförordningen men under benämningen tullkontroll i samband med marknadskontroll.

Dagens bestämmelser om kontroll av postförsändelser föreslås fortsättningsvis även omfatta motsvarande försändelser förmedlade via kurirföretag. Ändringen bör avse tullagen och lagen om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.

En ny lag och en ny förordning om vissa tullbestämmelser

Med anledning av unionstullkodexen föreslås en ny lag om vissa tullbestämmelser, för att ersätta lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. En ny förordning om vissa tullbestämmelser föreslås också. Den nya förordningen ersätter förordningen (1994:1606) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

Ändringar i lagen och förordningen om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet

Utredningen har haft i uppdrag att överväga vilka ändringar, mot bakgrund av bestämmelserna i unionstullkodexen, som kan behövas i lagen (2001:185) och förordningen (2001:646) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet samt att föreslå de författningsändringar som kan behövas. Utredningen föreslår att bestämmelsen i 2 kap. 5 § lagen om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet om utlämnande av uppgift till enskild anpassas till de förut-

sättningar som gäller enligt unionstullkodexen. I övrigt föreslås inga ändringar i lagen eller förordningen.

Anslutande ändringar i andra lagar och förordningar

Utredningen har identifierat ett antal lagar och förordningar där anslutande ändringar med anledning av de nya nationella reglerna är nödvändiga. På grund av tidsbrist har utredningen dock endast kunnat lämna vissa ändringsförslag.

Konsekvensbeskrivningar

I utredningens uppdrag har också ingått att analysera de konsekvenser som utredningens förslag kan komma att få för myndigheter och företag. Genomförandet av den nya unionstullkodexen kommer att påverka verksamheterna för främst Tullverket och Kommerskollegium och de nya reglerna om elektronisk tullhantering och elektronisk kommunikation mellan myndigheter och andra aktörer kommer att innebära en omfattande systemutveckling för främst Tullverket. De nya reglerna kommer att också att beröra alla företag som har verksamhet som anknyter till internationell handel. Utöver import- och exportföretagen berörs också andra som i sin näringsverksamhet är involverade i verksamhet som omfattas av tullagstiftningen. Det kan antas att kostnader för kompetensutveckling med anledning av de förändrade rutinerna och systemen kan komma att uppstå. Det kan också antas att näringslivets kostnader för systemutveckling kan komma att öka. Utredningen kan dock konstatera att de kostnadsdrivande reglerna för såväl myndigheter som näringsliv härrör direkt från unionstullkodexen snarare än från de förslag som presenteras av denna utredning. Utredningen har också haft att bedöma de offentlig-finansiella konsekvenserna av de författningsförslag som lämnas. Utredningen bedömer att några sådana konsekvenser av förslagen inte kommer att uppstå.

Ikraftträdande

Den nya tullagen och den nya lagen om vissa tullbestämmelser föreslås träda i kraft den 1 maj 2016. Detsamma gäller för den nya tullförordningen och den nya förordningen om vissa tullbestämmelser. De föreslagna ändringarna i lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m., lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen och lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet föreslås också träda i kraft den 1 maj 2016. Utredningen anser att några svenska övergångsbestämmelser inte är nödvändiga.

1 Författningsförslag

1.1 Förslag till tulllag

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

Tillämpningsområde och definitioner

1 § I denna lag finns bestämmelser som kompletterar

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen¹ och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen,

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003², och

– Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 av den 26 oktober 2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen³.

Ytterligare kompletterande bestämmelser till förordning (EU) nr 952/2013 och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen finns i lagen (2016:000) om vissa tullbestämmelser.

¹ EUT L 269, 10.10.2013, s. 1.

² EUT L 181, 29.6.2013, s. 15.

³ EUT L 309, 25.11.2005, s. 9.

2 § Genom denna lag genomförs

1. delar av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁴, och

2. delar av rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt⁵, samt

3. artikel 12.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester⁶.

3 § Vad som sägs i denna lag om tull gäller även annan skatt än tull som ska tas ut för varor vid import och som ska betalas till Tullverket, om inte något annat uttryckligen anges.

4 § I denna lag förstås med

det svenska tullområdet: svenskt territorium,

EU:s skatteområde: det område inom vilket unionens bestämmelser om en viss skatt är tillämpliga,

tullförrättning: sådan klarering av fartyg och luftfartyg i kommersiell trafik direkt med tredjeland och av kommersiellt gods som verkställs av tulltjänsteman,

fordon: transportmedel som är inrättat för färd på marken och inte löper på skenor samt svävare när den framförs över marken.

I övrigt har uttryck som används i denna lag samma betydelse som i förordning (EU) nr 952/2013 och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen.

Tillhandahållande av information

5 § Bestämmelser om tillhandahållande av information finns i artiklarna 6–17 i förordning (EU) nr 952/2013.

Bestämmelser om Tullverkets behandling av uppgifter finns i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet.

⁴ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁵ EUT L 9, 14.1.2009, s. 12.

⁶ EGT L 332, 28.12.2000, s. 81.

6 § Tullverket ska på begäran tillhandahålla följande myndigheter uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör import eller export av varor:

- Arbetsmiljöverket,
- Boverket,
- Elsäkerhetsverket,
- Havs- och vattenmyndigheten,
- Kemikalieinspektionen,
- Kommerskollegium,
- Konsumentverket,
- Kronofogdemyndigheten,
- Livsmedelsverket,
- Läkemedelsverket,
- Myndigheten för radio och tv,
- Myndigheten för samhällsskydd och beredskap,
- Naturvårdsverket,
- Post- och telestyrelsen,
- Skatteverket,
- Skogsstyrelsen,
- Statens energimyndighet,
- Statens jordbruksverk,
- Statistiska centralbyrån,
- Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll,
- Sveriges riksbank, och
- Transportstyrelsen.

Tullverket ska på begäran tillhandahålla Säkerhetspolisen uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör export av varor.

7 § Tullverket ska skriftligen underrätta Skatteverket, om

1. det finns anledning att anta att någon
 - a) på annat sätt än muntligen har lämnat eller kommer att lämna en oriktig uppgift till Skatteverket, eller
 - b) har underlåtit eller kommer att underlåta att lämna mervärdesskattedeklaration, kontrolluppgift eller annan föreskriven uppgift till Skatteverket, och
2. det därigenom finns risk för att mervärdesskatt undandras, felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas.

Av underrättelsen ska det framgå vilka omständigheter som ligger till grund för antagandet.

8 § Följande uppgifter får användas för statistiska ändamål:

1. uppgifter som någon har lämnat om en vara enligt bestämmelser i förordning (EU) nr 952/2013, och

2. uppgifter som någon har lämnat om ett transportmedel enligt artikel 133 i förordning (EU) nr 952/2013 eller enligt 3 eller 6 kap.

9 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får överlämna åt annan att förmedla uppgifter i elektroniska dokument till och från Tullverket.

Den som i förmedlingsverksamhet som avses i första stycket tar del av sådana uppgifter får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i verksamheten har fått veta om någon enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden. I det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

10 § Om uppgifter i ett elektroniskt dokument förmedlas genom en annan myndighet än Tullverket eller genom en juridisk person efter bemyndigande enligt 9 §, anses dokumentet ha kommit in till Tullverket när det togs emot och kan antas ha avskilts för verket hos förmedlaren.

11 § Den som i verksamhet vid anläggning för tillfällig lagring, tullager eller frizon tar befattning med tulldeklarationer och andra handlingar som lämnats för tullbehandling av varor får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i verksamheten har fått veta om någon enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden.

I det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Ombud i tullfrågor

12 § Bestämmelser om ombud i tullfrågor (tullombud) finns i artiklarna 18–21 i förordning (EU) nr 952/2013.

13 § Om ett tullombud har tagit emot medel av en huvudman för betalning av tullräkningar, ska tullombudet hålla medlen skilda från andra tillgångar.

14 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får i enlighet med artikel 18.3 i förordning (EU) nr 952/2013 meddela föreskrifter om de villkor på vilka ett tullombud får tillhandahålla tjänster i Sverige.

Bevarande av uppgifter samt avgifter och kostnader

15 § Den som enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 952/2013 är skyldig att förse en tullmyndighet med handlingar, ska bevara dessa i fem år eller den längre tid som för vissa uppgifter eller handlingar kan vara föreskriven i annan lag eller författning.

16 § Tullverket får anlita en särskild sakkunnig om det finns anledning att anta att en uppgift som har lämnats enligt tullagstiftningen är felaktig, för att få fram den information som behövs. Om uppgiften är felaktig, ska den som har lämnat uppgiften stå för kostnaden för den sakkunnige. Detta gäller inte, om den felaktiga uppgiften avser varans tull- eller skattepliktiga värde och det slutligen fastställda värdet inte överstiger det uppgivna värdet med mer än tio procent.

Tullverket får också anlita en särskild sakkunnig när en uppmaning att lämna en uppgift eller en handling om en vara inte har följts. Den som skulle ha lämnat uppgiften eller handlingen ska stå för kostnaden, om Tullverket inte beslutar något annat.

Om Tullverket haft en kostnad som enligt första eller andra stycket någon annan ska stå för, ska denne ersätta Tullverkets kostnad.

17 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. när en tullförrättning inte är avgiftsfri, och
2. tullförrättningsavgiftens storlek.

2 kap. Tullskuld, skatt och garantier

1 § Bestämmelser om uppkomst av tullskuld, garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld, uppbörd, betalning, återbetalning och eftergift av import- eller exporttullbelopp samt upphörande av tullskuld finns i artiklarna 77–126 i förordning (EU) nr 952/2013.

2 § Bestämmelser om skyldighet att med anledning av import eller införsel som avses i 3 kap. 2 § eller 4 kap. 11 § betala annan skatt än tull finns i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, mervärdesskattelagen (1994:200), lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatt som avses i första stycket ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte annat föreskrivits. Om det i beskattningsunderlaget för sådan skatt ska ingå tullvärde, tull eller motsvarande avgift som fastställts i annan valuta, ska sådant underlag omräknas till svensk valuta efter den kurs som enligt tullagstiftningen gällde den dag som tullvärdet fastställdes.

3 § Mervärdesskatt som avses i 2 § första stycket ska inte tas ut enligt denna lag utan i enlighet med skatteförfarandelagen (2011:1244), om deklaranter eller, om deklaranter är ett ombud, den för vars räkning ombudet handlar

1. är registrerad till mervärdesskatt i Sverige vid tidpunkten för beslutet om fastställande av tull, och

2. agerar i egenskap av beskattningsbar person enligt mervärdesskattelagen vid importen eller införseln.

Det som sägs om beskattningsunderlag i 2 § gäller även i de fall som avses i första stycket.

4 § Om en icke-unionsvara eller dess värde förverkas, ska annan skatt än tull inte tas ut till den del varan eller dess värde förverkats. Ett tidigare meddelat beslut om sådan påлага ska upphävas eller ändras sedan dom eller beslut som innefattar förverkande har vunnit laga kraft.

Betald tull ska beaktas vid förverkande av en varas värde och vid bestämmande av påföljd.

Garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld

5 § Om det behövs för att säkerställa uppbörden får Tullverket i ett enskilt fall besluta att garanti ska ställas för annan skatt än tull som ska betalas till Tullverket.

Om garanti inte har ställts, utgör varan säkerhet för tullen och skatten så länge den står under Tullverkets övervakning och kontroll.

Om garanti har ställts eller om varan utgör säkerhet, får Tullverket ta ut beloppet ur garantin eller varan innan en fordran överlämnas för indrivning i enlighet med 20 §.

Uppbörd av import- eller exporttullbelopp

6 § Om det vid fastställande av import- eller exporttullbelopp enligt artikel 101 i förordning (EU) nr 952/2013 saknas nödvändiga uppgifter får beloppet uppskattas till vad som framstår som skäligt.

7 § Belopp som enligt tullagstiftningen ska betalas till eller utbetalas från Tullverket ska avrundas till närmaste lägre hela krontal.

8 § När tullskulden har uppkommit på grund av en handling som när den utfördes skulle ha kunnat ge upphov till straffrättsliga förfaranden, ska den treårsperiod som avses i artikel 103.1 i förordning (EU) nr 952/2013 förlängas till fem år.

Om gäldenären har åtalats för ett brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling får gäldenären underrättas om tullskulden efter utgången av den femårsperiod som avses i första stycket, för den vara som åtalet gäller. En sådan underrättelse får ske senast under kalenderåret efter det år då åtalet väcktes. Ingen underrättelse om tullskuld får ske efter utgången av en period om 10 år efter den dag då tullskulden uppkom.

Om en gäldenär har avlidit, får en underrättelse ske senast sex månader efter dödsfallet.

9 § Bestämmelserna i 8 § ska tillämpas också i fall då den som har företrätt en juridisk person har åtalats för ett brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, om brottet avser tull som den juridiska personen skulle ha betalat.

Betalning av import- eller exporttullbelopp

10 § Betalning av tullbelopp enligt artikel 108.1 i förordning (EU) nr 952/2013 ska göras till Tullverket inom 10 dagar, om inte anstånd med betalning enligt artikel 110 i den förordningen har beviljats.

11 § Underrättelse om tullskuld enligt artikel 102.1 i förordning (EU) nr 952/2013 får göras till den som lämnat tulldeklaration som direkt ombud för gäldenär, om ombudet gentemot Tullverket åtagit sig att fullgöra gäldenärens betalningsskyldighet.

Ränta

12 § Bestämmelserna om kreditränta i artikel 112 och om dröjsmålsränta i artikel 114 i förordning (EU) nr 952/2013 tillämpas även på andra skatter än tull som ska tas ut för varor vid import.

13 § Ränta tas ut på andra skatter än tull som ska betalas

1. enligt beslut vid omprövning av Tullverket eller enligt beslut av allmän förvaltningsdomstol, eller

2. i fall som avses i artikel 79 i förordning (EU) nr 952/2013, när andra skatter än tull undandragits genom förfarandet.

Om en underrättelse enligt artikel 102.1 i förordning (EU) nr 952/2013 har fördröjts till följd av att den som tagit hand om en vara med tillämpning av ett förenklat förfarande inte lämnat kompletterande tulldeklaration inom föreskriven tid, tas ränta ut på andra skatter än tull som ska tas ut för varor vid import.

14 § Ränta enligt 12 eller 13 § tas inte ut på belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

15 § Vad som föreskrivs i tullagstiftningen om uppbörd, indrivning och återbetalning av tull tillämpas även i fråga om ränta som avses i 12–14 §§.

16 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta om befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala

ränta på annan skatt än tull enligt 12 och 13 §§, om det finns synnerliga skäl.

17 § Ränta som avses i 13 § första stycket 1 ska beräknas från utgången av den första månaden efter den då varan deklarerades för övergång till fri omsättning till och med den månad då beloppet ska betalas. Ränta på skatt, som motsvarar tidigare återbetalt belopp, beräknas dock från utgången av den månad då beloppet återbetalades.

Ränta enligt 13 § andra stycket tas ut för den tid fördröjningen omfattar.

Räntesatsen för ränta enligt 13 § första stycket 1 ska vara den som anges i 65 kap. 4 § första stycket eller, om det är fråga om skönsbeskattnings, den som anges i 65 kap. 11 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244).

Räntesatsen för ränta enligt 13 § första stycket 2 och andra stycket ska vara den som anges i 65 kap. 11 § första stycket skatteförfarandelagen.

18 § På belopp som återbetalas i fall som anges i 24 § tillgodoförs ränta. Ränta tillgodoförs även på ränta enligt 12–14 §§ som återbetalas. Röntan tillgodoförs från utgången av den månad under vilken beloppet betalats till och med den månad då beloppet återbetalas.

Räntesatsen ska vara den som anges i 65 kap. 4 § tredje stycket skatteförfarandelagen (2011:1244).

19 § Om ett beslut som föranlett ränta enligt 12 eller 13 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha betalats eller skulle ha betalats med lägre belopp, ska en ny beräkning av röntan göras. För mycket betald ränta ska betalas tillbaka.

Ränta utgår inte på räntebelopp enligt 12 eller 13 § som ska betalas utöver tidigare betald ränta.

Om ett beslut som föranlett ränta enligt 18 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha tillgodoförts eller skulle ha tillgodoförts med lägre belopp, ska den som tillgodoräknats röntan betala tillbaka mellanskillnaden. Bestämmelserna i tullagstiftningen om återbetalning av tull ska då tillämpas.

Indrivning

20 § Om tull inte har betalats i rätt tid ska fordran lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Regeringen får meddela föreskrifter om att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp.

21 § Det som sägs om indrivning av tull i 20 § ska gälla även för ersättning enligt 1 kap. 16 § tredje stycket.

22 § I fråga om betalningsskyldighet för företrädare för en gäldenär som är juridisk person och som inte har betalat in tull i rätt tid och på rätt sätt tillämpas 59 kap. 13, 15–21, 26 och 27 §§, 67 kap. 4 §, 68 kap. 1 § samt 70 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Tullverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende tull enligt denna lag.

Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske enligt 20 §.

23 § Bestämmelser om ränta, indrivning, avräkning och preskription som gäller i fråga om fordringar mot en gäldenär gäller även motsvarande fordringar mot ett tullombud enligt 11 §.

Återbetalning och eftergift

24 § Om en ansökan om återbetalning eller eftergift av tull görs enligt bestämmelserna i artikel 121 i förordning (EU) nr 952/2013 ska även frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som avses i 2 § prövas. Omprövning av beslut om sådan skatt ska även i övrigt ske om det finns skäl för det.

Om annan skatt än tull, har betalats med högre belopp än som rätteligen ska betalas, återbetalas överskjutande belopp. Motsvarande gäller när annan skatt än tull rätteligen inte skulle ha betalats. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ den lagen återbetalas dock inte.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som ska betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

25 § Om det finns synnerliga skäl, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer medge nedsättning av eller befrielse från annan skatt än tull.

3 kap. Införsel av varor till Europeiska unionens tullområde

1 § Bestämmelser om summarisk införseldeklaration, införsel av varor i unionens tullområde, anmälan, lossning och undersökning av varor samt tillfällig lagring av varor finns i artiklarna 127–152 i förordning (EU) nr 952/2013.

Införsel av varor och transportmedel

2 § Den som till Sverige för in eller låter föra in en vara från ett område som ligger inom Europeiska unionens tullområde, men utanför Europeiska unionens skatteområde ska anmäla detta till Tullverket.

En unionsvara som förs in från ett område enligt första stycket får förvaras i en anläggning för tillfällig lagring samt hänföras till tullförfarandet lagring i tullager eller frizon, aktiv förädling eller tillfällig införsel.

3 § Den som från en plats utanför det svenska tullområdet, men inom EU:s tullområde, till det svenska tullområdet för in eller låter föra in en icke-unionsvara, som inte är underkastad ett tullförfarande, är skyldig att anmäla införseln till Tullverket vid gränspasseringen.

Tullverket tar då ut tull för varan och övervakar att handelspolitiska åtgärder vidtas och att andra villkor för övergång till fri omsättning följs. Vad som sägs i 1 kap. 3 § gäller inte vid tillämpningen av denna paragraf.

För kontroll av anmälningsskyldigheten har Tullverket rätt att utföra de kontroller som framgår av lagen (1996:701) om Tull-

verkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.

4 § Ett transportmedel omfattas av tullövervakning om

1. det ombord på transportmedlet finns varor som omfattas av tullövervakning, eller
2. transportmedlet kommer till det svenska tullområdet utan att medföra varor, till dess att en anmälan om transportmedlet enligt 6 § har behandlats av Tullverket.

5 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller luftfartyg som omfattas av tullövervakning ska på förhand meddela när transportmedlet beräknas komma till ett tullkontor eller en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt.

Föraren eller befälhavaren ska lämna uppgift om transportmedlet och dess last.

6 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller ett luftfartyg som förs in i det svenska tullområdet ska anmäla transportmedlets ankomst till Tullverket även i andra fall än det som avses i artikel 133.1 första stycket i förordning (EU) nr 952/2013.

7 § Tullverket får förbjuda en förare av eller en befälhavare på ett transportmedel som omfattas av tullövervakning

1. att göra något annat uppehåll under färden inom det svenska tullområdet än vad som föranleds av en myndighets åtgärd, och
2. att utan Tullverkets medgivande ankomma med transportmedlet.

8 § Tullverket får meddela förbud mot att beträda, lämna, lossa eller lasta ett transportmedel som omfattas av tullövervakning.

Ett förbud mot att beträda eller lämna ett transportmedel gäller inte för den som i utövning av allmän tjänst behöver få tillträde till transportmedlet.

Tillfällig lagring av varor

9 § Tullverket får tillfälligt ta hand om en icke-unionsvara, om det behövs för tullövervakningen. Varan får då läggas upp på en anläggning för tillfällig lagring.

Tullverket får bestämma att varan inte får tas ut från anläggningen för tillfällig lagring förrän kostnaderna har ersatts eller säkerhet har ställts för dem.

Innehavaren av en anläggning för tillfällig lagring är skyldig att ta emot icke-unionsvaror, om det kan göras utan avsevärda problem.

4 kap. Hämförande av varor till ett tullförfarande och bortskaffande av varor

1 § Bestämmelser om hämförande av varor till ett tullförfarande, kontroll och frigörande av varor samt bortskaffande av varor finns i artiklarna 158–200 i förordning (EU) nr 952/2013.

Hämförande av varor till ett tullförfarande

2 § En tulldeklaration får lämnas av någon som är anställd och kan anses ha en förtroendeställning hos deklaramenten eller, om tulldeklarationen lämnas genom ett ombud, hos ombudet.

3 § I fråga om varor som kommer in till det svenska tullområdet i postförsändelser ska ett postbefordringsföretag som regeringen bestämmer anses som deklarament och, i förekommande fall, gäldenär, om varorna inte deklarerats för övergång till fri omsättning eller hämförs till ett annat tullförfarande, överlåtelse eller förstöring av någon annan.

Har försändelsen kommit adressaten till handa, ska dock denne anses som deklarament och, i förekommande fall, gäldenär vid tillämpning av regler om omprövning.

Enhetstillstånd

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att utfärda enhetstillstånd att använda förenklat deklarationsförfarande eller lokalt klareringsförfarande för att hänföra varor som befinner sig i ett annat EU-land till en godkänd tullbehandling.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får även meddela föreskrifter om hanteringen av ärenden där varor fysiskt befinner sig i Sverige när de övergår till fri omsättning, exporteras eller återexporteras från Sverige med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EU-land.

5 § En vara får inte fysiskt sättas i fri omsättning i Sverige eller föras ut från landet med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EU-land, om det beträffande varan finns

1. ett i Sverige gällande villkor som inte är uppfyllt, eller
2. ett i Sverige gällande förbud mot införsel eller utförsel.

6 § Om det finns en skyldighet att lämna en underrättelse till ett annat EU-lands behöriga myndighet enligt artikel 266 eller 285a i förordningen (EEG) nr 2454/93, ska en underrättelse med motsvarande innehåll även lämnas till Tullverket om

1. varan ska deklarerats för övergång till fri omsättning, export eller återexport med stöd av ett enhetstillstånd, och
2. varan befinner sig inom det svenska tullområdet när den ska övergå till fri omsättning eller föras ut till tredjeland.

Det är innehavaren av enhetstillståndet som är skyldig att lämna underrättelsen till Tullverket. Underrättelsen ska lämnas inom samma tidsfrist som gäller för underrättelsen enligt förordningen.

Tullverket får i enskilda fall medge undantag från skyldigheten att lämna underrättelse enligt första stycket.

7 § Tullverket har samma befogenheter att utföra kontroller avseende sådana varor som inom det svenska tullområdet är föremål för ett förfarande med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EU-land, som avseende sådana varor som är föremål för motsvarande förfarande med stöd av ett tillstånd utfärdat i Sverige.

Om en vara som omfattas av ett förfarande enligt första stycket är föremål för ett förbud eller ett villkor som innebär att varan inte får föras in till eller ut från landet, får Tullverket ta hand om varan om det behövs för att hindra att den hanteras i strid med sådant förbud eller villkor.

En vara som har tagits om hand får läggas upp på en anläggning för tillfällig lagring på bekostnad av den som för in eller för ut varan. Varan får inte tas ut från lagret så länge omhändertagandet består.

8 § Ett omhändertagande enligt 7 § andra stycket upphör om varan tas i beslag eller förverkas.

Tullverket får besluta att omhändertagandet ska upphöra om det inte längre finns grund för åtgärden. En gemenskapsvara ska i så fall återlämnas till den som avsåg att föra ut varan. Annan vara ska hänföras till en sådan godkänd tullbehandling för vilken inget hinder finns.

9 § Om det finns en skyldighet att lämna en underrättelse enligt artikel 266 eller 285a i förordningen (EEG) nr 2454/93 till Tullverket när ett förfarande med stöd av ett enhetstillstånd tillämpas, och underrättelsen i enlighet med tillståndet ges in till den behöriga myndigheten i det andra EU-landet, ska underrättelsen anses ha kommit in till Tullverket när den togs emot av det andra landets behöriga myndighet.

10 § Vid tillämpning inom ett annat EU-lands tullområde av ett förfarande med stöd av ett enhetstillstånd som utfärdats i Sverige får Tullverket överlåta till tullmyndigheten i det andra landet att utföra kontrollåtgärder enligt tullagstiftningen för svensk räkning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om förfarandet vid överlåtelse av förvaltningsavgifter enligt första stycket.

11 § Om en vara deklarerats för övergång till fri omsättning med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EU-land, och varan fysiskt befinner sig i Sverige när den övergår till fri omsättning, ska importen i skattehänseende anmälas till Tullverket genom en deklARATION med skatteredovisning.

Tullverket får tillåta innehavaren av enhetstillståndet att lämna in deklarationen med skatteredovisning till den myndighet i det andra landet som är behörig att ta emot tulldeklarationen. Deklarationen med skatteredovisning ska i sådant fall anses ha kommit in till Tullverket när den togs emot av det andra landets behöriga myndighet.

Första och andra styckena gäller endast när skatt ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull i enlighet med bestämmelserna i 2 kap. 2 §.

12 § Den som har fått ett enhetstillstånd av Tullverket är skyldig att förvara sådana handlingar, som avses i 1 kap. 15 § och som hänför sig till den verksamhet som tillståndet omfattar. Handlingarna ska förvaras i Sverige i ordnat skick samt på ett betryggande och överskådligt sätt. Om informationen förvaras i sådan form att den endast kan läsas med tekniskt hjälpmedel ska utrustning och system som behövs för att omedelbart skriva ut informationen i läsbar form finnas tillgängliga.

Bortskaffande av varor

13 § Med bortskaffande av varor avses

- förstöring av varor enligt artikel 197 i förordning (EU) nr 952/2013,
- försäljning av varor enligt artikel 198.1 i den förordningen, och
- överlåtelse till staten av varor enligt artikel 199 i den förordningen.

Ytterligare bestämmelser om förstöring av varor finns i lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m.

14 § Om en vara som förvaras på en anläggning för tillfällig lagring eller ett tullager som innehas av Tullverket inte avhämtas inom rimlig tid, får den säljas.

15 § Om en vara ska säljas enligt artikel 198 i förordning (EU) nr 952/2013 får detta ske genom Tullverkets försorg på offentlig

auktion (tullauktion) eller på annat sätt, om Tullverket finner det vara lämpligare. Detsamma gäller om Tullverket enligt 2 kap. 5 § tredje stycket ska ta ut ett belopp ur en vara som utgör säkerhet.

Vid försäljning av varor som är föremål för införselförbud eller införselvillkor tillämpas 4 § lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m.

16 § En tullauktion ska kungöras i god tid och på lämpligt sätt.

Innan en vara säljs på tullauktion eller på annat sätt, ska Tullverket i god tid skicka en underrättelse, om adressen är känd, till gäldenären eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd samt till annan som kan antas vara ägare eller ha särskild rätt till varan.

5 kap. Övergång till fri omsättning och lagring

1 § Bestämmelser om övergång till fri omsättning och befrielse från importtullar samt lagring finns i artiklarna 201–209 och 237–249 i förordning (EU) nr 952/2013.

Övergång till fri omsättning

2 § Avlämning från fartyg av fartygsgenererat avfall och lastrester som avses i direktivet 2000/59/EG ska betraktas som övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.

Lagring

3 § En vara som omhändertagits av Tullverket enligt 3 kap. 9 § får läggas upp på tullager. I sådant fall tillämpas 3 kap. 9 § andra stycket.

Innehavaren av ett allmänt tullager är skyldig att ta emot icke-unionsvaror, om det kan göras utan avsevärda problem.

4 § Regeringen får besluta att en del av det svenska tullområdet ska vara en frizon enligt artikel 243.1 i förordning (EU) nr 952/2013.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska fastställa frizonens gränser och var dess infarts- och utfartsställen ska vara belägna.

6 kap. Varor som förs ut ur Europeiska unionens tullområde

1 § Bestämmelser om formaliteter inför eller vid utförelse av varor, export och återexport, summarisk utförelsedeklaration, anmälan om återexport samt befrielse från exporttullar finns i artiklarna 263–277 i förordning (EU) nr 952/2013.

2 § Den som från Sverige för ut eller låter föra ut en vara till ett område som ligger inom EU:s tullområde, men utanför EU:s skatteområde ska anmäla detta till Tullverket.

En vara som ska föras ut till ett område enligt första stycket får hänföras till tullförfarandet export eller passiv förädling.

3 § Ett transportmedel omfattas av tullövervakning om

1. det ombord på transportmedlet finns varor som omfattas av tullövervakning, eller

2. transportmedlet ska avgå från det svenska tullområdet direkt till tredjeland utan att medföra varor, sedan en anmälan om detta har gjorts.

4 § Ett transportmedel som omfattas av tullövervakning ska avgå från

1. ett tullkontor, eller

2. en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt.

Tullverket kan i vissa fall medge undantag från första stycket, om möjligheterna till tullövervakning och tullkontroll inte äventyras.

5 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller luftfartyg som omfattas av tullövervakning ska på förhand meddela när transportmedlet beräknas avgå från ett tullkontor eller en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt.

Föraren eller befälhavaren ska lämna uppgift om transportmedlet och dess last.

6 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller ett luftfartyg som ska föras ut ur det svenska tullområdet ska anmäla transportmedlets avgång till Tullverket.

7 § Tullverket får förbjuda en förare av eller en befälhavare på ett transportmedel som omfattas av tullövervakning

1. att göra något annat uppehåll under färden inom det svenska tullområdet än vad som föranleds av en myndighets åtgärd, och
2. att utan Tullverkets medgivande avgå med transportmedlet.

8 § Tullverket får meddela förbud mot att beträda, lämna, lossa eller lasta ett transportmedel som omfattas av tullövervakning.

Ett förbud mot att beträda eller lämna ett transportmedel gäller inte för den som i utövning av allmän tjänst behöver få tillträde till transportmedlet.

7 kap. Kontroll av varor och transportmedel

Inledande bestämmelser

1 § Ett beslut om en kontrollåtgärd enligt tullagstiftningen får fattas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den enskilde.

2 § En tulltjänsteman får, i den mån andra medel är otillräckliga och det med hänsyn till omständigheterna är försvarligt, använda våld eller tvång för att genomföra en åtgärd som avses i 3 kap. 9 § samt 7, 8, 13, 15 och 18 §§ i detta kapitel.

Våld mot person får endast användas om tulltjänstemannen möts av motstånd och det med hänsyn till ändamålet med åtgärden är försvarligt.

3 § Polismyndigheten och Kustbevakningen ska medverka i Tullverkets kontrollverksamhet enligt denna lag. Då gäller det som sägs i 1 §.

För Polismyndigheten och Kustbevakningen samt polisman och kustbevakningstjänsteman som medverkar i Tullverkets kontrollverksamhet gäller också det som sägs i 3 kap. 7 och 8 §§ och 6 kap.

7 och 8 §§ samt 2, 7, 8, 10, 13, 15, 16 och 47–49 §§ i detta kapitel om Tullverket och tulltjänsteman.

4 § Ett transportföretag som befordrar passagerare från tredjeland ska utan kostnad för Tullverket ställa de lokaler och anordningar till verkets förfogande som enligt verkets bedömning behövs för

- kontroll av fordon samt bagage, handväskor och liknande som resande för med sig,
- handläggning av resandes tulldeklarationer,
- förhör och kroppsvisitation samt kroppsbesiktning av resande, och
- tullpersonalen under uppehåll i tjänstgöringen.

Tullkontroll av transportmedel

5 § Ett transportföretag som befordrar varor, passagerare eller fordon till eller från Sverige ska på begäran av Tullverket skyndsamt lämna de aktuella uppgifter om ankommande och avgående transporter som företaget har tillgång till.

I fråga om passagerare får Tullverket endast begära uppgifter om

- namn,
- resrutt,
- bagage,
- medpassagerare,
- betalningsätt, och
- bokningsätt.

Tullverket får begära uppgifter enligt första och andra styckena endast om uppgifterna kan antas ha betydelse för Tullverkets brottsbekämpande verksamhet.

6 § Ett transportföretag får lämna uppgifter enligt 5 § på så sätt att de görs läsbara för Tullverket genom terminalåtkomst.

Tullverket får ta del av uppgifter genom terminalåtkomst endast i den omfattning och under den tid som behövs för att kontrollera aktuella transporter. Uppgifter som hålls tillgängliga på detta sätt får inte ändras eller på annat sätt bearbetas eller lagras av Tullverket.

Uppgifter om enskilda personer som lämnats på annat sätt än genom terminalåtkomst ska omedelbart förstöras, om de visar sig sakna betydelse för utredning av eller lagföring för brott.

7 § Tullverket får preja ett fartyg inom det svenska tullområdet, om det behövs för att möjliggöra Tullverkets övervakning och kontroll av import eller export av varor.

Tullverket får föra ett fartyg till en plats inom det svenska tullområdet om

1. fartyget under färd mellan orter inom Europeiska unionens tullområde lämnar tullområdet och därigenom avviker från sin rätta kurs utan att nöd eller något annat tvingande skäl föreligger, och

2. befälhavaren inte följer en uppmaning att återvända till Europeiska unionens tullområde.

En sådan åtgärd får ske utan föregående uppmaning om

1. uppmaningen inte kan ges, eller

2. om det finns särskild anledning att anta att en uppmaning skulle förhindra eller avsevärt försvåra åtgärden.

En åtgärd enligt andra stycket får inte vidtas mot ett utländskt fartyg eller inom en annan stats vattenområde, om det inte medges enligt avtal med den andra staten.

8 § En förare av eller en befälhavare på ett transportmedel som omfattas av tullövervakning ska stanna på uppmaning av en tulltjänsteman.

Även en annan person än föraren eller befälhavaren ska stanna på tulltjänstemannens uppmaning. En sådan uppmaning får endast ges om det finns anledning att anta att personen är anmälnings-skyldig enligt tullagstiftningen.

9 § En uppmaning enligt 8 § första stycket till föraren av ett fordon får ges

1. när fordonet finns

– i trakterna vid Sveriges landgräns mot ett tredjeland,

– i trakterna vid Sveriges kuster,

– i närheten av eller inom en anläggning för tillfällig lagring, ett tullager eller en frizon, eller

– i närheten av eller inom en hamn, en flygplats eller ett annat område som har trafikförbindelser med ett tredjeland,

2. om tulltjänstemannen har anledning att anta att varor som står under tullövervakning transporteras med fordonet, eller
3. när fordonet är försett med interimsskyltar eller registrerings-skyltar från ett tredjeland.

En uppmaning enligt 8 § andra stycket får riktas till en person som anträffas på en plats enligt första stycket 1.

10 § Tullverket får tillfälligt ta hand om registreringsbevis och liknande handlingar som avser ett transportmedel som omfattas av tullövervakning, om det behövs för att hindra transportmedlets avgång.

11 § Ett transportmedel som har kommit till det svenska tullområdet och tagits ut för kontroll enligt 15 § omfattas av tullövervakning till dess att kontrollen har avslutats.

Tullkontroll av varor

12 § Allmänna bestämmelser om tullkontroller finns i artikel 46.1, 46.2 och 46.3 i förordning (EU) nr 952/2013.

13 § Om det behövs för kontrollverksamheten och det inte medför något väsentligt hinder för trafiken, får Tullverket tillfälligt stänga av områden där transportmedel lossas eller lastas eller passagerare går ombord på eller lämnar transportmedel.

Första stycket gäller även för annat område i omedelbar närhet av ett transportmedel, liksom infarter till och utfarter från anläggningar för tillfällig lagring, hamnar och flygplatser.

14 § Om det är absolut nödvändigt för att tullkontroller ska kunna göras får Tullverket

1. uppehålla ett tåg på en järnvägsstation vid gräns mot ett tredjeland och på tågets slutstation inom Sverige, och
2. begära att ett luftfartyg hindras att avgå eller uppmanas att landa.

Bestämmelser om hur en begäran enligt första stycket 2 ska hanteras finns i 8 kap. 7 § luftfartsförordningen (2010:770).

15 § För kontroll av

– att deklarations- och uppgiftsskyldighet enligt tullagstiftningen har fullgjorts riktigt och fullständigt, och

– att de dokument som lämnas till Tullverket är äkta, riktiga och fullständiga, eller

– att varor inte gör intrång i de rättigheter som skyddas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003

får Tullverket undersöka

1. transportmedel, containrar, lådor och andra utrymmen där varor kan förvaras,

2. anläggningar för tillfällig lagring och tullager samt områden i hamnar och på flygplatser och bangårdar där varor som står under tullövervakning förvaras och även lokaler inom sådana områden, och

3. bagage samt handväskor och liknande som förs med av en resande vid inresa till eller utresa från EU:s tullområde eller av en person som uppmanats att stanna enligt 8 § andra stycket.

Bestämmelser om kroppsvisitation finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

16 § Vid en kontroll enligt 15 § ska den person vars uppgifter ska kontrolleras eller för vars räkning varan förs in i eller ut ur EU:s tullområde ge den tulltjänsteman som verkställer kontrollen tillfälle att undersöka varan, transportmedlet eller bagaget.

Personen ska också lämna tillträde till de lokaler och andra utrymmen som används för den transport, förvaring eller verksamhet som kontrollen avser.

På tulltjänstemannens begäran ska föraren av eller befälhavaren på det transportmedel som ska undersökas närvara vid undersökningen om det är möjligt.

17 § Ett befordringsföretag ska

– göra en anmälan till Tullverket, om det i företagets verksamhet uppkommer en misstanke om att en försändelse innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, och

– på begäran av Tullverket överlämna försändelsen till verket.

Befordringsföretaget ska också på annat sätt medverka i kontrollverksamhet enligt tullagstiftningen i fråga om varor som befordras med post, på järnväg eller med luftfartyg.

För det medverkande företaget gäller inte 2, 7, 8, 13, 15 och 16 §§.

Tullkontroll av post- och kurirförsändelser

18 § För en sådan kontroll som avses i 15 § får en tulltjänsteman undersöka post- och kurirförsändelser, såsom paket, brev och liknande försändelser.

En försändelse får öppnas om den finns hos Tullverket, på ett utväxlingspostkontor eller vid ett kurirföretags första sorterings-terminal och det finns anledning att anta att försändelsen innehåller en vara för vilken deklara-tions- eller uppgiftsskyldigheten inte har fullgjorts.

19 § Beslut om att öppna en post- eller kurirförsändelse som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. Om försändelsen innehåller ett förtroligt meddelande ska detta omedelbart tillslutas och skickas vidare till mottagaren.

20 § En post- eller kurirförsändelse som har öppnats med stöd av 18 och 19 §§ får inte undersökas närmare än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med undersökningen.

Protokoll ska föras över undersökningen. Av protokollet ska syftet med undersökningen framgå och vad som har kommit fram vid denna.

Har en försändelse öppnats ska adressaten och, om det är möjligt, avsändaren underrättas så snart som möjligt, om inte särskilda skäl talar emot det.

21 § En chefstjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket får besluta att en postförsändelse som väntas till visst brevbärarkontor och som kommer från tredjeland ska hållas kvar av postbefordringsföretaget när den kommer till brevbärarkontoret om

1. det finns anledning att anta att försändelsen innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, och

2. det är nödvändigt för att beslag ska kunna ske.

Ett beslut om kvarhållande ska gälla en begränsad, kortare tid. Beslutet får verkställas omedelbart, men ska snarast prövas av Tullverkets chef eller av verkets chefsjurist.

Postbefordringsföretaget är skyldigt att på begäran av Tullverket överlämna en försändelse som hållits kvar enligt första stycket.

Föreläggande

22 § Tullverket får förelägga den som är eller kan antas vara deklarations- eller uppgiftsskyldig enligt tullagstiftningen att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av att deklarations- eller uppgiftsskyldigheten fullgjorts riktigt och fullständigt.

Första stycket gäller även den för vars räkning en vara importerats eller exporterats.

23 § Tullverket får förelägga den som bedriver verksamhet i vilken uppgift av betydelse för kontrollen av en annan persons deklarations- eller uppgiftsskyldighet enligt tullagstiftningen kan hämtas ur handlingar som rör verksamheten, att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan.

Revision

24 § För att göra sådana kontroller som avses i artikel 48 i förordning (EU) nr 952/2013 får Tullverket besluta om revision.

25 § Ett beslut om revision ska innehålla

1. uppgift om syftet med revisionen,
2. uppgift om möjligheten att undanta uppgifter och handlingar enligt 34 §, och

3. förordnande av den eller de tulltjänstemän som ska verkställa revisionen (revisor).

Av den uppgift som avses i första stycket 1 behöver det inte framgå vilken person eller rättshandling som kontrollen eller uppgifterna avser om

1. beslutet om revision gäller för granskning av någon annan än den som revideras, och
2. det finns särskilda skäl att inte nämna personen eller rättshandlingen.

26 § Innan en revision verkställs ska den som ska revideras underrättas om beslutet om revision.

Underrättelsen får ske i samband med att revisionen verkställs om en inventering eller en liknande fysisk kontroll behöver göras och kontrollen skulle förlora sin betydelse om den som ska revideras underrättas i förväg.

27 § En revision ska genomföras i samverkan med den reviderade och på ett sådant sätt att den inte onödigt hindrar verksamheten hos denne.

Om den reviderade inte samverkar finns bestämmelser om vite i 10 kap. 4 § och om bevissäkring i 45 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

28 § Vid en revision får revisorn granska räkenskapsmaterial och andra handlingar som rör verksamheten, om de inte ska undantas enligt 34 §.

I övrigt framgår revisorns befogenheter av artikel 48 i förordning (EU) nr 952/2013.

29 § En revision får genomföras hos den reviderade, om denne medger det. Revisionen ska genomföras hos den reviderade, om denne begär det och revisionen kan genomföras där utan betydande svårighet.

Om revisionen genomförs hos den reviderade ska denne, om det är möjligt, ställa en ändamålsenlig arbetsplats till revisorns förfogande.

30 § Att den reviderade ska tillhandahålla revisorn de handlingar och lämna de upplysningar samt i övrigt ge revisorn all den hjälp

som behövs vid revisionen följer av artikel 15.1 i förordning (EU) nr 952/2013.

Om handlingar ska granskas på någon annan plats än hos den reviderade, ska denne på begäran och mot kvitto överlämna handlingarna till revisorn.

31 § Den reviderade ska på begäran ge revisorn tillfälle att använda tekniska hjälpmedel för att granska en upptagning som kan uppfattas bara med sådana hjälpmedel. Detta gäller inte om

1. den reviderade tillhandahåller en kopia av upptagningen, och
2. kopian utan svårighet kan granskas med tekniska hjälpmedel som revisorn har tillgång till.

Den reviderade ska ge revisorn möjlighet att kontrollera att den kopia som avses i första stycket stämmer överens med den upptagning som finns hos den reviderade.

Vid granskning av upptagning eller kontroll av kopia får bara de tekniska hjälpmedel och sökbegrepp användas som behövs för att tillgodose syftet med revisionen. Granskningen eller kontrollen får göras via telenätet, om den reviderade medger det.

32 § En revision får inte pågå under längre tid än nödvändigt.

Tullverket ska snarast meddela den reviderade resultatet av revisionen i de delar som rör den reviderade.

33 § Tullverket ska lämna tillbaka räkenskapsmaterial och andra handlingar till den reviderade så snart som möjligt och senast när revisionen avslutats.

Om den reviderade har försatts i konkurs när handlingarna ska lämnas tillbaka, ska Tullverket

1. överlämna handlingarna till konkursförvaltaren, och
2. underrätta den reviderade om att handlingarna överlämnats till konkursförvaltaren.

Handlingar och uppgifter som ska undantas från kontroll

34 § På begäran av en enskild ska följande handlingar undantas från föreläggande eller revision:

1. en handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken, och

2. en handling som har ett betydande skyddsintresse, om det finns särskilda omständigheter som gör att handlingen inte bör komma till någon annans kännedom och skyddsintresset är större än handlingens betydelse för kontrollen.

Första stycket tillämpas även i fråga om föreläggande enligt 22 eller 23 § att lämna uppgifter.

35 § En begäran om undantag enligt 34 § ska ges in till förvaltningsrätten. Begäran ska vara skriftlig och ges in tillsammans med föreläggandet och den handling eller uppgift som begäran avser.

Om den som ska revideras begär att en handling ska undantas från revisionen, ska handlingen omedelbart förseglas och överlämnas till förvaltningsrätten, om Tullverket anser att den bör granskas.

36 § Om en uppgift i en upptagning ska undantas från granskning, får förvaltningsrätten besluta om sådana begränsningar i Tullverkets rätt att använda tekniska hjälpmedel som behövs för att uppgiften inte ska bli tillgänglig för verket.

37 § Om den enskilde begär det, ska förvaltningsrätten pröva om ett beslut om undantag kan fattas utan att rätten granskar handlingen.

Anser den enskilde att en handling eller en uppgift inte omfattas av kontrollen, handläggs frågan om undantagande på det sätt som anges i 35 och 36 §§ samt i första stycket.

38 § Om en handling eller en uppgift har undantagits från kontroll, får Tullverket inte återge eller åberopa innehållet i handlingen eller uppgiften.

39 § Ett beslut i fråga om undantagande av en handling eller en uppgift gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter

40 § Uttryck som används i 41–45 §§ har den innebörd som anges i förordning (EU) nr 608/2013.

41 § Tullverket ska underrätta innehavaren av ett beslut om sitt beslut enligt artikel 11.3, 13 eller 16 i förordning (EU) nr 608/2013. En sådan underrättelse ska lämnas inom 30 arbetsdagar efter det att Tullverket

1. fått kännedom om de omständigheter som kan ligga till grund för ett beslut enligt artikel 11.3 eller 16 i den förordningen, eller
2. tagit emot en sådan begäran som avses i artikel 13 i den förordningen.

42 § Tullverket ska underrätta innehavaren av ett beslut om följande beslut som verket fattar enligt förordning (EU) nr 608/2013:

1. beslut att avslå eller avvisa en begäran enligt artikel 12.1 om förlängning, eller
2. beslut enligt artikel 12.5 att återkalla eller ändra ett beslut om förlängning.

En sådan underrättelse ska lämnas inom 30 arbetsdagar efter det att Tullverket

1. tagit emot en sådan begäran som avses i artikel 12.1, eller
2. fått kännedom om de omständigheter som kan ligga till grund för ett beslut enligt artikel 12.5.

43 § Uppkommer en skada på en vara vid en sådan inspektion som avses i artikel 19.1 i förordning (EU) nr 608/2013, ansvarar den som inspekterar varan för skadan.

44 § Frågor om en vara gör intrång i en immateriell rättighet och hur en sådan vara ska hanteras prövas av en domstol enligt vad som gäller för den immateriella rättigheten i fråga.

Domstolen får meddela ett interimistiskt beslut om att ett uppskov med att frigöra eller hålla kvar en vara ska upphöra.

Tullverket ska verkställa lagakraftvunna domar och beslut från domstolen om frigörande, ändring eller förstöring av varor vars frigörande skjutits upp eller som hålls kvar av Tullverket.

45 § När det finns en lagakraftvunnen dom eller ett beslut om förstöring av eller annan åtgärd med varor vars frigörande har skjutits upp eller som hålls kvar av Tullverket, har innehavaren av ett beslut rätt till ersättning för sina kostnader i samband med Tullverkets ingripande mot varorna.

Ersättningsskyldig enligt första stycket är den som domstolens beslut har gått emot. Kan ersättningskravet riktas mot flera personer, har dessa ett solidariskt ansvar att ersätta innehavaren av beslutet.

Tullkontroll av kontanta medel

46 § En anmälan enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005 ska lämnas skriftligt eller elektroniskt.

47 § För kontroll av att anmälningsplikten enligt förordning (EG) nr 1889/2005 har fullgjorts får Tullverket undersöka transportmedel och bagage, såsom resväskor och portföljer, samt handväskor och liknande som medförs av en resande vid inresa till eller utresa från EU:s tullområde.

48 § Om det finns anledning att anta att en person inte har fullgjort sin anmälningsplikt enligt förordning (EG) nr 1889/2005, får kroppsvisitation i syfte att eftersöka kontanta medel utföras på honom eller henne.

Vid kroppsvisitationen ska bestämmelserna i 29 § lagen (2000:1225) om straff för smuggling tillämpas.

49 § Om anmälningsplikten enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005 inte har fullgjorts, får Tullverket kvarhålla kontanta medel i enlighet med artikel 4.2 i den förordningen om det behövs för att genomföra en kontroll.

8 kap. Överträdelser och sanktioner

1 § Vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel gäller det som sägs om gäldenär även den som är skyldig att betala skatt enligt 2 kap. 2 §.

Det som sägs om tulldeklaration gäller även sådan deklaration med skatteredovisning som avses i 4 kap. 11 §.

Tullförseelse

2 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot

1. föreskrift i tullagstiftningen, eller

2. anmälningsplikten i artikel 3 i förordning (EG) nr 1889/2005 jämförd med 7 kap. 46 §

döms för tullförseelse till böter.

Första stycket gäller också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot beslut som Tullverket meddelat med stöd av tullagstiftningen

1. om skyldighet att föra anteckningar och lämna uppgifter om varor som förvaras i en anläggning för tillfällig lagring, tullager eller frizon som är föremål för förenklingar vid tillämpning av ett tullförfarande,

2. om skyldighet i övrigt att lämna uppgift eller handling till Tullverket, eller

3. om användningen eller förbrukningen av en icke-unionsvara.

I ringa fall ska det inte dömas till ansvar.

3 § Ansvar för tullförseelse inträder inte, om gärningen är belagd med straff i brottsbalken, lagen (2000:1225) om straff för smuggling, lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall eller lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

4 § Allmänt åtal för tullförseelse får väckas endast efter medgivande av Tullverket.

Tulltillägg

5 § Tulltillägg ska tas ut av den som är gäldenär och skyldig att inge tulldeklaration skriftligen eller med elektronisk databehandlingsteknik och som på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för fastställande av tull.

Detsamma gäller, om gäldenären har lämnat en sådan uppgift i ett ärende som avser

1. omprövning, återbetalning, eftergift eller ett överklagande, och
2. uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

6 § En uppgift ska anses vara oriktig om det klart framgår att

1. en lämnad uppgift är felaktig, eller
2. en uppgift som ska lämnas till ledning för beslut om tull har utelämnats.

En uppgift ska dock inte anses vara oriktig om

1. uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut, eller
2. den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut.

7 § Tulltillägget enligt 5 § är tjugo procent av den tull som inte skulle ha tagits ut, om den oriktiga uppgiften godtagits.

Avgiftsberäkning enligt första stycket sker efter tio procent när det gäller mervärdesskatt som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

8 § Tulltillägg ska tas ut av gäldenären i de fall då

1. tull har fastställts på skälig grund på grund av utebliven tulldeklaration och sådan inte har kommit in trots att ett föreläggande sänts ut till gäldenären, eller
2. då avvikelse från deklarationen har skett när tull har fastställts på skälig grund.

Tulltillägget är tjugo procent av den tull som fastställts enligt första stycket och som tas ut av gäldenären utöver den tull som annars skulle ha tagits ut av denne. Till den del tulltaxeringen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från gäldenären tas tulltillägg ut enligt 7 §.

9 § Tulltillägg ska, även i andra fall än dem som avses i 5 och 8 §§, tas ut om tull ska tas ut på grund av uppkomsten av en tullskuld i enlighet med artikel 79 i förordning (EU) nr 952/2013.

Första stycket gäller endast om gäldenären rätteligen skulle ha lämnat en skriftlig eller med elektronisk databehandlingsteknik upprättad tulldeklaration till ledning för beslut om tull.

Tulltillägget enligt första stycket är tjugo procent av den tull som tas ut.

10 § Tulltillägg ska tas ut av den som förfogat över vara som hänförs till tullförfarandet övergång till fri omsättning i strid mot en föreskriven förutsättning för återbetalning eller eftergift av tull.

Tulltillägget är då tjugo procent av den tullförmån som gäldenären går miste om.

11 § Vid tillämpning av 5 och 8 §§ ansvarar gäldenären för handlingar och underlåtenhet av hans ombud. Tulldeklaration eller annat dokument som lämnas för en gäldenär som är juridisk person ska anses ha lämnats av gäldenären, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda gäldenären.

12 § Tulltillägg ska inte tas ut

1. om gäldenären på eget initiativ har rättat den oriktiga uppgiften eller anmält förhållande som avses i 9 §, eller

2. om det tullbelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller passiviteten är obetydligt.

13 § Tulltillägg ska inte tas ut om en icke-unionsvara eller dess värde förverkas. Om endast en del av varan eller dess värde har förverkats gäller förbudet att ta ut tulltillägg endast för den delen av varan eller värdet som förverkats. Ett tidigare meddelat beslut om tulltillägg ska upphävas eller ändras efter det att dom eller beslut som innefattar förverkande har vunnit laga kraft.

14 § Tulltillägg tillfaller staten.

15 § Om betalningsskyldighet för tull inte längre föreligger, får Tullverket inte ta ut tulltillägg på beloppet.

Förseningsavgift

16 § Om den som deklarerat en vara med tillämpning av ett förenklat förfarande som medför skyldighet att inge en kompletterande deklaration inte har ingivit den kompletterande deklaration

tionen vid den tidpunkt då denna senast skulle ha lämnats, ska en särskild avgift (förseningsavgift) tas ut av deklaranter.

Förseningsavgiften är 500 kronor. Om den som uppmanats att lämna deklARATION inte fullgjort sin skyldighet inom den bestämda tiden, är avgiften dock 1 000 kronor.

17 § Förseningsavgift tillfaller staten.

Gemensamma bestämmelser för tulltillägg och förseningsavgift

18 § Tullverket ska ompröva beslut om tulltillägg och förseningsavgift om deklaranter eller gäldenären begär det eller om det finns andra skäl. Att omprövning av sådana beslut ska ske om de överklagats framgår av 9 kap. 4 och 7 §§.

19 § Gäldenären respektive deklaranter ska helt eller delvis befrias från tulltillägg respektive förseningsavgift om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp.

Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om

1. den felaktighet eller passivitet som lett till avgiften kan antas ha

– stått i samband med gäldenärens respektive deklarantens ålder, hans eller hans ombuds hälsa eller liknande förhållanden, eller

– berott på en felbedömning av reglerna eller betydelsen av de faktiska förhållandena,

2. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten,

3. en oskäligt lång tid har gått efter det att Tullverket har funnit anledning att anta att avgift ska tas ut utan att den som avgiften gäller kan lastas för dröjsmålet, eller

4. felaktigheten eller passiviteten även har medfört att den som avgiften gäller fällt till ansvar för brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling eller 2 § eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken.

Deklaranter får helt eller delvis befrias från förseningsavgift även när passiviteten är obetydlig.

20 § Tulltillägg eller förseningsavgift får inte tas ut sedan gäldenären respektive deklaranten har avlidit.

21 § Frågor om tulltillägg och förseningsavgift prövas av Tullverket. Allmän förvaltningsdomstol prövar dock, på talan av det allmänna ombud som avses i 9 kap. 1 §, frågor om tulltillägg på grund av oriktiga uppgifter i mål om tull. Sådan talan får föras, om den oriktiga uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak eller inte har prövats i målet. Talan ska väckas genom ansökan inom ett år från utgången av den månad då domen eller det slutliga beslutet i målet har vunnit laga kraft.

22 § Följande bestämmelser tillämpas även i fråga om tulltillägg och förseningsavgift:

- artikel 110 om betalningsanstånd i förordning (EU) nr 952/2013,
- artikel 114 om dröjsmålsränta i den förordningen, och
- 2 kap. 5, 10, 11 och 20 §§.

9 kap. Överklagande

1 § Hos Tullverket ska det finnas ett allmänt ombud som utses av regeringen. Det allmänna ombudet får överklaga Tullverkets beslut i sådana ärenden som avses i 3 och 7 §§.

2 § Tullverkets beslut överklagas till förvaltningsrätten. Tullverkets eller annan förvaltningsmyndighets beslut om nedsättning eller befrielse enligt 2 kap. 16 eller 25 § överklagas till regeringen.

Tullverkets beslut om revision enligt 7 kap. 24 § får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Detsamma gäller vid överklagande i mål som avses i 8 kap. 21 §.

3 § Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut om tull eller beslut om annan skatt än tull enligt 2 kap. 2 § andra stycket, ska överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden uppkom eller skattskyldigheten inträdde. Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tull-

skulden uppkom eller skattskyldigheten inträdde, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den skattskyldige fick del av beslutet.

Om beslut som avses i första stycket har ändrats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom där angiven treårsfrist. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom eller skattskyldigheten inträdde, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den skattskyldige fick del av omprövningsbeslutet.

4 § Om ett överklagande som avses i 3 § inte avvisas som för sent inkommet, ska Tullverket snarast ompröva det överklagade beslutet.

Ett överklagande ska inte avvisas om

1. förseningen beror på att Tullverket har lämnat den som beslutet gäller en felaktig underrättelse om hur man överklagar, eller

2. det i rätt tid har kommit in till en allmän förvaltningsdomstol.

5 § Ett överklagande förfaller, om beslutet vid omprövningen ändras så som klaganden begär. Beslutet ska innehålla en uttrycklig upplysning om att det medför denna verkan.

Om ett beslut enligt första stycket ändras på annat sätt än vad som begärts, ska överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Finns skäl för det, får klaganden lämnas tillfälle att återkalla överklagandet.

6 § Ett överklagande som inte avvisas såsom för sent inkommet enligt 4 § eller som förfaller enligt 5 § ska tillsammans med handlingarna i ärendet överlämnas till den domstol som ska pröva överklagandet. Om det finns särskilda skäl, får överklagandet överlämnas utan föregående omprövning.

7 § Bestämmelserna i 3–6 §§ gäller också överklagande av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift.

En gäldenärs eller skattskyldigs yrkande i fråga om tulltillägg ska, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om

Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för gäldenären eller den skattskyldige. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det ska tas upp till prövning av Tullverket.

Vad som sägs i andra stycket gäller även en deklarants yrkande i fråga om förseningsavgift.

8 § Om en part har överklagat Tullverkets beslut i ett sådant ärende som avses i 3 och 7 §§, får också motparten överklaga beslutet, även om den för motparten föreskrivna tiden för överklagande har gått ut. Motpartens skrivelse ska ha kommit in till Tullverket inom två månader från den dag då motparten fick del av den först ingivna skrivelsen med överklagande eller, om motparten inte fått del av den före utgången av den tid inom vilken den senast skulle ha kommit in, från utgången av denna tid.

Återkallas eller förfaller på annat sätt det första överklagandet, är även det senare överklagandet förfallet.

9 § Bestämmelser om verkställighet av beslut som överklagas finns i artikel 45 i förordning (EU) nr 952/2013. Dessa bestämmelser gäller även beslut om tulltillägg och förseningsavgift samt beslut om annan skatt än tull som ska betalas till Tullverket.

10 § Om det allmänna ombudet har överklagat ett beslut om tull, ska talan om tulltillägg eller förseningsavgift med anledning av beslutet föras samtidigt.

11 § Det allmänna ombudet får överklaga ett beslut av förvaltningsrätten eller kammarrätten i frågor som avses i 3 och 7 §§ om ombudet inte tidigare har fört det allmännas talan i målet.

12 § Om någon har överklagat ett beslut av en förvaltningsrätt eller kammarrätt i frågor som avses i 3 och 7 §§, får även någon annan som har haft rätt att överklaga beslutet ge in ett överklagande, även om den tid för överklagande som gäller för honom eller henne har gått ut. Ett sådant överklagande ska ges in inom en vecka från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet skulle ha gjorts.

Återkallas eller förfaller på annat sätt det första överklagandet, är även det senare överklagandet förfallet.

13 § Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut, ska ombudet föra det allmännas talan.

I mål som gäller beslut i frågor som avses i 3 och 7 §§ förs det allmännas talan i Högsta förvaltningsdomstolen av det allmänna ombudet.

14 § Det allmänna ombudet får ta över uppgiften att i allmän förvaltningsdomstol föra det allmännas talan i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden som gäller frågor som avses i 3 och 7 §§.

Det allmänna ombudet får uppdra åt en tjänsteman vid Tullverket att företräda det allmänna i allmän förvaltningsdomstol.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller också i mål om betalningssäkring.

15 § Det allmänna ombudet får inom den för ombudet gällande tiden för överklagande föra talan i frågor som avses i 3 och 7 §§ till förmån för en enskild part. Ombudet har då samma behörighet som den enskilde.

Bestämmelserna i första stycket gäller också i mål om betalningssäkring.

16 § I mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§ får talan inte ändras i annat fall än som anges i 17 och 18 §§.

Det ska dock inte anses vara en ändring av talan när klaganden

1. inskränker sin talan, eller
2. åberopar en ny omständighet till stöd för sin talan utan att frågan som ska prövas ändras.

17 § I ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§ får den som överklagat yrka något nytt under förutsättning att någon ny fråga inte tas upp i målet.

I mål i förvaltningsrätten får den som överklagat dessutom, inom den tid som gäller för överklagande, ta upp en ny fråga som har samband med den fråga som ska prövas, om förvaltningsrätten finner att frågan utan olägenhet kan prövas i målet.

18 § I ett mål om beslut om tull får den som överklagat ta upp en fråga om tulltillägg som har föranletts av den fråga som är föremål för prövning, om domstolen anser att tulltilläggsfrågan utan olägenhet kan prövas i målet.

19 § Om domstolen i ett fall som avses i 17 § andra stycket och 18 § inte prövar den nya frågan, får domstolen överlämna frågan till Tullverket för prövning.

20 § Om det finns flera frågor i ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§, får domstolen besluta särskilt i någon av frågorna trots att handläggningen av övriga frågor inte är klar.

21 § Om det är lämpligt med hänsyn till utredningen i ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§, får domstolen besluta särskilt om

1. en eller flera omständigheter som var för sig har omedelbar betydelse för utgången i målet, eller

2. hur en uppkommen fråga, som främst har betydelse för rättstillämpningen, ska bedömas vid avgörandet av målet.

Domstolen bestämmer om beslutet ska få överklagas direkt eller först i samband med domstolens beslut i själva målet.

Om domstolen bestämmer att ett särskilt beslut får överklagas direkt, får domstolen besluta att målet i övrigt ska vila till dess att det särskilda beslutet har fått laga kraft.

22 § Förvaltningsrätt och kammarrätt ska hålla muntlig förhandling i ett mål om tulltillägg eller förseningsavgift om en enskild begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas, om avgift inte kommer att tas ut.

23 § Om talan om betalningsskyldighet enligt 59 kap. 13 § skatteförfarandelagen (2011:1244) har väckts genom ansökan mot en företrädare för en juridisk person, ska vad som sägs i detta kapitel om skattskyldig, klagande, enskild, part eller motpart även gälla företrädaren.

24 § Frågor om bevissäkring prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets beslut om bevissäkring ska verkställas eller har verkställts.

25 § Frågor om betalningssäkring prövas av den förvaltningsrätt som är behörig enligt 46 kap. 19 § skatteförfarandelagen (2011:1244) eller den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut om den tull, skatt, ränta eller avgift som betalningssäkringen gäller.

10 kap. Särskilda bestämmelser

Åtgärder vid nöd eller olycka

1 § Den som på grund av nöd eller något annat tvingande skäl undandrar varor eller transportmedel från tullövervakning, ska snarast underrätta Tullverket om detta.

En underrättelse enligt första stycket får göras till Polismyndigheten i fråga om fordon och luftfartyg och till Kustbevakningen i fråga om fartyg.

2 § Om ett transportmedel som omfattas av tullövervakning eller medför varor som omfattas av tullövervakning förolyckas, ska den som har någon handling som avser transportmedlet eller varorna genast lämna handlingen till Tullverket.

En handling enligt första stycket får lämnas till Kustbevakningen, om transportmedlet är ett fartyg.

Delgivning

3 § Om Tullverket vid tillämpningen av tullagstiftningen, förordningen (EG) nr 1889/2005 eller förordning (EU) nr 608/2013 ska underrätta någon om innehållet i en handling eller om något annat, får det ske genom delgivning.

Delgivning bör användas bara om det är påkallat med hänsyn till omständigheterna.

Vite

4 § Tullverket kan förena ett föreläggande med vite

1. när verket med stöd av tullagstiftningen förelägger någon att vidta en åtgärd som behövs för Tullverkets kontrollverksamhet, samt

2. om någon

– inte har lämnat uppgift eller handling som krävs enligt tullagstiftningen, eller

– inte har fullgjort sådan skyldighet som föreskrivs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 952/2013 eller i 7 kap. 4, 5, 30 eller 31 §.

5 § Bestämmelserna i 4 § gäller inte om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas om vite eller, i förekommande fall, dennes ställföreträdare har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till tulltillägg och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

6 § Den som har överträtt ett vitesföreläggande döms inte till ansvar enligt 8 kap. 2 § för en gärning som omfattas av föreläggandet.

Tillämpning av skatteförfarandelagen (2011:1244)

7 § I ärenden och mål om tull, skatt som ska betalas till Tullverket, ränta, tulltillägg och avgift enligt denna lag gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) om

1. ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §, samt

2. bevissäkring och betalningssäkring i 3 kap. 8 §, 45 kap. 2–16 §§, 46 kap., 68 kap. 1 och 3 §§ samt 69 och 71 kap.

Vid tillämpningen av första stycket ska det som sägs i skatteförfarandelagen om Skatteverket i stället gälla Tullverket. Vidare ska det som sägs om Kronofogdemyndigheten i 69 kap. 3 och 11 §§ i stället gälla Tullverket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.

2. Genom lagen upphävs tullagen (2000:1281).

1.2 Förslag till lag om vissa tullbestämmelser

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § I denna lag finns bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen⁷ och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen, i fråga om

- bindande besked,
- varors klassificering, ursprung och tullvärde,
- varors tullstatus, och
- transitering, särskild användning och förädling av varor

Vissa bestämmelser om autonoma åtgärder för militär utrustning finns i rådets förordning (EG) nr 150/2003 av den 21 januari 2003 om upphävande av importtullar på vissa vapen och militär utrustning⁸.

Ytterligare kompletterande bestämmelser finns i lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m. och tullagen (2016:000).

2 § Uttryck som används i denna lag har samma betydelse som i förordning (EU) nr 952/2013 och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen samt tullagen (2016:000).

Bindande besked

3 § Bestämmelser om beslut om bindande besked finns i artiklarna 33–37 i förordning (EU) nr 952/2013.

4 § Om Tullverket vid handläggningen av en ansökan om bindande besked anlitar en särskild sakkunnig, tillämpas 1 kap. 16 § andra och tredje styckena och 2 kap. 21 § tullagen (2016:000).

⁷ EUT L 269, 10.10.2013, s. 1.

⁸ EUT L 25, 30.1.2003, s. 1.

Varors klassificering, ursprung och tullvärde

5 § Bestämmelser om varors klassificering, ursprung och tullvärde finns i artiklarna 56–76 i förordning (EU) nr 952/2013.

6 § Om en uppgift i ett ursprungsbevis för förmånsbehandling eller i en ansökan om ett sådant ursprungsbevis behöver kontrolleras ska bestämmelserna i 1 kap. 16 §, 7 kap. 15, 16 och 22–39 §§ samt 10 kap. 4 och 5 §§ tullagen (2016:000) tillämpas.

Varors tullstatus

7 § Bestämmelser om varors tullstatus finns i artiklarna 153–157 i förordning (EU) nr 952/2013.

8 § Oljeprodukter som inte har tullstatus som unionsvara får tillföras sådana märkämnerna som avses i 2 kap. 8 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Transitering, särskild användning och förädling av varor

9 § Bestämmelser om transitering, särskild användning och förädling av varor finns i artiklarna 226–228, 231–236 och 250–262 i förordning (EU) nr 952/2013. Vissa ytterligare bestämmelser om dessa förfaranden finns i artiklarna 210–225 i den förordningen.

Bestämmelser om transitering finns även i konventionen den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande⁹.

Bestämmelser om transitering enligt tullkonventionen den 14 november 1975 om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (TIR-konventionen)¹⁰ finns i tullförordningen (2016:000).

10 § Tullverket får tillämpa bestämmelserna i artikel 148.6 i förordning (EU) nr 952/2013 på varor som transiteras med tillämpning av artikel 2.3 b i konventionen den 20 maj 1987 om ett gemen-

⁹ Sveriges överenskommelser med främmande makter (SÖ) 1988:6.

¹⁰ Sveriges överenskommelser med främmande makter (SÖ) 1976:133.

samt transiteringsförfarande, när transiteringsdokumentet visar att varorna tidigare exporterats.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.
 2. Genom lagen upphävs lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

1.3 Förslag till tullförordning

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Denna förordning är meddelad med stöd av 8 kap. 7 och 11 §§ regeringsformen.

Uttryck som används i denna förordning har samma betydelse som i tullagen (2016:000).

2 § Vad som sägs i denna förordning om tull gäller även annan skatt än tull som ska tas ut för varor vid import och som ska betalas till Tullverket, om inte något annat uttryckligen anges.

3 § Tullverket ska utföra de uppgifter som en tullmyndighet eller en behörig myndighet har enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen¹¹ och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen om inget annat sägs i lag eller förordning.

4 § Tullverket ska fullgöra den informations- och anmälningskyldighet till Europeiska kommissionen som framgår av förordning (EU) nr 952/2013 och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen.

Tillhandahållande av information

5 § Tullverket får överlämna åt annan att förmedla uppgifter i elektroniska dokument som avses i 1 kap. 9 § tullagen (2016:000) till och från Tullverket.

6 § Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av artiklarna 6–17 i förordning (EU) nr 952/2013.

¹¹ EUT L 269, 10.10.2013, s. 1.

Ombud i tullfrågor

7 § Tullverket får i ett ombuds tillstånd till förfarandet registrering i deklarantens bokföring medge att en viss angiven huvudmans betalningsansånd får användas i stället för ombudets, om huvudmannen lämnat sitt godkännande.

Den som är direkt ombud enligt artikel 18.1 i förordning (EU) nr 952/2013 får utnyttja tillståndet enligt första stycket endast om ombudet åtagit sig att fullgöra gäldenärens betalningsskyldighet, utom i de fall då huvudmannens betalningsansånd används vid förfarandet registrering i deklarantens bokföring efter Tullverkets medgivande enligt första stycket.

8 § Tullverket får meddela föreskrifter om

- de villkor på vilka ett tullombud får tillhandahålla tjänster i Sverige, i enlighet med artikel 18.3 i förordning (EU) nr 952/2013, och
- verkställigheten av artiklarna 18–21 i den förordningen.

Beslut med stöd av tullagstiftningen

9 § Bestämmelser om beslut med stöd av tullagstiftningen finns i artiklarna 22–32 i förordning (EU) nr 952/2013.

Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av bestämmelserna i första stycket.

Godkänd ekonomisk aktör

10 § Bestämmelser om godkänd ekonomisk aktör finns i artiklarna 38–41 i förordning (EU) nr 952/2013.

Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av bestämmelserna i första stycket.

Bevarande av uppgifter samt avgifter och kostnader

11 § Tullverket får meddela föreskrifter om

1. när en tullförrättning inte är avgiftsfri, och
2. tullförrättningsavgiftens storlek.

Beslutet om avgiftens storlek får träda i kraft tidigast en månad efter det att föreskriften har beslutats.

12 § Förrättningsavgiften ska betalas till Tullverket.

13 § Tullverket får meddela föreskrifter om att avgift ska tas ut för ansökan om medgivande enligt 3 kap. 7 § 2 och 6 kap. 7 § 2 tullagen (2016:000), om ansökan avser tillstånd att föra transportmedlet till eller avgå med det från någon annan plats än ett tullkontor eller en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt.

För ansökningsavgiftens storlek m.m. gäller bestämmelserna i 9–14 §§ avgiftsförordningen (1992:191), varvid avgiftsklass 4 tillämpas om ansökan avser ett nytt medgivande och avgiftsklass 1 tillämpas om ansökan avser ett förnyat medgivande.

14 § Avgift får tas ut för bevis, innefattande uppgifter om importerade eller exporterade varor, som Tullverket utfärdar efter särskild begäran.

För avgiftens storlek m.m. gäller bestämmelserna i 20–24 §§ avgiftsförordningen (1992:191), varvid avgiftsklass B tillämpas.

Valutaomräkning

15 § Vissa bestämmelser om valutaomräkning finns i artiklarna 53.2 och 54 i förordning (EU) nr 952/2013.

Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av bestämmelserna i första stycket.

2 kap. Tullskuld, skatt och garantier

1 § Tullverket får fatta sådana beslut som avses i 2 kap. 16 och 25 §§ tullagen (2016:000).

2 § Obetalda avgifter enligt 1 kap. 12–14 §§ ska på begäran av Tullverket drivas in på det sätt som anges i 2 kap. 20 § tullagen (2016:000).

Bestämmelser om begäran om indrivning m.m. finns i 4–9 §§ indrivningsförordningen (1993:1229). Att den betalningsskyldige

ska uppmanas att betala fordran innan ansökan om indrivning görs framgår av 3 § samma förordning.

Indrivning behöver inte begäras för en fordran som understiger 100 kronor, om indrivning inte krävs från allmän synpunkt.

3 § Tullverket får medge nedsättning av eller befrielse från avgift enligt 1 kap. 12 §, om det finns särskilda skäl.

4 § Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av artiklarna 77–126 i förordning (EU) nr 952/2013.

3 kap. Införsel av varor till Europeiska unionens tullområde

1 § Innan Tullverket avgör ett ärende om ett tillstånd enligt artikel 148.1 i förordning (EU) nr 952/2013 bör verket i förekommande fall ge hamn- eller flygplatsinnehavare tillfälle att yttra sig.

2 § En anläggning för tillfällig lagring får drivas av Tullverket.

Tullverket bestämmer den avgift som ska betalas för lagring av en vara vid anläggningen. Avgiften ska börja tillämpas tidigast en månad efter det att den har kungjorts.

Tullverket får besluta att varan ska utgöra säkerhet för avgift enligt andra stycket.

3 § Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av
– artiklarna 127–152 i förordning (EU) nr 952/2013, och
– 3 kap. 2, 5, 6 och 9 §§ tullagen (2016:000).

4 kap. Hämförande av varor till ett tullförfarande och bortskaffande av varor

Hämförande av varor till ett tullförfarande

1 § En tillståndshavare får inte anmäla en vara till övergång till fri omsättning med stöd av ett enhetstillstånd om det i det land där varan ska frigöras finns ett särskilt föreskrivet villkor för införsel som inte är uppfyllt eller ett förbud mot införseln. En tillståndshavare får inte heller anmäla en vara till export eller återexport med stöd av ett enhetstillstånd om det i det land från vilket varan ska

föras ut finns ett särskilt föreskrivet villkor för utförsel som inte är uppfyllt eller ett förbud mot utförseln.

2 § Deklaration som avses i 4 kap. 11 § tullagen (2016:000) ska lämnas i ett elektroniskt dokument på det sätt som Tullverket fastställer. Om särskilda skäl föreligger får deklARATIONEN ges in i annan form.

Tullverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av 4 kap. 11 § tullagen (2016:000).

3 § Vid överlåtelse av förvaltningsuppgifter enligt 4 kap. 10 § första stycket tullagen (2016:0000) ska Tullverket ange vilka åtgärder som den utländska myndigheten ges befogenhet att vidta. Tullverket får meddela ytterligare föreskrifter om förfarandet vid sådan överlåtelse.

Bortskaffande av varor

4 § En vara som har överlåtits till staten enligt artikel 199 i förordning (EU) nr 952/2013 ska säljas så snart det är möjligt. Då gäller bestämmelserna i 4 kap. 15 och 16 §§ tullagen (2016:000).

5 § Kungörandet om en tullauktion ska ske i Post- och Inrikes Tidningar och på Tullverkets eller annan lämplig webbplats. Kungörandet ska ske minst tre veckor före auktionsdagen, om det inte finns särskilda skäl.

Auktionen får även kungöras på annat sätt, om det är lämpligt med hänsyn till egendomens beskaffenhet eller någon annan omständighet.

6 § Underrättelse enligt 4 kap. 16 § andra stycket tullagen (2016:000) ska innehålla uppgifter om tid och plats för auktionen och sändas senast två veckor före auktionsdagen. Om den som kan antas vara ägare eller ha särskild rätt till varan blir känd först därefter, ska underrättelse sändas genast.

7 § Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av artiklarna 158–200 i förordning (EU) nr 952/2013.

5 kap. Övergång till fri omsättning, lagring och transitering enligt TIR-konventionen

Övergång till fri omsättning

1 § Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av artiklarna 201–209 i förordning (EU) nr 952/2013.

Lagring

2 § Bestämmelserna i 3 kap. 2 § andra och tredje styckena tillämpas även i fråga om tullager som innehas av Tullverket.

3 § Tullverket fastställer en frizons gränser och var dess infarts- och utfartsställen ska vara belägna.

4 § Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av
– artiklarna 237–249 i förordning (EU) nr 952/2013, och
– artiklarna 211–225 i den förordningen i den utsträckning bestämmelserna avser lagring.

Transitering enligt TIR-konventionen

5 § Tullkonventionen den 14 november 1975 om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (TIR-konventionen) gäller i Sverige. Grundbestämmelserna i TIR-konventionen är publicerade i Sveriges överenskommelser med främmande makter (SÖ) 1976:133.

6 § Frågor om godkännande av fordon eller containrar enligt bilaga 3 eller del II av bilaga 7 till TIR-konventionen prövas av Aktiebolaget Svensk Bilprovning. Aktiebolaget Svensk Bilprovning ska ge Tullverket tillfälle att yttra sig. Detta behövs dock inte i fråga om provning som avser en förnyelse av tidigare lämnat godkännande. Om det på grund av en olyckshändelse blir nödvändigt att göra en omlastning till ett fordon eller en container som inte har godkänts, får frågan om medgivande enligt bilaga 1 till TIR-konventionen till fortsatt transport i fordonet eller containrarna prövas av Tullverket.

7 § Tullverket får besluta att en sammanslutning har rätt att utfärda TIR-carneter och uppträda som garant i enlighet med bestämmelserna i TIR-konventionen under villkor att sammanslutningen uppfyller de minimivillkor och minimikrav som anges i bilaga 9, del I till konventionen.

Tullverket får besluta att en person har rätt att använda TIR-carneter i enlighet med bestämmelserna i TIR-konventionen under villkor att personen uppfyller de minimivillkor och minimikrav som anges i bilaga 9, del II till konventionen.

Tullverket bestämmer det högsta belopp per TIR-carnet som kan krävas av en garanterande sammanslutning på grundval av bestämmelserna i TIR-konventionen.

8 § Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av

- artiklarna 229 och 230, samt, i tillämpliga delar, artikel 231 i förordning (EU) nr 952/2013, och
- 5–7 §§.

Innan Tullverket meddelar föreskrifter om godkännande av fordon eller containrar enligt TIR-konventionen bör Transportstyrelsen ges tillfälle att yttra sig i frågor av betydelse för trafiksäkerheten.

6 kap. Varor som förs ut ur Europeiska unionens tullområde

1 § Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av

- artiklarna 263–277 i förordning (EU) nr 952/2013, och
- 6 kap. 2, 5 och 6 §§ tullagen (2016:000).

7 kap. Kontroll av varor och transportmedel

Tullkontroll av varor och transportmedel

1 § Tullverket får ingå en överenskommelse med ett transportföretag om terminalåtkomst till företagets bokningsuppgifter under de förutsättningar som anges i 7 kap. 5 och 6 §§ tullagen (2016:000).

Med bokningsuppgifter avses uppgifter som förekommer i samband med en bokning av en transport av varor, fordon eller passa-

gerare, med de begränsningar avseende passagerare som framgår av 7 kap. 5 § andra stycket tullagen (2016:000).

2 § Ett beslut att begära bokningsuppgifter från ett transportföretag får fattas av

- Tullverkets chef, eller
- en tjänsteman inom Tullverkets brottsbekämpande verksamhet som förordnats för uppgiften av chefen för verket.

Transportföretaget ska underrättas om vilka tulltjänstemän som har behörighet att begära bokningsuppgifter.

3 § Tullverkets chef eller en chefstjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen beslutar om vilka tjänstemän som ska ha behörighet att

- ta del av bokningsuppgifter som lämnats av ett transportföretag, och
- ta del av bokningsuppgifter genom terminalåtkomst.

Behörighet ska endast ges till tulltjänstemän som har nödvändig utbildning och som behöver informationen för sina arbetsuppgifter inom Tullverkets brottsbekämpande verksamhet.

4 § Terminalutrustning som ger Tullverket tillgång till ett transportföretags bokningsuppgifter och handlingar med sådana uppgifter ska hanteras på sådant sätt att obehöriga inte får tillgång till dem.

5 § Information om innehållet i de inhämtade bokningsuppgifterna får lämnas till

- andra tulltjänstemän,
- andra enheter inom Tullverket,
- Polismyndigheten, och
- Kustbevakningen

om uppgiften behövs i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet för att klarlägga om brott eller brottslig verksamhet har förekommit, pågår eller planeras.

Information enligt första stycket får också lämnas till en utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation, om utlämnandet följer av en konvention som Sverige har tillträtt eller en överenskommelse som Sverige har ingått.

6 § Tullverket ska publicera en förteckning över tullkontoren och andra platser som verket anvisat eller godkänt.

Av förteckningen ska framgå

– tullkontorens öppettider,

– tider när tullförrättning sker utan kostnad för allmänheten, och

– de villkor som gäller för en viss plats.

7 § Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av

– 7 kap. 5–21 §§ tullagen (2016:000), och

– 1–5 §§.

8 § Tullverket får meddela föreskrifter om lättnader i tullkontrollen i fråga om statsfartyg, fiskefartyg och fritidsfartyg samt även i andra fall, om det kan ske utan att möjligheterna till tullövervakning och tullkontroll äventyras.

Riskhantering

9 § Bestämmelser om riskhantering finns i artikel 46.4 i förordning (EU) nr 952/2013.

Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av bestämmelserna i första stycket.

Revision

10 § Om en begäran enligt 7 kap. 34 § tullagen (2016:000) avser en upptagning, så bestämmer förvaltningsrätten i vilken form eller på vilket sätt upptagningen ska tillhandahållas i målet.

Tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter

11 § Tullverket utser den enhet inom verket som enligt artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG)

nr 1383/2003¹² är behörig att ta emot och behandla ansökningar. Verket ska informera Europeiska kommissionen om den behöriga tullenheten.

12 § När Tullverket har fått en underrättelse från innehavaren av ett beslut om att ett förfarande har inletts vid behörig domstol för att fastställa om ett intrång har gjorts i en immateriell rättighet, ska verket underrätta domstolen om sitt ingripande beträffande de varor som misstänks göra intrång.

13 § Den domstol som har fått en underrättelse enligt 12 § ska informera Tullverket om sina beslut i frågan samt om besluten har överklagats eller vunnit laga kraft.

Första stycket gäller också den domstol som ska pröva ett överklagande.

14 § Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av

1. artiklarna 13, 19.2 och 26.5 i förordning (EU) nr 608/2013, och
2. 7 kap. 44 § tredje stycket tullagen (2016:000).

Tullkontroll av kontanta medel

15 § Har Polismyndigheten eller Kustbevakningen vid genomförandet av en kontrollåtgärd enligt 20 eller 21 § hittat sådana omständigheter som utgör grund för registrering och bearbetning av information enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 av den 26 oktober 2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen¹³, ska dessa uppgifter lämnas ut till Tullverket.

16 § Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av 7 kap. 46 § tullagen (2016:000).

¹² EUT L 181, 29.6.2013, s. 15.

¹³ EUT L 309, 25.11.2005, s. 9.

Tullkontroll i samband med marknadskontroll

17 § Tullverket ska utföra de uppgifter som enligt artiklarna 27–29 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93¹⁴ ankommer på de myndigheter som ansvarar för yttre gränskontroll.

18 § Har Tullverket kostnader för förvaring, hantering och liknande på grund av att verket har skjutit upp varors övergång till fri omsättning med stöd av artikel 27.3 i förordning (EG) nr 765/2008, ska kostnaderna ersättas av den berörda marknads-kontrollerande myndigheten.

19 § Tullverket får, efter att ha gett de marknadskontrollerande myndigheterna enligt förordningen (2014:1039) om marknads-kontroll av varor och annan närliggande tillsyn möjlighet att yttra sig, meddela föreskrifter om verkställigheten av bestämmelserna i 17 §.

Medverkan av Polismyndigheten och Kustbevakningen

20 § Polismyndigheten ska på begäran av Tullverket

- bistå Tullverket, om det behövs för att verket ska kunna vidta en kontrollåtgärd, och
- medverka vid Tullverkets kontroll av utrikes flygtrafik.

21 § Kustbevakningen ska på begäran av Tullverket

- bistå Tullverket, om det behövs för att verket ska kunna vidta en kontrollåtgärd, och
- medverka i Tullverkets kontrollverksamhet genom att utöva tullkontroll av sjötrafiken.

22 § Vid en underrättelse enligt 10 kap. 1 § andra stycket tullagen (2016:000) ska Polismyndigheten eller Kustbevakningen vidarebefordra underrättelsen till Tullverket.

¹⁴ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

Om en handling lämnas till Kustbevakningen enligt 10 kap. 2 § andra stycket tullagen, ska Kustbevakningen vidarebefordra handlingen till Tullverket.

23 § Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av 20–22 §§.

Rapporteringskyldighet

24 § En polisman som får kännedom om att ett luftfartyg har landat i strid mot förbud som har meddelats med stöd av 3 kap. 7 § 2 tullagen (2016:000) ska skyndsamt underrätta Tullverket och, om det kan göras utan att annan polisverksamhet hindras, hålla kvar luftfartyget och vidta de andra åtgärder som behövs för tullkontrollen.

Motsvarande gäller om en polisman får kännedom om att en svensk eller utländsk tullförsegling har skadats eller tagits bort vid transitering eller att ett fordon har använts i strid mot bestämmelserna om tillfällig införsel.

25 § Om en tulltjänsteman eller en kustbevakningstjänsteman får kännedom om ett brott enligt en författning, som Tullverket ska se till att den följs, ska tjänstemannen rapportera brottet till sin förman så snart som möjligt. Tjänstemannen behöver inte göra någon rapport, om brottet med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet är obetydligt och det är uppenbart att brottet inte skulle ge någon annan påföljd än böter.

8 kap. Särskilda bestämmelser

Tillämpning av skatteförfarandeförordningen (2011:1261)

1 § I ärenden och mål som avses i 10 kap. 7 § tullagen (2016:000) gäller bestämmelserna om bevissäkring och betalningssäkring i 11 kap., 16 kap. 1 och 2 §§, 17 kap. 7 och 8 §§, 18 kap. 6 § och 19 kap. 3 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261).

Vid tillämpningen av bestämmelserna i första stycket ska det som sägs i skatteförfarandeförordningen om Skatteverket i stället

gälla Tullverket. Vidare ska det som sägs om Kronofogdemyndigheten i 17 kap. 7 § skatteförordningen i stället gälla Tullverket.

Särskilda bestämmelser om varor som befordras på järnväg, med post eller med luftfartyg

2 § PostNord Sverige AB eller något av dess dotterbolag är i den egna verksamheten att anse som deklarat och i förekommande fall gäldenär i enlighet med vad som anges i 4 kap. 3 § tullagen (2016:000).

Tullverket får efter att ha gett Transportstyrelsen och PostNord Sverige AB tillfälle att yttra sig meddela föreskrifter om hur varor som befordras på järnväg, med post eller med luftfartyg ska anmälas till ett tullförfarande, överlåtelse eller förstöring.

För Tullverkets räkning utövas tullkontroll av järnvägsföretaget i fråga om varor som befordras på järnväg och av PostNord Sverige AB eller något av dess dotterbolag i fråga om varor som befordras med post. Vid sådan kontrollverksamhet tillämpas 3 kap. 9 § och 7 kap. 17 § tullagen.

Ytterligare föreskrifter

3 § Tullverket får meddela ytterligare föreskrifter om verkställigheten av

- tullagen (2016:000), och
- denna förordning.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2016.

2. Genom förordningen upphävs tullförordningen (2000:1306).

1.4 Förslag till förordning om vissa tullbestämmelser

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning är meddelad med stöd av 8 kap. 7 och 11 §§ regeringsformen.

Uttryck som används i denna förordning har samma betydelse som i lagen (2016:000) om vissa tullbestämmelser.

2 § Tullverket ska utföra de uppgifter som en tullmyndighet eller en behörig myndighet har enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen¹⁵ och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen om inget annat sägs i lag eller förordning.

3 § Tullverket ska fullgöra den informations- och anmälningskyldighet till Europeiska kommissionen som framgår av förordning (EU) nr 952/2013 och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen.

Bindande besked

4 § Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av

1. artiklarna 33–37 i förordning (EU) nr 952/2013, och
2. 4 § lagen (2016:000) om vissa tullbestämmelser.

¹⁵ EUT L 269, 10.10.2013, s. 1.

Varors klassificering, ursprung och tullvärde samt autonoma åtgärder

5 § En ansökan om eller invändning mot tillämpning av sådana autonoma åtgärder som avses i artikel 56.2 f i förordning (EU) nr 952/2013 görs till Kommerskollegium.

Vid handläggningen av en ansökan enligt första stycket bör Kommerskollegium ge Tullverket tillfälle att yttra sig.

Kommerskollegium beslutar om en ansökan eller invändning enligt första stycket ska överlämnas till Europeiska kommissionen.

6 § Kommerskollegium får meddela föreskrifter om verkställigheten av 5 § första stycket.

7 § Kommerskollegium får, efter att ha gett Tullverket tillfälle att yttra sig, meddela föreskrifter om verkställigheten av artikel 61.1 och 61.2 om ursprungsbevis i förordning (EU) nr 952/2013.

8 § Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av

1. artiklarna 56–58 om varors klassificering i förordning (EU) nr 952/2013,

2. artiklarna 59–68 om varors ursprung i den förordningen, och

3. artiklarna 69–76 om tullvärde i den förordningen.

Innan Tullverket meddelar föreskrifter om varors klassificering eller ursprung bör Kommerskollegium och andra berörda myndigheter ges tillfälle att yttra sig.

9 § Tullverket får, efter att ha gett Sveriges riksbank tillfälle att yttra sig, meddela föreskrifter om verkställigheten av artiklarna 53.1 a och 54 om valutaomräkning i förordning (EU) nr 952/2013.

Varors tullstatus

10 § Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av artiklarna 153–157 i förordning (EU) nr 952/2013.

Transitering, särskild användning och förädling av varor

11 § Vid handläggningen av en ansökan enligt artikel 211.1 i förordning (EU) nr 952/2013 avseende förfarandet för aktiv förädling eller för passiv förädling ska Tullverket överlämna ärendet till Kommerskollegium när de ekonomiska villkoren inte är uppfyllda för vidare undersökning av dessa villkor på unionsnivå.

12 § Tullverket får meddela föreskrifter om verkställigheten av

1. artiklarna 226–228 och 231–236 om transitering i förordning (EU) nr 952/2013,
2. artiklarna 250–254 om särskild användning i den förordningen,
3. artiklarna 255–262 om förädling i den förordningen, och
4. artiklarna 211–225 i den förordningen i tillämpliga delar.

Överklagande

13 § Kommerskollegiums beslut enligt 5 § tredje stycket att inte överlämna en ansökan eller invändning till Europeiska kommissionen får överklagas till regeringen.

Avslutande bestämmelser

14 § Tullverket får meddela ytterligare föreskrifter om verkställigheten av

- lagen (2016:000) om vissa tullbestämmelser, och
- denna förordning.

-
1. Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2016.
 2. Genom förordningen upphävs förordningen (1994:1606) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m.

Härigenom föreskrivs att 2 och 4 §§ lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹⁶

En vara som förs in i landet från tredje land får utan hinder av förbud eller villkor som avses i 1 §

1. transporteras och *uppvisas* för Tullverket i enlighet med *bestämmelserna* i artiklarna 37–42 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen¹⁷,

2. transiteras genom det svenska tullområdet eller mellan orter inom detta område enligt de *föreskrifter och villkor* som gäller för tullförfarandet transitering,

3. förvaras på *tillfälligt lager* eller tullager eller i frizon eller *frilager*,

4. förstörs *genom* Tullverkets *försorg*, eller

5. återutförs.

1. transporteras och *anmälas till* Tullverket i enlighet med artiklarna 134, 135, 137 och 139 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen¹⁸,

2. transiteras genom det svenska tullområdet eller mellan orter inom detta område enligt de *bestämmelser* som gäller för tullförfarandet transitering,

3. förvaras på *en anläggning för tillfällig lagring* eller ett tullager eller i *en* frizon,

4. förstörs *av* Tullverket eller *av annan enligt beslut av Tullverket*, eller

¹⁶ Senaste lydelse 2000:1282.

¹⁷ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

¹⁸ EUT L 269, 10.10.2013, s. 1.

Vad som sägs i första stycket gäller även för en vara som förs in i landet från en annan medlemsstat i Europeiska unionen *under* ett tullförfarande.

Vad som sägs i första stycket gäller även för en vara som förs in i landet från en annan medlemsstat i Europeiska unionen *om den under transporten är i tillfällig lagring eller hänförd till* ett tullförfarande.

4 §¹⁹

Om en vara som är föremål för införselvillkor som avses i 1 § enligt bestämmelse i annan författning *skall* försälas *genom* Tullverkets *försorg, skall* införselvillkoret vara uppfyllt. Kan försäljning inte ske, bestämmer tillsynsmyndigheten hur *det skall* *förfaras med varan*.

Om en vara som är föremål för *ett* införselvillkor som avses i 1 § enligt bestämmelse i annan författning *ska* försälas *av* Tullverket, *ska* införselvillkoret vara uppfyllt. Kan försäljning inte ske, bestämmer tillsynsmyndigheten hur *varan ska hanteras*.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.

¹⁹ Senaste lydelse 2000:1282.

1.6 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen

Härigenom föreskrivs att 4, 8, 9, 11, 13, 17 och 18 §§ lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §²⁰

Den som för in en vara från ett annat EU-land till Sverige ska anmäla varan till Tullverket om varan omfattas av ett förbud mot införsel eller ett villkor för införsel som inte är uppfyllt eller om varan förs in med stöd av ett tillstånd som meddelats på grund av en oriktig uppgift eller en utelämnad föreskriven uppgift. En sådan anmälan ska göras också av den som för ut en vara från Sverige till ett annat EU-land om varan omfattas av ett förbud mot utförsel eller ett villkor för utförsel som inte är uppfyllt eller om varan förs ut med stöd av ett tillstånd som meddelats på grund av en oriktig uppgift eller en utelämnad föreskriven uppgift.

Den som från ett annat EU-land till Sverige för in eller från Sverige till ett sådant land för ut en vara som avses i 3 § 1, 3, 8, 10 eller 11, eller 15 när det gäller tillståndspliktiga sprängämnesprekursorer enligt 3 § lagen (2014:799) om sprängämnesprekursorer, ska dock alltid anmäla varan till Tullverket.

Anmälan enligt första stycket ska göras utan dröjsmål vid närmaste bemannade tullplats. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Tullverket får meddela närmare föreskrifter om anmälnings-skyldigheten enligt första och andra styckena.

Anmälan enligt första stycket ska göras utan dröjsmål till närmaste bemannade tullkontor. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Tullverket får meddela närmare föreskrifter om anmälnings-skyldigheten enligt första och andra styckena.

²⁰ Senaste lydelse 2014:800.

8 §²¹

En tulltjänsteman får undersöka *postförsändelser*, såsom paket, brev och liknande försändelser, för att kontrollera om sådana förbud eller villkor som anges i 4 § första stycket iakttagits och om anmälningsskyldigheten enligt 4 § andra stycket fullgjorts riktigt och fullständigt. *En sådan försändelse får öppnas, om det finns anledning att anta att den innehåller en vara som avses i 3 § och att denna vara kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling samt försändelsen finns hos Tullverket eller på utväxlingspostkontoret.*

En tulltjänsteman får undersöka *post- och kurirförsändelser*, såsom paket, brev och liknande försändelser, för att kontrollera om sådana förbud eller villkor som anges i 4 § första stycket iakttagits och om anmälningsskyldigheten enligt 4 § andra stycket fullgjorts riktigt och fullständigt.

En sådan försändelse får öppnas, om det finns anledning att anta att den innehåller en vara som avses i 3 § och att denna vara kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling samt försändelsen finns hos Tullverket eller på utväxlingspostkontoret.

9 §²²

Beslut om att med stöd av 8 § öppna *brev och andra sådana försändelser* som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. Om en

Beslut om att med stöd av 8 § öppna *post- och kurirförsändelser* som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. Om en

²¹ Senaste lydelse 2003:811.

²² Senaste lydelse 2004:208.

försändelse innehåller ett förtroligt meddelande, *skall* detta omedelbart tillslutas och skickas vidare till mottagaren.

försändelse innehåller ett förtroligt meddelande, *ska* detta omedelbart tillslutas och skickas vidare till mottagaren.

11 §²³

En chefstjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket får besluta att en postförsändelse som väntas till ett visst *postkontor* och som kommer från ett annat EU-land skall hållas kvar av postbefordringsföretaget när den kommer till *postkontoret*, om

En chefstjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket får besluta att en postförsändelse som väntas till ett visst *brevbärarkontor* och som kommer från ett annat EU-land *ska* hållas kvar av postbefordringsföretaget när den kommer till *brevbärarkontoret*, om

1. det finns anledning att anta att försändelsen innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, och

2. det är nödvändigt för att beslag *skall* kunna ske.

Ett beslut om kvarhållande *skall meddelas att gälla viss angiven*, kortare tid. Beslutet får verkställas omedelbart, men skall snarast prövas av Tullverkets chef eller av verkets chefsjurist.

Postbefordringsföretaget är skyldigt att på begäran av Tullverket till verket överlämna en försändelse som kvarhållits enligt första stycket.

2. det är nödvändigt för att beslag *ska* kunna ske.

Ett beslut om kvarhållande *ska gälla en begränsad*, kortare tid. Beslutet får verkställas omedelbart, men *ska* snarast prövas av Tullverkets chef eller av verkets chefsjurist.

13 §²⁴

Vid kontroll enligt denna lag *skall* den vars uppgifter *skall* kontrolleras, eller för vars räkning varan införs eller utförs, ge

Vid kontroll enligt denna lag *ska* den vars uppgifter *ska* kontrolleras, eller för vars räkning varan införs eller utförs, ge den

²³ Senaste lydelse 2004:208.

²⁴ Senaste lydelse 2000:1301.

den som verkställer kontrollen tillfälle att undersöka varan och transportmedlet och utan kostnad tillhandahålla de varuprov som behövs. Den som utför kontrollen *skall* också lämnas tillträde till de lokaler och andra utrymmen som används för den transport, förvaring eller verksamhet som kontrollen avser.

Den vars uppgifter *skall* kontrolleras eller för vars räkning varan införs eller utförs *skall* svara för den transport av varan som behövs samt för upppackning och återinpackning. Han *skall* även tillhandahålla någon som hjälper till vid provtagning och vägning. Den som åsidosätter dessa skyldigheter *skall* enligt beslut av Tullverket ersätta staten för dess kostnader för åtgärderna i fråga. Vad som sägs i 5 kap. 23 § tullagen (2000:1281) om indrivning av tull *skall* gälla även sådan ersättning. Tullverket får besluta om befrielse helt eller delvis från ersättnings-skyldigheten.

Den som verkställer kontrollen tillfälle att undersöka varan och transportmedlet och utan kostnad tillhandahålla de varuprov som behövs. Den som utför kontrollen *ska* också lämnas tillträde till de lokaler och andra utrymmen som används för den transport, förvaring eller verksamhet som kontrollen avser.

Den vars uppgifter *ska* kontrolleras eller för vars räkning varan införs eller utförs *ska* svara för den transport av varan som behövs samt för upppackning och återinpackning. Han *ska* även tillhandahålla någon som hjälper till vid provtagning och vägning. Den som åsidosätter dessa skyldigheter *ska* enligt beslut av Tullverket ersätta staten för dess kostnader för åtgärderna i fråga. Vad som sägs i 2 kap. 20 § tullagen (2016:000) om indrivning av tull *ska* gälla även sådan ersättning. Tullverket får besluta om befrielse helt eller delvis från ersättnings-skyldigheten.

17 §²⁵

Tullverket får ta hand om en vara om det behövs för att genomföra en kontroll enligt denna lag. Tullverket får även ta hand om en vara på den grunden att varan inte får föras in till

Tullverket får ta hand om en vara om det behövs för att genomföra en kontroll enligt denna lag. Tullverket får även ta hand om en vara på den grunden att varan inte får föras in till

²⁵ Senaste lydelse 2000:1232.

eller ut från landet till följd av att varan omfattas av ett sådant förbud eller villkor som avses i 4 § första stycket eller att varan förs in eller ut med stöd av ett tillstånd som föranletts av oriktig uppgift eller underlåtenhet att lämna föreskriven uppgift. Varan får *därvid* läggas upp på *tillfälligt lager*. De kostnader som Tullverket haft för varans uppläggning och förvaring *skall* ersättas av den som för in eller för ut varan.

Tullverket kan besluta att varan inte får tas ut från lagret förrän kostnaderna ersatts eller säkerhet ställts för dem.

Tullverket får besluta om befrielse helt eller delvis från ersättningsskyldigheten, om det finns särskilda skäl.

18 §²⁶

Tullverket har rätt att göra kontrollbesök och revisioner hos den som för ut sådana varor som nämns i 3 § 1, 3 och 7 samt hos den som för in sådana varor som nämns i 3 § 3. Vid sådana kontrollbesök och revisioner tillämpas *6 kap. 25–38 §§* och 10 kap. 4 § tullagen (2000:1281).

eller ut från landet till följd av att varan omfattas av ett sådant förbud eller villkor som avses i 4 § första stycket eller att varan förs in eller ut med stöd av ett tillstånd som föranletts av oriktig uppgift eller underlåtenhet att lämna föreskriven uppgift. Varan får *då* läggas upp på *en anläggning för tillfällig lagring*. De kostnader som Tullverket haft för varans uppläggning och förvaring *ska* ersättas av den som för in eller för ut varan.

Tullverket har rätt att göra kontrollbesök och revisioner hos den som för ut sådana varor som nämns i 3 § 1, 3 och 7 samt hos den som för in sådana varor som nämns i 3 § 3. Vid sådana kontrollbesök och revisioner tillämpas *7 kap. 24–39 §§* och 10 kap. 4 § tullagen (2016:000).

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.

²⁶ Senaste lydelse 2011:468.

1.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 5 § lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

5 §

Uppgifter i databasen får lämnas ut till en enskild på medium för automatisk behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det.

Utöver vad som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande får uppgifter i databasen lämnas ut till en enskild på medium för automatisk behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.

2 Inledning

2.1 Utredningens uppdrag

Den 13 mars 2014 beslutade regeringen om kommittédirektiv för utredningen om en ny svensk tullagstiftning. Direktiven (dir. 2014:35) finns i *bilaga 1*.

Enligt direktiven ska en särskild utredare lämna förslag till en ny svensk tullagstiftning. Syftet är att anpassa den svenska tullagstiftningen till den nya tullkodexen för unionen (unionstullkodexen) som ska tillämpas från och med den 1 maj 2016.

Utredaren ska bl.a.

- lämna förslag till lagar som ersätter tullagen (2000:1281) och lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.,
- lämna förslag till förordningar som ersätter tullförordningen (2000:1306) och förordningen (1994:1606) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.,
- bedöma behovet av regler om omprövning,
- ta ställning till om reglerna för postförsändelser bör vidgas till att omfatta andra försändelser, och
- bedöma behovet av anslutande ändringar i vissa andra lagar och förordningar.

2.2 Utredningens arbete

Arbetet inleddes i april 2014. Utredningen har haft 5 möten och arbetet har skett i nära samarbete med experter från Regerings-

kansliet, Tullverket, Kommerskollegium och näringslivsorganisationer.

Utredningen har hållit sig underrättad om arbetet inom EU avseende utkastet till förordningar meddelade med stöd av unions-tullkodexen.

Den korta tid som har stått till utredningens förfogande, knappt tio månader, och bl.a. den omständigheten att det ännu inte föreligger några förordningar meddelade med stöd av unionstullkodexen, har gjort att utredningen inte helt och hållet har kunnat fullfölja utredningsuppdraget. Vissa delar av uppdraget har fått lämnas därhän, vilka dessa är redovisas i kapitel 5.

2.3 Det fortsatta arbetet

De kommande åren, troligen fram till 2020 och möjligen längre, kommer unionstullkodexen kontinuerligt att kompletteras och fyllas ut genom kommissionsförordningar antagna med stöd av kodexen. Enligt utredningens bedömning är det viktigt att det arbetet bevakas från svensk sida och att den svenska tullagstiftningen följer med i förändringarna. När EU:s nya tullagstiftning väl är på plats bör enligt utredningens uppfattning en grundlig översyn göras av den svenska tullagstiftningen, så att den verkligen anpassas till EU:s tullagstiftning.

Den korta tid som har stått till den här utredningens förfogande, och den omständigheten att en mycket stor del av regelverket ännu inte har antagits, har inte möjliggjort någon grundligare utredning av den svenska tullagstiftningen i förhållande till EU:s tullagstiftning. Inte heller inför EU-inträdet den 1 januari 1995 fanns det tillräckligt med tid för att göra en sådan genomlysning av den dåvarande svenska tullagstiftningen. Detsamma gäller för mellantiden, trots införandet av en ny tullag, då huvudsakligen punktinsatser med anledning av förändringar i EU-rätten har gjorts. Inte heller förändringar i det nationella regelverket av betydelse för den svenska tullagstiftningen synes under tiden sedan EU-inträdet ha beaktats annat än punktvis. I det stora hela har den svenska tullagstiftningen således varit orörd sedan Sverige gick med i EU.

Av dessa skäl – många förändringar på gång avseende EU:s tullagstiftning och frånvaron av en grundlig genomlysning av den svenska tullagstiftningen – anser utredningen att man bör göra en ordentlig genomgång av den svenska tullagstiftningen när de kompletterande kommissionsförordningar som antagits med stöd av unionstullkodexen och de tekniska system som behövs för tillämpning av kodexens bestämmelser väl är på plats, dvs. någon gång efter utgången av 2020 enligt den tidtabell som framgår av unionstullkodexen.

2.4 Betänkandets disposition

Betänkandet består av sju kapitel och fem bilagor. I kapitel 1 och 7 finns författningsförslag och kommentarer till dessa. Överväganden till författningsförslagen finns i kapitel 5. Bakgrunden till förslagen finns kapitel 3 och 4. Konsekvensbeskrivning finns i kapitel 6. I bilagorna finns bl.a. unionstullkodexen och en paragrafnyckel.

3 Tullunionen

3.1 Europeiska unionen är en tullunion

Sedan tillkomsten av Europeiska ekonomiska gemenskapen 1958 har den gemensamma tullpolitiken utgjort en av hörnstenarna vid skapandet av den gemensamma eller, numera, den inre marknaden. Den gemensamma tullpolitiken är därför ett område där harmoniseringen av EU:s lagstiftning har gått mycket långt.

Uppbörderna av tullar har alltid varit av stor nationell betydelse då den traditionellt har utgjort en viktig källa för nationalstatens inkomster. Efter Romfördragets ikraftträdande den 1 januari 1958 skedde en gradvis harmonisering av medlemsstaternas tullagstiftning och den 1 juli 1968 trädde tullunionen i kraft. Tullunionen innebär att medlemsstaterna tillämpar en gemensam extern tulltaxa och avskaffar de nationella tulltaxorna. Ursprungligen var EU-budgeten beroende av medlemsstaternas ekonomiska bidrag men till följd av ett beslut från den 21 april 1970 ersattes medlemsstaternas bidrag med egna medel, dvs. pengar som medlemsstaterna överför till EU-budgeten för att finansiera EU:s utgifter. Till de traditionella egna medlen räknas bl.a. jordbruksavgifter, sockeravgifter och tullar. Av de tullavgifter som medlemsstaterna samlar in går 75 procent till EU och 25 procent får behållas i syfte att finansiera de kostnader som medlemstaterna har för uppbörden av dessa tullar. Denna fördelning kommer att ändras till 80 respektive 20 procent, jfr artikel 2.3 i rådets beslut nr 335/2014/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska unionens egna medel¹. Rådsbeslutet beräknas kunna träda i kraft under 2016, men det ska tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2014, se regeringens pro-

¹ EUT L 168, 7.6.2014, s. 105.

position Godkännande av rådets beslut om systemet för EU-budgetens finansiering (prop. 2013/14:238 s. 9).

Från att ha varit den enskilda statens angelägenhet har tullagstiftningen inom EU utvecklats och är numera fullt ut harmoniserad. Detta innebär bland annat att tullagstiftningen är densamma i alla dagens 28 medlemstater. I dag återfinns grunden för tullunionen i artikel 28 i fördraget om Europeiska unionens funktions sätt (EUF-fördraget).

Förutom att utgöra en inkomstkälla och möjliggöra EU:s inre marknad har den gemensamma tullpolitiken också en stor betydelse för EU:s handel med omvärlden. Det finns ett negativt samband mellan komplicerade tullprocedurer och handel mellan länder. EU utgör i dag en av de största aktörerna i världshandeln och den gemensamma exporten står för ungefär 20 procent av EU:s samlade bruttonationalprodukt. Att EU:s 28 tulladministrationer ansvarar för hanteringen av en stor del av varorna i den internationella handeln gör att förändringar, till exempel införandet av tullprocedurer som ökar företagens administrativa börda, kan få stora konsekvenser för EU:s ekonomi. Därför har ett viktigt mål med EU:s tullagstiftning alltid varit att upprätthålla en balans mellan kontroll av varor och att skapa tullprocedurer som gynnar företagets import och export.

3.2 En gemensam tullagstiftning

Kärnan i den gemensamma tullagstiftningen utgörs i dag av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (omarbetning)² (unionstullkodexen). Från att ha funnits i en mängd olika rättsakter kodifierades gemenskapens tullagstiftning 1992 i den första tullkodexen, rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen³ (gemenskapstullkodexen). Detta innebar en mer överskådlig tullagstiftning med de allmänna regler och förfaranden som behövs för att säkerställa genomförandet av tulltaxebestämmelser och andra be-

² EUT L 269, 10.10.2013, s. 1.

³ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

stämmelser som införts på gemenskapsnivå i samband med handeln med varor mellan gemenskapen och tredjeland. Till gemenskaps-tullkodexen hör tillämpningsföreskrifterna i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁴.

Säkerhetsändringen och e-tullbeslutet

Genom de ändringar av gemenskapstullkodexen som föreskrevs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 av den 13 april 2005 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁵ (den s.k. säkerhetsändringen) infördes ett antal åtgärder i syfte att införa snabbare och bättre inriktade tullkontroller för att skärpa säkerheten i fråga om varor som förs in i eller ut ur gemenskapen.

Åtgärderna var följande:

- analys och elektroniskt utbyte av riskinformation mellan tullmyndigheter och mellan dessa och EU-kommissionen inom en gemensam riskhanteringsram,
- ett krav på att uppgifter ska lämnas till tullmyndigheterna före ankomst respektive före avgång beträffande samtliga varor som förs in i eller ut ur gemenskapens tullområde, och
- beviljande av status som godkänd ekonomisk aktör till tillförlitliga ekonomiska aktörer som uppfyller vissa kriterier och som kommer att omfattas av förenklingar i enlighet med tullbestämmelserna och lättnader när det gäller tullkontroller.

Europaparlamentets och rådets beslut nr 70/2008/EG av den 15 januari 2008 om en papperslös miljö för tullen och handeln⁶ (det s.k. e-tullbeslutet) fastställde principen om att all framtida tullhantering skulle vara elektronisk. Beslutet innebar att medlemsstaterna förband sig att upprätta system för import- och exportklarering (såväl tullmyndigheterna emellan som mellan dessa och

⁴ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁵ EUT L 117, 4.5.2005, s. 13.

⁶ EUT L 23, 26.1.2008, s. 21.

de ekonomiska aktörerna), system för registrering av ekonomiska aktörer (inklusive godkända ekonomiska aktörer) samt system som ger de ekonomiska aktörerna tillgång till den information som krävs för att genomföra import- och exporttransaktioner inom hela gemenskapen. Inom fem år från beslutets ikraftträdande, dvs. senast den 15 februari 2013, skulle det vidare upprättas ett system som möjliggör för de ekonomiska aktörerna att insända tulldeklarationerna centralt (en s.k. ”single access point”), även om själva tullhanteringen sker i en annan medlemsstat. Slutligen ska medlemsstaterna i samarbete med EU-kommissionen upprätta system som möjliggör för de ekonomiska aktörerna att lämna all information som krävs för import- eller exportklarering till tullmyndigheterna, även då de aktuella uppgifterna krävs enligt annan lagstiftning än tullagstiftningen (ett s.k. ”single window”).

Den moderniserade tullkodexen

Som en följd av diskussionerna om en enkel och papperslös miljö för tullen och handeln (”e-tull”) som inleddes 2003 och för att anpassa gemenskapstullkodexen till den snabba utvecklingen inom informationstekniken lade kommissionen 2005 fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (moderniserad tullkodex). Förslaget syftade till att förenkla och modernisera tullmyndigheternas verksamhet genom att bl.a. utveckla rationella arbetsmetoder så som riskanalys och kvalitetssäkring av företagen. Den resulterande rättsakten, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 av den 23 april 2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (Moderniserad tullkodex)⁷, omfattade medlemsstaternas gemensamma tullförfaranden samtidigt som den förstärkte tillnärmningen av de vid den tiden 27 olika tullförvaltningarnas databehandlingssystem. Genom den moderniserade tullkodexen genomfördes principen om elektroniska deklARATIONER som huvudregel och ett elektroniskt informationsutbyte mellan tulladministrationerna infördes. Dessutom inarbetades de så kallade säkerhetsrelaterade ändringarna av kodexen (jfr ovan om säkerhetsändringen). Vidare

⁷ EUT L 145, 4.6.2008, s. 1.

infördes principen om ”centraliserad klarering”, vilken enkelt uttryckt innebär att platsen för tulldeklarationens ingivande inte behöver vara den plats där varorna rent fysiskt befinner sig. Den moderniserade tullkodexen trädde i kraft den 24 juni 2008 och skulle börja tillämpas senast den 24 juni 2013, detta datum ändrades senare till den 1 november 2013⁸.

Unionstullkodexen

I och med Lissabonfördragets ikraftträdande den 1 november 2009 uppstod ett behov av att ersätta den ännu inte tillämpade moderniserade tullkodexen, eftersom den inte var anpassad till de nya rättsliga förhållandena. Det fanns också ett behov av att anpassa tullkodexen till den utveckling som skett sedan 2008 och att tidsanpassa förordningen för utvecklingen av de nödvändiga IT-systemen. För att ta om hand detta lade kommissionen 2012 fram ett förslag till omarbetad tullkodex – en tullkodex för unionen.

Unionstullkodexen trädde i kraft den 30 oktober 2013 och ska tillämpas fullt ut fr.o.m. den 1 maj 2016. Införandet av de elektroniska systemen kommer dock att ske stegvis och förväntas vara slutfört den 31 december 2020. För att stödja genomförandet av unionstullkodexen och för att säkerställa nödvändiga övergångsperioder har EU-kommissionen med stöd av artikel 280 i kodexen antagit ett arbetsprogram⁹ avseende utveckling och införande av alla de nödvändiga IT-systemen. Arbetsprogrammet, som baseras på ett flerårigt strategiskt planeringsdokument (”MASP”), anger prioriteringen för IT-utvecklingen och är av betydelse när det gäller att fastställa övergångsbestämmelser avseende de elektroniska systemen samt tidsplaneringen i de fall då systemen ännu inte är i drift den dag från och med vilken kodexen ska tillämpas fullt ut, dvs. den 1 maj 2016. För att stötta medlemsstaterna ekonomiskt i detta arbete finns åtgärdsprogrammet Tull 2020¹⁰.

⁸ Enligt artikel 1 i förordning (EU) nr 528/2013, EUT L 165, 18.6.2013, s. 62.

⁹ Se kommissionens genomförandebeslut av den 29 april 2014 om fastställande av arbetsprogrammet för unionens tullkodex (2014/255/EU), EUT L 134, 7.5.2014, s. 46.

¹⁰ Se Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1294/2013 av den 11 december 2013 om ett åtgärdsprogram för tullfrågor i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Tull 2020) och om upphävande av beslut nr 624/2007/EG, EUT L 347, 20.12.2013, s. 209.

För att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar i unionstullkodexen har kommissionen getts befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290.1 första stycket i EUF-fördraget. Enligt andra stycket i den artikeln ska mål, innehåll, omfattning och varaktighet för delegeringen av befogenhet uttryckligen avgränsas i lagstiftningsakterna. I kodexen framgår dessa avgränsningar av artikel 284. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av unionstullkodexen har kommissionen tilldelats genomförandebefogenheter i enlighet med artikel 291.2 i EUF-fördraget. Av skäl 5 i kodexen framgår att dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter¹¹. I artikel 285 i kodexen preciseras i vilken utsträckning förordning (EU) nr 182/2011 ska vara tillämplig. I januari 2014 presenterade kommissionen utkast till delegerade akter och genomförandeaakter avseende unionstullkodexen. Arbetet med utkasterna beräknas vara avslutat under våren 2015.

En sammanfattning av unionstullkodexen finns i kapitel 4.

3.3 Nationella bestämmelser

Bestämmelser som kompletterar gemenskapstullkodexen och tillämpningsföreskrifterna till den kodexen finns i tullagen (2000:1281) och tullförordningen (2000:1306) samt i lagen (1994:1548) och förordningen (1994:1606) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

Tullagen

I samband med det svenska EU-inträdet den 1 januari 1995 infördes en ny tulllag, tullagen (1994:1550), som då kom att komplettera gemenskapstullkodexen och dess tillämpningsföreskrifter inom Finansdepartementets ansvarsområde, se regeringens proposition Den svenska tullagstiftningen vid ett EU-medlemskap

¹¹ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

(prop. 1994/95:34). Samtidigt infördes en ny tullförordning, tullförordningen (1994:1558).

Eftersom 1994 års tullag tillkom under stor tidspress blev det snart nödvändigt att göra en översyn, vilket föranledde regeringen att 1997 tillsätta en utredning, som antog namnet Tullagsutredningen. Genom propositionen En ny tullag (prop. 1999/2000:126) överlämnade regeringen sitt förslag till ny tullag, vilket byggde på Tullagsutredningens betänkande En ny tullag (SOU 1999:54). Den nu gällande tullagen (2000:1281), som innehåller bestämmelser inom Finansdepartementets ansvarsområde, trädde i kraft den 1 januari 2001. Samtidigt med tullagen infördes också tullförordningen (2000:1306).

Lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan

I samband med EU-inträdet infördes också lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m., se prop. 1994/95:34, och förordningen (1994:1606) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Dessa författningar kompletterar gemenskapstullkodexen inom Utrikesdepartementets ansvarsområde.

4 Den nya tullkodexen för unionen

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (omarbetning)¹ (unionstullkodexen) har antagits av Europaparlamentet och rådet med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 33, 114 och 207, vilka avser tullsamarbete, tillnärmning av lagstiftning samt den gemensamma handelspolitiken. EUF-fördraget ger EU exklusiv befogenhet på bl.a. den gemensamma handelspolitikens område, se artikel 3.1 i det fördraget. Att en EU-förordning till alla delar är bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat framgår av artikel 288 i samma fördrag.

Unionstullkodexen består av 59 skäl, 288 artiklar, som är indelade i nio avdelningar, och en bilaga, som innehåller en jämförelsetabell avseende unionstullkodexen och förordning (EG) nr 450/2008 (se avsnitt 3.2). Detta kapitel innehåller en sammanfattning av unionstullkodexen. Kodexen finns i *bilaga 2*.

Notera att den svenska språkversionen innehåller en del fel, somliga delas med andra språkversioner, medan andra är unika för den svenska versionen. Förutom redaktionella och språkliga fel, som exempelvis en hänvisning på engelska i innehållsförteckningen och märkliga avstävningar, så finns det också vissa felaktiga artikelhänvisningar, exempelvis i artiklarna 131 a, 217, 265 b och 284. I den sistnämnda artikeln hänvisas till artikel 213 på tre ställen, när det torde vara artikel 216 som avses. Ytterligare ett fel framgår av skäl 57 och artikel 288.2 och avser en tillämpningstidpunkt. Det står ”den 1 juni 2016”, när det borde ha stått ”den 1 maj 2016”, vilket framgår av rättelsen i *bilaga 3*.

¹ EUT L 269, 10.10.2013, s. 1.

4.1 Nyheter i unionstullkodexen

En del av de ändringar som har gjorts i unionstullkodexen är av redaktionell och lagteknisk natur men det har också gjorts väsentliga ändringar i sak. Dessa är i huvudsak följande.

Elektronisk kommunikation (skäl 17). I det s.k. e-tullbeslutet (se avsnitt 3.2) fastställdes principen om att all framtida tullhantering skulle vara elektronisk, eftersom det är av grundläggande betydelse för att underlätta handeln och samtidigt sörja för effektiva tullkontroller, vilket både minskar företagets kostnader och riskerna för samhället. I kodexen införs den rättsliga ram inom vilken e-tullbeslutet kan genomföras. Av artikel 6.1 framgår att alla utbyten av uppgifter mellan tullmyndigheterna samt mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheterna ska ske med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik, liksom lagring av de uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen.

Centraliserad klarering (skäl 44). Centraliserad klarering är en förenkling som innebär att en person får inge en tulldeklaration till det ansvariga tullkontoret på den ort där personen är etablerad för varor som anmälts vid ett annat tullkontor, se artikel 179.1. Det motsvarar det förfarande som i gemenskapstullkodexen kallas enhetsstillstånd för förenklade förfaranden. Av skäl 18 framgår att den procedur som nu används för det förfarandet kommer att behållas tills de nödvändiga elektroniska systemen för centraliserad klarering har tagits i drift och EU-kommissionen kommer att specificera närmare hur detta ska ske.

Särskilda förfaranden (skälen 47 och 50). De särskilda förfarandena i unionstullkodexen motsvarar det som i gemenskapstullkodexen benämndes tullförfaranden med ekonomisk verkan. Syftet med de nya bestämmelserna är att fastställa gemensamma och enkla regler som kompletteras med en mindre uppsättning regler för varje särskilt förfarande för att göra det enklare för de ekonomiska aktörerna. En konkret förändring är att ett enda förfarande för aktiv förädling införs. Det sker genom att aktiv förädling (suspensionssystemet) slås samman med bearbetning under tullkontroll och att aktiv förädling (restitutionssystemet) avskaffas. De fördelar som förut erbjudits inom ramen för dessa tullförfaranden finns kvar men har samlats i det nya förfarandet som enbart benämns aktiv förädling.

Allmänna ursprungsregler (artiklarna 60 och 62). En viktig förändring i unionstullkodexen gäller de allmänna ursprungsreglerna. Genom dessa regler fastställs en varas ursprung, dvs. varifrån varan kommer. Reglerna används för att man ska kunna tillämpa handelspolitiska skyddsinstrument och av handelsstatistiska skäl. En grundläggande regel för att fastställa en varas ursprung är att en vara som framställts i två eller flera länder får ursprung i det land där den genomgick den sista väsentliga bearbetningen, jfr art 60.2 i unionstullkodexen. Genom gemenskapstullkodexen och tillämpningsföreskrifterna till den fastställdes det för ett fåtal produkter vilka behandlingar som ger ursprung. Unionstullkodexen gör det möjligt att införa produktspecifika ursprungsregler för alla produkter, se art 62.

Den fortsatta genomgången av kodexens innehåll följer dess indelning i avdelningar och rubriksättning.

4.2 Allmänna bestämmelser (avdelning I)

Avdelning I innehåller 55 artiklar, indelade i tre kapitel:

- kapitel 1, Tullagstiftningens tillämpningsområde, tullens uppgifter och definitioner (artiklarna 1–5),
- kapitel 2, Personers rättigheter och skyldigheter enligt tullagstiftningen (artiklarna 6–52), och
- kapitel 3, Valutaomräkning och tidsfrister (artiklarna 53–55).

I unionstullkodexen fastställs de allmänna regler och förfaranden som ska tillämpas på varor som förs in i eller ut ur EU:s tullområde. Kodexen ska tillämpas enhetligt inom hela detta tullområde. Detta framgår av artikel 1.1. I artikel 4 definieras EU:s tullområde. Andra viktiga begrepp, exempelvis *tullagstiftning*, definieras i artikel 5.

Av artikel 3 framgår att tullmyndigheterna har det primära ansvaret för att övervaka EU:s internationella handel och därigenom bidra till en rättvis och öppen handel, till genomförandet av de externa aspekterna av den inre marknaden, den gemensamma handelspolitiken och annan gemensam politik på unionsnivå som

har betydelse för handeln och till säkerhet i hela leveranskedjan. Tullmyndigheterna ska vidta åtgärder med särskilt följande syften:

- a) att skydda EU:s och dess medlemsstaters ekonomiska intressen,
- b) att skydda EU från illojal och olaglig handel samtidigt som legitim affärsverksamhet får stöd,
- c) att säkerställa EU:s och dess invånares säkerhet och skydd, samt skyddet av miljön, vid behov i nära samarbete med andra myndigheter, och
- d) att bevara en lämplig balans mellan tullkontroll och att underlätta den lagliga handeln.

I unionstullkodexen införs enligt skäl 17 den rättsliga ram inom vilken Europaparlamentets och rådets beslut nr 70/2008/EG av den 15 januari 2008 om en papperslös miljö för tullen och handeln² genomförs, särskilt den rättsliga principen att alla tull- och handelstransaktioner hanteras elektroniskt. Principen kommer till uttryck i artikel 6.1 där det sägs att alla utbyten av uppgifter, såsom deklARATIONER, ansökningar eller beslut, mellan tullmyndigheterna, eller mellan dessa och ekonomiska aktörer (se artikel 5.5), och lagring av de uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen ska ske med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik, utom i vissa fall som framgår av punkterna 3 och 4 i artikel 6. Som framgår av artikel 16.1 ska medlemsstaterna samarbeta med kommissionen för att utveckla, underhålla och använda elektroniska system för utbyte av uppgifter mellan olika tullmyndigheter och med kommissionen samt för lagring av sådan information i enlighet med kodexen.

Alla uppgifter som tullmyndigheterna får vid utövandet av sin verksamhet, och som är av konfidentiell natur eller tillhandahålls på konfidentiell grund, ska enligt artikel 12 omfattas av ett krav på tystnadsplikt. Uppgifterna får i princip inte röjas av de behöriga myndigheterna utan uttryckligt tillstånd av den person eller myndighet som tillhandahållit dem, såvida inte tullmyndigheterna är skyldiga eller bemyndigade att röja uppgifterna enligt gällande bestämmelser, särskilt beträffande uppgiftsskydd, eller i samband

² EUT L 23, 26.1.2008, s. 21.

med rättsliga förfaranden. Om uppgifter röjs eller meddelas ska det ske så att en lämplig nivå på uppgiftsskyddet säkerställs i full överensstämmelse med gällande bestämmelser om uppgiftsskydd.

Tullmyndigheter och ekonomiska aktörer får enligt artikel 13 ha ett utbyte av uppgifter som inte särskilt föreskrivs i tullagstiftningen, särskilt om det sker inom ramen för ömsesidigt samarbete för att identifiera och motverka risk (se artikel 5.7). Ett sådant utbyte får ske enligt ett skriftligt avtal och får inbegripa rätt för tullmyndigheterna att få tillträde till de ekonomiska aktörernas datorsystem. Alla uppgifter som en part tillhandahåller den andra parten inom ramen för utbytet ska vara konfidentiella, såvida inte parterna kommit överens något annat.

Varje person som direkt eller indirekt är involverad i fullgörandet av tullformaliteter eller i tullkontroller ska enligt artikel 15, på tullmyndigheternas begäran och inom föreskriven tid, tillhandahålla dessa myndigheter alla nödvändiga dokument och uppgifter i lämplig form, och ge dem all nödvändig hjälp för att fullgöra dessa formaliteter eller kontroller. En person, eller ett tullombud (se nedan) för personen i fråga, som inger en tulldeklaration, en deklaration för tillfällig lagring, en summarisk införseldeklaration, en summarisk utförseldeklaration, en deklaration om återexport eller en anmälan om återexport till tullmyndigheterna, eller en ansökan om ett tillstånd eller något annat beslut, ansvarar för att de uppgifter som lämnas i deklarationen, i anmälan eller i ansökan är riktiga och fullständiga, att de dokument som lämnas till stöd för deklarationen, anmälan eller ansökan är äkta, riktiga och fullständiga och, i tillämpliga fall, att alla skyldigheter när det gäller hänförande av de berörda varorna till det berörda tullförfarandet eller genomförande av de godkända transaktionerna är fullgjorda.

Varje person får enligt artikel 18 utse ett tullombud (se artikel 5.6). Detta ombudskap får vara *direkt*, varvid tullombudet ska agera i en annan persons namn och för dennes räkning, eller *indirekt*, varvid tullombudet ska agera i eget namn men för en annan persons räkning. Ett tullombud ska vara etablerat i unionens tullområde. Medlemsstaterna får i enlighet med unionslagstiftningen fastställa de villkor på vilka ett tullombud får tillhandahålla tjänster i den medlemsstat där denne är etablerad. Vid sina kontakter med tullmyndigheterna ska tullombud enligt artikel 19 uppge att de agerar för huvudmannens räkning och ange om ombudskapet i tullfrågor

är direkt eller indirekt. Tullmyndigheterna får kräva att personer som uppger att de agerar som tullombud styrker att de har fullmakt från personen de företräder.

Med *beslut* förstås enligt artikel 5.39 varje åtgärd av tullmyndigheterna i fråga om tullagstiftningen (se artikel 5.2) för att ta ställning i ett visst fall, och då denna åtgärd har rättslig verkan för den eller de berörda personerna. Enligt skäl 22 bör alla beslut som avser tillämpningen av tullagstiftning, inbegripet beslut som avser bindande besked, omfattas av samma regler. I artiklarna 22–37 finns bestämmelser om sådana beslut. Besluten ska vara giltiga i hela unionen (se artikel 26) och kan upphävas (se artikel 27) eller ändras eller återkallas (se artikel 28) om de inte är förenliga med tullagstiftningen eller med tolkningen av denna lagstiftning. Som framgår av artikel 22.7 ska ett beslut som är negativt för den sökande innehålla en beskrivning av de grunder på vilka det baseras och en hänvisning till rätten att överklaga enligt artikel 44 (se nedan).

Enligt skäl 24 bör pålitliga ekonomiska aktörer som följer bestämmelserna få ställning som *godkänd ekonomisk aktör* under förutsättning att de har beviljats tillstånd för tullförenkling eller för säkerhet och skydd. Beroende på vilken typ av tillstånd som har beviljats bör godkända ekonomiska aktörer dra största möjliga nytta av en utbredd användning av tullförenklingar eller dra nytta av lättnader i fråga om säkerhet och skydd. De bör också behandlas på ett mer förmånligt sätt när det gäller tullkontroller, t.ex. genom färre fysiska och dokumentbaserade kontroller. I artiklarna 38–41 finns bestämmelser om ansökan om och beviljande av status som godkänd ekonomisk aktör. Pålitliga ekonomiska aktörer som efterlever bestämmelserna bör enligt skäl 25 kunna dra nytta av ett internationellt erkännande av status som godkänd ekonomisk aktör.

En effektivisering av tullförfarandena i en elektronisk miljö förutsätter enligt skäl 23 att tullmyndigheterna från olika medlemsstater delar på ansvaret. Det är nödvändigt att säkerställa effektiva, avskräckande och proportionella sanktioner på lämplig nivå på hela den inre marknaden. I artikel 42.1 åläggs varje medlemsstat att fastställa sanktioner för överträdelser av tullagstiftningen.

I enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna är det enligt skäl 27 nödvändigt att föreskriva att alla personer har rätt att överklaga varje beslut som fattas av tullmyndigheterna och att varje person har rätt att bli hörd innan

ett beslut fattas som skulle beröra denne negativt. Begränsningar av denna rätt kan dock vara motiverade, i synnerhet om typen eller omfattningen av hotet mot säkerheten och skyddet för unionen och dess invånare, mot människors, djurs och växters hälsa, mot miljön eller mot konsumenter så kräver. Rätten att överklaga kommer till uttryck i artikel 44.

Tullmyndigheterna får enligt artikel 46.1 genomföra alla tullkontroller som de anser nödvändiga. Kontrollerna kan särskilt bestå i att undersöka varor, utföra provtagning, kontrollera att de uppgifter som lämnas i en deklaration eller en anmälan är riktiga och fullständiga, kontrollera att dokument finns och är äkta, riktiga och giltiga, granska ekonomiska aktörers räkenskaper och annan bokföring eller undersöka transportmedel, bagage och andra varor som personer för med sig eller bär på sig samt utföra officiella undersökningar och andra liknande handlingar. Kontrollerna ska enligt artikel 46.2 främst baseras på riskanalys som görs med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik i syfte att identifiera och bedöma risker och utarbeta nödvändiga motåtgärder. Om andra kontroller än tullkontroller ska genomföras av andra behöriga myndigheter än tullmyndigheterna i fråga om samma varor, ska enligt artikel 47.1 tullmyndigheterna i nära samarbete med de andra myndigheterna om möjligt göra dessa kontroller vid samma tidpunkt och på samma plats som tullkontrollerna, varvid tullmyndigheterna ska ha den samordnande rollen för kontrollerna. I syfte att minimera risker och bekämpa bedrägerier får enligt artikel 47.2 informationsutbyte ske mellan tullmyndigheterna och andra behöriga myndigheter och mellan de behöriga myndigheterna och kommissionen.

I artiklarna 51–55 finns slutligen bestämmelser om bevarande av dokument och andra uppgifter, avgifter och kostnader samt valutaomräkning och tidsfrister.

4.3 Faktorer som ska läggas till grund för tillämpningen av import- eller exporttullar och andra åtgärder beträffande varuhandel (avdelning II)

Avdelning II innehåller 21 artiklar, indelade i tre kapitel:

- kapitel 1, Gemensamma tulltaxan och varors klassificering enligt tulltaxan (artiklarna 56–58),
- kapitel 2, Varors ursprung (artiklarna 59–68), och
- kapitel 3, Varors värde för tulländamål (artiklarna 69–76).

Import- och exporttullar som ska betalas ska enligt artikel 56.1 grunda sig på Gemensamma tulltaxan. Att Gemensamma tulltaxan ska omfatta bl.a. Kombinerade nomenklaturen för varor enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan³ framgår av artikel 56.2. Vid tillämpning av Gemensamma tulltaxan ska enligt artikel 57.1 klassificering enligt tulltaxan av varor innebära att man fastställer enligt vilket undernummer eller enligt vilken ytterligare underuppdelning av Kombinerade nomenklaturen dessa varor ska klassificeras.

Varors ursprung kan vara förmånsberättigande eller icke-förmånsberättigande. Om varor har förmånsberättigande ursprung så omfattas de av bestämmelser om förmånstull, jfr artikel 56.2 d eller e. I artiklarna 60 och 61 fastställs regler för att bestämma icke-förmånsberättigande ursprung och i artikel 64 fastställs regler för att bestämma förmånsberättigande ursprung.

För tillämpningen av Gemensamma tulltaxan och icke-tariffära åtgärder som fastställs i unionsbestämmelser på särskilda områden som rör varuhandeln ska enligt artikel 69 varors tullvärde fastställas. Detta ska göras i enlighet med artiklarna 70 och 74. Enligt artikel 70.1 ska grundvalen för varors tullvärde vara transaktionsvärdet, dvs. det pris som faktiskt betalats eller ska betalas för varorna när de säljs för export till unionens tullområde, vid behov justerat. Det pris som faktiskt betalats eller ska betalas ska enligt artikel 70.2 utgöras av hela den betalning som gjorts eller ska

³ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

göras av köparen till säljaren eller av köparen till en tredje part till förmån för säljaren för de importerade varorna och inkluderar alla betalningar som gjorts eller ska göras som ett villkor för försäljningen av den importerade varan. Om varors tullvärde inte kan fastställas enligt artikel 70, ska det fastställas genom att metoderna i artikel 74 tillämpas.

4.4 Tullskuld och garantier (avdelning III)

Avdelning III innehåller 50 artiklar, indelade i fyra kapitel:

- kapitel 1, Uppkomst av en tullskuld (artiklarna 77–88),
- kapitel 2, Garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld (artiklarna 89–100),
- kapitel 3, Uppbörd, betalning, återbetalning och eftergift av import- eller exporttullbelopp (artiklarna 101–123), och
- kapitel 4, Upphörande av tullskuld (artiklarna 124–126).

Med *tullskuld* förstås enligt artikel 5.18 en persons skyldighet att betala den importtull eller den exporttull som gäller för särskilda varor enligt gällande tullagstiftning.

Vid import uppkommer enligt artikel 77 en tullskuld genom att icke-unionsvaror som omfattas av importtullar hänförs till något av följande tullförfaranden: övergång till fri omsättning, inbegripet bestämmelserna om slutanvändning, eller tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar. Tullskulden uppkommer vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas. Deklaranten ska vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap (se artikel 18.1) ska också den person för vars räkning tulldeklarationen görs vara gäldenär.

Vid export uppkommer enligt artikel 81 en tullskuld genom att exporttullpliktiga varor hänförs till förfaranden som avser export eller passiv förädling. Tullskulden uppkommer vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas. Deklaranten ska vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap ska också den person för vars räkning tulldeklarationen görs vara gäldenär.

Bestämmelser om tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad finns i artikel 79 för varor som omfattas av importtull och i artikel 82 för varor som omfattas av exporttull.

Vid import eller export uppkommer enligt artikel 83 en tullskuld även om den gäller varor som är föremål för någon form av förbud eller restriktioner vid import eller export. Någon tullskuld uppkommer emellertid inte vid olaglig införsel i EU:s tullområde av falsk valuta eller införsel i EU:s tullområde av annan narkotika och andra psykotropa ämnen än den narkotika och de psykotropa ämnen som noggrant övervakas av de behöriga myndigheterna i syfte att användas för medicinska och vetenskapliga ändamål. Om flera personer är gäldenärer för det import- eller exporttullbelopp som motsvarar en och samma tullskuld ska de enligt artikel 84 solidariskt ansvara för betalningen av det beloppet. En tullskuld anses enligt artikel 87.1 uppkomma på den plats där den tulldeklaration eller deklaration om återexport som avses i artiklarna 77 och 81 (se ovan) inges. I alla andra fall ska platsen för uppkomst av tullskuld vara den plats där de omständigheter uppstår som förorsakar skulden.

För att bättre skydda EU:s och medlemsstaternas ekonomiska intressen bör en garanti enligt skäl 36 täcka odeklarerade eller felaktigt deklarerade varor i en sändning eller deklaration för vilka den ställs. I artiklarna 89–100 finns bestämmelser om garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld, vilken motsvarar import- eller exporttullbeloppet och de andra avgifter som ska betalas i samband med import eller export av varor. Enligt artikel 92.1 får en garanti ställas i form av en kontant deposition eller något annat betalningsmedel som av tullmyndigheterna erkänns som likvärdigt med en kontant deposition eller ett åtagande från en borgensman (se artikel 94) eller i någon annan form som ger likvärdig säkerhet för att det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och andra avgifter kommer att betalas. Tullmyndigheterna ska enligt artikel 98.1 omedelbart frisläppa garantin, när tullskulden eller betalningsskyldigheten avseende andra avgifter har upphört eller inte längre kan uppkomma.

Det import- eller exporttullbelopp som ska betalas ska enligt artikel 101.1 fastställas av de tullmyndigheter som är behöriga för den plats där tullskulden har uppkommit eller anses ha uppkommit i enlighet med artikel 87 (se ovan), så snart som de har nödvändiga uppgifter. Gäldenären ska enligt artikel 102.1 underrättas om tullskulden. Detta gäller enligt artikel 103.1 inte efter utgången av en period om tre år efter den dag då tullskulden uppkom. Denna

treårsperiod ska förlängas till minst fem år och högst tio år i enlighet med nationell lagstiftning, när tullskulden har uppkommit på grund av en handling som när den utfördes skulle ha kunnat ge upphov till straffrättsliga förfaranden, se artikel 103.2.

Import- eller exporttullbelopp motsvarande en tullskuld som gäldenären underrättats om i enlighet med artikel 102 (se ovan) ska enligt artikel 108.1 betalas av denne inom den tid som föreskrivs av tullmyndigheterna. Tidsfristen får inte överskrida tio dagar från och med det att gäldenären underrättats om tullskulden. Tullmyndigheterna får förlänga tidsfristen på ansökan av gäldenären. Betalning ska enligt artikel 109.1 ske kontant eller på något annat sätt med liknande betalningseffekt, inbegripet genom justering av ett kreditsaldo i enlighet med nationell lagstiftning. Tullmyndigheterna kan bevilja anstånd i 30 dagar med betalningen, se artiklarna 110 och 111.1. Om import- eller exporttullbeloppet inte har betalats inom föreskriven tid, ska tullmyndigheterna enligt artikel 113 säkerställa betalning av det beloppet med alla medel som står till buds enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning. Dröjsmålsränta kan debiteras för import- eller exporttullbelopp som inte har betalats i tid, se artikel 114.

Att import- eller exporttullbelopp kan återbetalas eller efterges framgår av artikel 116.1. Återbetalning eller eftergift kan ske av något av följande skäl:

- a) import- eller exporttull har tagits ut med ett för stort belopp (se artikel 117),
- b) varorna är defekta eller uppfyller inte villkoren i avtalet (se artikel 118),
- c) de berörda myndigheterna har begått ett fel (se artikel 119),
eller
- d) av rättviseskäl (se artikel 120).

Vilka tidsfrister som gäller för ansökan om återbetalning eller eftergift framgår av artikel 121.

Av artikel 124.1 framgår elva fall som medför att en tullskuld vid import eller export upphör. Det är exempelvis genom betalning av import- eller exporttullbeloppet eller genom att import- eller exporttullbeloppet efterges.

4.5 Införsel av varor i unionens tullområde (avdelning IV)

Avdelning IV innehåller 26 artiklar, indelade i två kapitel:

- kapitel 1, Summarisk införseldeklaration (artiklarna 127–132), och
- kapitel 2, Varors ankomst (artiklarna 133–152).

Varor som förs in i EU:s tullområde (se artikel 4) ska enligt artikel 127.1 omfattas av en summarisk införseldeklaration. Deklarationen ska enligt huvudregeln i artikel 127.3 inges till tullkontoret för första införsel inom en särskild tidsfrist, innan varorna förs in i unionens tullområde. Den ska innehålla de upplysningar som krävs för riskanalys av säkerhets- och skyddsskäl, jfr artikel 128. Någon deklaration behöver enligt artikel 127.2 a inte lämnas i fråga om transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom territorialvatten eller luftrum inom EU:s tullområde utan att göra uppehåll.

Varor som förs in i unionens tullområde ska enligt artikel 134.1 omfattas av tullövervakning och får underkastas tullkontroller från och med tidpunkten för införseln. Varorna ska enligt artikel 135.1 utan dröjsmål transporteras via den rutt som tullmyndigheterna angivit, och enligt deras anvisningar, till det tullkontor som utsetts av tullmyndigheterna, till någon annan plats som de anvisat eller godkänt eller till en frizon. Omedelbart vid ankomst till någon av dessa platser ska enligt artikel 139.1 införseln av varorna anmälas till tullen.

Vid den tidpunkt varorna anmäls till tullen ska icke-unionsvaror enligt artikel 144 anses vara i tillfällig lagring.⁴ Icke-unionsvaror i tillfällig lagring ska enligt artikel 149 hänföras till ett tullförfarande eller återexporteras inom 90 dagar. Om inget annat föreskrivs ska deklaranten enligt artikel 150 fritt få välja till vilket tullförfarande varorna ska hänföras, enligt villkoren för det förfarandet, oberoende av varornas beskaffenhet, mängd, ursprungsland, avsändningsland eller destinationsland.

⁴ Egentligen står det ”ska hänföras till tillfällig lagring” i den svenska språkversionen. Det synes vara en felöversättning, i exempelvis de engelska och danska språkversionerna har motsvarande fras lydelsen ”shall be in temporary storage” respektive ”skal være under midlertidig opbevaring”.

4.6 Allmänna regler om tullstatus, hänförande av varor till ett tullförfarande, kontroll, frigörande och bortskaffande av varor (avdelning V)

Avdelning V innehåller 48 artiklar, indelade i fyra kapitel:

- kapitel 1, Varors tullstatus (artiklarna 153–157),
- kapitel 2, Hänförande av varor till ett tullförfarande (artiklarna 158–187),
- kapitel 3, Kontroll och frigörande av varor (artiklarna 188–196), och
- kapitel 4, Bortskaffande av varor (artiklarna 197–200).

Alla varor som befinner sig i unionens tullområde ska enligt artikel 153.1 antas ha tullstatus som unionsvaror, såvida inte det fastställs att de inte har tullstatus som unionsvaror. Varorna förlorar sin tullstatus som unionsvaror och blir icke-unionsvaror, om de exempelvis förs ut ur unionens tullområde, i den mån reglerna om intern transitering inte är tillämpliga, eller har hänförts till förfarandet för extern transitering, ett förfarande för lagring eller förfarandet för aktiv förädling, i den mån det är tillåtet enligt tullagstiftningen, se artikel 154.

Alla varor som ska hänföras till ett tullförfarande, utom förfarandet för frizoner, ska enligt artikel 158.1 omfattas av en tulldeklaration som är anpassad till förfarandet i fråga. Tulldeklarationen ska, utom i särskilda fall, inges genom elektronisk databehandlingsteknik, jfr artikel 158.2, till ett behörigt tullkontor, se artikel 159. Tulldeklarationen kan vara en standardtulldeklaration eller en förenklad tulldeklaration, se artiklarna 162–165 respektive 166–169. En tulldeklaration får enligt artikel 170.1 inges av varje person som kan lämna alla de uppgifter som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerar. Denna person, dvs. deklaranten, ska även vara i stånd att anmäla eller låta anmäla varornas ankomst till tullen. Deklaranten ska, utom i vissa undantagsfall, vara etablerad i unionens tullområde, se artiklarna 170.2 och 170.3. Om tulldeklarationen uppfyller villkoren för vad som gäller för hänförande av varor till ett tullförfarande ska den enligt artikel 172.1 omedelbart godtas av tullmyndig-

heterna, förutsatt att de varor som den avser har anmälts till tullen. Att en godtagen tulldeklaration kan ändras eller ogiltigförklaras framgår av artikel 173 respektive 174. Andra förenklingar än förenklad tulldeklaration som unionstullkodexen ger utrymme för är centraliserad klarering, se artiklarna 179–181, och registrering i deklarantens bokföring, se artiklarna 182–184.

I syfte att kontrollera riktigheten av uppgifterna i en godtagen tulldeklaration får tullmyndigheterna enligt artikel 188 granska deklARATIONEN och de styrkande handlingarna och begära att deklARANTEN lämnar andra handlingar samt undersöka varorna och ta prover för analys eller för fördjupad undersökning av varorna, jfr artiklarna 189 och 190. Resultatet vid en kontroll av en tulldeklARATION ska enligt artikel 191.1 användas vid tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande till vilket varorna hänförs. Resultatet av kontrollen har enligt artikel 191.3 samma bevisvärde i hela EU:s tullområde.

Om villkoren för att hänföra varorna till förfarandet i fråga är uppfyllda och förutsatt att eventuella restriktioner har tillämpats och att varorna inte är föremål för några förbud, ska tullmyndigheterna enligt artikel 194.1 frigöra varorna så snart uppgifterna i tulldeklARATIONEN har kontrollerats eller godtagits utan kontroll.

Varor kan enligt unionstullkodexen bortskaffas på tre sätt:

- förstöring av varor enligt artikel 197,
- försäljning av varor enligt artikel 198.1, eller
- överlåtelse av varor till staten enligt artikel 199.

4.7 Övergång till fri omsättning och befrielse från importtullar (avdelning VI)

Avdelning VI innehåller nio artiklar, indelade i två kapitel:

- kapitel 1, Övergång till fri omsättning (artiklarna 201 och 202), och
- kapitel 2, Befrielse från importtullar (artiklarna 203–209).

Eftersom övergång till fri omsättning är ”ett av de allra viktigaste tullförfarandena”⁵ har detta förfarande behandlats i ett eget, om än kort, kapitel i unionstullkodexen. Huvudregeln avseende förfarandet framgår av artikel 201. Icke-unionsvaror, som är avsedda att släppas ut på unionens marknad eller är avsedda för privat användning eller konsumtion inom EU:s tullområde, ska hänföras till förfarandet för övergång till fri omsättning. En övergång till fri omsättning medför att tillämpliga importtullar tas ut, att andra eventuella avgifter tas ut i enlighet med gällande bestämmelser för dessa avgifter, att handelspolitiska åtgärder (jfr artikel 202) och förbud och restriktioner tillämpas, i den mån de inte ska tillämpas i ett tidigare skede, samt att de övriga formaliteter som införts för import av varorna fullgörs. Övergång till fri omsättning innebär att icke-unionsvaror får tullstatus som unionsvaror.

I övrigt innehåller avdelning VI i artiklarna 203–209 bestämmelser om befrielse från importtullar för varor som återinförs till unionens tullområde i samma skick som de var i när de exporterades och för produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet.

4.8 Särskilda förfaranden (avdelning VII)

Avdelning VII innehåller 53 artiklar, indelade i fem kapitel:

- kapitel 1, Allmänna bestämmelser (artiklarna 210–225),
- kapitel 2, Transitering (artiklarna 226–236),
- kapitel 3, Lagring (artiklarna 237–249),
- kapitel 4, Särskild användning (artiklarna 250–254), och
- kapitel 5, Förädling (artiklarna 255–262).

Varor får enligt artikel 210 hänföras till någon av följande kategorier av särskilda förfaranden:

- a) transitering, som ska omfatta extern transitering (se artikel 226) och intern transitering (se artikel 227),

⁵ KOM (2005) 608 slutlig, s. 11.

- b) lagring, som ska omfatta lagring i tullager (se artiklarna 240–242) och frizoner (se artiklarna 243–249),
- c) särskild användning, som ska omfatta tillfällig införsel (se artiklarna 250–253) och slutanvändning (se artikel 254), eller
- d) förädling, som ska omfatta aktiv förädling (se artiklarna 256–258) och passiv förädling (se artiklarna 259–262).

Tillstånd från tullmyndigheterna krävs enligt artikel 211.1 vid användning av förfarandet för aktiv eller passiv förädling, för tillfällig införsel eller för slutanvändning samt vid drift av anläggningar för lagring i tullager, utom i de fall då den driftansvarige för anläggningen är tullmyndigheten själv.

Ett särskilt förfarande ska enligt artikel 215.1 avslutas när de varor som hänförts till förfarandet, eller de förädlade produkterna, hänförs till ett påföljande tullförfarande, har förts ut ur unionens tullområde, eller har förstörts utan att något avfall återstår, eller överläts till staten i enlighet med artikel 199 (se avsnitt 4.6). Detta gäller inte för förfarandet för transitering som enligt artikel 215.2 ska avslutas av tullmyndigheterna när de kan fastställa att förfarandet har slutförts på ett korrekt sätt, på grundval av en jämförelse mellan de uppgifter som är tillgängliga vid avgångstullkontoret och de som är tillgängliga vid destinationstullkontoret.

Varor som har hänförts till tullagerförfarandet eller ett förfarande för förädling eller lagts upp i en frizon får enligt artikel 220 genomgå sådana vanliga former av hantering som är avsedda att bevara dem, förbättra deras utseende eller marknadsmässiga kvalitet eller förbereda dem för distribution eller återförsäljning.

Förfarandet för extern transitering innebär enligt artikel 226 att icke-unionsvaror får transporteras från en plats till en annan inom unionens tullområde utan att omfattas av importtullar eller andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser eller handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte innebär förbud mot införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde. Transiteringen kan ske bl.a. enligt förfarandet för extern unions-transitering (se artiklarna 233–236), under vissa förutsättningar i

enlighet med TIR-konventionen⁶ eller i enlighet med ATA-konventionen/Istanbulkonventionen⁷ om en transiteringsbefordran äger rum. I artikel 227 finns en motsvarande bestämmelse avseende unionsvaror.

Ett förfarande för lagring, dvs. tullager (se artiklarna 240–242) eller frizon (se artiklarna 243–249), innebär enligt artikel 237 att icke-unionsvaror får lagras i unionens tullområde utan att omfattas av importtullar eller andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser eller handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte innebär förbud mot införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde. Under vissa omständigheter kan också unionsvaror hänföras till ett förfarande för lagring. Varor får enligt artikel 238 kvarstå under ett förfarande för lagring under obestämd tid, såvida inte typen av varor eller deras beskaffenhet vid långtidslagring kan innebära ett hot mot människors eller djurs hälsa, mot växter eller miljön.

Särskild användning omfattar förfarandena för tillfällig införsel och slutanvändning. Förfarandet för tillfällig införsel innebär enligt artikel 250.1 att icke-unionsvaror som är avsedda för återexport (jfr avsnitt 4.9) får bli föremål för särskild användning i unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från importtullar, utan att varorna blir föremål för andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser eller handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte innebär förbud mot införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde. För att förfarandet ska få användas måste vissa villkor vara uppfyllda, bl.a. att varorna inte får vara avsedda att genomgå någon förändring, förutom normal värdeminskning till följd av att de används. Tullmyndigheterna ska enligt artikel 251 fastställa den tid inom vilken varor som hänförts till förfarandet måste återexporteras eller hänföras till ett påföljande tullförfarande. Denna tid ska vara så lång att ändamålet med den tillåtna användningen kan uppnås. Den totala tid under vilken varor får kvarstå

⁶ Tullkonventionen den 14 november 1975 om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (TIR-konventionen) gäller i Sverige. Grundbestämmelserna i TIR-konventionen är publicerade i Sveriges överenskommelser med främmande makter (SÖ) 1976:133. En ändring av artikel 18 i konventionen har publicerats i SÖ 1989:76. Konventionens bilagor samt andra ändringar i konventionen finns publicerade i Tullverkets författningssamling (TFS).

⁷ Tullkonventionen den 6 december 1961 om ATA-carnet för tillfällig införsel av varor (SÖ 1964:8) och konventionen den 26 juni 1990 om temporär import (jfr prop. 1995/96:32).

under förfarandet får inte överstiga tio år, förutom vid oförutsedda händelser. Inom ramen för förfarandet för användning för särskilda ändamål får varor enligt artikel 254.1 övergå till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt tullsats på grund av deras särskilda användning.

Inom ramen för förfarandet för aktiv förädling får enligt artikel 256 icke-unionsvaror användas i EU:s tullområde i en eller flera förädlingsprocesser (se artikel 5.37) utan att varorna omfattas av importtullar eller andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser eller handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte förbjuder införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde. Förfarandet får användas i andra fall än vid reparationer och förstöring endast när de varor som hänförts till förfarandet kan identifieras i de förädlade produkterna, utom om de använts som produktionstillbehör. Förfarandet får också användas för varor avsedda för att genomgå processer för att uppfylla de tekniska villkoren för deras övergång till fri omsättning samt varor som måste genomgå vanliga former av hantering i enlighet med artikel 220 (se ovan). Tullmyndigheterna ska enligt artikel 257.1 ange den tid inom vilket förfarandet ska avslutas.

Inom ramen för förfarandet för passiv förädling får enligt artikel 259 unionsvaror temporärt exporteras från unionens tullområde för att genomgå förädlingsprocesser. De förädlade produkter som framställts av dessa varor får övergå till fri omsättning med fullständig eller partiell befrielse från importtullar på ansökan av tillståndshavaren eller en annan person som är etablerad på unionens tullområde, förutsatt att den personen har fått tillståndshavarens samtycke och villkoren i tillståndet är uppfyllda. Förfarandet får inte tillåtas för vissa typer av unionsvaror, bl.a. varor vars export medför att importtullar återbetalas eller efterges. Tullmyndigheterna ska ange den tid inom vilken de temporärt exporterade varorna ska återimporteras till unionens tullområde i form av förädlade produkter och övergå till fri omsättning, för att varorna ska kunna omfattas av fullständig eller partiell befrielse från importtullar. De får bevilja en rimlig förlängning av denna tid om tillståndshavaren lämnar in en motiverad ansökan om detta.

4.9 Varor som förs ut ur unionens tullområde (avdelning VIII)

Avdelning VIII innehåller 15 artiklar, indelade i sex kapitel:

- kapitel 1, Formaliteter inför utförsel av varor (artiklarna 263–266),
- kapitel 2, Formaliteter vid utförsel av varor (artiklarna 267 och 268),
- kapitel 3, Export och återexport (artiklarna 269 och 270),
- kapitel 4, Summarisk utförseldeklaration (artiklarna 271–273),
- kapitel 5, Anmälan om återexport (artiklarna 274–276), och
- kapitel 6, Befrielse från exporttullar (artikel 277).

Avdelningen innehåller bestämmelser om formaliteter i samband med export av unionsvaror och återexport av icke-unionsvaror ut ur unionens tullområde.

Varor som ska föras ut ur tullområdet ska enligt artikel 263.1 omfattas av en deklaration före avgång som ska inges till det behöriga tullkontoret inom en fastställd tidsfrist innan varorna förs ut ur unionens tullområde. Deklarationen ska enligt artikel 263.3 utgöras av något av följande: en tulldeklaration (jfr artikel 5.12), en deklaration om återexport i enlighet med artikel 270 eller en summarisk utförseldeklaration enligt artikel 271. Deklarationen ska innehålla de uppgifter som krävs för riskanalys av säkerhets- och skyddsskäl, jfr artikel 264. Någon deklaration behöver enligt artikel 263.2 a inte lämnas i fråga om transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom territorialvatten eller luftrum inom unionens tullområde utan att göra uppehåll.

Varor som ska föras ut ur unionens tullområde ska enligt artikel 267.1 omfattas av tullövervakning och får underkastas tullkontroller.

Det framgår av artikel 277 att unionsvaror som exporteras temporärt från unionens tullområde omfattas av befrielse från exporttullar under förutsättning att de återimporteras.

4.10 Elektroniska system, förenklingar, delegering av befogenheter, kommittéförfarande och slutbestämmelser (avdelning IX)

Avdelning IX innehåller 11 artiklar, indelade i fyra kapitel:

- kapitel 1, Utveckling av elektroniska system (artiklarna 278–281),
- kapitel 2, Förenklingar av tillämpningen av tullagstiftningen (artiklarna 282 och 283),
- kapitel 3, Delegering av befogenheter och kommittéförfarande (artiklarna 284 och 285), och
- kapitel 4, Slutbestämmelser (artiklarna 286–288).

Enligt unionstullkodexen är elektronisk kommunikation huvudregeln och pappersbaserad kommunikation undantaget, jfr skäl 17 och artikel 6.1. Den 31 december 2020 ska de elektroniska system som krävs för tillämpningen av kodexens bestämmelser senast vara i drift. Under tiden som elektroniska system utvecklas och införs finns i artiklarna 278–281 bestämmelser som gör det möjligt att under en övergångsperiod använda andra metoder för utbyte och lagring av information än elektronisk databehandlingsteknik. I det här sammanhanget kan man också notera den möjlighet EU-kommissionen har enligt artikel 282 att låta en eller flera medlemsstater under en begränsad tid särskilt testa it-relaterade förenklingar av tillämpningen av tullagstiftning.

I artiklarna 284 och 285 finns bestämmelser som rör delegerade akter respektive genomförandeakter. Bestämmelserna i unionstullkodexen om denna typ av rättsakter beskrivs närmare i avsnitt 4.11.

I de återstående tre artiklarna, 286–288, framgår när kodexen träder i kraft och från vilka tidpunkter den ska tillämpas samt att vissa rättsakter upphör att gälla respektive ändras med anledning av unionstullkodexen, se också avsnitt 5.10.

4.11 Förordningar som meddelas med stöd av unionstullkodexen

Delegerade akter

För att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar i unions-tullkodexen har kommissionen getts befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290.1 första stycket i EUF-fördraget. Enligt andra stycket i den artikeln ska mål, innehåll, omfattning och varaktighet för delegeringen av befogenhet uttryckligen avgränsas i lagstiftningsakterna. I kodexen framgår dessa avgränsningar av artikel 284.

Befogenheten att anta delegerade akter framgår av artiklarna 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 216, 221, 224, 231, 235, 253, 265 och 279. Befogenheten är enligt artikel 284.2 tidsbegränsad. Den ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 30 oktober 2013 och kan genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

Befogenheten får enligt artikel 284.3 när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning (EUT) eller vid ett senare datum som anges i beslutet. Det påverkar dock inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

När kommissionen antar en delegerad akt ska den enligt artikel 284.4 samtidigt lämnas till Europaparlamentet och rådet. Den delegerade akten ska enligt artikel 284.5 träda i kraft endast om varken parlamentet eller rådet har gjort invändningar mot akten inom en period av två månader från den dag då akten lämnades till parlamentet och rådet, eller om både parlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att ha några invändningar. Denna period kan förlängas med två månader på parlamentets eller rådets initiativ.

Genom en särskilt inrättad expertgrupp har medlemsstaterna involverats i arbetet med dessa akter.

Genomförandeakter

För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av unions-tullkodexen har kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter i enlighet med artikel 291.2 i EUF-fördraget. Av skäl 5 i kodexen framgår att dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁸. I artikel 285 i kodexen preciseras i vilken utsträckning förordning (EU) nr 182/2011 ska vara tillämplig.

Av artikel 285.1 framgår att kommissionen ska biträdas av den s.k. tullkodexkommittén. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Befogenheten för kommissionen att anta genomförandeakter framgår av artiklarna 8, 11, 17, 21, 25, 32, 37, 41, 50, 54, 58, 63, 66, 68, 76, 100, 107, 123, 132, 138, 143, 152, 157, 161, 165, 169, 176, 178, 181, 184, 187, 193, 200, 207, 209, 213, 217, 222, 225, 232, 236, 239, 266, 268, 273, 276, 281 och 283.

Av dessa artiklar framgår om genomförandeakten ska antas enligt det rådgivande förfarandet, se artikel 285.2 som hänvisar till artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011, eller granskningsförfarandet, se artikel 285.4 som hänvisar till artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011. Tre artiklar, dvs. artiklarna 8, 37 och 123, hänvisar till både det rådgivande förfarandet och granskningsförfarandet. Återstående 45 artiklar hänvisar enbart till granskningsförfarandet.

Genom hänvisningen till artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 i artikel 285.3 och 285.5 framgår att genomförandeakten i vissa fall ska kunna tillämpas omedelbart.

⁸ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

5 Förslag till en ny svensk tullagstiftning

5.1 Utgångspunkter för utredningens förslag

Unionstullkodexen trädde i kraft den 30 oktober 2013 och ska tillämpas fullt ut fr.o.m. den 1 maj 2016, se artiklarna 287 och 288 i kodexen. Den nya kodexen innehåller flera väsentliga nyheter, se avsnitt 4.1. Med anledning av detta är det nödvändigt att se över den svenska tullagstiftningen, dvs. tullagen (2000:1281) och tullförordningen (2000:1306) samt lagen (1994:1548) och förordningen (1994:1606) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. (jfr avsnitt 3.3).

Följande utgångspunkter ligger i huvudsak till grund för dels utredningens översyn av den gällande svenska tullagstiftningen, dels utredningens förslag till ny sådan lagstiftning.

5.1.1 Två lagar och två förordningar

Inom Regeringskansliet finns en uppdelning av tullfrågorna mellan Finansdepartementet och Utrikesdepartementet. Detta följer av 12 § förordningen (1996:1515) med instruktion för Regeringskansliet enligt vilken Finansdepartementet har ansvar för tullväsendet och Utrikesdepartementet för utrikeshandel och handelspolitik.

När det gäller tullagstiftningen så har Finansdepartementet huvudansvaret och Utrikesdepartementet ansvarar för vissa delar av den. Uppdelningen mellan departementen avspeglas i den gällande tullagstiftningen på så sätt att Finansdepartementet har ansvar för tullagen (2000:1281) och tullförordningen (2000:1306) och Utrikesdepartementet har ansvar för lagen (1994:1548) och förordningen (1994:1606) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

En uppdelning av tullagstiftningen efter dessa linjer är inte ny utan kommer till uttryck i såväl propositionen Den svenska tullagstiftningen vid ett EU-medlemskap (prop. 1994/95:34) som propositionen En ny tullag (prop. 1999/2000:126).

Enligt utredningsdirektiven (se *bilaga 1*) ska också den nya tullagstiftningen följa uppdelningen av tullfrågorna mellan Finansdepartementet och Utrikesdepartementet. Detta har därför beaktats vid utformningen av förslagen till nya lagar som ersätter tullagen och lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. (se avsnitt 5.2 respektive 5.5) samt förslagen till nya förordningar som ersätter tullförordningen och förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. (se avsnitt 5.4 respektive 5.6).

5.1.2 Lagarnas struktur följer i huvudsak unionstullkodexens

Enligt utredningsdirektiven har tullagen och lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. en struktur som avviker från den som finns i gemenskapstullkodexen (se avsnitt 3.2) vilket sägs i viss mån ha medfört svårigheter i att sätta sig in i tullagstiftningen. Strukturen för de nya lagarna bör i den mån det är möjligt därför följa strukturen i unionstullkodexen.

Unionstullkodexen är indelad i avdelningar. Med beaktande av ansvarsfördelningen mellan Finansdepartementet och Utrikesdepartementet fördelar sig avdelningarna i kodexen mellan departementen enligt utredningsdirektiven på följande sätt.

Finansdepartementet:

- Avdelning I (Allmänna bestämmelser), utom bestämmelserna om bindande besked, dvs. artiklarna 1–32 och 38–55,
- Avdelning III (Tullskuld och garantier), dvs. artiklarna 77–126,
- Avdelning IV (Införsel av varor i unionens tullområde), dvs. artiklarna 127–152,
- Avdelning V (Allmänna regler om tullstatus, hänförande av varor till ett tullförfarande, kontroll, frigörande och bortskaffande av varor), utom kapitel 1 om varors tullstatus, dvs. artiklarna 158–200,

- Avdelning VI (Övergång till fri omsättning och befrielse från importtullar), dvs. artiklarna 201–209,
- Avdelning VII (Särskilda förfaranden), endast kapitel 3 om lagring, dvs. artiklarna 237–249,
- Avdelning VIII (Varor som förs ut ur unionens tullområde), dvs. artiklarna 263–277, och
- Avdelning IX (Elektroniska system, förenklingar, delegering av befogenheter, kommittéförfarande och slutbestämmelser), dvs. artiklarna 278–288.

Utrikesdepartementet:

- Avdelning I (Allmänna bestämmelser), endast bestämmelserna om bindande besked, dvs. artiklarna 33–37,
- Avdelning II (Faktorer som ska läggas till grund för tillämpningen av import- eller exporttullar och andra åtgärder beträffande varuhandel), dvs. artiklarna 56–76,
- Avdelning V (Allmänna regler om tullstatus, hänförande av varor till ett tullförfarande, kontroll, frigörande och bortskaffande av varor), endast kapitel 1 om varors tullstatus, dvs. artiklarna 153–157, och
- Avdelning VII (Särskilda förfaranden), utom kapitel 3 om lagring, dvs. artiklarna 210–236 och 250–262.

Enligt direktiven ska utredningen ha denna fördelning som utgångspunkt för uppdelningen av bestämmelserna mellan de nya lagar som föreslås. Detta krav, liksom önskemålet att strukturen för de nya lagarna i möjligaste mån bör följa strukturen i unions-tullkodexen, har beaktats vid utformningen av förslagen till nya lagar som ersätter tullagen och lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Förslagen till nya förordningar som ersätter tullförordningen och förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. har fått en motsvarande utformning.

5.1.3 Förslag med anledning av kommissionens utkast till förordningar som meddelas med stöd av unionstullkodexen

I utredningens direktiv anges ”I unionstullkodexen har kommissionen tilldelats befogenheter att anta delegerade akter och genomförandeakter. Avsikten är att dessa akter ska ha trätt i kraft den 1 maj 2016 så att de kan bli tillämpliga samtidigt med unionstullkodexen. När unionstullkodexen omnämns i det följande avses även dessa delegerade akter och genomförandeakter.” I uppdraget ingår alltså att, med anledning av unionstullkodexen och de förordningar som kommer att meddelas av kommissionen med stöd av kodexen, se över behovet av och lämna förslag till nya nationella regler.

Kommissionen presenterade i mitten av januari 2014 sina utkast till genomförandeförordning och delegerad förordning, cirka 600 artiklar. Enligt kommissionen måste dessa förordningar vara antagna och träda i kraft i mitten av 2015. En svensk text kan förväntas föreligga i mars 2015 och den fullständiga processen beräknas vara avslutad i maj 2015.

Kommissionen presenterade i augusti 2014 nya utkast (REV 2) baserade på den synpunktshantering som företagits tillsammans med medlemstaterna och kommer i januari 2015 att presentera ytterligare reviderade versioner. Utredningen har i sitt arbete utgått från förslagen i REV 2.

Med beaktande av att det, under utredningens tid, inte kommer att finnas färdigförhandlade förordningar som meddelats med stöd av unionstullkodexen har utredningen haft att ta ställning till hur den uppkomna situationen bäst hanteras. Utredningen har i sitt arbete kommit fram till att det i kommissionens förordningsutkast finns ett antal bestämmelser som bör beaktas vid utformandet av de författningsförslag som utredningen presenterar. Givet den stora mängd artiklar som kommissionens förordningsutkast består av och det faktum att utkasten inte utgör en stabil grund, har utredningen kommit fram till att det inte är lämpligt att presentera de fullständiga förordningsutkasten som bilaga till betänkandet. Utredningen har i stället valt att endast redovisa de utkast till artiklar som av utredningen bedömts vara väsentliga och som direkt kan kopplas till specifika författningsförslag. Dessa artiklar återfinns i *bilaga 4*.

En fråga belyses särskilt i det här avsnittet. Enligt 3 kap. 12 § andra stycket i den nuvarande tullagen meddelar regeringen beslut om att en flygplats ska utgöra internationell gemenskapsflygplats enligt artikel 190 b i tillämpningsföreskrifterna till gemenskaps-tullkodexen, dvs. en flygplats som har tillstånd för flygtrafik med tredjeland. I de utkast till föreskrifter meddelade med stöd av unionstullkodexen som utredningen haft tillgång till så finns det också bestämmelser om flygplatser som har tillstånd för flygtrafik med tredjeland, i utkasten benämnda internationella unionsflygplatser. En förutsättning i utkasten verkar vara att det är tullmyndigheterna som bestämmer om en flygplats ska utgöra internationell unionsflygplats, vilket för svensk del inte överensstämmer med ordningen enligt den nuvarande tullagen. Bör dessa beslut fortsättningsvis fattas av Tullverket? Enligt utredningens bedömning går den frågan inte att besvara för närvarande eftersom det är oklart hur EU-bestämmelserna slutligen kommer att lyda. En annan fråga är om det vore en lämplig ordning, men inte heller den frågan kan belysas i nuläget.

Frågan om hur beslut om internationell unionsflygplats ska hanteras får därmed lämnas till den fortsatta hanteringen av det här ärendet.

5.2 En ny tullag

Förslag: Med anledning av unionstullkodexen införs en ny tullag för att ersätta tullagen (2000:1281).

Den nya tullagen innehåller främst kompletterande bestämmelser till unionstullkodexen.

Enligt ansvarsfördelningen mellan Finansdepartementet och Utrikesdepartementet (se avsnitt 5.1.2) ligger följande bestämmelser i unions-tullkodexen under Finansdepartementets ansvar:

- artiklarna 1–32 och 38–55, dvs. allmänna bestämmelser, utom bestämmelserna om bindande besked,
- artiklarna 77–126, dvs. bestämmelser om tullskuld och garantier,

- artiklarna 127–152, dvs. bestämmelser om införsel av varor i unionens tullområde,
- artiklarna 158–200, dvs. bestämmelser om hänförande av varor till ett tullförfarande, kontroll, frigörande och bortskaffande av varor,
- artiklarna 201–209, dvs. bestämmelser om övergång till fri omsättning och befrielse från importtullar,
- artiklarna 237–249, dvs. bestämmelser om lagring,
- artiklarna 263–277, dvs. bestämmelser om varor som förs ut ur unionens tullområde, och
- artiklarna 278–288, dvs. bestämmelser om elektroniska system, förenklingar, delegering av befogenheter, och kommittéförfarande samt slutbestämmelser.

Utredningens förslag till ny tullag är baserat på dessa bestämmelser. Unionstullkodexens struktur har beaktats vid förslaget utformning, men vissa avvikelser har varit nödvändiga för att ge förslaget till lag en logisk disposition. Förslaget består av följande kapitel:

- 1 kap. Allmänna bestämmelser
- 2 kap. Tullskuld, skatt och garantier
- 3 kap. Införsel av varor till Europeiska unionens tullområde
- 4 kap. Hänförande av varor till ett tullförfarande och bortskaffande av varor
- 5 kap. Övergång till fri omsättning och lagring
- 6 kap. Varor som förs ut ur Europeiska unionens tullområde
- 7 kap. Kontroll av varor och transportmedel
- 8 kap. Överträdelser och sanktioner
- 9 kap. Överklagande
- 10 kap. Särskilda bestämmelser

Unionstullkodexen är till alla delar bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat, jfr artikel 288 andra stycket i EUF-fördraget.

Unionstullkodexen är den primära rättskällan på tullområdet och nationellt finns bara ett tämligen begränsat utrymme för kompletterande bestämmelser. Dessa får inte på något sätt gå utöver eller avvika från unionstullkodexen. Någon dubbelreglering får inte heller ske, vilket innebär att den svenska tullagstiftningen inte ska innehålla sådant som redan regleras i unionstullkodexen. Alla bestämmelser i den nuvarande tullagen har granskats utifrån dessa förutsättningar och endast de bestämmelser som har bedömts komplettera unionstullkodexen och fortfarande vara relevanta har införts i förslaget till ny tullag. Vilka dessa bestämmelser är framgår av paragrafnöckeln i *bilaga 5*. Bestämmelsernas innehåll beskrivs närmare i författningskommentaren, se avsnitt 7.1.

I nuläget har utredningen inte identifierat några bestämmelser i unionstullkodexen som motiverar några helt nya bestämmelser i den nya tullagen. Så snart det föreligger förordningar som har meddelats med stöd av kodexen kan denna bedömning behöva revideras, men det får omhändertas i den fortsatta hanteringen av ärendet.

Den nuvarande tullagens ränteregler är enligt utredningens uppfattning inte helt enkla att förstå. Till viss del hänvisar reglerna till gemenskapstullkodexens bestämmelser om kompensationsränta och kreditränta, då dessa bestämmelser ska tillämpas även på andra skatter än tull som ska tas ut för varor vid import. Därutöver finns också andra regler om ränta som hänvisar till bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244). Det har under utredningens gång inte gått att utreda om dessa regler kompletterar varandra eller om det kan vara fråga om en dubbelreglering. Utredningen har därför valt att föra in de nuvarande räntereglerna (med nya hänvisningar till unionstullkodexens artiklar) i förslaget till ny tullag. Frågan om eventuella ändringar i räntereglerna får tas om hand i den fortsatta hanteringen av det här ärendet.

I linje med principen att förfarandereglerna på skatte-, avgifts- och tullområdet ska vara så likformiga som möjligt, vilken kommit till uttryck i flera propositioner och betänkanden på skatte- och tullagstiftningens område, har skatteförfarandelagen (2011:1244) beaktats där så varit lämpligt. I den utsträckning tiden har medgivit det har även annan relevant lagstiftning beaktats.

Den nya tullagen ersätter tullagen (2000:1281).

I avsnitten 5.2.1–5.2.3 och 5.3 beskrivs närmare vilka överväganden som ligger till grund för utredningens förslag i vissa avseenden.

5.2.1 Bestämmelser om sanktioner, överklaganden och kontroll av varor

Förslag: Bestämmelserna om överklaganden och kontroll av varor i den nuvarande tullagen införs i den nya tullagen.

Detsamma gäller för bestämmelserna om tullförseelse, tulltillägg och förseningsavgift. Dessa bestämmelser införs i den nya tullagen i ett gemensamt kapitel.

Unionstullkodexen innehåller i vissa delar bestämmelser som närmast har formen av ramlagstiftning. Detta gäller bestämmelserna om sanktioner (artikel 42), överklaganden (artiklarna 43–45) och kontroll av varor (artiklarna 46–49). Där är utrymmet för kompletterande nationella bestämmelser något större. Bestämmelserna om överklaganden och kontroll av varor har sina motsvarigheter i gemenskapstullkodexen medan bestämmelsen om sanktioner är ny i förhållande till den kodexen. Den nuvarande tullagen innehåller bestämmelser om sanktioner i 8 och 10 kap. (Tulltillägg och förseningsavgift respektive Ansvarsbestämmelser), överklaganden i 9 kap. (Överklagande) och kontroll av varor i 6 kap. (Övervaknings- och kontrollverksamhet).

Kontroll av varor

Enligt utredningens bedömning är bestämmelserna om kontroll av varor i den nuvarande tullagen i överensstämmelse med unionstullkodexens motsvarande bestämmelser och har därför införts i förslaget till ny tullag.

Överklaganden

Enligt utredningens bedömning är bestämmelserna om överklaganden i den nuvarande tullagen i huvudsak i överensstämmelse med unionstullkodexens motsvarande bestämmelser och har därför införts i förslaget till ny tullag. Den nuvarande tullagen saknar emellertid en bestämmelse om dröjsmålstalan.

I artikel 243.1 andra stycket i gemenskapstullkodexen finns en bestämmelse om dröjsmålstalan. Frågan om dröjsmålstalan har

därför varit föremål för överväganden i både betänkandet Tullagstiftningen och EG (SOU 1994:89) s. 152 och prop. 1999/2000:126 s. 126ff. Några förslag beträffande dröjsmålstalan har emellertid inte lämnats, i propositionen motiverades detta med att sådana kompletterande bestämmelser måste föregås av mycket noggranna överväganden, vilket det inte fanns utrymme för inom ramen för det lagstiftningsärendet.

I artikel 44.1 andra stycket i unionstullkodexen finns också en bestämmelse om dröjsmålstalan, vilket motiverar nya överväganden i frågan. Såvitt utredningen förstår den bedömning som gjordes i prop. 1999/2000:126 är frågan om dröjsmålstalan mycket komplex. Komplexiteten framgår också i betänkandet En ny förvaltningslag (SOU 2010:29) som för närvarande bereds inom Regeringskansliet. Betänkandet har ännu inte lett till någon lagstiftning.

Den korta tid som har stått till den här utredningens förfogande har inte gett utrymme för analyser av den omfattning som denna fråga kräver. Något förslag om dröjsmålstalan lämnas därför inte i det här betänkandet. Frågan får omhändertas i den fortsatta hanteringen av det här ärendet.

Sanktioner

Eftersom artikel 42 om sanktioner i unionstullkodexen är ny i förhållande till gemenskapstullkodexen behöver det göras en bedömning av om den nuvarande tullagens sanktionsbestämmelser är i överensstämmelse med unionstullkodexen.

I artikel 42 sägs att varje medlemsstat ska fastställa sanktioner för överträdelse av tullagstiftningen. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Eventuella administrativa sanktioner kan vara antingen en penningavgift eller ett återkallande, en tillfällig indragning eller ändring av ett tillstånd som innehas av den person som drabbas av sanktionen. Medlemsstaterna ska vidare senast 180 dagar från kodexens tillämpningsdag till kommissionen anmäla dessa nationella bestämmelser.

Bestämmelserna om tulltillägg och förseningsavgift finns i 8 kap. i den nuvarande tullagen. Tulltillägg är en sanktion som i huvudsak riktar sig mot vissa brister vid fullgörandet av anmälnings- och uppgiftsskyldigheten i tullbehandlingen av den

kommersiella importen och tillämpas endast i det kommersiella flödet, jfr prop. 1985/86:41 s. 22 ff. Tulltillägget är 20 procent av den tull som inte skulle ha påförts om en oriktig uppgift hade godtagits. Om det gäller mervärdesskatt som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen ska beräkningen av tillägg i stället ske efter 10 procent (8 kap. 2 § andra-fjärde styckena tullagen). Tulltillägg påförs vidare när tull tas ut på grund av olaga införsel och andra olagliga förfaranden (8 kap. 3 § tullagen).

Förseningsavgift kan enligt 8 kap. 9 § tullagen påföras den som deklarerat en vara för övergång till fri omsättning genom att använda ett förenklat deklarationsförfarande eller ett lokalt klareningsförfarande och inte i tid har inkommit med en kompletterande tulldeklaration. Förseningsavgiften är 400 kronor. Om en påminnelse har skickats och den kompletterande deklARATIONEN trots detta inte inkommit inom föreskriven tid uppgår förseningsavgiften dock till 800 kronor.

Bestämmelserna om tullförseelse finns i 10 kap. i den nuvarande tullagen. Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot en föreskrift i tullagstiftningen eller mot anmälningsplikten i artikel 3 i förordningen (EG) nr 1889/2005 jämförd med 7 a kap. 2 § döms för tullförseelse till böter. Detsamma gäller den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot beslut som Tullverket meddelat med stöd av tullagstiftningen om skyldighet att föra anteckningar och lämna uppgifter om varor som förvaras i tillfälligt lager, tullager, frizon eller frilager eller som är föremål för förenklat förfarande vid tillämpning av ett tullförfarande. Detta gäller även den som uppsåtligen eller av oaktsamhet, bryter mot beslut som Tullverket meddelat med stöd av tullagstiftningen om skyldighet i övrigt att lämna uppgift eller handling till Tullverket eller om användningen eller förbrukningen av en icke-gemenskapsvara. I ringa fall ska dock inte dömas till ansvar (10 kap 1 § tullagen).

I 10 kap. 2 § tullagen anges att ansvar för tullförseelse inte ska inträda om gärningen är belagd med straff i brottsbalken, lagen (2000:1225) om straff för smuggling, lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall eller lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

I 10 kap. 4 § finns en bestämmelse om vitesföreläggande. Ett vitesföreläggande utgör ett tvångsmedel snarare än en sanktion, bestämmelsen behandlas därför inte närmare här.

Med den moderniserade tullkodexen (se avsnitt 3.2) infördes ett krav på medlemsstaterna att ha sanktioner som är effektiva, proportionerliga och avskräckande, detta krav infördes därefter i unionstullkodexen. Det finns i den nuvarande tullagen bestämmelser om sanktioner som ska vara tillämpliga när någon inte iakttar sina skyldigheter enligt tullagstiftningen. Enligt utredningens bedömning är dessa sanktioner tillräckliga för att säkerställa att tullagstiftningen följs. Sanktionsbestämmelserna i den nuvarande tullagen är således i överensstämmelse med unionstullkodexen. Utredningen föreslår därför att bestämmelserna införs i förslaget till ny tullag. För att i möjligaste mån följa unionstullkodexens struktur föreslås att bestämmelserna om tullförseelse, tulltillägg och förseningsavgift förs samman i ett gemensamt kapitel i den nya tullagen. Utredningen föreslår vidare att förseningsavgiften höjs från 400 kronor och 800 kronor till 500 kronor respektive 1 000 kronor.

I december 2013 lade EU-kommissionen fram ett förslag till direktiv om en unionsrättslig ram för tullrättsliga överträdelse och sanktioner. Förslaget innehåller en gemensam förteckning över överträdelse av reglerna i tullagstiftningen och lägger också fast gemensamma sanktionsskalor. I förslaget finns även vissa processuella frågor reglerade. Förslaget behandlas för närvarande i ministerrådet. Om det antas torde en översyn av tullagens sanktionsbestämmelser vara nödvändig.

5.2.2 Bestämmelser i tullagen som inte är en del av tullagstiftningen

Förslag: Bestämmelserna om tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter och tullkontroll av kontanta medel behålls i den nya tullagen och den nya tullförordningen.

Bestämmelserna om övervakning beträffande regler om produktsäkerhet behålls i den nya tullförordningen men under benämningen tullkontroll i samband med marknads kontroll.

Den nuvarande tullagen innehåller, förutom bestämmelser som kompletterar och genomför EU:s tullagstiftning, även bestämmelser som rör Tullverkets verksamhet men som egentligen inte är en

del av tullagstiftningen, exempelvis bestämmelserna om skönstulltaxering, tulltillägg och förseningsavgift samt annan skatt än tull som ska betalas till Tullverket, jfr prop. 1999/2000:126 s. 139. Här kan också nämnas bestämmelserna om tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter och tullkontroll av kontanta medel i 7 kap. respektive 7 a kap. i den nuvarande tullagen samt bestämmelserna om övervakning beträffande regler om produktsäkerhet i den nuvarande tullförordningen.

Enligt utredningsdirektiven bör det göras en bedömning av om bestämmelserna i dessa kapitel kan lyftas ut ur tullagen för att i stället ligga i separat lagstiftning. Den lag som ersätter tullagen skulle då bli mer renodlad som en del i ett nationellt genomförande av unionens tullagstiftning. Enligt utredningens uppfattning bör en sådan bedömning också omfatta bestämmelserna om övervakning beträffande regler om produktsäkerhet i den nuvarande tullförordningen.

I den nya lagen bör det enligt direktiven kunna finnas bestämmelser som berör andra områden där dessa på ett naturligt sätt anknyter till tullagstiftningen. Detta har därför varit utgångspunkten för utredningens bedömning av vilka bestämmelser, som trots att de inte är en del av tullagstiftningen, bör ingå i den nya tullagen och den nya tullförordningen.

I den fortsatta framställningen ligger särskilt fokus på bestämmelserna om tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter och tullkontroll av kontanta medel i den nuvarande tullagen samt bestämmelserna om övervakning beträffande regler om produktsäkerhet i den nuvarande tullförordningen. Bestämmelserna om tulltillägg och förseningsavgift samt om Tullverkets roll som beskattningsmyndighet vid import berörs i avsnitten 5.2.1 och 5.9.3.

Tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter

När Sverige blev medlem i EU den 1 januari 1995 blev rådets förordning (EEG) nr 3842/86 av den 1 december 1986 om åtgärder för att förhindra övergång till fri omsättning av varumärkes-

förfalskade varor¹ gällande rätt i Sverige. Regeringen gjorde i prop. 1994/95:34 (s. 114) bedömningen att vissa utfyllande bestämmelser behövdes till rådsförordningen. Efter riksdagens antagande trädde därför lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång i kraft vid EU-inträdet.

Tullagsutredningen hade enligt sina direktiv (dir. 1996:103) i uppdrag att göra en allmän översyn av bl.a. lagen om tullkontroll av varumärkesintrång m.m.² Översynen utmynnade i att utredningen i sitt betänkande SOU 1999:54 (s. 136) föreslog att de bestämmelser som finns i lagen om tullkontroll av varumärkesintrång m.m. skulle läggas in i tullagen och att bestämmelserna i den tillhörande förordningen, förordningen (1994:1559) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m., skulle läggas in i tullförordningen. De direkta skälen bakom utredningens förslag synes ha varit dels att varken lagen eller förordningen var särskilt omfattande, de bestod vid den tidpunkten av sex respektive fyra paragrafer, dels att den kontroll Tullverket utförde beträffande varumärkesintrång torde ligga mycket nära de kontroller som görs enligt tullagen.

Ett annat, övergripande skäl till den utredningens förslag torde ha varit att tullagen, som får antas vara den författning som den enskilde i första hand tar del av, bör vara den författning som innehåller hänvisningar till de normerande EG-rättsakterna på tullområdet, exempelvis gemenskapstullkodexen, jämte alla de materiella bestämmelser som den enskilde behöver känna till för att i tullhänseende kunna utföra sin verksamhet på ett korrekt sätt, jfr a.bet. s. 89 f.

Som framgår av prop. 1999/2000:126 (s. 110 f.) så delade regeringen Tullagsutredningens bedömning att de bestämmelser som vid den tidpunkten fanns i lagen om tullkontroll av varumärkesintrång m.m. borde tas in i tullagen, liksom att bestämmelserna i den till lagen hörande förordningen borde tas in i tullförordningen. Regeringen föreslog därför att bestämmelserna i lagen om tullkontroll av varumärkesintrång m.m. tas in i 7 kap. tullagen. Efter riksdagens antagande trädde kapitlet i kraft, liksom den nuvarande tullagen i övrigt, den 1 januari 2001.

¹ EGT L 357, 18.12.1986, s. 1 (svensk specialutgåva: område 2, volym 4, s. 213).

² Lagens rubrik ändrades den 1 juli 1995.

Sjunde kapitlet i tullagen har för närvarande rubriken ”Tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter” och består av åtta paragrafer. Omfattande ändringar i kapitlet föreslogs i propositionen 2013/14:164 Nya bestämmelser om Tullverkets säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter. Efter riksdagens antagande trädde dessa ändringar i kraft den 1 juli 2014. I den nuvarande tullförordningen finns ett motsvarande avsnitt som består av fyra paragrafer.

Tullkontroll av kontanta medel

Bestämmelser om tullkontroll av kontanta medel infördes i 7 a kap. nuvarande tullagen genom propositionen 2006/07:68 Tullkontroll av kontanta medel, m.m. med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 av den 26 oktober 2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen³. Efter riksdagens antagande trädde kapitlet i kraft den 15 juni 2007.

Skälen som regeringen anförde för denna lösning ansluter till och utvecklar de skäl som regeringen anförde vid införandet av 7 kap. Skälen är således dels att tullagen, som får antas vara den författning som den enskilde i första hand tar del av, bör vara den författning som innehåller hänvisningar till de normerande EG-rättsakterna, som exempel på en sådan rättsakt nämns EU:s bestämmelser om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter, dels att de åtgärder som ska vidtas i enlighet med förordning (EG) nr 1889/2005 inte skiljer sig nämnvärt från de kontroller av deklarations- och uppgiftsskyldighet som utförs med stöd av 6 kap. tullagen, jfr a.prop. s. 14 f.

7 a kap. tullagen har för närvarande rubriken ”Tullkontroll av kontanta medel” och består av sex paragrafer. Mindre ändringar har gjorts i kapitlet sedan det infördes. I den nuvarande tullförordningen finns ett motsvarande avsnitt som består av två paragrafer.

³ EUT L 309, 25.11.2005, s. 9.

Övervakning beträffande regler om produktsäkerhet

Ytterligare bestämmelser i den här kategorin finns i 66 och 66 a §§ i den nuvarande tullförordningen under rubriken ”Övervakning beträffande regler om produktsäkerhet”.

I 70 § tullförordningen (1994:1558) fanns en bestämmelse genom vilken kompletterande bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 339/93 av den 8 februari 1993 om kontroll av att produkter som importeras från tredje land är i överensstämmelse med reglerna för produktsäkerhet⁴ vad avser tullmyndighets roll vid tillämpningen av den nämnda EG-förordningen infördes i svensk rätt.

Motsvarande bestämmelse infördes i den nuvarande tullförordningen genom 66 §. Med ikraftträdande den 1 januari 2006 infördes senare 66 a §. Bestämmelserna har med verkan från och med den 1 september 2014 fått ny lydelse.

Vilka skäl som låg bakom att dessa bestämmelser infördes i 1994 års tullförordning och senare i den nuvarande tullförordningen har inte gått att klargöra. Det kan därför inte uteslutas att det var samma överväganden som senare gjorde att bestämmelserna om tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter och tullkontroll av kontanta medel infördes i den nuvarande tullagen och tullförordningen.

Överväganden och förslag

Utredningen har inte funnit anledning att göra någon annan bedömning än vad som gjordes i prop. 1999/2000:126 och prop. 2006/07:68 vad avser bestämmelserna om tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter och tullkontroll av kontanta medel. Dessa bestämmelser behålls därför i den nya tullagen. Av systematiska skäl föreslår utredningen att bestämmelserna inarbetas i kapitlet om kontroll av varor. Därmed får man ett sammanhållet kapitel som behandlar olika kontrollfrågor. Motsvarande görs i den nya tullförordningen, i det avsnittet inarbetas också bestämmelserna om övervakning beträffande regler om produktsäkerhet, fortsättningsvis under benämningen tullkontroll i samband med marknadskontroll.

⁴ EGT L 40, 17.2.1993, s. 1 (svensk specialutgåva: område 15, volym 12, s. 81).

5.2.3 Omprövning av beslut i en fråga som kan ha betydelse för tulltaxeringen

Bedömning: Någon bestämmelse som motsvarar 5 kap. 2 § och 3 § första stycket den nuvarande tullagen behövs inte i den nya tullagen. Motsvarande bestämmelser finns i unionstullkodexen.

Det finns i unionstullkodexen bestämmelser om bl.a. återbetalning och eftergift. Samtidigt innehåller den nuvarande tullagen särskilda bestämmelser om omprövning i frågor som kan ha betydelse för tulltaxeringen. Utredningen har fått i uppdrag att bedöma behovet av särskilda regler om omprövning i den nya tullagen.

Omprövningsbestämmelserna i unionstullkodexen

I unionstullkodexen finns allmänna bestämmelser om bland annat beslut som tullmyndighet fattar på ansökan från en enskild i artiklarna 22 och 23. Av artikel 23.4 framgår även att tullmyndigheterna i särskilda fall ska ompröva ett beslut. Enligt artikel 27–30 i unionstullkodexen ska tullmyndigheterna, om samtliga i artikeln angivna villkor är uppfyllda, upphäva, återkalla eller ändra ett förmånligt beslut. Upphävande, återkallelse eller ändring av beslut kan ske efter ansökan eller på tullmyndighetens eget initiativ. Av artikel 32 i unionstullkodexen framgår att specificerade förfaranderegler om upphävande, återkallelse och ändring av förmånliga beslut ska fastställas genom genomförandeakter. I unionstullkodexen finns också i artiklarna 116–123 specifika bestämmelser om återbetalning och eftergift. Vidare finns i artikel 173 bestämmelser om möjligheten för en deklaratant att ändra i en lämnad tulldeklaration. Själva begreppet *ompröva* används dock endast i samband med artikel 23.4.

Omprövningsbestämmelser i den nuvarande tullagen

I 5 kap. tullagen finns bestämmelser om tulltaxering och betalning av tull m.m. I 5 kap. 2 § regleras deklaratantens eller gäldenärens möjlighet att begära rättelse av en uppgift. Av 5 kap. 3 § tullagen framgår när Tullverket ska ompröva ett beslut. Bestämmelserna om

omprövning i 5 kap. tullagen omfattar även beslut om annan skatt än tull samt beslut om tulltillägg och förseningsavgift. I 9 kap. tullagen finns bestämmelser om överklaganden och i 9 kap. 4 § anges en skyldighet för Tullverket att ompröva ett överklagat beslut.

Dubbelreglering eller kompletterande omprövningsbestämmelser i nationell tullagstiftning?

Begreppet omprövning har i den svenska tullagstiftningen använts som ett samlingsbegrepp för Tullverkets prövningar mot bakgrund av olika rättsgrunder, t.ex. en prövning vid begäran om återbetalning eller eftergift, så länge det har betydelse för tulltaxeringen eller vid anmälan om en rättelse av en felaktig uppgift i tulldeklaration. Begreppet används även i samband med överklaganden av tulltaxeringsbeslut, beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift. Den omfattande användningen av begreppet inom den nationella tullagstiftningen kan därmed skapa en viss förvirring kring var i processen ärendet befinner sig. En del ärenden som en deklarant eller gäldenär avser att ompröva benämns överklaganden och vice versa.

Ändring av en tulldeklaration enligt 5 kap. 2 § tullagen

Enligt 5 kap. 2 § tullagen har en deklarant eller gäldenär möjlighet att göra en ändring av en tulldeklaration genom att anmäla rättelse av uppgift i tulldeklaration, om förhållandena föranlett eller kan föranleda att tull undandras eller att en vara införs eller utförs i strid mot förbud eller villkor. I paragrafen används inte begreppet omprövning men ett sådant ärende handläggs av Tullverket som en omprövning. I artikel 173 i unionstullkodexen finns bestämmelser om när deklaranten kan begära en ändring av en tulldeklaration. Av artikel 176 i unionstullkodexen framgår att specificerade förfaranderegler om när en ändring av en tulldeklaration efter det att varorna frigjorts i enlighet med artikel 173.3. får ske, ska fastställas genom genomförandeakter. Bestämmelserna om rättelse kan därför anses motsvara möjligheten till ändring i tulldeklaration enligt artikel 173 i unionstullkodexen.

Omprövning enligt 5 kap. 3 § tullagen

Som tidigare angetts används inte begreppet omprövning på samma sätt i unionstullkodexen. Bestämmelserna om möjlighet till omprövning av tulltaxeringsbeslut i 5 kap. 3 § första stycket tullagen kan dock anses motsvara bestämmelserna om möjligheten till att ansöka om återbetalning eller eftergift i artiklarna 116–121 i unions-tullkodexen. I enlighet med de förutsättningar som anges där ska tullmyndigheterna återbetala eller efterge import- eller exporttullbelopp. Återbetalning eller eftergift kan ske efter ansökan eller på tullmyndighetens eget initiativ. Av artikel 123 i unionstullkodexen framgår att specificerade förfaranderegler om återbetalning och eftergift ska fastställas genom genomförandeakter.

Det kan därmed konstateras att unionstullkodexen, i likhet med gemenskapstullkodexen, innehåller bestämmelser som innebär att tulltaxeringsbeslut kan ändras på initiativ av tullmyndigheten eller efter ansökan av en deklarat eller en gäldenär. Vad som i dag anges i 5 kap. 3 § första stycket tullagen, tycks därför utgöra en dubbelreglering. Motivet till omprövningsinstitutet i 5 kap. 3 § tullagen, dvs. att det gav en möjlighet att snabbt rätta felaktigheter, bör i dag anses uppfyllas genom gemenskapstullkodexens och unionstullkodexens bestämmelser om möjligheten att ansöka om återbetalning och eftergift. Det finns också i artikel 23.4 b i unionstullkodexen möjligheter för tullmyndigheterna att ompröva ett beslut.

Bestämmelserna i tullkodexen och unionstullkodexen omfattar dock endast tull. Andra skatter än tull regleras i nationell lagstiftning. Därför anges det i nuvarande 5 kap. 3 § andra stycket, att bestämmelserna i tullagstiftningen om omprövning av beslut, även gäller beslut enligt 11 § andra stycket, dvs. beslut om annan skatt än tull i fall då det inte är fråga om tulltaxering. Vidare återfinns den rättsliga grunden för återbetalning av annan skatt än tull i 5 kap. 13 § andra stycket tullagen. Det torde därmed finnas ett fortsatt behov av en reglering motsvarande 5 kap. 3 § andra stycket, som ger stöd för omprövning av annan skatt än tull.

Den 1 januari 2015 blir Skatteverket beskattningsmyndighet vid import när en importör är registrerad till mervärdesskatt i Sverige och agerar i egenskap av beskattningsbar person vid importen. Mervärdesskatt kommer därmed i dessa fall att tas ut enligt skatteförfarandelagen (2011:1244). Denna förändring innebär att skatte-

förfarandelagens regler om omprövning kommer att gälla för den importör som är registrerad till mervärdesskatt i Sverige och som vill begära ändring av ett beslut om mervärdesskatt vid import.

Vidare finns det även ett fortsatt behov av möjlighet till omprövning av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift. En ansökan om återbetalning och eftergift i enlighet med unions-tullkodexens bestämmelser omfattar, som tidigare angetts, endast import- och exporttull. Bestämmelserna i artikel 23 i unionstullkodexen, vilka ger tullmyndigheterna rätt att ompröva ett beslut, avser beslut som i sin tur grundas på en ansökan från besluts-innehavaren. Tullverkets beslut om att påföra en deklarant eller gäldenär ränta, tulltillägg och förseningsavgift torde ske på främst tullmyndighetens initiativ.

Utredningens bedömning

Det kan konstateras att unionstullkodexen, liksom gemenskaps-tullkodexen, innehåller bestämmelser som innebär en möjlighet för en deklarant eller en gäldenär att under vissa förhållanden begära rättelse av en uppgift i en tulldeklaration. Bestämmelserna i 5 kap. 2 § och 3 § första stycket i den nuvarande tullagen torde därmed kunna anses utgöra dubbelreglering. Någon bestämmelse som motsvarar dessa bestämmelser behövs därmed inte i den nya tullagen. Däremot kvarstår ett behov av bestämmelser som medger omprövning av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift samt beslut om skatt för deklaranter och ombud som inte är registrerade till mervärdesskatt i Sverige. Likaså kvarstår ett behov av bestämmelser om obligatorisk omprövning vid ett överklagat beslut, motsvarande de bestämmelser som finns i 9 kap i den nuvarande tullagen.

5.3 Brev och andra förtroliga försändelser

Förslag: Bestämmelserna om kontroll av postförsändelser ska även omfatta motsvarande försändelser förmedlade via kurir-företag. Ändringen ska avse tullagen och lagen om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Euro-

peiska unionen. Bestämmelserna om postspärr ändras inte, förutom att ordet postkontor ersätts med brevbärarkontor.

Enligt utredningens direktiv behöver det bedömas om det finns skäl att göra ändringar i reglerna om kontroll av brev och andra förtroliga försändelser så att kontrollmöjligheterna blir desamma oavsett om det rör sig om en postförsändelse eller inte.

I betänkandet Kontroll av varor vid inre gräns (SOU 2006:9) föreslog inregränslagsutredningen att de bestämmelser som finns om kontroll av postförsändelser också ska gälla för försändelser som förmedlas av sådana andra befordringsföretag än postföretag som regelmässigt åtar sig att befordra brev och andra försändelser som sannolikt innehåller förtroliga meddelanden (s.k. kurirföretag). Inregränslagsutredningens förslag har ännu inte lett till lagstiftning. Utredningen har därför att ta ställning till om bestämmelserna om kontroll av postförsändelser bör vidgas till att också omfatta försändelser som förmedlas av andra än postföretag.

5.3.1 Gällande rätt

Enligt 2 kap. 6 § regeringsformen är varje medborgare tillförsäkrad skydd mot bland annat undersökning av brev eller annan försändelse som kan antas innehålla ett förtroligt meddelande. För begränsning av de fri- och rättigheter som anges i 2 kap. regeringsformen, krävs lagstöd. Enligt 12 § andra stycket i samma kapitel får begränsning göras endast för att tillgodose ändamål, som är godtagbara i ett demokratiskt samhälle. Begränsningen får aldrig gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål som föranlett begränsningen och inte heller sträcka sig så långt, att den utgör ett hot mot den fria åsiktsbildningen. Begränsning kan till exempel ske i syfte att beivra brott. I artiklarna 6 och 8 i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna finns även bestämmelser av betydelse i detta avseende.

I 6 kap. 11 § i den nuvarande tullagen anges att för sådan kontroll som avses i 10 § i det kapitlet får en tulltjänsteman undersöka postförsändelser, såsom paket, brev och liknande försändelser. En sådan försändelse får öppnas, om den finns hos Tullverket eller på utväxlingspostkontoret och det finns anledning att anta att den

innehåller en vara för vilken deklara-tions- eller uppgiftsskyldig-heten inte fullgjorts. Beslut om att öppna brev och andra försän-delser som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. Om försändelsen innehåller ett förtroligt meddelande ska detta omedelbart tillslutas och skickas vidare till mottagaren.

I 6 kap. 12 § tullagen anges vidare att en postförsändelse som öppnats med stöd av 11 § i det kapitlet inte får undersökas närmare än vad som behövs med hänsyn till ändamålet med undersök-ningen.

Protokoll ska föras över undersökningen. Av protokollet ska ändamålet med undersökningen framgå liksom vad som har kommit fram vid denna. Adressaten och, om det är möjligt, avsändaren ska så snart som möjligt underrättas om att försändelsen öppnats, om inte särskilda skäl talar emot det.

I 8 § lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen (fortsättnings-vis inregränslagen) anges att en tulltjänsteman får undersöka post-försändelser, såsom paket, brev och liknande försändelser, för att kontrollera om sådana förbud eller villkor som anges i 4 § första stycket iakttagits och om anmälningsskyldigheten enligt 4 § andra stycket fullgjorts riktigt och fullständigt. En sådan försändelse får öppnas, om det finns anledning att anta att den innehåller en vara som avses i 3 § samma lag och att denna vara kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling samt under förutsätt-ning att försändelsen finns hos Tullverket eller på utväxlingspost-kontoret.

I 9 § inregränslagen anges att beslut om att med stöd av 8 § öppna brev och andra sådana försändelser som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. Om en för-sändelse innehåller ett förtroligt meddelande, ska detta omedelbart tillslutas och skickas vidare till mottagaren.

I 10 § inregränslagen anges att en försändelse som öppnas med stöd av 8 och 9 §§ inte får undersökas närmare än vad som behövs med hänsyn till ändamålet med undersökningen. Protokoll ska föras över undersökningen. Av protokollet ska framgå ändamålet med undersökningen och vad som har kommit fram vid denna. Har en försändelse öppnats ska adressaten och, om det är möjligt, av-

sändaren underrättas så snart som möjligt, om inte särskilda skäl talar emot det.

Med postförsändelser avses i både tullagen och inregränslagen paket, brev och liknande försändelser. Någon närmare definition finns inte i tullagen eller inregränslagen. Med brev avses enligt 1 kap. 2 § postlagen (2010:1045) en adresserad försändelse som är innesluten i kuvert eller annat omslag och som väger högst två kg samt vykort, brevkort och liknande försändelser. Enligt samma lagrum utgör en postförsändelse en adresserad försändelse som väger högst 20 kg och som överlämnas i den slutliga form i vilken den ska transporteras av en tillhandahållare av posttjänster. I begreppet postförsändelse inkluderas brev som överstiger två kg. Postverksamhet är enligt postlagen regelbunden insamling, sortering, transport och utdelning av brev, mot betalning. För att få bedriva postverksamhet krävs tillstånd enligt 2 kap. 1 § postlagen.

5.3.2 Tullkontroller i kurirflödet

I betänkandet SOU 2006:9 konstateras att kurirföretagen transporterar liknande saker som postföretagen, dvs. brev- och paketförsändelser och paket. Då verksamheten inte sker med regelbundenhet, det vill säga enligt ett förutbestämt schema, krävs dock inget tillstånd enligt postlagen och de försändelser som kurirföretagen förmedlar betraktas heller inte som postförsändelser i den lagens bemärkelse. Även kurirföretagens försändelser kan dock innehålla förtroliga meddelanden. Kurirförsändelser skickas i dag via olika center som finns runt om i Europa. Vid dessa center sorteras försändelserna för att sedan skickas vidare, oftast med flyg, till t.ex. Sverige där försändelserna sedan går till olika sorteringsterminaler för olika kurirföretag i landet. Sådana anläggningar finns på flera platser, de flesta i anslutning till Arlanda, Landvetter och Malmö flygplatser.

Tullkontrollen av varor i kurirflödet sker med stöd av allmänna bestämmelser om tullkontroll enligt 6 kap. 10 § tullagen. Till skillnad från s.k. paketföretag, som distribuerar paket innehållande varor, så kan dock kurirföretagen även distribuera försändelser som kan antas innehålla förtroliga meddelanden. Tullverkets rätt att öppna sådana försändelser omfattas inte av lagtexten i 6 kap. 11 § tullagen som begränsas till "postförsändelser", det vill säga för-

sändelser förmedlade via företag som har tillstånd att bedriva postverksamhet enligt 2 kap. 1 § postlagen.

Vid kontroller av kurirförsändelser kan det i en del fall finnas förtroliga meddelanden bipackat med varor. I dessa fall öppnas inte det förtroliga meddelandet men själva försändelsen kontrolleras för att eftersöka narkotika eller andra varor som är belagda med restriktion eller förbud. Om en försändelse misstänks innehålla ren skriftväxling öppnas denna inte annat än efter ett beslut om husrannsakan fattat av åklagare i enlighet med rättegångsbalkens regler.

5.3.3 Postspärr

Tullverket har enligt 6 kap. 13 § tullagen och 11 § inregränslagen rätt att besluta om så kallad postspärr. När ett beslut om postspärr fattats av Tullverket innebär detta att en postförsändelse som väntas anlända till ett specifikt postkontor kommer att hållas kvar där, av postbefordringsföretaget, så att Tullverket ska kunna utföra sina kontroller i enlighet med 6 kap. 10 § tullagen. Ett beslut om postspärr får fattas om det finns anledning att anta att försändelsen innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, och om det är nödvändigt för att beslag ska kunna ske (6 kap. 13 §). Postspärren läggs vid det lokala brev- bärarkontoret, dvs. det utväxlingskontor eller annat utdelningsställe, dit en internationell försändelse väntas komma från utväxlingskontoret. En motsvarande reglering finns i 11 § inregränslagen men inte i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.

5.3.4 Överväganden och förslag

Utredningen anser att det finns goda skäl att överväga en ändring av reglerna om Tullverkets kontroll av postförsändelser så att det av lagstiftningen klart framgår att reglerna här även omfattar motsvarande försändelser som förmedlas av kurirföretag (kurirförsändelser). En tydlig reglering motiveras av samhällets intresse av att bekämpa brottslighet och då särskilt sådan allvarlig brottslighet som narkotikasmuggling men även av behovet av konkurrensneutralitet samt med hänvisning till det grundläggande skyddet för

den personliga integriteten. Då skillnaderna mellan kurirföretagens verksamhet och övrig postverksamhet med tiden minskat är det ur ett konkurrensperspektiv motiverat att jämställa kurirföretagens verksamhet avseende förmedling av brev, paket och liknande försändelser med övrig posthantering när det gäller öppning av brev och andra försändelser som kan antas innehålla förtroliga meddelanden. Tullverkets möjligheter att öppna dylika försändelser bör dock endast omfatta kontroll på de platser där försändelserna först sorteras vid ankomst till Sverige. Ändringen bör avse tullagen och lagen om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen. Det finns även bestämmelser om Tullverkets befogenheter att öppna postförsändelser i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter. Avseende reglerna om postöppning enligt den lagen är utredningen dock av den uppfattningen att dessa behöver utredas vidare, men att detta ligger utanför utredningens uppdrag.

Då kurirföretagens verksamhet i dag inte omfattas av krav på tillstånd enligt postlagen saknas också en legaldefinition av vad som ska anses vara ett kurirföretag. I betänkandet SOU 2006:9 föreslogs att med kurirföretag skulle förstås ”ett annat företag än postföretag vars verksamhet till en inte oväsentlig del består i att transportera brev eller andra försändelser som sannolikt innehåller förtroliga meddelanden”. Tullverket ifrågasatte i sitt remissyttrande rekvisitet ”som sannolikt innehåller förtroliga meddelanden” och kunde inte se syftet med tillägget. Tullverket ansåg vidare att den citerade formuleringen verkade sakna betydelse för tillämpningen. Tullverket menade slutligen att det måste övervägas huruvida någon definition av kurirföretag över huvud taget var nödvändig.

Utredningen instämmer i dessa synpunkter.

Utredningen föreslår därför att reglerna om Tullverkets möjligheter att öppna brev och andra försändelser som kan antas innehålla ett förtroligt meddelande utvidgas till att omfatta även motsvarande försändelser som förmedlas av kurirföretag (kurirförsändelser). Det är i detta sammanhang viktigt att förtydliga att det med kurirförsändelser här inte avses sådan diplomatisk kurirförsändelse som avses i artikel 27 i Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961. Inte heller sådan konsulär

post som avses i Wienkonventionen om konsulära förbindelser av den 24 april 1963 omfattas.

I betänkandet SOU 2006:9 övervägdes också huruvida möjligheten att lägga postspärr skulle medges även i kurirföretagens verksamhet. Utredningen är av uppfattningen att frågan om postspärr i kurirflödet bör utredas vidare men att detta inte ryms inom den givna tidsramen. Utredningen finner dock, i likhet med inregränsutredningen, att begreppet postkontor bör ändras till brev-bärarkontor då begreppet postkontor numera ersatts med brev-bärarkontor. Ändringen ska avse tullagen och lagen om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.

5.4 En ny tullförordning

Förslag: En ny tullförordning införs med anledning av den nya tullagen. Den nya förordningen ersätter tullförordningen (2000:1306).

Förslaget till ny tullag föranleder ett förslag till ny tullförordning. Utredningen föreslår att den nya tullförordningen meddelas med stöd av 8 kap. 7 och 11 §§ regeringsformen, dvs. regeringens egen kompetens enligt regeringsformen, m.a.o. restkompetensen, rätten att meddela verkställighetsföreskrifter och möjligheten att delegera föreskriftsrätt till en myndighet.

Strukturen i den nya tullförordningen föreslås följa strukturen i den nya tullagen, jfr avsnitt 5.2. Vid utformningen av bestämmelserna i den nya tullförordningen har bestämmelserna i den nuvarande tullförordningen beaktats, i den utsträckning de fortfarande är relevanta. Bestämmelsernas innehåll beskrivs i författningskommentaren.

Den nya förordningen ersätter tullförordningen (2000:1306).

5.5 En ny lag om vissa tullbestämmelser

Förslag: Med anledning av unionstullkodexen införs en ny lag, lagen om vissa tullbestämmelser, för att ersätta lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

Enligt ansvarsfördelningen mellan Finansdepartementet och Utrikesdepartementet (se avsnitt 5.1.2) ligger följande bestämmelser i unionstullkodexen under Utrikesdepartementet ansvar:

- artiklarna 33–37, dvs. bestämmelserna om bindande besked,
- artiklarna 56–76, dvs. faktorer som ska läggas till grund för tillämpningen av import- eller exporttullar och andra åtgärder beträffande varuhandel,
- artiklarna 153–157, dvs. bestämmelserna om varors tullstatus, och
- artiklarna 210–236 och 250–262, dvs. bestämmelser om särskilda förfaranden, utom bestämmelserna om lagring.

Utredningens förslag till ny lag om vissa tullbestämmelser är baserad på dessa bestämmelser. Förslaget består av följande avsnitt:

- Inledande bestämmelser
- Bindande besked
- Varors klassificering, ursprung och tullvärde
- Varors tullstatus
- Transitering, särskild användning och förädling av varor

Avsnittens ordning och rubriker avspeglar unionstullkodexens utformning.

Vid utformningen av bestämmelserna i förslaget till ny lag har bestämmelserna i den nuvarande lagen beaktats, i den utsträckning de fortfarande är relevanta. Bestämmelsernas innehåll beskrivs i författningskommentaren.

Den nya lagen ersätter lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

5.6 En ny förordning om vissa tullbestämmelser

Förslag: En ny förordning om vissa tullbestämmelser införs med anledning av den nya lagen om vissa tullbestämmelser. Den nya förordningen ersätter förordningen (1994:1606) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

Förslaget till ny lag om vissa tullbestämmelser föranleder ett förslag till ny förordning om vissa tullbestämmelser. Utredningen föreslår att den nya förordningen meddelas med stöd av 8 kap. 7 och 11 §§ regeringsformen, dvs. regeringens egen kompetens enligt regeringsformen, m.a.o. restkompetensen, rätten att meddela verkställighetsföreskrifter och möjligheten att delegera föreskriftsrätt till en myndighet.

Strukturen i den nya förordningen föreslås följa strukturen i den nya lagen, jfr avsnitt 5.5. Förutom bestämmelser som kompletterar lagens bestämmelser så innehåller förordningen också vissa bestämmelser om s.k. autonoma åtgärder. Vid utformningen av bestämmelserna i den nya förordningen har bestämmelserna i den nuvarande förordningen beaktats, i den utsträckning de fortfarande är relevanta. Bestämmelsernas innehåll beskrivs i författningskommentaren.

Den nya förordningen ersätter förordningen (1994:1606) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

5.7 Övergångsbestämmelser enligt unionstullkodexen

Av utredningsdirektiven framgår att det vid utformning av övergångsbestämmelser för de nya lagarna bör beaktas i vilken utsträckning dessa påverkas av övergångsbestämmelserna i artikel 278 i unionstullkodexen. Av dessa övergångsbestämmelser framgår att under en övergångsperiod till utgången av 2020 får andra metoder för utbyte av information än elektronisk databehandlingsteknik användas, när de elektroniska system som krävs för tillämpningen av kodexens bestämmelser ännu inte är i funktion. Det har i artikel 279 delegerats till EU-kommissionen att specificera regler om utbyte och lagring av uppgifter i den situation som avses i artikel 278.

Kommissionen har i november 2014 presenterat ett förslag till principer som ska följas vid utarbetande av den delegerade akten och ett slutligt utkast till delegerad akt kommer att presenteras under våren 2015. Arbetet förväntas vara avslutat i slutet av 2015.

Kommissionen konstaterar bland annat att systemet för centraliserad klarering kommer att vara i drift först i oktober 2020. Kommissionen konstaterar vidare att, med beaktande av skäl 18 i unionstullkodexen, det kommer att användas en procedur som ligger nära den för enhetstillstånd för förenklade förfaranden mellan 2016 och 2020. Utredningen har med beaktande av det faktum att systemen och reglerna för centraliserad klarering och det faktum att det förutsätts att medlemsstaterna i perioden fram till 2020 ska använda de befintliga procedurerna för enhetstillstånd för förenklade förfaranden valt att inte föreslå några regler för centraliserad klarering.

Utredningen har med anledning av tidsramarna ovan inte heller kunnat beakta unionstullkodexens övergångsbestämmelser i sitt arbete.

5.8 Lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet

Utredningen har i uppdrag att överväga vilka ändringar som kan behövas i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet och förordningen (2001:646) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet mot bakgrund av bestämmelserna i unionstullkodexen samt att föreslå de författningsändringar som kan behövas.

5.8.1 Tillhandahållande av information enligt unionstullkodexen

Genom artikel 6 i unionstullkodexen införs krav på att alla utbyten av uppgifter, såsom deklARATIONER, ANSÖKNINGAR eller beslut mellan tullmyndigheter och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheter samt all lagring av de uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen ska ske elektroniskt. Undantag föreskrivs så att andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter får användas på per-

manent basis endast när det motiveras av typen av varuflöden eller när elektronisk databehandlingsteknik inte är lämplig för de berörda tullformalitetserna, samt på tillfällig basis, vid tillfälliga fel i tullmyndigheternas eller andra berördas informationssystem. Kommissionen får vidare i undantagsfall anta beslut om att tillåta en eller flera medlemsstater att använda andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik. Undantagen är emellertid begränsade och den nationella regleringen får inte hindra elektroniskt utbyte och elektronisk lagring av uppgifter i enlighet med unionstullkodexen.

Av artikel 12 följer att alla uppgifter som tullmyndigheterna erhåller vid utövandet av sin verksamhet och som är av konfidentiell natur eller tillhandahålls på konfidentiell grund ska omfattas av kravet på tystnadsplikt. De får inte röjas av de behöriga myndigheterna utan uttryckligt tillstånd av den person eller myndighet som tillhandahållit dem. Undantag gäller om myndigheterna är skyldiga eller bemyndigade att röja sådan uppgift enligt gällande bestämmelser, i samband med rättsliga förfaranden eller vid tullsamarbete.

Genom unionstullkodexen ställs således krav på att hantering och informationsutbyte ska ske elektroniskt. Utbytet ska ske mellan tullmyndigheter och mellan tullmyndigheter och ekonomiska aktörer. Systemen för informations- och kommunikationsteknik ska erbjuda de ekonomiska aktörerna samma möjligheter i varje medlemsstat. Önskvärt är att uppgifterna bara ska behöva lämnas en gång och kunna återanvändas i ett senare led (jfr skäl 17–20 i unionstullkodexen).

På unionsnivå regleras skyddet för personuppgifter i detta sammanhang genom Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁵.

Nationellt regleras skyddet av den enskildes personliga integritet i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet (tulldatalagen) och förordningen (2001:646) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet (tulldataförordningen). Denna reglering gäller vid utbyte och annan behandling av

⁵ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

personuppgifter i Tullverkets verksamhet (i annan verksamhet än den brottsbekämpande och den som äger rum i samband med interna och administrativa åtgärder), om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier. Av tulldatalagen följer vidare att vissa av bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) gäller.

Med personuppgifter menas all slags information som direkt eller indirekt kan hänföras till en fysisk person som är i livet (1 kap. 3 § tulldatalagen och 3 § personuppgiftslagen). Denna definition anses inte i sig omfatta uppgifter om juridiska personer⁶. Bestämmelserna i 1 kap. 4–6 och 8 §§ samt 2 kap. tulldatalagen gäller dock även vid behandling av uppgifter om juridiska personer.

Ändamålen regleras i 1 kap. 4, 4 a och 5 §§ tulldatalagen. Enligt 1 kap. 4 § den lagen får uppgifter behandlas för tillhandahållande av information som behövs hos Tullverket för bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av tull, annan skatt och avgifter, övervakning, revision och annan analys- eller kontrollverksamhet, fullgörande av åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande, och tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten. Av 1 kap. 4 a § tulldatalagen följer vidare att uppgifter får behandlas för att informera allmänheten om tillstånd och om certifikat för godkända ekonomiska aktörer. Härutöver följer av 1 kap. 5 § samma lag att Tullverket får behandla uppgifter för tillhandahållande av information som behövs i författningsreglerad verksamhet hos någon annan än Tullverket för fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter eller avgifter, revision och annan analys- eller kontrollverksamhet, tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning, och utsökning och indrivning. Utlämnande av uppgifter till personer som direkt eller indirekt berörs av ett ärende, t.ex. skattskyldiga, omfattas av de ändamål som är direkt anpassade till den verksamhet som bedrivs av den personuppgiftsansvariga myndigheten (4 § och 4 a §), eftersom ett sådant utlämnande utgör ett normalt led i myndighetens verksamhet, se prop. 2000/01:33 s. 99.

⁶ Öman/Lindblom, Personuppgiftslagen En kommentar, 3 u., s. 73, med hänvisningar.

Föreskrifter om tulldatabasen och dess innehåll ges i 2 kap. 1–4 §§ samma lag. I Tullverkets verksamhet ska det enligt 2 kap. 1 § tulldatalagen finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 1 kap. 4–5 §§ angivna målen (tulldatabas). Av 2 kap. 2 § den lagen följer att uppgifter om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–3 den lagen får behandlas i tulldatabasen samt att uppgifter om andra personer också får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende. Enligt 2 kap. 3 § tulldatalagen får för de ändamål som anges i 1 kap. 4 § samma lag följande uppgifter behandlas i tulldatabasen; en fysisk persons identitet och bosättning, en juridisk persons identitet, säte, firmatecknare och andra företrädare, identitetsbeteckningar för transportmedel, containrar och tankar, tulltaxor, registrering för skatter och avgifter, underlag för tull, annan skatt och avgifter, bestämmande av tull, annan skatt och avgifter, revision och annan kontroll av tull, annan skatt och avgifter, tillstånd och licenser som krävs för import eller export av varor, yrkanden och grunder i ett ärende, och beslut, betalning, redovisning och övriga åtgärder i ett ärende. I databasen får även andra uppgifter behandlas som behövs för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande. Av 4 § tulldataförordningen framgår att Tullverket i vissa fall har en skyldighet att lämna ut uppgifter som rör import eller export, jfr 11 kap. 6 § tullagen.

I 2 kap. 5–8 §§ tulldatalagen samt 5–7 §§ tulldataförordningen finns bestämmelser om utlämnande på medium för automatiserad behandling och om direktåtkomst. Enligt 2 kap. 5 § tulldatalagen får uppgifter i tulldatabasen lämnas ut till en enskild på medium för automatiserad behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det. Med den enskilde själv har, i detta sammanhang, även intolkats dess ombud utifrån artikel 5 i gemenskaps-tullkodexen som föreskriver en ovillkorlig rätt att anlita ett ombud i tullsammanhang. I 5 § tulldataförordningen föreskrivs att uppgifter i tulldatabasen om den enskilde själv får lämnas ut till denne på medium för automatiserad behandling, om det inte finns hinder mot det enligt någon författning, jfr prop. 2000/01:33 s.112ff. Utlämnande till en svensk myndighet av uppgifter i tulldatabasen får ske på medium för automatiserad behandling utan att detta särskilt har medgetts i lag eller förordning, jfr prop. 2000/01:33

s. 223. Av 6 § tulldataförordningen följer att uppgifter i tulldatabasen får lämnas ut på medium för automatiserad behandling till behörig myndighet i ett annat land om det följer av en internationell överenskommelse eller en författning. Enligt 2 kap. 7 § tulldatalagen får Skatteverket och Kronofogdemyndigheten ha direktåtkomst till vissa närmare angivna uppgifter i tulldatabasen. I 2 kap. 8 § samma lag föreskrivs vidare att en enskild får ha direktåtkomst till uppgifter om sig själv i tulldatabasen, som får lämnas ut till denne, om regeringen har meddelat föreskrifter om det. Regeringen har i 7 § första stycket tulldataförordningen föreskrivit dels att en enskild får ha sådan direktåtkomst till uppgifter om sig själv som avses i 2 kap. 8 § första stycket tulldatalagen, dels att Tullverket meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får omfattas av enskilds direktåtkomst. Av Tullverkets föreskrifter (TFS 2014:5) om enskilds direktåtkomst till uppgifter i tulldatabasen om sig själv följer att en sådan åtkomst får avse vissa där närmare angivna uppgifter, jfr prop. 2000/01:33 s.113 ff.

5.8.2 Ändamålsbestämmelserna i tulldatalagen

Bedömning: Inga ändringar avseende ändamålsbestämmelserna i tulldatalagen föreslås.

Enligt 1 kap. 4 § tulldatalagen får uppgifter behandlas för tillhandahållande av information som behövs hos Tullverket för vissa närmare angivna primära ändamål – bl.a. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande. Unionstullkodexen är ett sådant bindande åtagande.

Föreskrivna ändamål rymmer därmed de behandlingar för att ta emot uppgifter som Tullverket behöver utföra vid sitt informationsutbyte med andra aktörer. Uppgifter som är hänförliga till ett sådant åtagande får också enligt 2 kap. 1–2 §§ tulldatalagen behandlas i tulldatabasen. Eftersom Tullverket får behandla uppgifter för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande utgör inte heller de enligt tulldatalagen tillåtna ändamålen för behandling hinder mot att Tullverket lämnar ut uppgifter i enlighet med vad som föreskrivs i unions-tullkodexen.

Vid sådana förhållanden ger reglerna i registerförfattning om tillåtna ändamål för att behandla uppgifter det utrymme som behövs från ändamålssynpunkt för att tillämpa unionstullkodexen.

5.8.3 Bestämmelser om elektroniskt utlämnande

Förslag: Bestämmelsen i 2 kap. 5 § tulldatalagen om utlämnande av uppgift till enskild anpassas till de förutsättningar som gäller enligt unionstullkodexen.

Utlämnande till annan aktör än den enskilde själv

Genom artikel 6 i unionstullkodexen införs krav, med vissa begränsade undantag, på att alla utbyten av uppgifter mellan tullmyndigheter och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheter samt all lagring av de uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen ska ske elektroniskt. Med ekonomisk aktör avses enligt artikel 5.5 i unions-tullkodexen person som i sin näringsverksamhet är involverad i verksamhet som omfattas av tullagstiftningen. Exempel på aktörer som faller under denna definition är avsändare, deklarat, mottagare, gäldenär, exportör, fraktförare, transportörer, lagerhavare, speditörer, leverantörer, skeppsmäklare, rederier, befälhavare, hamnar, flygplatser och tillståndshavare. Av artikel 18 i unionstullkodexen följer att varje person får utse ett tullombud för sina kontakter med tullmyndigheterna. I artikel 19 anges krav på fullmakt och när sådan ska presenteras.

Kravet på elektronisk hantering avser alla utbyten av uppgifter mellan tullmyndigheter och ekonomiska aktörer (artikel 6 i unions-tullkodexen). Exempelvis avses uppgifter i deklARATIONER (deklarat, ombud, mottagare, avsändare, avsändningsland, taricnr, avgifter m.m.), olika typer av beslut, meddelanden om status till ekonomiska aktörer, tullräkningar, kvittenser av olika slag, anmälningar t.ex. om att varor ankommit till tullkontor eller annan anvisad plats eller godkänts av tullmyndigheterna eller att varor är tillgängliga för tullkontroller samt anmälningar i syfte att frigöra varor. Här bör också nämnas statistiska sammanställningar som ska skickas till kommissionen och till andra myndigheter, transaktionsvisa avräk-

ningar av licenser till utfärdande myndigheter och förfrågningar av olika slag som äger rum enligt författning.

I nuvarande nationell registerlagstiftning är elektroniskt utlämnande, både på medium för automatiserad behandling och genom direktåtkomst, begränsat till uppgifter till den enskilde om den enskilde själv. Med enskild avses såväl privatpersoner som företag och organisationer (prop. 2000/01:33 s 113).

Som redogjorts för ovan förutsätter unionstullkodexen att allt utbyte ska ske elektroniskt, vilket innebär att i de fall uppgifter ska lämnas till en aktör, t.ex. ett ombud eller en annan aktör, ska detta ske elektroniskt.

Reglerna om elektroniskt utlämnande av uppgifter måste anpassas så att samtliga fall av utlämnande som följer av unionstullkodexen innefattas. Det bör tydligt framgå av nationell lagstiftning att utlämnande får ske om detta följer av unionstullkodexen. Bestämmelsen i 2 kap. 5 § tulldatalagen om utlämnande av uppgift till enskild bör därför anpassas till de förutsättningar som gäller enligt unionstullkodexen.

Avseende utländska myndigheter är bedömningen att 6 § tulldataförordningen är tillräcklig för att möjliggöra ett elektroniskt utlämnande på medium till utländska myndigheter och att ingen ändring behöver göras.

Utlämnande genom direktåtkomst

Det är ännu inte helt klarlagt hur det informationsutbyte som avses i artikel 6 och skäl 20 i unionstullkodexen (mellan ekonomiska aktörer, tullmyndigheter och andra organ) kommer att ske.

I detta sammanhang kan noteras att Tullverkets verksamhet redan i dag är präglad av automatiserad handläggning och automatiserade beslut till den enskilde själv (s.k. automatklareringar). Automatiserad hantering förekommer i flera andra medlemsstater, t.ex. Danmark, Holland och Irland.

Unionstullkodexen innehåller, till skillnad från nationell svensk rätt, ingen uppdelning mellan olika sätt att lämna ut uppgifter elektroniskt. Informationshanteringsutredningen (Ju 2011:11) har getts i uppdrag att utreda om det finns skäl att upprätthålla en åtskillnad mellan dessa olika former av utlämnande (dir. 2011:86).

Vår bedömning är att behovet av att ge direktåtkomst till någon annan än den enskilde själv med anledning av unionstullkodexen behöver utredas ytterligare, men att en sådan utredning bedöms vara beroende av vad informationshanteringsutredningen kommer fram till.

5.8.4 Övriga bestämmelser i tulldatalagen och tulldataförordningen

Bedömning: Unionstullkodexen föranleder inga ytterligare ändringar i tulldatalagen och tulldataförordningen.

Utredningen har efter en genomgång av tulldatalagen och tulldataförordningen inte funnit behov av andra författningsändringar än dem som redovisats ovan rörande elektroniskt utlämnande. Frågan kan dock behöva utredas på nytt med anledning av informationshanteringsutredningens resultat.

5.8.5 Sekretess för uppgifter i Tullverkets verksamhet

Bedömning: Några ändringar av gällande sekretessregler med anledning av unionstullkodexen är inte nödvändiga.

Enligt 27 kap. 1 § första stycket lagen (2009:400) om offentlighet och sekretess gäller sekretess i verksamhet av visst slag på skatteområdet m.m. för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 samma lag gäller sekretess vidare i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen. Sekretessen är absolut.

Av 21 kap. 1 § tredje stycket lagen om offentlighet och sekretess framgår att med skatt menas i 27 kap. lagen om offentlighet och sekretess även tull och annan indirekt skatt. Sekretessen omfattar uppgifter om såväl den som är föremål för bestämmande av skatt etc. som tredje man, vilkens förhållanden är berörda.

Enligt 27 kap. 3 § första stycket samma lag gäller sekretessen enligt 1 och 2 §§ för uppgift hos Tullverket. Sekretessens styrka är visserligen här begränsad till ett omvänt skaderekvisit – dvs. att sekretess gäller om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men – men utrymmet för att lämna ut uppgifter är begränsat. Motsvarande sekretess gäller enligt paragrafens andra stycke i en myndighets verksamhet som avser förande av eller uttag ur tulldatabasen enligt tulldatalagen för uppgift som har tillförts databasen. Denna bestämmelse, som är tillämplig både hos Tullverket och hos de myndigheter som har direktåtkomst till uppgifter i databasen, innebär att uppgifter som andra myndigheter än Tullverket har tillgång till genom direktåtkomst till tulldatabasen omfattas av sekretess även hos en sådan myndighet (prop. 2004/05:164 s 107).

Andra sekretessbestämmelser kan också bli tillämpliga i Tullverkets verksamhet. Frågan blir om sekretessregleringen till skydd för allmänna intressen eller för uppgifter om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden hindrar direktåtkomst eller utlämnande på medium för automatiserad behandling till enskilda och myndigheter i syfte att kommunicera elektroniskt så som unions-tullkodexen kräver.

Sekretess gäller som huvudregel inte bara i förhållande till enskilda utan också mellan myndigheter samt inom en myndighet, om där finns olika verksamhetsgrenar som är att betrakta som självständiga i förhållande till varandra (8 kap. 1 och 2 §§ lagen om offentlighet och sekretess).

Sekretessbrytande regler

I vissa fall måste myndigheter kunna utbyta information för att kunna utföra sina uppgifter. Sekretessregleringen innehåller därför särskilda sekretessbrytande bestämmelser. Dessa har utformats efter en intresseavvägning mellan myndigheternas behov av att utbyta uppgifter och det intresse som den aktuella sekretessbestämelsen ska skydda.

Att sekretess till skydd för en enskild inte hindrar att en uppgift lämnas till en annan enskild eller till en myndighet, om den enskilde samtycker till det, följer av 12 kap. lagen om offentlighet

och sekretess och gäller med de begränsningar som anges där (jfr 10 kap. 1 § den lagen). Enligt 12 kap. 1 § samma lag gäller sekretess till skydd för en enskild inte i förhållande till den enskilde själv, om inte annat anges i lagen om offentlighet och sekretess, och av 2 § samma kapitel följer att en enskild kan helt eller delvis häva sekretess som gäller till skydd för honom eller henne, om inte annat anges i den lagen. När det gäller sekretess som även gäller i förhållande till tredje man krävs, för att sekretessen ska kunna hävas i förhållandet till utomstående, att samtycke ges av samtliga enskilda som skyddas av sekretessbestämmelsen. Ett samtycke till att sekretessen för en sekretessbelagd uppgift hävs behöver inte vara uttrycklig, det kan under vissa omständigheter presumeras. Vidare anges det att ett samtycke kan vara partiellt. Ett samtycke kan också ges i förväg om den enskilde på förhand vet om att det skulle bli aktuellt. Det anges särskilt att ett sådant samtycke i förhållande till myndigheten alltid kan återkallas av den enskilde. Vidare får ett samtycke inte ges ett så generellt innehåll att en enskild allmänt förklarar sig avstå från sekretess hos en viss myndighet.

Enligt 10 kap. 3 § första stycket lagen om offentlighet och sekretess hindrar sekretess inte att en enskild eller en myndighet som är part i ett mål eller ärende hos domstol eller annan myndighet och som på grund av sin partsställning har rätt till insyn i handläggningen, tar del av en handling eller annat material i målet eller ärendet.

Utlämnande på medium

Vid utlämnande på medium för automatiserad behandling är det möjligt att göra en sekretessprövning i varje enskilt fall innan utlämnandet sker. Dessa förutsättningar påverkas inte vid en ändring av bestämmelserna i tulldatalagen till att utvidga utlämnandet av uppgifter även till andra än den enskilde själv. Bedömningen är att det för närvarande inte behövs några ändringar av sekretessbestämmelserna med anledning av unionstullkodexen. Utlämnande på medium tenderar att bli allt mer likt utlämnande genom direktåtkomst, vilket på sikt kan komma att få betydelse för möjligheten att göra sekretessprövning i varje enskilt fall. Det är i nuläget svårt

att bedöma i vilken omfattning sådant utlämnande av sekretessbelagda uppgifter till annan än den enskilde själv kan komma att krävas och i vilken mån sådant utlämnande inte kan ske inom ramen för befintliga sekretessbrytande regler. Blir det fråga om ett sådant utlämnande i en större omfattning kan det bli aktuellt att överväga behovet av en ny sekretessbrytande bestämmelse.

5.9 Anslutande ändringar i andra lagar och förordningar

5.9.1 Lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m.

Förslag: Lagen behålls. Vissa ändringar görs i den bl.a. med anledning av unionstullkodexen.

Såväl i prop. 1994/95:34 (s. 116) som i prop. 1999/2000:126 (s. 117 f.) gjordes bedömningen att lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m. skulle behållas. Enligt utredningsdirektiven bör det åter övervägas om bestämmelserna ska vara kvar i den lagen eller om de ska överföras till den nya lag som ska ersätta tullagen. Det behöver dessutom bedömas om det med anledning av unionstullkodexen behöver göras ändringar i bestämmelserna.

Att lagen är tillämplig på varor som förs in i Sverige från ett tredjeland, dvs. ett land som inte är medlem i EU, framgår av dess 2 §. Av 3 § framgår vidare att lagen också är tillämplig på varor som förs in i landet från en annan medlemsstat i EU. Den bestämmelsen infördes i lagen fr.o.m. den 1 januari 2001.

Att ta in lagens bestämmelser i den nya tullagen vore troligen en lämplig lösning om dess bestämmelser endast avsåg varor som förs in i Sverige från tredjeland. Lagen träffar dock även varor som förs in i landet från en annan medlemsstat i EU och kan därför i sin helhet inte föras in den nya tullagen. Då det ligger utanför utredningens uppdrag att överväga andra lösningar, t.ex. att överföra delar av lagen till lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen, föreslår utredningen att lagen tills vidare behålls. Vissa

ändringar med anledning av unionstullkodexen behöver dock göras. Samtidigt görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Ändringarna beskrivs närmare i författningskommentaren.

5.9.2 Lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen

Förslag: Mindre ändringar görs i lagen om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen med anledning av unionstullkodexen och den nya tullagen.

Lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen (fortsättningsvis inregränslagen) ansluter inte till gemenskapstullkodexen. Lagen innehåller bestämmelser om införsel eller utförsel av varor över Sveriges gräns mot annat EU-land medan tullkodexen reglerar handel med länder utanför EU. Det bör därför inte finnas något större behov av ändringar i lagen med anledning av unionstullkodexen.

Det kan enligt utredningsdirektiven dock finnas behov av ändringar i inregränslagen eller i förordningen (1996:702) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen, i den mån regleringen motsvarar den som finns i den nuvarande tullagen och införandet av en ny tullag skulle innebära en förändring. Detta gäller i de fall där avsikten är att bestämmelser om Tullverkets kontrollverksamhet ska vara i huvudsak likalydande för införsel och utförsel över gräns mot länder utanför EU (dvs. 6 kap. i den nuvarande tullagen) och för införsel och utförsel över gräns mot annat EU-land (dvs. 5–18 §§ i inregränslagen).

Redovisningen i det här avsnittet avser inte bestämmelserna om kontroll av post- och kurirförsändelser. De bestämmelserna behandlas i stället i avsnitt 5.3.

Enligt utredningens bedömning påverkas inregränslagen, men inte inregränsförordningen, av unionstullkodexen och den nya tullagen. P.g.a. att vissa begrepp och hänvisningar blir inaktuella i och med den nya tullagstiftningen behöver mindre ändringar göras i tre paragrafer i inregränslagen.

5.9.3 Mervärdesskattelagen (1994:200)

Bedömning: Ändringar behöver göras i mervärdesskattelagen och mervärdesskatteförordningen med anledning av unionstillkodexen och den nya tullagen.

Det finns ett samband mellan den nuvarande tullagen och mervärdesskattelagstiftningen exempelvis avseende tillämplig beskattningsmyndighet för mervärdesskatt vid import, skattskyldighet för mervärdesskatt vid import, beskattningsunderlaget för mervärdesskatt vid import, enhetstillstånd, undantag från mervärdesskatt vid import, tidpunkt för redovisning av och avdrag för mervärdesskatt vid import. Enligt utredningsdirektiven behöver det därför göras en bedömning av om en ny tullag påverkar mervärdesskattelagen (1994:200) och mervärdesskatteförordningen (1994:223).

Såvitt utredningen kan bedöma påverkar både unionstillkodexen och den nya tullagen mervärdesskattelagen och mervärdesskatteförordningen. En genomgång av dessa författningar ger vid handen att ett flertal paragrafer behöver ses över p.g.a. att vissa begrepp och hänvisningar blir inaktuella i och med den nya tullagstiftningen. På grund av tidsbrist har utredningen dock inte hunnit utarbeta några förslag till ändringsförfattningar.

5.9.4 Övriga lagar och förordningar

Följdändringar behöver åtminstone göras i de författningar som räknas upp i detta avsnitt⁷. På grund av tidsbrist har utredningen dock inte hunnit utarbeta några förslag till ändringsförfattningar. Detta får omhändertas i den fortsatta hanteringen av ärendet.

⁷ Sökning gjord i Regeringskansliets rättsdatabas den 7 januari 2015. Ändringar gjorda där efter har inte kunnat beaktas.

Lagar och förordningar som behöver ändras med anledning av att gemenskapstullkodexen upphör att gälla

Lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam
Handelskammarförordningen (1990:733)
Förordningen (1992:1303) om krigsmateriel
Lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m.
Lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.
Lagen (1994:1563) om tobaksskatt
Lagen (1994:1564) om alkoholskatt
Lagen (1994:1776) om skatt på energi
Förordningen (1997:969) om import- och exportreglering
Lagen (1999:445) om exportbutiker
Lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg
Förordningen (1999:1134) om belastningsregister
Förordningen (1999:1135) om misstankeregister
Förordningen (2000:1217) om kontroll av produkter med dubbla användningsområden och av tekniskt bistånd
Förordningen (2001:650) om vägtrafikregister
Lagen (2004:487) om sjöfartsskydd
Lagen (2006:1209) om hamnskydd
Lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster
Förordningen (2010:173) om alkoholskatt
Förordningen (2010:177) om tobaksskatt
Förordningen (2010:178) om skatt på energi.

Lagar och förordningar som behöver ändras med anledning av att tillämpningsföreskrifterna till gemenskapstullkodexen upphör att gälla

Handelskammarförordningen (1990:733)
Lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m.
Förordningen (1999:1134) om belastningsregister
Förordningen (1999:1135) om misstankeregister
Förordningen (2010:173) om alkoholskatt
Förordningen (2010:177) om tobaksskatt
Förordningen (2010:178) om skatt på energi.

Lagar och förordningar som behöver ändras med anledning av att tullagen (2000:1281) upphör att gälla

Lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam
Bötesverkställighetsförordningen (1979:197)
Lagen (1979:1088) om gränsövervakningen i krig m.m.
Utsökningsbalken (1981:774)
Lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter
Strålskyddslagen (1988:220)
Lagen (1992:1602) om valuta- och kreditreglering
Lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m.
Lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.
Lagen (1994:1563) om tobaksskatt
Lagen (1994:1564) om alkoholskatt
Förordningen (1994:1605) om tullfrihet m.m.
Lagen (1994:1776) om skatt på energi
Lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter
Lagen (1998:714) om ersättning vid frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder
Förordningen (1999:1134) om belastningsregister
Inkomstskattelagen (1999:1229)
Lagen (2000:1225) om straff för smuggling
Förordningen (2001:646) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet
Förordningen (2002:1054) om gränstullsamarbete med Norge
Lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet
Lagen (2006:1329) om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff eller tortyr, m.m.
Förordningen (2007:782) med instruktion för Tullverket
Offentlighets- och sekretessförordning (2009:641)
Postlagen (2010:1045)
Alkohollagen (2010:1622)
Skatteförfarandelagen (2011:1244).

Förordningar som behöver ändras med anledning av att tullförordningen (2000:1306) upphör att gälla

Bötesverkställighetsförordningen (1979:197)
Förordningen (1994:1605) om tullfrihet m.m.
Förordningen (2000:3) om gränstullsamarbete med Finland
Förordningen (2000:604) om gränstullsamarbete med Danmark
Förordningen (2002:1054) om gränstullsamarbete med Norge
Förordningen (2006:812) om offentlig kontroll av livsmedel som importeras från tredje land
Förordningen (2006:817) om växtskydd m.m.

5.10 Ikraftträdande

Förslag: Den nya tullagen och den nya lagen om vissa tullbestämmelser ska träda i kraft den 1 maj 2016. Detsamma gäller för den nya tullförordningen och den nya förordningen om vissa tullbestämmelser.

De föreslagna ändringarna i lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m., lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen och lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet ska också träda i kraft den 1 maj 2016.

Övergångsbestämmelser är inte nödvändiga.

Av artikel 287 i förordning (EU) nr 952/2013 framgår att förordningen träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning (EUT). Förordningen publicerades i EUT den 10 oktober 2013 och trädde i kraft den 30 oktober det året.

Två tillämpningstidpunkter gäller enligt artikel 288 för förordningen. Merparten av artiklarna ska tillämpas från och med den 1 maj 2016. Detta gäller dock inte för de artiklar som ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter och genomförandekter. Dessa artiklar – artiklarna 2, 7, 8, 10, 11, 17, 20, 21, 24, 25, 31, 32, 36, 37, 40, 41, 50, 52, 54, 58, 62, 63, 65, 66, 68, 75, 76, 88, 99, 100, 106, 107, 115, 122, 123, 126, 131, 132, 138, 142, 143, 151, 152,

156, 157, 160, 161, 164, 165, 168, 169, 175, 176, 178, 180, 181, 183, 184, 186, 187, 193, 196, 200, 206, 207, 209, 212, 213, 216, 217, 221, 222, 224, 225, 231, 232, 235, 236, 239, 253, 265, 266, 268, 273, 276, 279, 280, 281, 283, 284, 285 och 286 – ska tillämpas från och med den 30 oktober 2013.

I och med förordning (EU) nr 952/2013 upphör enligt artikel 286 också vissa EU-förordningar att gälla. Det gäller

- den moderniserade tullkodexen (se avsnitt 3.2),
- rådets förordning (EEG) nr 3925/91 av den 19 december 1991 om avskaffande av de kontroller och formaliteter som gäller för handbagage och incheckat bagage som tillhör personer som reser med flyg inom gemenskapen, samt för bagage som tillhör personer som reser med fartyg inom gemenskapen⁸,
- gemenskapstullkodexen (se avsnitt 3.2), och
- rådets förordning (EG) nr 1207/2001 av den 11 juni 2001 om förfaranden för att i enlighet med bestämmelserna om förmåns-handel mellan Europeiska gemenskapen och vissa länder underlätta utfärdande eller upprättande i gemenskapen av ursprungs-intyg och utfärdande av vissa tillstånd för ekonomiska aktörer att fungera som godkända exportörer⁹.

De tre sistnämnda förordningarna ska upphöra att gälla från och med den 1 maj 2016. Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till förordning (EU) nr 952/2013 och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellerna i bilagan till den förordningen.

Den nya tullagen och den nya lagen om vissa tullbestämmelser bör träda i kraft när unionstullkodexen i huvudsak ska börja tillämpas, dvs. den 1 maj 2016. Detsamma gäller för den nya tullförordningen och den nya förordningen om vissa tullbestämmelser.

De föreslagna ändringarna i lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m., lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen och lagen (2001:185) om be-

⁸ EGT L 374, 31.12.1991, s. 4 (svensk specialutgåva: område 07, volym 04, s. 64).

⁹ EGT L 165, 21.6.2001, s. 1.

handling av uppgifter i Tullverkets verksamhet bör träda i kraft vid samma tidpunkt.

Utredningen har gjort bedömningen att övergångsbestämmelser inte är nödvändiga.

6 Konsekvensanalys

För kommittéers och särskilda utredares arbete gäller kommittéförordningens (1998:1474) bestämmelser. Av kommittéförordningen följer bl.a. att eventuella kostnader och intäkter för staten, företag eller andra enskilda, till följd av förslagen, ska redovisas i betänkandet.

Om förslagen innebär samhällsekonomiska konsekvenser i övrigt ska dessa också redovisas, se 14 § kommittéförordningen. Om det har betydelse ska utredningen också redovisa konsekvenser för brottslighet, brottsförebyggande arbete, betydelse för små företags arbetsförutsättningar och konkurrensförmåga i förhållande till större företag, jämställdhet mellan kvinnor och män samt möjlighet att nå de integrationspolitiska målen, se 15 § kommittéförordningen.

Om betänkandet innehåller förslag till nya eller ändrade regler ska förslagets kostnadsmässiga och andra konsekvenser anges i betänkandet, se 15 a § kommittéförordningen. Av kommittédirektiven följer även att effekterna för Tullverket och Kommerskollegium ska belysas. I detta kapitel redogörs för konsekvenserna av att utredningens förslag i kapitel 5 genomförs.

Behovet av en ny svensk tullagstiftning

Unionstullkodexen trädde i kraft den 30 oktober 2013. Den fastställer de allmänna regler och förfaranden som ska tillämpas på varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde. Unionstullkodexen ska ersätta gemenskapstullkodexen, som upphör att gälla vid den tidpunkt då unionstullkodexen blir tillämplig, dvs. den 1 maj 2016.

I samband med det svenska EU-inträdet infördes en ny tullag (1994:1550) som då kom att komplettera gemenskapstullkodexen inom Finansdepartementets ansvarsområde. 1994 års tullag är i dag

ersatt genom den nu gällande tullagen (2000:1281). Tullagen innehåller bestämmelser inom Finansdepartementets ansvarsområde och trädde i kraft den 1 januari 2001. Samtidigt med tullagen infördes också tullförordningen (2000:1306).

I samband med EU-inträdet infördes också lagen (1994:1548) och förordningen (1994:1606) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Dessa författningar kompletterar gemenskaps-tullkodexen inom Utrikesdepartementets ansvarsområde.

Med anledning av att unionstullkodexen kommer att ersätta gemenskapstullkodexen den 1 maj 2016 har det varit nödvändigt att på nytt se över den svenska tullagstiftningen, bland annat har unionstullkodexen till stora delar ett nytt innehåll. Här bör särskilt nämnas elektronisk kommunikation. I det s.k. e-tullbeslutet (se avsnitt 3.2) fastställdes principen om att all framtida tullhantering skulle vara elektronisk, eftersom det är av grundläggande betydelse för att underlätta handeln och samtidigt sörja för effektiva tullkontroller, vilket både minskar företagets kostnader och riskerna för samhället. I unionstullkodexen införs nu den rättsliga ram inom vilken e-tullbeslutet kan genomföras. Av kodexen framgår att alla utbyten av uppgifter mellan tullmyndigheterna samt mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheterna ska ske med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik, liksom lagring av de uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen. En annan betydande förenkling är införandet av centraliserad klarering, som kommer att börja tillämpas 2020. Centraliserad klarering är en förenkling som innebär att en person får inge en tulldeklaration till det ansvariga tullkontoret på den ort där personen är etablerad för varor som anmälts vid ett annat tullkontor och motsvarar det förfarande som i gemenskaps-tullkodexen kallas enhetstillstånd för förenklade förfaranden.

Det finns alltså skäl att ersätta tullagen och lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. med helt nya lagar. Detta föranleder också att tullförordningen och förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. ersätts med nya förordningar.

Särskilt övergången från pappershantering till elektroniskt informationsutbyte kommer att vara kostnadsdrivande för både företag och myndigheter då stora omställningar kommer att krävas och IT-system kommer att behöva byggas om under en period fram till 2020. I detta sammanhang är det dock av vikt att påtala att dessa

kostnader har uppkommit med anledning av den nya unionstullkodexen snarare än med anledning av förslagen till ny svensk tullagstiftning.

Konsekvenser för myndigheter

Genomförandet av den nya unionstullkodexen kommer att påverka verksamheterna för främst Tullverket och Kommerskollegium. De nya reglerna om elektronisk tullhantering och elektronisk kommunikation mellan myndigheter och andra aktörer kommer att innebära en omfattande systemutveckling för främst Tullverket under perioden fram till 2020. Tullverkets verksamhet är dock redan i dag är präglad av automatiserad handläggning och automatiserade beslut till den enskilde själv. Totalt under 2013 hanterade Tullverket 5,6 miljoner tulldeklarationer och andelen elektroniska import- och exportärenden uppgick till 99,5 procent. De kostnader som kan komma att uppstå med anledning av den nya unions-tullkodexen är snarare relaterade till ombyggnad av de befintliga IT-systemen än till utvecklandet av nya.

Som ovan angetts härrör de kostnadsdrivande reglerna direkt från unionstullkodexen och inte från de förslag som presenteras av denna utredning. Tullverket har uppskattat kostnaden för utvecklingen av de nödvändiga IT-systemen till 626 miljoner kronor fram till år 2020.

Enligt nationella regler anses även Polismyndigheten och Kustbevakningen vara tullmyndighet i vissa fall. Utredningens bedömning är dock att de nya reglerna inte har någon inverkan på dessa myndigheter.

Konsekvenser för företagen

De nya reglerna kommer att beröra alla företag som har verksamhet som anknyter till internationell handel. Av Tullverkets statistik framgår att 15 504 företag exporterar till tredje land och att 18 710 företag bedriver importverksamhet. Utöver dessa import- och exportföretag berörs också andra som i sin näringsverksamhet är involverade i verksamhet som omfattas av tullagstiftningen. Exempel på aktörer som faller under denna definition är gäldenär

enligt tullagstiftningen, fraktförare, transportörer, lagerhavare, speditörer, leverantörer, rederier, hamnbolag och tillståndshavare.

Som ovan angetts härrör de kostnadsdrivande reglerna direkt från unionstullkodexen och inte från de förslag till ny tullagstiftning som presenteras i detta betänkande. Det kan antas att kostnader för kompetensutveckling med anledning av de förändrade rutinerna och systemen kan komma att uppstå. Likaså kan det antas att näringslivets kostnader för systemutveckling kan komma att öka. Det är dock inte möjligt att i dagsläget uppskatta dessa kostnadsökningar.

Utredningen föreslår en höjning av förseningsavgiften från 400 kronor till 500 kronor (dvs. 20 procent), vilket endast motsvarar en inflationsuppräkning. Då utgångspunkten är att tulldeklarationer ska lämnas inom de givna tidsramarna förutses höjningen dock inte få några ekonomiska konsekvenser för företagen. Då förslagen till nya lagar inte innehåller några nya betungande regler i förhållande till befintlig lagstiftning kan förslaget inte anses medföra några ökade administrativa kostnader för företagen. I förlängningen kan det däremot antas att övergången till en fullt ut elektronisk tullhantering kan komma att minska de administrativa kostnaderna.

Ingen påverkan på företagens konkurrensförhållanden eller påverkan i andra avseenden förutses. Då unionstullkodexen gäller för alla företag som är involverade i import- eller exportverksamhet kan ingen särskild hänsyn tas till små företag.

Övriga bedömningar

Några offentligfinansiella konsekvenser med anledning av utredningens förslag bedöms inte uppstå. Några sociala och miljömässiga konsekvenser förutses inte heller. Den föreslagna regleringen bedöms överensstämma med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen och bedöms inte gå utöver dessa skyldigheter.

Då både företag och myndigheter står inför stora omställningar, inbegripet utvecklandet av nya rutiner och IT-system, bedöms det som önskvärt att tidpunkten för ikraftträdandet för reglerna sker med så god marginal som möjlig, med beaktande av det faktum att unionstullkodexen kommer att börja tillämpas den 1 maj 2016. Några särskilda informationsinsatser bedöms inte vara nödvändiga.

7 Författningskommentar

7.1 Förslaget till tullag

I den nuvarande tullagen finns många upplysningsbestämmelser, dels sådana av upplysande karaktär som innehåller information om innehållet i gemenskapstullkodexen och dess tillämpningsföreskrifter samt andra författningar, dels upplysningsbestämmelser om verkställighetsföreskrifter. Utredningen har valt att behålla sådana upplysningsbestämmelser som innehåller information om andra bestämmelser, särskilt unionstullkodexen eftersom den är ny, men har försökt att begränsa dem till ett minimum. Upplysningsbestämmelserna om verkställighetsföreskrifter har utredningen däremot valt att ta bort, eftersom dessa bestämmelser synes misstas för faktiska bemyndiganden, såvitt utredningen har kunnat bedöma. Informationen i sådana bestämmelser i den nuvarande tullagen har i den utsträckning det har varit möjligt inarbetats i förslagen till bemyndiganden i förslaget till ny tullförordning.

I linje med principen att förfarandereglerna på skatte-, avgifts- och tullområdet ska vara så likformiga som möjligt, vilken kommit till uttryck i flera propositioner och betänkanden på skatte- och tullagstiftningens område, har skatteförfarandelagen (2011:1244) beaktats där så varit lämpligt.

Ändringar som endast innebär att hänvisningar till gemenskaps-tullkodexen i den nuvarande tullagen har ändrats till hänvisningar till unionstullkodexen i förslaget till ny tullag kommenteras inte särskilt.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 1 § och 2 § första och fjärde styckena, 4 kap. 23 §, 7 kap. 1 § första stycket och 7 a kap. 1 § i den nuvarande tullagen.

Hänvisningen till lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m. i 1 kap. 2 § fjärde stycket i den nuvarande tullagen har inte fått någon motsvarighet i förslaget till ny tullag, eftersom lagen om tullfrihet m.m. inte innehåller några kompletterande bestämmelser till unionstullkodexen.

2 §

Paragrafen motsvarar i sak 1 kap. 2 § andra och tredje styckena i den nuvarande tullagen.

Hänvisningarna till direktiven i punkterna 1 och 2 har aktualiserats.

Direktiven genomförs genom dels bestämmelser om förfarandet avseende skatt på varor som förs in i Sverige från s.k. tredje territorier, dvs. delar av Europeiska unionens tullområde som ligger utanför Europeiska unionens skatteområde (p. 1 och 2), dels en bestämmelse om avlämning från fartyg av avfall (p. 3).

3 §

Paragrafen motsvarar i sak 1 kap. 3 § i den nuvarande tullagen. För ytterligare information, se prop. 1999/2000:126 s. 138.

4 §

Paragrafen motsvarar i sak 1 kap. 5 § i den nuvarande tullagen. I paragrafen framgår de begrepp som fortfarande anses vara nödvändiga att definiera på nationell nivå.

Begreppen *tullagstiftning*, *EU:s tullområde*, *tredje land*, *unionsvara* och *icke-unionsvara* i 1 kap. 5 § i den nuvarande tullagen har ingen motsvarighet i förslaget till ny tullag, eftersom dessa begrepp

definieras i unionstullkodexen och de förordningar som meddelas med stöd av kodexen.

Begreppen *tullförrättning*, *tullklarering* och *förtullning* föreslås utgå då dessa begrepp inte längre synes fylla någon funktion.

Begreppet *fartyg* har också tagits bort, eftersom detta får anses vara ett allmänt vedertaget begrepp.

5 §

Paragrafen motsvarar i sak 2 kap. 1 § i den nuvarande tullagen.

Då artikel 6 i unionstullkodexen anger att alla utbyten av uppgifter mellan tullmyndigheterna och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheterna som krävs enligt tullagstiftningen ska ske med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik har någon motsvarighet till 2 kap. 2 § första och andra styckena inte ansetts nödvändig.

Bestämmelsen i 2 kap. 2 § tredje stycket om vad som anses vara ett elektroniskt dokument har inte längre någon motsvarighet i unionstullkodexen och har därför heller ingen motsvarighet i förslaget till ny tullag.

6 §

Paragrafen motsvarar i sak 11 kap. 6 § i den nuvarande tullagen. Den kompletterar artikel 12.1 i förordning (EU) nr 952/2013. För att öka tydligheten har paragrafen genomgått viss redaktionell bearbetning.

7 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 6 a § i nuvarande tullagen. För mer information, se prop. 2013/14:16 s. 43 f.

8 §

Paragrafen motsvarar i sak 11 kap. 1 § i den nuvarande tullagen. För att öka tydligheten har paragrafen genomgått viss redaktionell bearbetning.

9 §

Paragrafen motsvarar i sak 2 kap. 4 § i den nuvarande tullagen.

10 §

Paragrafen motsvarar 2 kap. 5 § andra stycket i den nuvarande tullagen.

Bestämmelsen i 2 kap. 5 § första stycket i den nuvarande tullagen om när ett elektroniskt dokument ska anses vara inkommet framgår av förvaltningslagen (1986:223) och har därför inte tagits in i förslaget till ny tullag.

11 §

Paragrafen motsvarar i sak 3 kap. 11 § och 4 kap. 18 § i den nuvarande tullagen.

Begreppet tillfälligt lager har ändrats till *anläggning för tillfällig lagring* som är det begrepp som används i unionstullkodexen och begreppet frilager har tagits bort eftersom den lagringsformen inte återfinns i unionstullkodexen.

12–14 §§

Paragraferna kompletterar artiklarna 18–21 i unionstullkodexen. Utredningen föreslår att bestämmelser om tullombud i den utsträckning det är möjligt samlas i 1 kap.

12 § motsvarar 1 kap. 6 § första stycket i den nuvarande tullagen. Att varje person får utse ett tullombud framgår av artikel 18.1 i unionstullkodexen och behöver inte framgå av den nya tullagen.

13 § motsvarar 5 kap. 8 § fjärde stycket i den nuvarande tullagen.

14 § motsvarar i sak 1 kap. 6 § andra stycket i den nuvarande tullagen. Paragrafen har kompletterats med en hänvisning till artikel 18.3 i förordning (EU) nr 952/2013 som anger att medlemsstaterna får fastställa de villkor som gäller för att tullombud ska få tillhandahålla tjänster.

15 §

Paragrafen motsvarar i sak 3 kap. 5 § första stycket i den nuvarande tullagen och kompletterar artikel 51.1 i unionstullkodexen. Femårsgränsen har behållits för att följa preskriptionstiden för brott av normalgraden enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, jfr prop. 1994/95:34 s 130.

16 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 18 § i den nuvarande tullagen. Den kompletterar artikel 52.2 b i unionstullkodexen som anger att tullmyndigheterna får ta ut avgifter för analyser och expertutlåtanden.

Paragrafen har genomgått vissa språkliga ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

17 §

Paragrafen motsvarar i sak 11 kap. 3 och 4 §§ i den nuvarande tullagen. Paragrafen har genomgått vissa språkliga och redaktionella ändringar.

2 kap. Tullskuld, skatt och garantier

1 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 1 § första stycket, 7 § första stycket, 9 § första stycket och 13 § första stycket i den nuvarande tullagen.

Skyldigheten i den nuvarande 5 kap. 2 § för en deklarant att anmäla en felaktig eller ofullständig uppgift i en tulldeklaration följer av artikel 23.2 i unionstullkodexen, någon motsvarighet till den paragrafen är därför inte nödvändig i förslaget till ny tullag.

2 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 11 § i den nuvarande tullagen.

3 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 11 a § i den nuvarande tullagen.

4 §

Paragrafen motsvarar i sak 5 kap. 12 § i den nuvarande tullagen. Begreppet icke-gemenskapsvara har ersatts med *icke-unionsvara*.

5 §

Paragrafens första och andra stycken motsvarar i sak 5 kap. 9 § andra och tredje styckena i den nuvarande tullagen. Begreppet säkerhet har ersatts av *garanti* i enlighet med terminologin i unions-tullkodexen. Paragrafens tredje stycke motsvarar 5 kap. 23 § andra stycket sista meningen i den nuvarande tullagen. I andra och tredje styckena har dock begreppet säkerhet behållits då varan utgör säkerheten i detta fall.

6 §

Paragrafen motsvarar i sak 5 kap. 6 § i den nuvarande tullagen. Bestämmelsen har fått en ny utformning med 59 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244) som förebild. Då begreppet sköns-tulltaxering inte återfinns i unionstullkodexen har det utmönstrats.

7 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 2 § i den nuvarande tullagen och kompletterar artikel 101.3 i unionstullkodexen som anger hur avrundning får ske och hur en medlemsstat som inte har euron som valuta får tillämpa bestämmelserna.

8 §

Paragrafens första stycke har ändrats så att det följer de angivna tidsgränserna för begränsning av tullskuld som framgår av artikel 103.1 i unionstullkodexen. Paragrafens andra stycke motsvarar 5 kap. 5 § andra stycket i den nuvarande tullagen.

9 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 5 § tredje stycket i den nuvarande tullagen.

10 §

Paragrafen motsvarar i sak 5 kap. 7 § andra stycket i den nuvarande tullagen och kompletterar artikel 108 i unionstullkodexen.

11 §

Paragrafen motsvarar i sak 5 kap. 8 § andra stycket i den nuvarande tullagen och anger hur en underrättelse om tullskuld får göras. Förutsättningarna för beviljande av betalningsanstånd framgår av artikel 110 i unionstullkodexen och 5 kap. 8 § första stycket behövs därför inte föras över i den nya tullagen. Bestämmelsen i 5 kap. 8 § fjärde stycket återfinns nu i 1 kap. 13 §.

12–19 §§

Paragraferna motsvarar i sak 5 kap. 14–22 §§ i den nuvarande tullagen. Bestämmelsen i 5 kap. 15 § första stycket 1 har utgått då

detta anses omfattas av de fall då Tullverket på nytt prövat ett beslut eller vid ett beslut av allmän förvaltningsdomstol.

20 §

Paragrafen motsvarar i sak 5 kap. 23 §, utom sista meningen i andra stycket, i den nuvarande tullagen och kompletterar artikel 113 i unionstullkodexen. Bestämmelsen i 5 kap. 23 § andra stycket sista meningen finns i 5 § tredje stycket i detta kapitel.

21 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 18 § tredje stycket andra meningen i den nuvarande tullagen.

22 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 24 § i den nuvarande tullagen.

23 §

Paragrafen motsvarar i sak 5 kap. 25 § i den nuvarande tullagen.

24 §

Paragrafen motsvarar i sak 5 kap. 13 § andra och tredje styckena i den nuvarande tullagen. Den nuvarande paragrafens fjärde stycke återfinns i nya 25 §.

25 §

Paragrafen motsvarar 5 kap. 13 § fjärde stycket i den nuvarande tullagen.

3 kap. Införsel av varor till Europeiska unionens tullområde

1 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 1 § första stycket och 6 § första stycket samt delvis 6 kap. 3 § i den nuvarande tullagen.

2 §

Paragrafen motsvarar i sak 3 kap. 3 § första och andra styckena i den nuvarande tullagen, men har ändrats på så sätt att den endast omfattar införsel.

Genom paragrafen genomförs delar av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2008/118/EG.

Begreppet tillfälligt lager har ersatts med begreppet *anläggning för tillfällig lagring* och hänvisningen till de olika tullförfarandena har justerats i enlighet med vad som anges i unionstullkodexen.

Beroende på hur EU-kommissionen använder bemyndigandet i artikel 2 i unionstullkodexen kan paragrafen behöva ses över.

3 §

Paragrafen motsvarar, med vissa redaktionella ändringar i andra stycket, 3 kap. 4 § i den nuvarande tullagen.

4 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 4 § första stycket i den nuvarande tullagen. Då paragrafen nu endast omfattar införsel finns ingen motsvarighet till punkten 3 i det nuvarande första stycket. Viss språklig och redaktionell bearbetning har också skett.

5 §

Paragrafen är baserad på 6 kap. 5 § första stycket 2 i den nuvarande tullagen. Den bestämmelsen är, såvitt utredningen kan bedöma, en upplysningsbestämmelse om verkställighetsföreskrifter. Det motsvarande bemyndigandet finns i 51 § i den nuvarande tullförord-

ningen. Den här utredningen har valt en annan teknik. Den nuvarande bestämmelsen har gjorts om till en uttrycklig regel. Det motsvarande bemyndigandet att utfärda verkställighetsföreskrifter finns i 3 kap. 3 § i den nya tullförordningen.

6 §

Paragrafen är baserad på 6 kap. 5 § första stycket 1 i den nuvarande tullagen. Den bestämmelsen är, såvitt utredningen kan bedöma, en upplysningsbestämmelse om verkställighetsföreskrifter. Det motsvarande bemyndigandet finns i 51 § i den nuvarande tullförordningen. Den här utredningen har valt en annan teknik. Den nuvarande bestämmelsen har gjorts om till en uttrycklig regel och har utformats så att den kompletterar artikel 133.1 första stycket i unionstullkodexen. Det motsvarande bemyndigandet att utfärda verkställighetsföreskrifter finns i 3 kap. 3 § i förslaget till ny tullförordning.

7 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 8 § tredje stycket i den nuvarande tullagen. Uttrycket ”står under tullövervakning” har ändrats till ”*omfattas av tullövervakning*” som är den formulering som används i unionstullkodexen.

8 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 8 § fjärde stycket i den nuvarande tullagen och kompletterar artikel 140.1 i unionstullkodexen.

9 §

Paragrafen motsvarar i sak 3 kap. 7 § tredje stycket sista meningen och 3 kap. 8 § i den nuvarande tullagen. Begreppen icke-gemenskapsvara och tillfälligt lager har ersatts med *icke-unionsvara* respektive *anläggning för tillfällig lagring*.

4 kap. Hänförande av varor till ett tullförfarande och bortskaffande av varor

1 §

Paragrafen motsvarar i sak 4 kap. 1 § första stycket och 4 kap. 19 § första stycket första meningen i den nuvarande tullagen.

2 §

Paragrafen motsvarar i sak 1 kap. 7 § i den nuvarande tullagen.

3 §

Paragrafen motsvarar i sak 4 kap. 4 § i den nuvarande tullagen. Begreppet annan godkänd tullbehandling har ersatts med *annat tullförfarande, överlåtelse eller förstöring*. Ingen ändring i sak är avsedd. Begreppet bokföring i efterhand i andra stycket har ersatts med *omprövning* för att närmare följa unionstullkodexen.

4–12 §§

Paragraferna motsvarar 3 kap. 3 a § och 5 § andra stycket samt 4 kap. 24–30 §§ i den nuvarande tullagen. Paragraferna överförs i sin helhet till förslaget till ny tullag då unionstullkodexens regler om centralisrad klarering inte kommer att börja tillämpas förrän år 2020. Enligt skäl 18 i unionstullkodexen behålls det förfarande som för närvarande kallas enhetstillstånd för förenklade förfaranden till dess. 3 kap. 5 § första stycket i den nuvarande tullagen flyttas till det föreslagna 1 kap. då det där stadgas en generell regel om skyldighet att bevara handlingar.

13 §

I paragrafens första stycke redogörs för vilka situationer i unions-tullkodexen som omfattas av begreppet bortskaffande av varor. Paragrafens andra stycke motsvarar 4 kap. 21 § i den nuvarande tullagen.

14 §

Paragrafen motsvarar i sak 3 kap. 9 § och 4 kap. 10 § i den nuvarande tullagen. Hänvisningen till lagen (1985:982) om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats har tagits bort, eftersom rätten till försäljning framgår av artikel 198.1 i unions-tullkodexen. Begreppet tillfälligt lager är ersatt med begreppet *anläggning för tillfällig lagring*.

15 §

Paragrafen motsvarar i sak 5 kap. 26 § första och andra styckena i den nuvarande tullagen och kompletterar artikel 198 i unionstullkodexen. Tullmyndigheterna pekas i artikel 198 ut som ansvarig för att bland annat försäljning ska ske vilket medför att det inte längre är nödvändigt att nämna Tullverket i paragrafen. Den nuvarande paragrafens tredje stycke är inte längre nödvändigt då den nya tullagens bestämmelser om bortskaffande har samlats på ett ställe.

16 §

Paragrafen motsvarar i sak 5 kap. 27 § i den nuvarande tullagen. 5 kap. 28 § har utgått då det av kommissionens utkast till artikel IA V-4-03 framgår att en försäljning endast får ske om köparen omedelbart hänför varan till en tullprocedur, eller återexporterar den. I andra fall ska tullmyndigheterna hänföra varan till en tullprocedur, återexportera den eller låta förstöra den.

5 kap. Övergång till fri omsättning och lagring

1 §

Paragrafen motsvarar i sak 4 kap. 5 § första stycket, 8 § första stycket och 13 § första stycket i den nuvarande tullagen.

2 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 5 § andra stycket i den nuvarande tullagen. Sista meningen i den bestämmelsen är dock struken eftersom artikel 45 i gemenskapstullkodexen är upphävd.

3 §

Paragrafen motsvarar i sak 4 kap. 9 § i den nuvarande tullagen. Begreppet icke-gemenskapsvara har ersatts med *icke-unionsvara*.

4 §

Paragrafen motsvarar i sak 4 kap. 14 § i den nuvarande tullagen. Paragrafen är omskriven för att närmare följa artikel 243.1 i unions-tullkodexen. Utredningen har i *andra stycket* dock valt att använda uttrycket "frizonens gränser" i stället för "frizonens yta", trots att det uttrycket skulle ligga närmare ordalydelsen i artikel 243.1 andra stycket, eftersom det första uttrycket synes ligga närmare normalt språkbruk. Det avvikande ordvalet torde inte ge upphov till några större tillämpningssvårigheter, då en yta ju definieras av sina gränser.

6 kap. Varor som förs ut ur Europeiska unionens tullområde

1 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 12 § första stycket och delvis 6 kap. 3 § i den nuvarande tullagen.

2 §

Paragrafen motsvarar 3 kap. 3 § första och andra styckena i den nuvarande tullagen, men har ändrats på så sätt att den endast omfattar utförsel.

Genom paragrafen genomförs delar av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2008/118/EG.

Beroende på hur EU-kommissionen använder bemyndigandet i artikel 2 i unionstullkodexen kan paragrafen behöva ses över.

3 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 4 § första stycket i den nuvarande tullagen. Då paragrafen nu endast omfattar utförsel finns ingen motsvarighet till punkten 2 i det nuvarande första stycket. Viss språklig och redaktionell bearbetning har också skett.

4 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 4 § tredje stycket i den nuvarande tullagen vad avser utförsel. En bestämmelse om införsel vore en upprepning av artikel 135.1 i unionstullkodexen, därför finns inte någon sådan bestämmelse i förslaget till ny tullag. Begreppet tullplats har ersatts med *tullkontor*.

5 §

Paragrafen är baserad på 6 kap. 5 § första stycket 2 i den nuvarande tullagen. Den bestämmelsen är, såvitt utredningen kan bedöma, en upplysningsbestämmelse om verkställighetsföreskrifter. Det motsvarande bemyndigandet finns i 51 § i den nuvarande tullförordningen. Den här utredningen har valt en annan teknik. Den nuvarande bestämmelsen har gjorts om till en uttrycklig regel. Det motsvarande bemyndigandet att utfärda verkställighetsföreskrifter finns i 6 kap. 1 § i den nya tullförordningen.

6 §

Paragrafen är baserad på 6 kap. 5 § första stycket 1 i den nuvarande tullagen. Den bestämmelsen är, såvitt utredningen kan bedöma, en upplysningsbestämmelse om verkställighetsföreskrifter. Det motsvarande bemyndigandet finns i 51 § i den nuvarande tullförordningen. Den här utredningen har valt en annan teknik. Den nuvarande bestämmelsen har gjorts om till en uttrycklig regel. Det motsvarande bemyndigandet att utfärda verkställighetsföreskrifter finns i 6 kap. 1 § i den nya tullförordningen.

7 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 8 § tredje stycket nuvarande tullagen. Uttrycket ”står under tullövervakning” har ändrats till ”*omfattas av tullövervakning*” som är den formulering som används i unionstullkodexen.

8 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 8 § fjärde stycket i den nuvarande tullagen och kompletterar artikel 140.1 i unionstullkodexen.

7 kap. Kontroll av varor och transportmedel

Kapitlet motsvarar 6 kap. i den nuvarande tullagen. I syfte att få ett renodlat och sammanhängande kapitel med i huvudsak kontrollbestämmelser har dels bestämmelser som närmast avser tullövervakning, jfr art. 5.27 i unionstullkodexen, placerats i 3 resp. 6 kap., dels bestämmelserna om tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter och tullkontroll av kontanta medel i 7 respektive 7 a kap. i den nuvarande tullagen inarbetats i kapitlet.

För att tydliggöra innehållet och underlätta orienteringen har kapitlet fått fler mellanrubriker än vad nuvarande 6 kap. har.

Vid utformningen av bestämmelserna om föreläggande, revision samt handlingar och uppgifter som ska undantas från kontroll har skatteförfarandelagen använts som förebild.

1 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 1 § i den nuvarande tullagen.

2 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 2 § i den nuvarande tullagen men har getts en utformning som ligger närmare 10 § polislagen (1984:387) och 69 kap. 11 § skatteförfarandelagen.

3 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 20 § i den nuvarande tullagen.

4 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 22 § i den nuvarande tullagen. Den har bearbetats språkligt och redaktionellt, någon ändring i sak är inte avsedd.

5 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 23 § i den nuvarande tullagen. Paragrafen har bearbetats språkligt och redaktionellt, bl.a. på så sätt att den har fått tre stycken i stället för två.

6 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 24 § i den nuvarande tullagen. Tredje stycket har bearbetat språkligt och föreslås få samma lydelse som motsvarande bestämmelse i polislagen, dvs. 26 § tredje stycket den lagen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

7 §

Paragrafen motsvarar, med vissa redaktionella ändringar, i sak 6 kap. 6 § i den nuvarande tullagen.

8 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 7 § i den nuvarande tullagen.

9 §

Paragrafen motsvarar i sak 59 § i den nuvarande tullförordningen.

Bestämmelsen har flyttats till förslaget till ny tullag eftersom bestämmelsen är av sådan karaktär att den passar bättre i lagen.

Begreppet export- eller turistvagnsskylt har ersatts med *interimsskylt*, som är det begrepp som gäller enligt förordningen (2001:650) om vägtrafikregister. Paragrafen har dessutom genomgått vissa redaktionella ändringar.

10 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 14 § andra meningen i den nuvarande tullagen.

11 §

Paragrafen motsvarar, med vissa redaktionella ändringar, 6 kap. 4 § andra stycket i den nuvarande tullagen.

12 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 10 § första stycket i den nuvarande tullagen.

13 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 9 § i den nuvarande tullagen.

I det andra stycket har *hamnar* lagts till då det torde vara ett förbiseende i den nuvarande tullagen att dessa inte omnämns i sammanhanget. Paragrafen har vidare delats i två stycken.

14 §

Paragrafen motsvarar i sak 60 § i den nuvarande tullförordningen. Den bestämmelsen får anses vara av sådan ingripande karaktär att regeln bör placeras i lagen. Paragrafen har vidare genomgått redaktionella ändringar i syfte att öka tydligheten.

15 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 10 § andra och fjärde styckena i den nuvarande tullagen och kompletterar artikel 46.1 i unionstullkodexen.

Hänvisningen till kroppsbesiktning i nuvarande 6 kap. 10 § fjärde stycket har tagits bort, då det inte är aktuellt att tillgripa ett så ingripande tvångsmedel vid de administrativa kontroller som förslaget till paragraf avser.

16 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 15 § första stycket i den nuvarande tullagen.

17 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 21 § första stycket i den nuvarande tullagen.

18 och 19 §§

Paragraferna motsvarar i sak 6 kap. 11 § i den nuvarande tullagen men har ändrats på så sätt att det tydligt framgår att även sådana försändelser som förmedlas av så kallade kurirföretag (kurirförsändelser) omfattas då det kan förutsättas att även sådana försändelser kan innehålla förtroliga meddelanden. Se även avsnitt 5.3.

20 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 12 § i den nuvarande tullagen men har ändrats så att även kurirförsändelser omfattas. Tredje stycket har utformats med 10 § tredje stycket lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen som förebild. Se även avsnitt 5.3.

21 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap 13 § i den nuvarande tullagen, begreppet postkontor har dock ersatts med *brevbärarkontor*. Vissa språklig bearbetning har också skett, någon ändring i sak är dock inte avsedd.

22 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 25 § i den nuvarande tullagen. Sista meningen i den nuvarande paragrafen har dock inte förts över då vad som avses med begreppet handling framgår av tryckfrihetsförordningen och inte behöver upprepas här.

23 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 26 § i den nuvarande tullagen. Den har utformats med 37 kap. 9 § skatteförfarandelagen som förebild (för mer information om den bestämmelsen, se prop. 2010/11:165 s. 853 f). Någon ändring i sak är inte avsedd.

24 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 28 § i den nuvarande tullagen och kompletterar artikel 48 i unionstullkodexen. Paragrafen har fått en ny utformning för att närmare följa unionstullkodexen.

25 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 29 § första, andra och tredje styckena i den nuvarande tullagen. Den har utformats efter 41 kap. 4 § skatteförfarandelagen.

26 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 29 § fjärde stycket i den nuvarande tullagen och har utformats efter 41 kap. 5 § skatteförfarandelagen.

27 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 30 § första och tredje styckena och har utformats med 41 kap. 6 § skatteförfarandelagen som förebild.

Andra stycket i den nuvarande paragrafen har flyttats till 29 § nedan för att närmare följa skatteförfarandelagens uppbyggnad.

28 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 31 § i den nuvarande tullagen. Andra stycket har en ny formulering i enlighet med motsvarande bestämmelse i skatteförfarandelagen.

29 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 30 § andra stycket första och andra meningarna samt 6 kap. 32 § andra stycket i den nuvarande tullagen. Utformningen har sin förebild i 41 kap. 8 § skatteförfarandelagen.

30 §

Paragrafens första stycke motsvarar 6 kap. 32 § första stycket i den nuvarande tullagen. Paragrafens andra stycke motsvarar 6 kap. 30 § andra stycket tredje meningen. Paragrafen har utformats efter 41 kap. 9 och 11 §§ skatteförfarandelagen.

31 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 32 § tredje stycket första och andra meningarna samt 32 § fjärde stycket i den nuvarande tullagen och har hämtat sin utformning från 41 kap. 10 § skatteförfarandelagen.

32 §

Paragrafen motsvarar 6 kap 33 § första stycket första meningen och 33 § tredje stycket i den nuvarande tullagen. Paragrafen har utformats i enlighet med 41 kap. 13 § skatteförfarandelagen.

33 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 33 § första stycket andra meningen och 33 § andra stycket i den nuvarande tullagen och har utformats efter skatteförfarandelagens 41 kap. 14 §.

34 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 34 § i den nuvarande tullagen och har hämtat vägledning i 47 kap. 1–3 §§ i skatteförfarandelagen.

35 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 35 § första och andra styckena i den nuvarande tullagen. Någon motsvarighet till tredje stycket i den paragrafen har inte införts i den nya tullagen då det som sägs där följer av rättsliga grundprinciper, jfr prop. 2010/11:165 s. 924 sista stycket. Paragrafens utformning följer 47 kap. 4 § skatteförfarandelagen.

36 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 36 § andra stycket i den nuvarande tullagen och har utformats efter 47 kap. 5 § skatteförfarandelagen.

37 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 37 § i den nuvarande tullagen och paragrafens första stycke har utformats efter 47 kap 6 § skatteförfarandelagen. För mer information, se prop. 2010/11:165 s. 925.

38 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 38 § första stycket i den nuvarande tullagen och har utformats efter 47 kap. 7 § skatteförfarandelagen. För mer information, se prop. 2010/11:165 s. 926.

39 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 38 § andra stycket i den nuvarande tullagen. Motsvarande regel kan läsas ut av 68 kap. 1 och 3 §§ skatteförfarandelagen.

40–45 §§

Paragraferna motsvarar 7 kap. 1 § andra stycket och 3–7 §§ i den nuvarande tullagen.

Motsvarigheten till nuvarande 7 kap. 2 § finns nu i 7 kap. 11 § i förslaget till ny tullförordning, eftersom bestämmelser som avser de statliga myndigheternas organisation, arbetsuppgifter och inre verksamhetsformer ligger inom den s.k. restkompetensen, se avsnitt 7.3.

Informationen i nuvarande 7 kap. 8 § har inarbetats i bemyndigandet i 7 kap. 14 § i förslaget till ny tullförordning. För mer information om dessa bestämmelser, se prop. 2013/14:164.

46–49 §§

Paragraferna motsvarar 7 a kap. 2–5 §§ i den nuvarande tullagen. Bemyndigandet i nuvarande 7 a kap. 6 § har tagits bort eftersom det, såvitt utredningen kan bedöma, avser verkställighetsföreskrifter. Ett motsvarande bemyndigande finns i stället i 7 kap. 16 § i

förslaget till ny tullförordning. För mer information om dessa bestämmelser, se prop. 2006/07:68.

8 kap. Överträdelser och sanktioner

1 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 1 § i den nuvarande tullagen.

2 §

Paragrafen motsvarar i sak 10 kap. 1 § i den nuvarande tullagen. Paragrafen har genomgått vissa redaktionella justeringar, någon ändring i sak är dock inte avsedd. Begreppet tillfälligt lager är ersatt med *anläggning för tillfällig förvaring* och icke-gemenskapsvara har ersatts med *icke-unionsvara*. Begreppet frilager har strukits då det inte längre förekommer i unionstullkodexen.

3 och 4 §§

Paragraferna motsvarar 10 kap. 2 och 3 §§ i den nuvarande tullagen.

5–7 §§

Paragraferna motsvarar i sak 8 kap. 2 § i den nuvarande tullagen. Regeln om att tulltillägg ska utgå vid oriktig uppgift skapas i föreslagna 5 §, i 6 § finns regeln om när en uppgift ska anses vara oriktig och inte. 6 § motsvarar 8 kap 2 § andra och tredje styckena i den nuvarande tullagen. Tulltilläggets storlek regleras i 7 §. 7 § motsvarar 8 kap 2 § fjärde och femte styckena i den nuvarande tullagen. För tydlighetens skull har en hänvisning till 5 § införts.

Paragraferna har formulerats med skatteförfarandelagens regler som vägledning. Utöver detta har en felhänvisning i nuvarande i 8 kap. 2 § femte stycket respektive 2 a § rättats till. Med omprövning avses här att ytterligare tull påförs.

8 §

Paragrafen motsvarar i sak 8 kap. 2 a § i den nuvarande tullagen och är utformad med 57 kap. 1 § skatteförarandelagen som vägledning. Begreppet skönstulltaxering har ersatts med *tull har fastställts på skälig grund*.

9 §

Paragrafen motsvarar i sak 8 kap. 3 § i den nuvarande tullagen och reglerar att tulltillägg ska tas ut på grund av uppkomsten av en tullskuld i enlighet med artikel 79 i unionstullkodexen.

10 §

Paragrafen motsvarar i sak 8 kap. 4 § i den nuvarande tullagen. I paragrafen regleras när tulltillägg ska tas ut av den som förfogat över en vara som hänförs till tullförfarandet övergång till fri omsättning i strid mot en föreskriven förutsättning för återbetalning av tull samt storleken på tulltillägget.

11 och 12 §§

Paragraferna motsvarar i sak 8 kap. 5 och 6 §§ i den nuvarande tullagen. Begreppet frivilligt har i 12 § ersatts med *på eget initiativ* för att följa skatteförarandelagen, någon ändring i sak är dock inte avsedd.

13 §

Paragrafen motsvarar med vissa redaktionella ändringar 8 kap. 12 § i den nuvarande tullagen.

14 och 15 §§

Paragraferna motsvarar, med viss redaktionell ändring av 8 §, 8 kap. 7 och 8 §§ i den nuvarande tullagen.

16 §

Paragrafen motsvarar i sak 8 kap. 9 § i den nuvarande tullagen.

Paragrafen är omformulerad då begreppet lokalt klareringsförfarande inte längre finns i unionstullkodexen. Det finns heller inte något skäl att begränsa bestämmelsen till ”övergång till fri omsättning” varför detta har utgått.

Förseningsavgiften har höjts från 400 och 800 kronor till 500 respektive 1 000 kronor, vilket motsvarar inflationsutvecklingen sedan beloppen senast höjdes (den 1 januari 2001) fram till i dag (den 1 januari 2015).

17 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i den nuvarande tullagen. Den införs för att få bättre överensstämmelse med skatteförfarandelagen.

18 §

Paragrafen motsvarar i sak 5 kap 3 § andra stycket i den nuvarande tullagen men har getts en tydligare formulering avseende vilka beslut som avses. De skattebeslut som tidigare nämndes i 5 kap. 3 § andra stycket omfattas nu av 2 kap. 24 § i den nya tullagen.

19 och 20 §§

Paragraferna motsvarar 8 kap. 10 och 11 §§ i den nuvarande tullagen.

21 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 13 § första stycket i den nuvarande tullagen. Ingen motsvarighet till nuvarande 8 kap. 13 § andra stycket behövs då rätten att yttra sig framgår av artiklarna 22.6 och 29 i unionstullkodexen.

22 §

Paragrafen motsvarar i sak 8 kap. 15 § i den nuvarande tullagen. Paragrafen har dock genomgått vissa redaktionella ändringar.

9 kap. Överklagande

1 §

Paragrafen motsvarar i sak 9 kap. 1 § första stycket i den nuvarande tullagen.

Det nuvarande andra stycket har inte fått någon motsvarighet, eftersom det framgår av 10 § andra stycket förordningen (2007:782) med instruktion för Tullverket att en ersättare för det allmänna ombudet utses av Tullverket efter en anmälan av det allmänna ombudet.

Paragrafen är utformad med 67 kap. 3 § skatteförfarandelagen som förebild.

2 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 2 § i den nuvarande tullagen. Första stycket har dock formulerats om med 67 kap. 6 § skatteförfarandelagen som förebild. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Att Tullverkets beslut om föreskrifter inte får överklagas framgår av 30 § myndighetsförordningen (2007:515). Därför har det nuvarande fjärde stycket inte någon motsvarighet i förslaget till ny tullag.

3 §

Paragrafen motsvarar i sak 9 kap 3 § i den nuvarande tullagen. I stället för ”tulltaxering i en fråga som kan antas ha betydelse för fastställande av tull” används nu begreppet *beslut om tull*.

4 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 4 § första stycket i den nuvarande tullagen. Paragrafen har utformats med 67 kap. 19 § skatteförfarandelagen som förebild.

5 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 4 § andra stycket i den nuvarande tullagen men har utformats i enlighet med 67 kap. 21 § skatteförfarandelagen.

6–11 §§

Paragraferna motsvarar 9 kap. 5–10 §§ i den nuvarande tullagen och har formulerats med förebild i 67 kap. skatteförfarandelagen.

12–15 §§

Paragraferna motsvarar 9 kap. 12–15 §§ i den nuvarande tullagen.

16–25 §§

Paragraferna motsvarar i sak 9 kap. 16–25 §§ i den nuvarande tullagen.

Paragraferna har utformats med 67 kap. 31–37 §§ skatteförfarandelagen som förebild.

10 kap. Särskilda bestämmelser

1 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 19 § första stycket i den nuvarande tullagen och 64 § första stycket första meningen i den nuvarande tullförordningen och kompletterar artikel 137 i unionstullkodexen.

2 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 19 § andra stycket i den nuvarande tullagen och 64 § andra stycket första meningen i den nuvarande tullförordningen och kompletterar artikel 134.1 andra stycket i unionstullkodexen avseende händelser i samband med införsel.

3 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 9 § i den nuvarande tullagen. För ytterligare information, se prop. 2013/14:164.

4 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 4 § första och andra styckena i den nuvarande tullagen.

5 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 4 § tredje stycket i den nuvarande tullagen.

6 §

Paragrafen motsvarar 10 kap. 5 § i den nuvarande tullagen.

7 §

Paragrafen motsvarar 1 kap. 8 § i den nuvarande tullagen.

7.2 Förslaget till lag om vissa tullbestämmelser

Ändringar som endast innebär att hänvisningar till gemenskapstullkodexen i lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. har ändrats till hänvisningar till unionstull-

kodexen i förslaget till lag om vissa tullbestämmelser kommenteras inte särskilt.

1 §

Paragrafen motsvarar 1 § lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Uppräkningen av ämnesområden i *första stycket* motsvarar de delar av unionstullkodexen som enligt utredningsdirektiven ligger under Utrikesdepartementets ansvar, se *bilaga 1*.

2 §

Paragrafen motsvarar i sak 2 § lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Bestämmelsen har bearbetats språkligt.

3 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den är en upplysningsbestämmelse som säger att bestämmelser om beslut om bindande besked finns i artiklarna 33–37 i unionstullkodexen.

4 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den motsvarar 5 § första stycket i den nuvarande tullförordningen, men har placerats i förslaget till lag eftersom liknande bestämmelser finns i nuvarande tullagen (se 6 kap. 18 §) och lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. (se 3 §, som hänvisar till 6 kap. 18 § tullagen). I sin utformning har paragrafen knutits till bestämmelsen om anlåtande av sakkunnig i förslaget till ny tullag.

Andra stycket i nuvarande 5 § tullförordningen har ingen motsvarighet, eftersom det som sägs där framgår av artikel 33.1 andra stycket i unionstullkodexen.

5 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den är en upplysningsbestämmelse som säger att bestämmelser om varors klassificering, ursprung och tullvärde finns i artiklarna 56–76 i unionstullkodexen.

6 §

Paragrafen motsvarar i sak 3 § lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Bestämmelsen har bearbetats språkligt och redaktionellt.

Hänvisningen till bestämmelser i förslaget till ny tulllag avser bestämmelser om anlåtande av sakkunnig, kontroll, revision och vite.

7 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den motsvarar 24 f § i den nuvarande tullförordningen.

Paragrafen är en upplysningsbestämmelse som säger att bestämmelser om varors tullstatus finns i artiklarna 153–157 i unionstullkodexen.

8 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den motsvarar 3 kap. 2 § i den nuvarande tullagen.

Eftersom varans tullstatus i det här fallet är avgörande för tillämpningen av lagen (1994:1776) om skatt på energi, och frågor om tullstatus faller inom Utrikedepartementets ansvarsområde, har utredningen valt att placera bestämmelsen i förslaget till lag om vissa tullbestämmelser.

9 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den motsvarar närmast 4 kap. 7 § första stycket i den nuvarande tullagen vad avser transitering.

Paragrafen är en upplysningsbestämmelse som i *första stycket* säger att bestämmelser om transitering, särskild användning och förädling av varor finns i artiklarna 226–228, 231–236 och 250–262 i unionstullkodexen. Vissa ytterligare bestämmelser om dessa förfaranden finns i artiklarna 210–225 i den förordningen. *Andra* och *tredje styckena* innehåller information om vissa transiteringsbestämmelser. Bestämmelser om transitering enligt TIR-konventionen finns i förslaget till ny tullförordning i enlighet med ansvarsfördelningen mellan Finansdepartementet och Utrikesdepartementet.

10 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den motsvarar närmast 26 § andra stycket i den nuvarande tullförordningen, men har anpassats till de förutsättningar som gäller enligt unionstullkodexen. Utredningen har gjort bedömningen att bestämmelsen är av sådant slag att den bör placeras i förslaget till lag, eftersom bestämmelsen gör det möjligt att hantera varor som skickas tillbaka till Sverige på en s.k. T2-transitering som återinförda varor.

7.3 Förslaget till tullförordning

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §

Paragrafens första stycke har ingen motsvarighet i den nuvarande tullförordningen. Det innebär att förordningen är meddelad med stöd av regeringens egen kompetens enligt regeringsformen, dvs. restkompetensen eller rätten att meddela verkställighetsföreskrifter enligt 8 kap. 7 § regeringsformen samt möjligheten att enligt 8 kap. 11 § regeringsformen delegera föreskriftsrätt till en myndighet.

Paragrafens andra stycke motsvarar 2 § i den nuvarande tullförordningen.

2 §

Paragrafen motsvarar, med en redaktionell ändring, 1 § i den nuvarande tullförordningen.

3 §

Paragrafen motsvarar i sak 3 § i den nuvarande tullförordningen.

4 §

Paragrafen anger att Tullverket ska fullgöra den informations- och anmälningsskyldighet till Europeiska kommissionen som framgår av förordning (EU) nr 952/2013 och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen. Sådana bestämmelser fanns i 20 §, 27 § andra stycket, 32 § tredje stycket och 40 § i den nuvarande tullförordningen men har nu samlats i en paragraf.

5 §

Paragrafen motsvarar, med en mindre redaktionell ändring, 6 § i den nuvarande tullförordningen.

6 §

Paragrafen motsvarar i sak 21 § 6 i den nuvarande tullförordningen.

7 §

Paragrafen motsvarar i sak 23 § i den nuvarande tullförordningen. Kravet i det nuvarande första stycket på att ombudet har beviljats betalningsansånd har utgått då något sådant krav inte kan ställas enligt unionstullkodexen.

8 §

Paragrafen motsvarar 21 § 7 i den nuvarande tullförordningen. Då inga nationella inskränkningar är tillåtna enligt unionstullkodexen har detta inte överförts till den nya tullförordningen. Paragrafen anger också att Tullverket får utfärda de verkställighetsföreskrifter som kan bli nödvändiga för tillämpningen av artiklarna 18–21 i unionstullkodexen om ombud i tullfrågor.

9 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i den nuvarande tullförordningen. Tullverket får i *andra stycket* bemyndigande att meddela verkställighetsföreskrifter till artiklarna 22–32 i unionstullkodexen.

10 §

Paragrafen motsvarar i sak 1 kap. 5 a § i den nuvarande tullagen och 10 a § i den nuvarande tullförordningen. Tullverket får i *andra stycket* bemyndigande att meddela verkställighetsföreskrifter till artiklarna 38–41 i unionstullkodexen.

11 och 12 §§

Paragraferna motsvarar i sak 73 § första meningen och 74 § i den nuvarande tullförordningen. De ändringar som gjorts är av redaktionell karaktär.

13 och 14 §§

Paragraferna motsvarar i sak 75 och 76 §§ i den nuvarande tullförordningen. Begreppet tullplats i nuvarande 75 § har ersatts med *ett tullkontor eller en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt*.

15 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i den nuvarande tullförordningen. Tullverket får i *andra stycket* bemyndigande att meddela verkställighetsföreskrifter till artiklarna 53.2 och 54 i unionstullkodexen.

2 kap. Tullskuld, skatt och garantier

1 §

Paragrafen motsvarar 46 § i den nuvarande tullförordningen.

2 §

Paragrafen motsvarar 78 § första–tredje styckena i den nuvarande tullförordningen.

3 §

Paragrafen motsvarar 78 § fjärde stycket i den nuvarande tullförordningen.

4 §

Paragrafen motsvarar i sak 45 och 48 §§ i den nuvarande tullförordningen.

3 kap. Införsel av varor till Europeiska unionens tullområde

1 §

Paragrafen motsvarar i sak 14 § andra stycket i den nuvarande tullförordningen.

2 §

Paragrafen motsvarar i sak 18 § i den nuvarande tullförordningen, men har genomgått vissa redaktionella ändringar.

3 §

Paragrafen motsvarar i sak 11 § andra stycket samt 12, 13, 16, 19 och 51 §§ i den nuvarande tullförordningen. Någon hänvisning om att föreskrifter endast får meddelas i den utsträckning som EU-rätten medger anses inte längre vara nödvändig.

4 kap. Hämförande av varor till ett tullförfarande och bortskaffande av varor

1–3 §§

Paragraferna motsvarar 24 b–d §§ i den nuvarande tullförordningen och har förts över till den nya tullförordningen oförändrade i av-vaktan på att ett utkast till övergångsbestämmelser kommer att presenteras av EU-kommissionen.

4 §

Paragrafen motsvarar i sak 43 § första stycket första och andra meningarna i den nuvarande tullförordningen. Någon upplysning motsvarande den i nuvarande första styckets tredje mening har inte ansetts vara nödvändig. Vem som ska stå för kostnaden vid förstöring av varor i olika fall framgår av artiklarna 197 och 198.3 i unionstullkodexen. Någon motsvarighet till 43 § andra stycket är därför inte nödvändig.

5 §

Paragrafen motsvarar i sak 49 § i den nuvarande tullförordningen men har fått en ny utformning för att närmare följa formuleringarna i utsökningsförordningen (1981:981).

6 §

Paragrafen motsvarar 50 § i den nuvarande tullförordningen.

7 §

Paragrafen motsvarar i sak 21 § 1–5 i den nuvarande tullförordningen. Någon upplysning om att föreskrifter endast får meddelas i den utsträckning som EU-rätten medger anses inte längre vara nödvändig.

5 kap. Övergång till fri omsättning, lagring och transitering enligt TIR-konventionen

1 §

Paragrafen motsvarar i sak 24 § i den nuvarande tullförordningen.

2 §

Paragrafen motsvarar 32 § andra stycket i den nuvarande tullförordningen.

3 §

Paragrafen motsvarar i sak 34 § första stycket i den nuvarande tullförordningen.

4 §

Paragrafen motsvarar 32 § första stycket och 41 § i den nuvarande tullförordningen.

5 §

Paragrafen motsvarar 29 § i den nuvarande tullförordningen.

6 §

Paragrafen motsvarar, med vissa redaktionella ändringar, 30 § första stycket i den nuvarande tullförordningen.

7 §

Paragrafen motsvarar 31 § i den nuvarande tullförordningen.

8 §

Paragrafen motsvarar i sak 30 § andra stycket i den nuvarande tullförordningen. Därtill har tillkommit att Tullverket får utfärda de verkställighetsföreskrifter som behövs med anledning av bestämmelserna om godkänd mottagare för TIR-ändamål som finns i artikel 230 i unionstullkodexen.

6 kap. Varor som förs ut ur Europeiska unionens tullområde

1 §

Paragrafen motsvarar i sak 12, 33 och 51 §§ i den nuvarande tullförordningen.

7 kap. Kontroll av varor och transportmedel

1–5 §§

Paragraferna motsvarar i sak 52–57 §§ i den nuvarande tullförordningen.

6 §

Paragrafen motsvarar, efter viss redaktionell bearbetning, i sak 58 § första stycket i den nuvarande tullförordningen.

7 §

Paragrafen motsvarar i sak 51 § och 58 § andra stycket i den nuvarande tullförordningen.

8 §

Paragrafen motsvarar 65 § i den nuvarande tullförordningen.

9 §

Paragrafen motsvarar i sak 1 kap. 5 b § i den nuvarande tullagen och 10 b § i den nuvarande tullförordningen. Tullverket får i *andra stycket* bemyndigande att meddela verkställighetsföreskrifter till artikel 46.4 i unionstullkodexen.

10 §

Paragrafen motsvarar i sak 6 kap. 36 § första stycket i den nuvarande tullagen. Bestämmelsen placeras i förslaget till ny tullförordning eftersom det är frågan om en verkställighetsföreskrift, jfr analogt resonemang i prop. 2010/11:165 s. 925.

11 §

Paragrafens första mening, med en redaktionell ändring, motsvarar 7 kap. 2 § i den nuvarande tullagen och andra meningen motsvarar 67 § i den nuvarande tullförordningen.

Bestämmelsen i nuvarande 7 kap. 2 § placeras i förslaget till ny tullförordning, eftersom bestämmelser som avser de statliga myndigheternas organisation, arbetsuppgifter och inre verksamhetsformer ligger inom den s.k. restkompetensen.

12 och 13 §§

Paragraferna motsvarar 68 och 69 §§ i den nuvarande tullförordningen.

14 §

Paragrafens motsvarar i sak 7 kap. 8 § i den nuvarande tullagen och 70 § i den nuvarande tullförordningen.

15 och 16 §§

Paragraferna motsvarar 70 a och b §§ i den nuvarande tullförordningen, men ordningen har kastats om.

17 §

Paragrafen motsvarar, med viss redaktionell ändring, 66 § andra stycket i den nuvarande tullförordningen.

18 §

Paragrafen motsvarar i sak 66 § fjärde stycket i den nuvarande tullförordningen med vissa redaktionella ändringar.

19 §

Paragrafen motsvarar, med en mindre redaktionell ändring, 66 a § i den nuvarande tullförordningen.

20 och 21 §§

Paragraferna motsvarar i sak 61 och 62 §§ i den nuvarande tullförordningen med vissa redaktionella ändringar.

22 §

Paragrafen motsvarar i sak 64 § första stycket andra meningen och 64 § andra stycket andra meningen i den nuvarande tullförordningen.

23 §

Paragrafen har ingen exakt motsvarighet i den nuvarande tullförordningen. Verkställighetsföreskrifter till nuvarande 61, 62 och 64 §§ har kunnat meddelas med stöd av restbemyndigandet i 79 §. Det har uttrycks ett önskemål om ett bemyndigande som direkt gör det möjligt att utfärda verkställighetsföreskrifter till motsvarande bestämmelser i förslaget till ny tullförordning, dvs. 7 kap. 20–22 §§.

24 §

Paragrafen motsvarar 63 § i den nuvarande tullförordningen.

25 §

Paragrafen motsvarar 11 kap. 7 § i den nuvarande tullagen. Bestämmelsen har placerats i förslaget till ny tullförordning, eftersom bestämmelser som avser de statliga myndigheternas organisation, arbetsuppgifter och inre verksamhetsformer ligger inom den s.k. restkompetensen.

8 kap. Särskilda bestämmelser

1 §

Paragrafen motsvarar 3 a § i den nuvarande tullförordningen.

2 §

Paragrafen motsvarar i sak 22 § i den nuvarande tullförordningen, dock har Posten AB ersatts med PostNord Sverige AB eftersom Posten AB numera är en del av PostNord Sverige AB. PostNord Sverige AB utför bl.a. den samhällsomfattande posttjänsten i Sverige.

3 §

Paragrafen motsvarar 79 § i den nuvarande tullförordningen.

7.4 Förslaget till förordning om vissa tullbestämmelser

1 §

Paragrafens första stycke har ingen motsvarighet i den nuvarande tullförordningen. Det innebär att förordningen är meddelad med stöd av regeringens egen kompetens enligt regeringsformen, dvs. restkompetensen eller rätten att meddela verkställighetsföreskrifter enligt 8 kap. 7 § regeringsformen samt möjligheten att enligt 8 kap. 11 § regeringsformen delegera föreskriftsrätt till en myndighet.

2 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den motsvarar närmast 3 § i den nuvarande tullförordningen.

Paragrafen innebär exempelvis att ansökningar enligt artiklarna 33.1, 35, 56.3, 73, 223.2, 233.4, 258 och 261.2. i unionstullkodexen görs till Tullverket.

3 §

Paragrafen motsvarar närmast 7 § andra stycket och 13 § förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. samt 27 § andra stycket i den nuvarande tullförordningen.

Paragrafen säger att Tullverket ska fullgöra sådan informations- och anmälningsskyldighet till EU-kommissionen som framgår av unionstullkodexen och de förordningar som meddelas med stöd av kodexen.

4 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den säger att Tullverket får meddela verkställighetsföreskrifter till artiklarna 33–37 om bindande besked i unionstullkodexen och 4 § lagen (2016:000) om vissa tullbestämmelser (se ovan).

5 §

Paragrafens *första* och *tredje stycken* motsvarar 10 § första stycket förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. *Andra stycket* är nytt och kodifierar gällande praxis.

6 §

Paragrafen motsvarar 10 § tredje stycket förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

7 §

Paragrafen motsvarar närmast 3 § femte stycket förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den har anpassats till de förutsättningar som gäller enligt unionstullkodexen.

8 §

Paragrafen motsvarar närmast 7 § första stycket och 8 § andra stycket förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den säger att Tullverket får meddela verkställighetsföreskrifter till artiklarna 56–58 (om varors klassificering), 59–68 (om varors ursprung) och 69–76 (om tullvärde) i unionstullkodexen.

9 §

Paragrafen motsvarar närmast 3 § fjärde stycket och 6 § förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den säger att Tullverket får meddela verkställighetsföreskrifter till artiklarna 53.1 a och 54 om valutaomräkning i unionstullkodexen, efter att ha gett Sveriges riksbank tillfälle att yttra sig.

10 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den säger att Tullverket

får meddela verkställighetsföreskrifter till artiklarna 153–157 om varors tullstatus i unionstullkodexen.

11 §

Paragrafen motsvarar närmast 11 § andra stycket förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den har anpassats till de förutsättningar som gäller enligt unionstullkodexen. Paragrafen återspeglar den arbetsfördelning som i dag finns mellan Tullverket och Kommerskollegium vid handläggningen av dessa ärenden.

12 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. Den motsvarar närmast 25 §, 27 § första stycket och 28 § i den nuvarande tullförordningen vad avser transitering.

Paragrafen säger att Tullverket får meddela verkställighetsföreskrifter till artiklarna 226–228 och 231–236 (om transitering), artiklarna 250–254 (om särskild användning), artiklarna 255–262 (om förädling) och, i tillämpliga delar, artiklarna 211–225 i unions-tullkodexen. Med ”i tillämpliga delar” avses i den utsträckning artiklarna 211–225 rör de särskilda förfarandena transitering, särskild användning och förädling.

13 §

Paragrafen motsvarar 10 § andra stycket förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

14 §

Paragrafen motsvarar 16 § förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

7.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m.

2 §

I första stycket 1 och 3 samt andra stycket görs följdändringar med anledning av unionstullkodexen. Hänvisningarna i *punkten 1* till artiklar i gemenskapstullkodexen ersätts med motsvarande hänvisningar i unionstullkodexen. I *punkten 3* har begreppet ”tillfälligt lager” ersatts med motsvarande begrepp i unionstullkodexen, dvs. ”*anläggning för tillfällig lagring*”. Samtidigt tas begreppet ”frilager” bort eftersom det är en lagringsform som inte finns i unionstullkodexen. I *andra stycket* har uttrycket ”under ett tullförfarande” ersatts med det uttryck som används i unionstullkodexen, dvs. ”*hänförd till ett tullförfarande*”, jfr artikel 158.1 i kodexen.

I första stycket 2 och 4 görs vissa språkliga ändringar, någon ändring i sak är inte avsedd.

4 §

Vissa språkliga ändringar görs. Någon ändring i sak är inte avsedd.

7.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen

4 §

I *tredje stycket* ersätts det nationella begreppet ”tullplats”, som också har tagits bort ur förslaget till ny tulllag, med begreppet ”*tullkontor*”, som är det begrepp som används i unionstullkodexen.

8 §

I *första stycket* ersätts ”postförsändelser” med ”*post- och kurirförsändelser*” för att tydliggöra att även den senare typen av försändelser omfattas av de särskilda reglerna som gäller avseende en

tulltjänstemans rätt att undersöka denna sorts försändelser. Paragrafen indelas också i två stycken.

9 §

I *första* stycket ersätts som en följd av ändringen i 8 § ”brev och andra sådana försändelser” med ”*post- och kurirförsändelser*”.

11 §

I *första* stycket ersätts begreppet ”postkontor” med ”*brevbärarkontor*” som numera är det begrepp som används. Vidare har begreppet ”skall meddelas att gälla viss angiven tid” ersatts med ”*ska gälla en begränsad, kortare tid*”. Någon ändring i sak är dock inte avsedd.

13 §

Förutom vissa mindre, språkliga ändringar i paragrafen, så ändras hänvisningen i *andra stycket* till 5 kap. 23 § i den nuvarande tullagen till motsvarande paragraf i förslaget till ny tullag, dvs. 2 kap. 20 §.

17 §

I *första stycket* ersätts begreppet ”tillfälligt lager” med begreppet ”*anläggning för tillfällig lagring*”, som är det begrepp som används i unionstullkodexen. Samtidigt görs vissa mindre, språkliga ändringar.

18 §

Hänvisningarna till 6 kap. 25–38 §§ och 10 kap. 4 § i den nuvarande tullagen ändras till motsvarande paragrafer i förslaget till ny tullag, dvs. 7 kap. 24–39 §§ och 10 kap. 4 §.

7.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet

2 kap.

5 §

Bestämmelsen förtydligas så att det framgår att, utöver vad som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande, ett utlämnade av uppgifter till en enskild på medium för automatisk behandling får ske endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det.

Kommittédirektiv 2014:35

En svensk tullagstiftning i unionen

Beslut vid regeringssammanträde den 13 mars 2014

Sammanfattning

En särskild utredare ska lämna förslag till en ny svensk tullagstiftning. Syftet är att anpassa den svenska tullagstiftningen till den nya tullkodex för unionen som ska bli tillämplig den 1 maj 2016.

Utredaren ska bl.a.

- lämna förslag till lagar som ersätter tullagen (2000:1281) och lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.,
- lämna förslag till förordningar som ersätter tullförordningen (2000:1306) och förordningen (1994:1606) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.,
- bedöma behovet av regler om omprövning,
- ta ställning till om reglerna för postförsändelser bör vidgas till att omfatta andra försändelser, och
- bedöma behovet av anslutande ändringar i vissa andra lagar och förordningar.

Uppdraget ska redovisas senast den 30 januari 2015.

Uppdraget att lämna förslag till en ny svensk tullagstiftning

Tullkodexen

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (unionstullkodexen) trädde i kraft den 30 oktober 2013. Den fastställer de allmänna regler och förfaranden som ska tillämpas på varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde. Unions-tullkodexen ska ersätta rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (nu gällande tullkodex), som upphör att gälla vid den tidpunkt då unionstullkodexen blir tillämplig, dvs. den 1 maj 2016.

I unionstullkodexen har kommissionen tilldelats befogenheter att anta delegerade akter och genomförandeakter. Avsikten är att dessa akter ska ha trätt i kraft den 1 maj 2016 så att de kan bli tillämpliga samtidigt med unionstullkodexen. När unionstullkodexen omnämns i det följande avses även dessa delegerade akter och genomförandeakter.

Tullagen och lagen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

I samband med det svenska EU-inträdet infördes en ny tullag (1994:1550) som då kom att komplettera nu gällande tullkodex inom Finansdepartementets ansvarsområde. Eftersom den tullagen tillkom under stor tidspress blev det snart nödvändigt att göra en översyn, vilket föranledde regeringen att 1997 tillsätta en utredning som antog namnet Tullagsutredningen. Genom propositionen En ny tullag (prop. 1999/2000:126) överlämnade regeringen sitt förslag till ny tullag, som byggde på Tullagsutredningens betänkande. Den nu gällande tullagen (2000:1281), som innehåller bestämmelser inom Finansdepartementets ansvarsområde, trädde i kraft den 1 januari 2001. Samtidigt med tullagen infördes också tullförordningen (2000:1306).

I samband med EU-inträdet infördes också lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. (lagen om vissa tullförfaranden) och förordningen (1994:1606) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. (förordningen om vissa

tullförfaranden) Dessa författningar kompletterar nu gällande tullkodex inom Utrikesdepartementets ansvarsområde.

Behovet av en ny svensk tullagstiftning

Med anledning av att unionstullkodexen kommer att ersätta nu gällande tullkodex den 1 maj 2016 är det nödvändigt att på nytt se över den svenska tullagstiftningen. Unionstullkodexen har i stora delar ett nytt innehåll. Dessutom har ytterligare erfarenheter dragits av innebörden av medlemskapet i EU och tillämpningen av unionens tullagstiftning. Det finns alltså skäl att ersätta tullagen och lagen om vissa tullförfaranden med helt nya lagar. Detta föranleder också att tullförordningen och förordningen om vissa tullförfaranden ersätts med nya förordningar för de delar av regelverket som bör beslutas av regeringen.

Utredaren ska

- lämna förslag till nya lagar som ersätter tullagen och lagen om vissa tullförfaranden, och
- lämna förslag till nya förordningar som ersätter tullförordningen och förordningen om vissa tullförfaranden.

I det följande avses även tullförordningen och förordningen om vissa tullförfaranden där tullagen och lagen om vissa tullförfaranden omnämns. Där behovet av nya lagar omnämns avses även behovet av nya förordningar.

Tullagstiftningens fördelning mellan Finansdepartementet och Utrikesdepartementet

Ansvarsfördelningen inom Regeringskansliet är sådan att Finansdepartementet ansvarar för tullväsendet medan Utrikesdepartementet ansvarar för handelspolitiken. Denna fördelning innebär att det finns en uppdelning av tullfrågorna mellan departementen. Även om Finansdepartementet har det huvudsakliga ansvaret för tullagstiftningen medför uppdelningen av tullfrågorna att Utrikesdepartementet har ansvaret för vissa delar av lagstiftningen.

I det följande redovisas vilka delar av bestämmelserna i unions-tullkodexen som ligger under Finansdepartementets ansvar och vilka delar som ligger under Utrikesdepartementets ansvar. Utgångspunkten för redovisningen är unionstullkodexen och dess indelning i avdelningar.

Avdelning I – Allmänna bestämmelser

Hela avdelningen ligger under Finansdepartementets ansvar, med undantag för bestämmelserna om bindande besked, som ligger under Utrikesdepartementets ansvar.

Avdelning II – Faktorer som ska läggas till grund för tillämpningen av import- eller exporttullar och andra åtgärder beträffande varuhandel

Hela avdelningen ligger under Utrikesdepartementets ansvar.

Avdelning III – Tullskuld och garantier

Hela avdelningen ligger under Finansdepartementets ansvar.

Avdelning IV – Införsel av varor i unionens tullområde

Hela avdelningen ligger under Finansdepartementets ansvar.

Avdelning V – Allmänna regler om tullstatus, hänförande av varor till ett tullförfarande, kontroll, frigörande och bortskaffande av varor

Hela avdelningen ligger under Finansdepartementets ansvar, med undantag för kapitel 1 om varors tullstatus, som ligger under Utrikesdepartementets ansvar.

Avdelning VI – Övergång till fri omsättning och befrielse från importtullar

Hela avdelningen ligger under Finansdepartementets ansvar.

Avdelning VII – Särskilda förfaranden

Hela avdelningen ligger under Utrikesdepartementets ansvar, med undantag för kapitel 3 om lagring, som ligger under Finansdepartementets ansvar.

Avdelning VIII – Varor som förs ut ur unionens tullområde

Hela avdelningen ligger under Finansdepartementets ansvar.

Avdelning IX – Elektroniska system, förenklingar, delegering av befogenheter, kommittéförfarande och slutbestämmelser

Hela avdelningen ligger under Finansdepartementets ansvar.

Utredaren ska

- ha den ovan beskrivna fördelning av ansvaret till utgångspunkt för uppdelningen av bestämmelserna mellan de nya lagar som föreslås.

Allmänna utgångspunkter

Tullagen och lagen om vissa tullförfaranden har en struktur som avviker från den som finns i nu gällande tullkodex, vilket i viss mån har medfört svårigheter i att sätta sig in i tullagstiftningen. Strukturen för de nya lagarna bör, i den mån det är möjligt, följa strukturen i unionstullkodexen.

De bestämmelser som finns i tullagen och i lagen om vissa tullförfaranden utgör en utgångspunkt för utformningen av bestämmelser i de nya lagarna, till den del bestämmelserna fortfarande är relevanta. Andra utgångspunkter är att Tullverket ska kunna utöva en god tullövervakning och att myndigheternas och näringslivets kostnader inte blir högre än vad som är nödvändigt för ett genomförande av unionstullkodexen.

Bestämmelser i tullagen som inte är en del av tullagstiftningen

Tullagen innehåller förutom bestämmelser som kompletterar och genomför EU:s tullagstiftning även bestämmelser som rör Tullverkets verksamhet men som egentligen inte är en del av tullagstiftningen. Här kan särskilt nämnas 7 kap. som innehåller bestämmelser om tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter och 7 a kap. som innehåller bestämmelser om tullkontroll av kontanta medel. Det bör göras en bedömning av om bestämmelserna i dessa

kapitel kan lyftas ut ur tullagen för att istället ligga i separat lagstiftning. Den lag som ersätter tullagen skulle då bli mer renodlad som en del i ett nationellt genomförande av EU:s tullagstiftning.

I den nya lagen bör det dock kunna finnas bestämmelser som berör andra områden där dessa på ett naturligt sätt anknyter till tullagstiftningen. Som exempel kan nämnas regleringen av den roll Tullverket har som beskattningsmyndighet vid import. Det behöver också beaktas att annan lagstiftning innehåller bestämmelser som anknyter till tullagen och att det även i en ny lag kan behövas bestämmelser som gör det möjligt att tillämpa sådana bestämmelser i annan lagstiftning, exempelvis mervärdesskattelagen (1994:200).

Utredaren ska

- bedöma vilka bestämmelser som trots att de inte är en del av tullagstiftningen bör ingå i en ny lag som ersätter tullagen,
- ta ställning till om tullagens bestämmelser om tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter och om tullkontroll av kontanta medel kan placeras i separat lagstiftning, och
- lämna de författningsförslag som behövs.

Övergångsbestämmelser

Vid utformning av övergångsbestämmelser för de nya lagarna bör det beaktas i vilken utsträckning dessa påverkas av övergångsbestämmelserna i artikel 278 i unionstullkodexen. Av dessa övergångsbestämmelser framgår att under en övergångsperiod till utgången av 2020 får andra metoder för utbyte av information än elektronisk databehandlingsteknik användas, när de elektroniska system som krävs för tillämpningen av kodexens bestämmelser ännu inte är i funktion. Det har i artikel 279 delegerats till kommissionen att specificera regler om utbyte och lagring av uppgifter i den situation som avses i artikel 278.

Behövs det särskilda regler om omprövning?

Det finns i nu gällande tullkodex och i unionstullkodexen bestämmelser om återbetalning och eftergift. Samtidigt innehåller tullagen särskilda bestämmelser om omprövning i frågor som kan ha be-

tydelse för tulltaxeringen. Det behöver bedömas om detta är en dubbelreglering och om bestämmelserna i unionstullkodexen är uttömmande. Finns det ett behov av särskilda regler om omprövning i frågor som kan ha betydelse för tulltaxeringen i en ny lag?

Utredaren ska

- bedöma behovet av särskilda regler om omprövning.

Brev och andra förtroliga försändelser

Inregränslagsutredningen föreslog i sitt betänkande Kontroll av varor vid inre gräns (SOU 2006:9) att de bestämmelser som finns om kontroll av postförsändelser också ska gälla för försändelser som förmedlas av sådana andra beforderingsföretag än postföretag som regelmässigt åtar sig att befordra brev och andra försändelser som sannolikt innehåller förtroliga meddelanden (kurirföretag). Inregränslagsutredningens förslag har ännu inte lett till ändrad lagstiftning. Det behöver nu bedömas om det finns skäl att i en ny lag som ersätter tullagen göra ändringar i reglerna om kontroll av brev och andra förtroliga försändelser så att kontrollmöjligheterna blir desamma oavsett om det rör sig om postförsändelse eller inte.

Utredaren ska

- ta ställning till om bestämmelserna om kontroll av postförsändelser bör vidgas till att också omfatta försändelser som förmedlas av andra än postföretag.

Anslutande ändringar i andra lagar

Lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m.

Såväl i propositionen Den svenska tullagstiftningen vid ett EU-medlemskap (prop. 1994/95:34) som i propositionen En ny tullag (prop. 1999/2000:126) gjordes bedömningen att lagen om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m. skulle behållas, dock med ändringar vid bägge tillfällen.

Det bör nu övervägas om bestämmelserna ska vara kvar i 1973 års lag eller om de ska överföras till en ny lag som ersätter tullagen.

Det behöver dessutom bedömas om det med anledning av unions-tullkodexen behövs några ändringar i bestämmelserna.

Utredaren ska

- bedöma om bestämmelserna i lagen bör föras över till en ny lag som ersätter tullagen,
- bedöma behovet av ändringar i bestämmelserna, och
- lämna de författningsförslag som behövs.

Lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen

Den s.k. inregränslagen ansluter inte till nu gällande tullkodex. Lagen innehåller bestämmelser om införsel eller utförsel över Sveriges gräns mot annat EU-land medan tullkodexen reglerar handel med länder utanför EU. Det bör därför inte finnas något behov av lagändring med anledning av unionstullkodexen. Det kan dock finnas behov av ändringar i inregränslagen eller i förordningen (1996:702) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen, i den mån regleringen motsvarar den som finns i tullagen och en ny lag som ersätter tullagen medför en förändring. Detta gäller för de fall där avsikten är att regler om Tullverkets kontrollverksamhet ska vara i stort sett likalydande såväl för införsel och utförsel över gräns mot annat EU-land som för införsel och utförsel över gräns mot länder utanför EU.

Utredaren ska

- bedöma behovet av ändringar i lagen och förordningen om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen, och
- lämna de författningsförslag som behövs.

Lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet

Unionstullkodexen, framför allt det avsnitt som handlar om tillhandahållande av information (art. 6–17), innehåller vissa bestämmelser som rör användning av uppgifter. Det behöver därför göras

en bedömning av om bestämmelserna i unionstullkodexen föranleder någon ändring i lagen om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet eller i förordningen (2001:646) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet. Detta gäller särskilt frågan om ändamålsbestämmelserna är tillräckliga för att Tullverket på ett effektivt sätt ska kunna bedriva den verksamhet som unions-tullkodexen förutsätter.

Utredaren ska

- bedöma behovet av ändringar i lagen och förordningen om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet, och
- lämna de författningsförslag som behövs.

Mervärdesskattelagen (1994:200)

Det finns ett samband mellan tullagen och mervärdesskattelagstiftningen bl.a. avseende tillämplig beskattningsmyndighet för mervärdesskatt vid import, skattskyldighet för mervärdesskatt vid import, beskattningsunderlaget för mervärdesskatt vid import, enhetstillstånd, undantag från mervärdesskatt vid import, tidpunkt för redovisning av och avdrag för mervärdesskatt vid import. Det behöver därför göras en bedömning av hur en ny lag som ersätter tullagen påverkar mervärdesskattelagstiftningen.

Utredaren ska

- bedöma behovet av ändringar i mervärdesskattelagen och i mervärdesskatteförordningen (1994:223), och
- lämna de författningsförslag som behövs.

Övrigt

Det är möjligt att det finns behov av andra ändringar i lag eller förordning som har ett naturligt samband med tullagstiftningen och som nu inte har förutsetts.

Utredaren ska

- bedöma behovet av ändringar i andra lagar och förordningar än de som har nämnts särskilt, och
- lämna de författningsförslag som behövs.

Konsekvensbeskrivningar

Utredaren ska bedöma de offentligfinansiella konsekvenserna och konsekvenserna i övrigt av de författningsförslag som lämnas. I konsekvenserna i övrigt ingår att bedöma vilken påverkan förslagen ger på berörda myndigheter och företag om de genomförs. Om förslagen kan förväntas leda till kostnadsökningar för det allmänna, ska utredaren föreslå hur dessa ska finansieras.

Samråd och redovisning av uppdraget

Utredaren ska samråda med Tullverket och andra berörda myndigheter.

Uppdraget ska redovisas senast den 30 januari 2015.

(Finansdepartementet)

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 952/2013

av den 9 oktober 2013

om fastställande av en tullkodex för unionen

(omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 33, 114 och 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 av den 23 april 2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (Moderniserad tullkodex) ⁽³⁾ behöver ändras på ett flertal punkter. Av tydlighetsskäl bör den förordningen omarbetas.
- (2) Det är lämpligt att se till att förordning (EG) nr 450/2008 är förenlig med fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 290 och 291. Det är även lämpligt att förordningen beaktar utvecklingen av unionsrätten och att anpassa vissa bestämmelser i förordningen så att de blir enklare att tillämpa.

⁽¹⁾ EUT C 229, 31.7.2012, s. 68.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 september 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 27 september 2013.

⁽³⁾ EUT L 145, 4.6.2008, s. 1.

- (3) För att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar i denna förordning bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

- (4) Kommissionen bör då den förbereder och utarbetar delegerade akter särskilt säkerställa öppna samråd med medlemsstaternas experter och näringslivet.

- (5) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att närmare ange format och koder för de gemensamma uppgiftskraven för utbyte av uppgifter mellan tullmyndigheterna och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheterna och lagring av sådana uppgifter och förfaranderegler om det utbyte och den lagring av uppgifter som kan ske med andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik; för att anta beslut om att tillåta en eller flera medlemsstater att använda andra metoder för utbyte och lagring av information än elektronisk databehandlingsteknik; för att närmare ange de tullmyndigheter som ansvarar för registrering av ekonomiska aktörer och av andra personer; för att närmare ange de tekniska arrangemangen för utveckling, underhåll och användning av elektroniska system; för att närmare ange förfaranderegler om beviljande och styrkande av rätten för ett tullombud att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat än den där han eller hon är etablerad, förfaranderegler om inlämnande och godkännande av en ansökan om beslut med avseende på tillämpningen av tullagstiftningen och om antagande och övervakning av ett sådant beslut, förfaranderegler om upphävande, återkallelse och ändring av förmånliga beslut, förfaranderegler om utnyttjande av ett beslut som rör bindande besked sedan dess giltighet upphört eller

det återkallats, förfaranderegler om anmälan till tullmyndigheterna om att antagande av sådana beslut tillfälligt upphör och om återkallelse av sådant tillfälligt upphörande; för att anta beslut om att begära att medlemsstaterna återkallar beslut som rör bindande besked; för att anta former för tillämpning av kriterierna för att bevilja status som godkänd ekonomisk aktör; för att anta åtgärder för att säkerställa enhetlig tillämpning av tullkontroller, inbegripet utbyte av riskinformation och riskanalys,

gemensamma riskkriterier och riskstandarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden; för att fastställa förteckningen över de hamnar och flygplatser där tullkontroller och -formaliteter ska tillämpas på handbagage och incheckat bagage; för att fastställa reglerna för valutaomräkning; för att anta åtgärder för enhetlig förvaltning av tullkvoter och tultak och övervakning av varors övergång till fri omsättning eller export; för att anta åtgärder för fastställande av varors klassificering enligt tulltaxan; för att närmare ange förfaranderegler om bestämmelser för och kontroll av intyg om icke-förmänsberättigande ursprung, regler om förfaranden för att underlätta fastställande i unionen av förmänsberättigande ursprung för varor; beviljandet av ett tillfälligt undantag från reglerna om förmänsberättigande ursprung för varor som omfattas av förmånsåtgärder som antagits ensidigt av unionen; för att fastställa särskilda varors ursprung; för att närmare ange förfaranderegler om bestämning av varors tullvärde, för att närmare ange förfaranderegler om ställande av en garanti, bestämning av garantibeloppet och dess övervakning och frisläppande samt återkallelse och uppsägning av en borgensmans åtagande, för att närmare ange förfaranderegler för tillfälligt förbud mot användning av samlade garantier; för att anta åtgärder för säkerställande av ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheterna i samband med uppkomst av en tullskuld; för att närmare ange förfaranderegler om återbetalning och eftergift av ett import- eller exporttullbelopp och de uppgifter som ska lämnas till kommissionen; för att anta beslut om återbetalning eller eftergift av import- och exporttullbelopp; för att närmare ange förfaranderegler om ingivande, ändring och ogiltigförklaring av en summarisk införseldeklaration; för att närmare ange tidsfristen inom vilken en riskanalys ska genomföras på grundval av den summariska införseldeklarationen; för att närmare ange förfaranderegler om anmälan av ett havsgående fartyg eller ett luftfartygs ankomst och om transport av varor till avsedd plats;

för att närmare ange förfaranderegler om anmälan av varor till tullen, förfaranderegler om ingivande, ändring och ogiltigförklaring av deklaration för tillfällig lagring och om befordran av varor i tillfällig lagring, förfaranderegler om tillhandahållande och kontroll av bevis på tullstatus för unionsvaror, förfaranderegler om bestämning av behöriga tullkontor och om ingivandet av tulldeklarationer i de fall då andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik används, förfaranderegler om ingivande av en standardiserad tulldeklaration och tillhandahållande

av styrkande handlingar, förfaranderegler om ingivande av en förenklad deklaration och en kompletterande deklaration, förfaranderegler om ingivande av en tulldeklaration före anmälan av varor till tullen, godkännande av tulldeklarationen och ändring av tulldeklarationen efter det att varorna frigjorts; för att anta åtgärder för fastställande av undernummer enligt tulltaxan för de varor som omfattas av den högsta import- eller exporttullsatser i de fall varor som omfattas av olika undernummer ingår i en sändning; för att närmare ange förfaranderegler om centraliserad klarering och om undantag från kravet på att varorna ska anmälas i samband därmed, förfaranderegler om registrering i deklaratens bokföring, förfaranderegler om de tullformaliteter och tullkontroller som ska genomföras av tullståndshavaren inom ramen för egen bedömning; för att anta åtgärder för kontroll av att uppgifterna i en deklaration är riktiga, undersökning och provtagning av varor och resultat av kontrollerna,

förfaranderegler om bortskaftande av varor, förfaranderegler om tillhandahållande av uppgifter av vilka det framgår att villkoren för befrielse från importtullar för återinförda varor är uppfyllda och om tillhandahållande av bevisning som styrker att villkoren för befrielse från importtullar för produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet är uppfyllda, förfaranderegler om undersökning av de ekonomiska villkoren inom ramen för särskilda förfaranden, förfaranderegler om avslutande av särskilda förfaranden, förfaranderegler om överföring av rättigheter och skyldigheter och förflyttning av varor inom ramen för särskilda förfaranden, förfaranderegler om användning av likvärdiga varor inom ramen för särskilda förfaranden, förfaranderegler om tillämpning av bestämmelserna i internationella transiteringsinstrument i unionens tullområde, förfaranderegler om hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering och om ändamålet med detta förfarande, om den förenklade tillämpningen av det förfarandet och om tullövervakningen av varor som passerar genom ett land eller ett territorium utanför unionens tullområde inom ramen för förfarandet för extern unionstransitering, förfaranderegler om hänförande av varor till tullagerförandet eller förfarandet för frizoner; för att fastställa den tidsfrist inom vilken riskanalys ska genomföras på grundval av deklarationer före avgång; för att närmare ange förfaranderegler om utförelse av varor,

förfaranderegler om ingivande, ändring och ogiltigförklaring av den summariska utförseldeklarationen, förfaranderegler om ingivande, ändring och ogiltigförklaring av anmälan om återexport; för att anta ett arbetsprogram som stöder utvecklingen av relaterade elektroniska system och reglerar fastställandet av övergångsperioder; för att anta beslut om att ge medlemsstaterna tillåtelse att testa förenklingar av tillämpningen av tullgäststiftning, särskilt när dessa förenklingar är relaterade till informationsteknologi (it). Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning

- (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (6) Med tanke på det samarbete som behövs mellan medlemsstaterna och kommissionen för att utveckla, underhålla och använda de elektroniska system som krävs för att genomföra unionens tullkodex (nedan kallad *kodexen*), bör kommissionen inte anta arbetsprogrammet som stöder denna utveckling och reglerar fastställandet av övergångsperioder om inget yttrande avges av kommittén som granskar utkastet till genomförandeakt.
- (7) Det rådgivande förfarandet bör användas på följande områden: beslut om att tillåta en eller flera medlemsstater att använda andra metoder för utbyte och lagring av information än elektronisk databehandlingsteknik, med tanke på att dessa beslut inte berör samtliga medlemsstater; beslut om att begära att medlemsstaterna upphäver beslut som rör bindande besked, med tanke på att dessa beslut enbart berör en medlemsstat och syftar till efterlevnad av tullagstiftningen; beslut om återbetalning eller eftergift av import- och exporttullbelopp, med tanke på att dessa beslut direkt berör den person som ansökt om återbetalningen eller eftergiften.
- (8) I vederbörligen motiverade fall som motiveras av tvingande skäl till skyndsamhet bör kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter på följande områden: åtgärder för att säkerställa enhetlig tillämpning av tullkontroller, inbegripet utbyte av riskinformation och riskanalys, gemensamma riskkriterier och riskstandarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden; fastställande av varors klassificering enligt tulltaxan; bestämning av särskilda varors ursprung; åtgärder för tillfälligt förbud mot användning av samlade garantier.
- (9) Unionen bygger på en tullunion. Gällande tullagstiftning bör samlas i en tullkodex för unionen, vilket ligger i både de ekonomiska aktörernas och unionens tullmyndigheters intresse. Med utgångspunkt i den inre marknadens principer bör denna kodex innehålla de allmänna regler och förfaranden som behövs för att säkerställa genomförandet av på unionsnivå införda tulltaxebestämmelser och andra bestämmelser inom ramen för gemensam politik som har anknytning till handeln med varor mellan unionen och länder och territorier utanför unionens tullområde, varvid behoven hos denna gemensamma politik bör beaktas. Tullagstiftningen bör bli bättre anpassad till bestämmelserna om uppbärandet av importavgifter, utan att de gällande skattereglernas räckvidd ändras.
- (10) I syfte att säkerställa effektiv administrativ förenkling bör vederbörlig hänsyn tas till de ekonomiska aktörernas synpunkter vid ytterligare modernisering av tullagstiftningen.
- (11) I enlighet med kommissionens meddelande av den 9 augusti 2004 med titeln *Skydd av gemenskapens ekonomiska intressen – Bedrägeribekämpning – Handlingsplan 2004–2005* är det lämpligt att den rättsliga ramen för skyddet av unionens ekonomiska intressen anpassas.
- (12) Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽²⁾ hade som syfte att integrera tullförfaranden som hade tillämpats separat i var och en av medlemsstaterna under 1980-talet. Sedan den infördes har den förordningen upprepade gånger ändrats avsevärt, i syfte att ta itu med särskilda problem som skyddet av god tro eller beaktandet av säkerhetskrav. Ytterligare ändringar av den förordningen infördes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 av den 13 april 2005⁽³⁾ - och därefter inkluderade i förordning (EG) nr 450/2008 - till följd av viktiga lagstiftningsändringar under de senaste åren, både på unionsnivå och på internationell nivå, exempelvis med anledning av att fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen har upphört att gälla, att 2003, 2005 och 2011 års anslutningsakter trädde i kraft och att ändringsprotokollet till internationella konventionen om förenkling och harmonisering av tullförfaranden (nedan kallad *den reviderade Kyotokonventionen*), till vilken unionen anslutit sig, vilket godkändes genom rådets beslut 2003/231/EG av den 17 mars 2003⁽⁴⁾, har ändrats.
- (13) Det är lämpligt att i kodexen införa en rättslig ram för tillämpningen av vissa bestämmelser i tullagstiftningen på handeln med unionsvaror mellan de delar av tullområdet på vilka bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽⁵⁾ eller rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt⁽⁶⁾ tillämpas och de delar av tullområdet där de bestämmelserna inte tillämpas, eller på handeln mellan de delar av tullområdet där de bestämmelserna inte tillämpas. Med tanke på att de berörda varorna är unionsvaror och på den skattemässiga arten av de åtgärder som det gäller i denna handel inom unionen är det motiverat att införa lämpliga förenklingar av de tullformaliteter som ska tillämpas på dessa varor.

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 117, 4.5.2005, s. 13.

⁽⁴⁾ EUT L 86, 3.4.2003, s. 21.

⁽⁵⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 9, 14.1.2009, s. 12.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (14) För att beakta de särskilda skattereglerna i vissa delar av unionens tullområde bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller de tullformaliteter och tullkontroller som ska tillämpas på handeln med unionsvaror mellan dessa delar och de övriga delarna av unionens tullområde.
- (15) För att underlätta legitim handel och bekämpa bedrägeri krävs det enkla, snabba och standardiserade förfaranden och arbetsmetoder. I linje med kommissionens meddelande av den 24 juli 2003 med titeln En enkel och papperslös miljö för tullen och handeln är det följaktligen lämpligt att förenkla tullagstiftningen, vilket möjliggör användning av moderna verktyg och tekniker, samt att ytterligare främja en enhetlig tillämpning av tullagstiftningen och modernare tillvägagångssätt vid tullkontrollen, vilket bidrar till att skapa en grundval för effektiva och enkla klareringsförfaranden. Tullförfaranden bör slås samman eller anpassas till varandra, och antalet förfaranden bör minskas så att bara de ekonomiskt berättigade förfarandena kvarstår, i syfte att öka näringslivets konkurrenskraft.
- (16) Genom fullbordandet av den inre marknaden, minskningen av hindren för internationell handel och internationella investeringar och det ökade behovet av säkerhet och skydd vid unionens yttre gränser har tullmyndigheterna fått en ny roll och blivit en viktig del inom leveranskedjan och, genom sin roll när det gäller att övervaka och hantera internationell handel, en faktor som starkt kan påverka länders och företags konkurrenskraft. Tullagstiftningen bör därför återspegla den nya ekonomiska verkligheten och tullmyndigheternas nya roll och arbetsuppgifter.
- (17) Användningen av informations- och kommunikationsteknik enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 70/2008/EG av den 15 januari 2008 om en papperslös miljö för tullen och handeln ⁽¹⁾ är av grundläggande betydelse för att underlätta handeln och samtidigt sörja för effektiva tullkontroller, vilket både minskar företagets kostnader och riskerna för samhället. Det är därför nödvändigt att i kodexen införa den rättsliga ram inom vilken det beslutet kan genomföras, särskilt den rättsliga principen att alla tull- och handelstransaktioner hanteras elektroniskt och att systemen för informations- och kommunikationsteknik på tullområdet erbjuder de ekonomiska aktörerna samma möjligheter i varje medlemsstat.
- (18) För att skapa en papperslös miljö för tullen och handeln bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller gemensamma uppgiftskrav för utbyte och lagring av uppgifter med användning av elektronisk databehandlingsteknik, fall där andra metoder kan användas för det ändamålet samt registrering av personer. Andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik skulle särskilt kunna användas under en övergångsfas när de nödvändiga elektroniska systemen ännu inte är i drift, men inte längre än till den 31 december 2020. När det gäller centraliserad klarering skulle sådana övergångsmetoder tills de nödvändiga elektroniska systemen är operativa innebära att man behåller det förfarande som för närvarande kallas *enhetstillstånd för förenklade förfaranden*.
- (19) Användning av informations- och kommunikationsteknik bör åtföljas av harmoniserade och standardiserade tullkontroller från medlemsstaternas sida för att säkerställa en likvärdig nivå av tullkontroll i hela unionen som inte ger upphov till beteenden vid unionens olika infarths- och utförseställen som motverkar konkurrensen.
- (20) I syfte att underlätta företagsamhet och samtidigt sörja för att varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde kontrolleras tillräckligt är det önskvärt att, med beaktande av relevanta bestämmelser om uppgiftsskydd, de uppgifter som lämnas av ekonomiska aktörer utbyts mellan tullmyndigheterna och med andra organ som är involverade i denna kontroll. Dessa kontroller bör harmoniseras så att de ekonomiska aktörerna bara behöver lämna uppgifterna en gång och så att varorna kontrolleras av dessa myndigheter vid samma tidpunkt och på samma plats.
- (21) I syfte att underlätta affärsverksamhet bör varje person fortfarande ha rätt att utse ett ombud för sina kontakter med tullmyndigheterna. Det bör emellertid inte längre vara möjligt för en medlemsstat att genom egen lagstiftning förbehålla sig denna rätt att utse ombud. Dessutom bör ett tullombud som uppfyller kriterierna för att beviljas ställning som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar ha rätt att tillhandahålla sina tjänster i en annan medlemsstat än den medlemsstat där denne är etablerad. Som allmän regel bör ett tullombud vara etablerat i unionens tullområde. Undantag från denna skyldighet bör göras om tullombudet agerar för sådana personers räkning som inte behöver vara etablerade i unionens tullområde, samt i andra motiverade fall.
- (22) Alla beslut som avser tillämpningen av tullagstiftning, inbegripet beslut som avser bindande besked, bör omfattas av samma regler. Alla sådana beslut bör vara giltiga i hela unionen och bör kunna upphävas, ändras (om inget annat föreskrivs) eller återkallas om de inte är förenliga med tullagstiftningen eller med tolkningen av sådan lagstiftning.

⁽¹⁾ EUT L 23, 26.1.2008, s. 21.

- (23) En effektivisering av tullförfarandena i en elektronisk miljö förutsätter att tullmyndigheterna från olika medlemsstater delar på ansvaret. Det är nödvändigt att säkerställa effektiva, avskräckande och proportionella sanktioner på lämplig nivå på hela den inre marknaden.
- (24) Pålitliga ekonomiska aktörer som efterlever bestämmelserna bör åtnjuta ställning som *godkänd ekonomisk aktör* under förutsättning att de har beviljats tillstånd för tullförenkling och/eller för säkerhet och skydd. Beroende på vilken typ av tillstånd som har beviljats bör godkända ekonomiska aktörer dra största möjliga nytta av en utbredd användning av tullförenklingar eller dra nytta av lättnader i fråga om säkerhet och skydd. De bör också behandlas på ett mer förmånligt sätt när det gäller tullkontroller, t.ex. genom färre fysiska och dokumentbaserade kontroller.
- (25) Pålitliga ekonomiska aktörer som efterlever bestämmelserna bör kunna dra nytta av internationellt erkännande av status som *godkänd ekonomisk aktör*.
- (26) För att säkra en jämn avvägning mellan å ena sidan tullmyndigheternas behov av att säkerställa en korrekt tillämpning av tullagstiftningen, å andra sidan de ekonomiska aktörernas rätt till rättvis behandling, bör tullmyndigheterna få omfattande kontrollbefogenheter och de ekonomiska aktörerna få rätt att överklaga.
- (27) I enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna är det nödvändigt att föreskriva att alla personer har rätt att överklaga varje beslut som fattas av tullmyndigheterna och att varje person har rätt att bli hörd innan ett beslut fattas som skulle beröra honom eller henne negativt. Begränsningar av denna rätt kan dock vara motiverade, i synnerhet om typen eller omfattningen av hotet mot säkerheten och skyddet för unionen och dess invånare, mot människors, djurs och växters hälsa, mot miljön eller mot konsumenter så kräver.
- (28) För att minimera risken för unionen och dess medborgare och handelspartner bör en harmoniserad tillämpning av tullkontroller från medlemsstaternas sida baseras på en gemensam ram för riskhantering och på ett elektroniskt system för dess tillämpning. Inrättandet av en för alla medlemsstater gemensam ram för riskhantering bör inte hindra dem från att kontrollera varor genom slumpvisa kontroller.
- (29) För att säkerställa en konsekvent och likvärdig behandling av personer som berörs av tullformaliteter och tullkontroller, bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa andra fall i vilka tullombudet inte måste vara etablerat i unionens tullområde samt regler som rör beslut som fattas av tullmyndigheterna, inbegripet avseende bindande besked, godkända ekonomiska aktörer och förenklingar.
- (30) Det är nödvändigt att fastställa de faktorer på grundval av vilka import- eller exporttullar och andra åtgärder avseende varuhandel tillämpas. Det bör även införas mer detaljerade bestämmelser för utfärdandet av ursprungsintyg i unionen, när detta krävs för handeln.
- (31) För att komplettera de faktorer på grundval av vilka import- eller exporttullar och andra åtgärder tillämpas bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller regler om varors ursprung.
- (32) Det är önskvärt att sammanföra alla de fall där en tullskuld uppkommer vid import, utom när tullskulden uppkommit efter uppvisande av en tulldeklaration för övergång till fri omsättning eller tillfällig införsel med partiell tullbefrielse, så att man undviker svårigheter vid fastställandet av den rättsliga grunden för tullskuldens uppkomst. Samma bestämmelser bör gälla när en tullskuld uppkommer vid export.
- (33) Det bör anges regler om fastställande av den plats där en tullskuld anses uppkomma och den plats där import- eller exporttullar bör uppbäras.
- (34) Reglerna för särskilda förfaranden bör möjliggöra att en enhetsgaranti kan användas för alla kategorier av särskilda förfaranden och att denna garanti är samlad och täcker flera transaktioner.
- (35) En samlad garanti till ett nedsatt belopp, som inbegriper tullskulder och andra avgifter som kan ha uppkommit, eller ett undantag från skyldigheten att ställa en garanti, bör godkännas på vissa villkor. En samlad garanti till ett nedsatt belopp för tullskulder och andra avgifter som har uppkommit bör vara likvärdigt med tillhandahållandet av en garanti för hela det import- eller exporttullbelopp som ska betalas, särskilt för frigörandet av de berörda varorna och för bokföringen.

- (36) För att bättre skydda unionens och medlemsstaternas ekonomiska intressen bör en garanti täcka odeklarerade eller felaktigt deklarerade varor i en sändning eller deklaration för vilka den ställs. Av samma skäl bör borgensmannens åtagande också täcka beloppet av de import- eller exporttullar som förfaller till betalning efter det att kontroller efter frigörandet av varor har utförts.
- (37) För att skydda unionens och medlemsstaternas ekonomiska intressen och förebygga bedrägerier bör det fastställas bestämmelser om gradvisa åtgärder när det gäller att tillämpa en samlad garanti. I sådana fall där det finns en ökad risk för bedrägerier bör det, med beaktande av de berörda ekonomiska aktörernas särskilda situation, vara möjligt att tillfälligt förbjuda användningen av en samlad garanti.
- (38) När en tullskuld uppkommer på grund av att tullagstiftningen inte efterlevts bör den berörda personens goda tro beaktas, och verkningarna av världsloshet från gäldenärens sida bör minimeras.
- (39) För att skydda unionens och medlemsstaternas ekonomiska intressen och komplettera reglerna om tullskuld och garantier bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller fastställande av platsen för uppkomst av tullskuld, beräkning av import- och exporttullbelopp, garantier för dessa belopp och uppbörd, återbetalning, eftergift och upphörande av tullskuld.
- (40) Det är nödvändigt att fastställa principerna för hur man fastställer varors tullstatus som unionsvaror och de omständigheter under vilka denna status förloras, samt en grund för att avgöra när denna status kvarstår i de fall varor temporärt förs ut ur unionens tullområde.
- (41) För att säkerställa fri rörlighet för unionsvaror i unionens tullområde och tullbehandling av icke-unionsvaror som förs in i det området bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa varors tullstatus, hur unionsvaror förlorar sin tullstatus, hur varor som temporärt lämnar unionens tullområde behåller denna status och tullbefrielse för återinförda varor.
- (42) När en ekonomisk aktör i förväg har lämnat de uppgifter som krävs för riskbaserade kontroller av huruvida varor kan godtas bör ett snabbt frigörande av varorna vara huvudregeln. Skatterelaterade och handelspolitiska kontroller bör i första hand utföras av det tullkontor som är behörigt för den ekonomiska aktörens anläggningar.
- (43) Regler om tulldeklarationer och om att hänföra varor till ett tullförfarande bör moderniseras och effektiviseras och i synnerhet bör det föreskrivas att tulldeklarationer som regel upprättas elektroniskt och att det endast ska finnas en typ av förenklad deklaration och att det ska vara möjligt att inge en tulldeklaration i form av en registrering i deklarerandes bokföring.
- (44) Eftersom det enligt den reviderade Kyotokonventionen är att föredra att tulldeklarationen inges, registreras och kontrolleras innan varorna ankommer och att den plats där deklarationen inges inte är den plats där varorna fysiskt befinner sig är det lämpligt att föreskriva en centraliserad klaring på den plats där den ekonomiska aktören är etablerad.
- (45) Det bör fastställas regler på unionsnivå om tullmyndigheternas förstöring eller bortskaflande på annat sätt av varor, eftersom detta avser frågor som hittills krävt nationell lagstiftning.
- (46) För att komplettera reglerna om hänförande av varor till ett tullförfarande och sörja för likvärdig behandling av de berörda personerna bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller regler som rör tulldeklarationer och frigörande av varor.
- (47) Det bör fastställas gemensamma och enkla regler för de särskilda förfarandena, kompletterade av en mindre regeluppsättning för varje kategori av särskilt förfarande, för att göra det enkelt för den ekonomiska aktören att välja rätt förfarande, undvika fel och minska antalet uppbörder och återbetalningar efter frigörandet av varorna.
- (48) Beviljandet av tillstånd till att flera särskilda förfaranden omfattas av en enhetsgaranti och ett enda övervaknings-tullkontor bör underlättas, och i dessa fall bör det finnas enkla regler om uppkomst av tullskuld. Grundprincipen bör vara att de varor som hänförs till ett särskilt förfarande, eller de produkter som tillverkas av dem, värderas vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer. Om det är ekonomiskt motiverat bör det emellertid också vara möjligt att varorna värderas vid den tidpunkt då de hänförs till ett särskilt förfarande. Samma principer bör gälla i fråga om vanliga former av hantering.

- (49) Med hänsyn till det ökade antalet säkerhetsrelaterade åtgärder bör uppläggning av varor i frizoner bli ett tullförfarande, och dessa varor bör omfattas av tullkontroller vid införseln och med avseende på bokföringen.
- (50) Eftersom det inte längre krävs en avsikt att återexportera, bör förfarandet för aktiv förädling (suspensionssystemet) slås samman med förfarandet för bearbetning under tullkontroll och förfarandet för aktiv förädling (restitutions-systemet) avskaffas. Detta enda förfarande för aktiv förädling bör även omfatta förstöring av varor, utom när förstöringen utförs av tullen eller under tullens övervakning.
- (51) För att komplettera reglerna om särskilda förfaranden och sörja för likvärdig behandling av de berörda personerna bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller regler som rör fall där varor är hänförliga till särskilda förfaranden, befordran, vanliga former av hantering av och likvärdighet för dessa varor samt avslutande av dessa förfaranden.
- (52) Säkerhetsrelaterade åtgärder som avser unionsvaror som förs ut ur unionens tullområde bör också gälla återexport av icke-unionsvaror. Samma regler bör gälla för alla typer av varor, med möjlighet till undantag vid behov, exempelvis i fråga om varor som endast transiteras genom unionens tullområde.
- (53) För att säkerställa tullövervakning av varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde och tillämpning av säkerhetsrelaterade åtgärder bör befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa regler om summariska införseldeklarationer och deklara-tioner före avgång.
- (54) För att undersöka ytterligare förenklingar när det gäller tullkontroll och handel, i synnerhet genom användningen av de allra nyaste verktygen och den nyaste tekniken, bör medlemsstaterna på vissa villkor och på ansökan bemyndigas att under en begränsad tid testa förenklingar i fråga om tillämpningen av tullagstiftningen. Den möjligheten bör inte få äventyra tillämpningen av tullagstiftningen, eller ge upphov till nya skyldigheter för ekonomiska aktörer, som endast får delta i dessa test på frivillig basis.
- (55) I överensstämmelse med proportionalitetsprincipen som anges i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EUF-fördraget) är det nödvändigt och lämpligt, för att uppnå de grundläggande målen att skapa en välfungerande tullunion och genomföra den gemensamma handelspolitiken, att fastställa de allmänna regler och förfaranden som är tillämpliga på varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde. I enlighet med artikel 5.4 första stycket i EU-fördraget denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (56) I syfte att förenkla och rationalisera tullagstiftningen och för att uppnå större klarhet har ett antal bestämmelser som finns i självständiga unionsrättsakter införts i kodexen. Rådets förordning (EEG) nr 3925/91 av den 19 december 1991 om avskaffande av de kontroller och formaliteter som gäller för handbagage och incheckat bagage som tillhör personer som reser med flyg inom gemenskapen, samt för bagage som tillhör personer som reser med fartyg inom gemenskapen ⁽¹⁾, förordning (EEG) nr 2913/92, rådets förordning (EG) nr 1207/2001 av den 11 juni 2001 om förfaranden för att i enlighet med bestämmelserna om förmånshandel mellan Europeiska gemenskapen och vissa länder underlätta utfärdande eller upprättande i gemenskapen av ursprungsintyg och utfärdande av vissa tillstånd för ekonomiska aktörer att fungera ⁽²⁾ och förordning (EG) nr 450/2008 bör därför upphöra att gälla.
- (57) Bestämmelserna i denna förordning om delegering av befogenheter och tilldelning av genomförandebefogenheter och bestämmelserna om avgifter och kostnader bör tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft. De övriga bestämmelserna bör tillämpas från och med den 1 juni 2016.
- (58) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av existerande eller kommande unionsbestämmelser om tillgång till handlingar som antagits i enlighet med artikel 15.3 i EUF-fördraget. Den påverkar inte heller nationella bestämmelser om tillgång till handlingar.
- (59) Kommissionen bör göra allt för att säkerställa att delegerade akter och genomförandeaakter enligt denna förordning ska träda i kraft i tillräckligt god tid före den dag då kodexen börjar tillämpas för att medlemsstaterna ska kunna genomföra den i tid.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

⁽¹⁾ EGT L 374, 31.12.1991, s. 4.⁽²⁾ EGT L 165, 21.6.2001, s. 1.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida
AVDELNING I ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	11
KAPITEL 1 <i>Tullagstiftningens tillämpningsområde, tullens uppgifter och definitioner</i> ...	11
KAPITEL 2 <i>Personers rättigheter och skyldigheter enligt tullagstiftningen</i>	15
Avsnitt 1 <i>Tillhandahållande av information</i>	15
Avsnitt 2 <i>Ombud i tullfrågor</i>	18
Avsnitt 3 <i>Beslut med stöd av tullagstiftningen</i>	19
Avsnitt 4 <i>Godkänd ekonomisk aktör</i>	24
Avsnitt 5 <i>Sanktioner</i>	25
Avsnitt 6 <i>Överklaganden</i>	26
Avsnitt 7 <i>Kontroll av varor</i>	26
Avsnitt 8 <i>Bevarande av dokument och andra uppgifter, och avgifter och kostnader</i>	28
KAPITEL 3 <i>Valutaomräkning och tidsfrister</i>	29
AVDELNING II FAKTORER SOM SKA LÄGGAS TILL GRUND FÖR TILLÄMPNINGEN AV IMPORT- ELLER EXPORTTULLAR OCH ANDRA ÅTGÄRDER BETRÄFFANDE VARUHANDEL	29
KAPITEL 1 <i>Gemensamma tulltaxan och varors klassificering enligt tulltaxan</i>	29
KAPITEL 2 <i>Varors ursprung</i>	31
Avsnitt 1 <i>Icke-förmånsberättigande ursprung</i>	31
Avsnitt 2 <i>Förmånsberättigande ursprung</i>	31
Avsnitt 3 <i>Fastställande av särskilda varors ursprung</i>	32
KAPITEL 3 <i>Varors värde för tulländamål</i>	33
AVDELNING III TULLSKULD OCH GARANTIER	35
KAPITEL 1 <i>Uppkomst av en tullskuld</i>	35
Avsnitt 1 <i>Tullskuld vid import</i>	35
Avsnitt 2 <i>Tullskuld vid export</i>	37
Avsnitt 3 <i>Bestämmelser som gäller både tullskuld vid import och tullskuld vid export</i>	38
KAPITEL 2 <i>Garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld</i>	39
KAPITEL 3 <i>Uppbörd, betalning, återbetalning och eftergift av import- eller exporttullbelopp</i>	42

	Sida	
Avsnitt 1	Fastställande av import- eller exporttullbelopp, underrättelse om tullskuld och bokföring	42
Avsnitt 2	Betalning av import- eller exporttullbeloppet	44
Avsnitt 3	Återbetalning och eftergift	47
KAPITEL 4	Upphörande av tullskuld	50
AVDELNING IV	INFÖRSEL AV VAROR I UNIONENS TULLOMRÅDE	51
KAPITEL 1	Summarisk införseldeklaration	51
KAPITEL 2	Varors ankomst	53
Avsnitt 1	Införsel av varor i unionens tullområde	53
Avsnitt 2	Anmälan, lossning och undersökning av varor	54
Avsnitt 3	Tillfällig lagring av varor	55
AVDELNING V	ALLMÄNNA REGLER OM TULLSTATUS, HÄNFÖRANDE AV VAROR TILL ETT TULLFÖRFARANDE, KONTROLL OCH BORTSKAFFANDE AV VAROR	58
KAPITEL 1	Varors tullstatus	58
KAPITEL 2	Hänförande av varor till ett tullförfarande	59
Avsnitt 1	Allmänna bestämmelser	59
Avsnitt 2	Standardtulldeklarationer	60
Avsnitt 3	Förenklade tulldeklarationer	60
Avsnitt 4	Bestämmelser som gäller alla tulldeklarationer	61
Avsnitt 5	Andra förenklingar	63
KAPITEL 3	Kontroll och frigörande av varor	65
Avsnitt 1	Kontroll	65
Avsnitt 2	Frigörande	66
KAPITEL 4	Bortskaffande av varor	66
AVDELNING VI	ÖVERGÅNG TILL FRI OMSÄTTNING OCH BEFRIELSE FRÅN IMPORTTULLAR	68
KAPITEL 1	Övergång till fri omsättning	68
KAPITEL 2	Befrielse från importtullar	68
Avsnitt 1	Återinförda varor	68
Avsnitt 2	Havsfiske och produkter som hämtats ur havet	69

	Sida
AVDELNING VII	SÄRSKILDA FÖRFARANDEN 70
KAPITEL 1	<i>Allmänna bestämmelser</i> 70
KAPITEL 2	<i>Transitering</i> 73
Avsnitt 1	Extern och intern transitering 73
Avsnitt 2	Unionstransitering 75
KAPITEL 3	<i>Lagring</i> 76
Avsnitt 1	Gemensamma bestämmelser 76
Avsnitt 2	Tullagerförfarandet 76
Avsnitt 3	Frizoner 77
KAPITEL 4	<i>Särskild användning</i> 78
Avsnitt 1	Tillfällig införsel 78
Avsnitt 2	Slutanvändning 79
KAPITEL 5	<i>Förädling</i> 80
Avsnitt 1	Allmänna bestämmelser 80
Avsnitt 2	Aktiv förädling 80
Avsnitt 3	Passiv förädling 81
TITLE VIII	VAROR SOM FÖRS UT UR UNIONENS TULLOMRÅDE 82
KAPITEL 1	<i>Formaliteter inför utförsel av varor</i> 82
KAPITEL 2	<i>Formaliteter vid utförsel av varor</i> 83
KAPITEL 3	<i>Export och återexport</i> 83
KAPITEL 4	<i>Summarisk utförseldeklaration</i> 84
KAPITEL 5	<i>Anmälan om återexport</i> 85
KAPITEL 6	<i>Befrielse från exporttullar</i> 86
AVDELNING IX	ELEKTRONISKA SYSTEM, FÖRENKLINGAR, DELEGERING AV BEFOGENHETER, KOMMITTÉFÖRFARANDE OCH SLUTBESTÄMMELSER 86
KAPITEL 1	<i>Utveckling av elektroniska system</i> 86
KAPITEL 2	<i>Förenklingar av tillämpningen av tullagstiftning</i> 86
KAPITEL 3	<i>Delegering av befogenheter och kommittéförfarande</i> 87
KAPITEL 4	<i>Slutbestämmelser</i> 87
BILAGA	JÄMFÖRELSETABELL 89

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Tullagstiftningens tillämpningsområde, tullens uppgifter och definitioner

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning fastställs en tullkodex för unionen (nedan kallad *kodeksen*) som fastställer de allmänna regler och förfaranden som ska tillämpas på varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde.

Utan att det påverkar tillämpningen av internationell rätt, internationella konventioner eller unionslagstiftning på andra områden ska *kodeksen* tillämpas enhetligt inom hela unionens tullområde.

2. Vissa av tullagstiftningens bestämmelser kan tillämpas utanför unionens tullområde inom ramen för lagstiftning på särskilda områden eller internationella konventioner.

3. Vissa av bestämmelserna i tullagstiftningen, inbegripet de förenklingar som föreskrivs i denna, ska tillämpas på handeln med unionsvaror mellan de delar av unionens tullområde på vilka bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG eller direktiv 2008/118/EG tillämpas och de delar av tullområdet där de bestämmelserna inte tillämpas, eller på handeln mellan de delar av unionens tullområde där de bestämmelserna inte tillämpas.

Artikel 2

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att specificera de bestämmelser i tullagstiftningen och förenklingen av denna som avser tulldeklarationer, de bevis på tullstatus och den användning av förfarandet för intern unionstransitering som inte påverkar en korrekt tillämpning av de skattemässiga åtgärder som berörs, som gäller för sådan handel med unionsvaror som avses i artikel 1.3. Dessa akter kan behandla särskilda omständigheter som gäller för handel med unionsvaror som berör enbart en medlemsstat.

Artikel 3

Tullmyndigheternas uppgifter

Tullmyndigheterna ska ha det primära ansvaret för att övervaka unionens internationella handel och därigenom bidra till rättvis och öppen handel, till genomförandet av de externa aspekterna av den inre marknaden, den gemensamma handelspolitiken och annan gemensam politik på unionsnivå som har betydelse för handeln och till säkerhet i hela leveranskedjan. Tullmyndigheterna ska inrätta åtgärder med särskilt följande syften:

- a) Att skydda unionens och dess medlemsstaters ekonomiska intressen.
- b) Att skydda unionen från illojal och olaglig handel samtidigt som legitim affärsverksamhet får stöd.
- c) Att säkerställa unionens och dess invånares säkerhet och skydd, samt skyddet av miljön, vid behov i nära samarbete med andra myndigheter.
- d) Att bevara en lämplig balans mellan tullkontroll och underlättande av laglig handel.

Artikel 4

Tullområde

1. Unionens tullområde ska omfatta följande territorier, inbegripet deras territorialvatten, inre vatten och luftrum:

- Konungariket Belgiens territorium.
- Republiken Bulgariens territorium.
- Republiken Tjeckiens territorium.
- Konungariket Danmarks territorium, utom Färöarna och Grönland.
- Förbundsrepubliken Tysklands territorium, utom ön Helgoland och området Büsingen (avtal av den 23 november 1964 mellan Tyskland och Schweiz).
- Republiken Estlands territorium.
- Irlands territorium.
- Republiken Greklands territorium.
- Konungariket Spaniens territorium, utom Ceuta och Melilla.
- Republiken Frankrikes territorium, utom de franska utomeuropeiska länder och territorier på vilka bestämmelserna i fjärde delen i EUF-fördraget ska tillämpas.

- Republiken Kroatens territorium.
- Republiken Italiens territorium, utom kommunerna Livigno och Campione d'Italia och de italienska delar av Luganosjön som är belägna mellan stranden och den politiska gränsen för området mellan Ponte Tresa och Porto Ceresio.
- Republiken Cyperns territorium, i enlighet med 2003 års anslutningsakt.
- Republiken Lettlands territorium.
- Republiken Litauens territorium.
- Storhertigdömet Luxemburgs territorium.
- Ungerns territorium.
- Maltas territorium.
- Konungariket Nederländernas territorium i Europa.
- Republiken Österrikes territorium.
- Republiken Polens territorium.
- Republiken Portugals territorium.
- Rumäniens territorium.
- Republiken Sloveniens territorium.
- Republiken Slovakien territorium.
- Republiken Finlands territorium.
- Konungariket Sveriges territorium.
- Förenade konungariket Storbritannien och Nordirländs territorium inklusive Kanalöarna och Isle of Man.
2. Följande utanför medlemsstaternas territorier belägna territorier, inklusive deras territorialvatten, inre vatten och luftrum, ska med beaktande av de konventioner och fördrag som är tillämpliga på dem anses utgöra en del av unionens tullområde:
- a) FRANKRIKE
- Furstendömet Monacos territorium, som det definieras i den tullkonvention som undertecknades i Paris den 18 maj 1963 (Journal officiel de la République française (Frankrikes officiella tidning) av den 27 september 1963, s. 8679).
- b) CYPERN
- Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiris och Dhekelias territorium, som det definieras i fördraget om upprättandet av Republiken Cypern, undertecknat i Nicosia den 16 augusti 1960 (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

Artikel 5

Definitioner

I denna kodex gäller följande definitioner:

1. *tullmyndigheter*: de tullförvaltningar i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av tullagstiftningen samt alla andra myndigheter som enligt nationell lagstiftning har befogenhet att tillämpa viss tullagstiftning.
2. *tullagstiftning*: det regelverk som utgörs av allt följande:
 - a) Kodexen och de bestämmelser för att komplettera eller genomföra den som antagits på unionsnivå eller nationell nivå.
 - b) Gemensamma tulltaxan.
 - c) Den lagstiftning som fastställer ett unionssystem för tullbefrielser.
 - d) Internationella avtal som innehåller tullbestämmelser, i den mån de är tillämpliga i unionen.

3. *tullkontroller*: särskilda åtgärder som vidtas av tullmyndigheterna för att säkerställa efterlevnad av tullagstiftningen och annan lagstiftning om införsel, utförsel, transitering, befordran, lagring och slutanvändning av varor som befordras mellan unionens tullområde och länder eller territorier som är belägna utanför det området, och om förekomst och befordran inom unionens tullområde av icke-unionsvaror och varor som omfattas av förfarandet för slutanvändning.
4. *person*: en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning av personer som enligt unionslagstiftning eller nationell lagstiftning tillerkänns rättskapacitet utan att vara juridisk person.
5. *ekonomisk aktör*: en person som i sin näringsverksamhet är involverad i verksamhet som omfattas av tullagstiftningen.
6. *tullombud*: varje person som av en annan person har utsetts att genomföra de åtgärder och formaliteter som enligt tullagstiftningen erfordras vid den senares kontakter med tullmyndigheter.
7. *risk*: sannolikheten för och effekterna av att det i samband med införsel, utförsel, transitering, befordran eller slutanvändning av varor som befordras mellan unionens tullområde och länder eller territorier som är belägna utanför det området eller i samband med förekomsten av icke-unionsvaror inom unionens tullområde inträffar en händelse som skulle
- förhindra att unionsåtgärder eller nationella åtgärder tillämpas korrekt,
 - äventyra unionens och dess medlemsstaters ekonomiska intressen, eller
 - innebära ett hot mot säkerhet och skydd för unionen och dess invånare, mot människors, djurs och växters hälsa, mot miljön eller mot konsumenter.
8. *tullformaliteter*: all verksamhet som genomförs av en person och av tullmyndigheterna för att följa tullagstiftningen.
9. *summarisk införseldeklaration*: den handling genom vilken en person anger för tullmyndigheterna, i föreskriven form och på föreskrivet sätt och inom en särskild tidsfrist, att varor ska föras in i unionens tullområde.
10. *summarisk utförseldeklaration*: den handling genom vilken en person anger för tullmyndigheterna, i föreskriven form och på föreskrivet sätt och inom en särskild tidsfrist, att varor ska föras ut ur unionens tullområde.
11. *deklaration för tillfällig lagring*: den handling genom vilken en person anger, i föreskriven form och på föreskrivet sätt, att varor lagras tillfälligt.
12. *tulldeklaration*: den handling genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt anger ett önskemål om att hänföra varor till ett visst tullförfarande, i tillämpliga fall med uppgift om vilka eventuella särskilda arrangemang som önskas.
13. *deklaration om återexport*: den handling genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt anger ett önskemål om att föra icke-unionsvaror, med undantag för varor som omfattas av förfarandet för frizoner eller är i tillfällig lagring, ut ur unionens tullområde.
14. *anmälan om återexport*: den handling, genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt anger ett önskemål om att föra icke-unionsvaror som omfattas av förfarandet för frizoner eller är i tillfällig lagring ut ur unionens tullområde.
15. *deklarant*: den person som inger en tulldeklaration, en deklaration för tillfällig lagring, en summarisk införseldeklaration, en summarisk utförseldeklaration, en deklaration om återexport eller en anmälan om återexport i eget namn eller den person i vars namn en sådan deklaration eller en sådan anmälan inges.
16. *tullförfarande*: vart och ett av följande förfaranden till vilka varor får hänföras i enlighet med kodexen:
- Övergång till fri omsättning.
 - Särskilda förfaranden.
 - Export.
17. *tillfällig lagring*: den situation där icke-unionsvaror tillfälligt lagras under tullövervakning under perioden från det att varornas ankomst har anmälts till tullen till dess att varorna har hänförs till ett tullförfarande eller återexport.

18. *tullskuld*: en persons skyldighet att erlægga den importtull eller den exporttull som gäller för särskilda varor enligt gällande tullagstiftning.
19. *gäldenär*: varje person som är skyldig att betala en tullskuld.
20. *importtullar*: tullar som ska betalas vid import av varor.
21. *exporttullar*: tullar som ska betalas vid export av varor.
22. *tullstatus*: varornas status som unionsvaror eller icke-unionsvaror.
23. *unionsvaror*: varor som tillhör någon av följande kategorier:
- a) Varor som i sin helhet har framställts i unionens tullområde och i vilka det inte införlivats varor som importerats från länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde.
 - b) Varor som förts in i unionens tullområde från länder eller territorier belägna utanför detta tullområde och som övergått till fri omsättning.
 - c) Varor som har framställts i unionens tullområde, antingen endast av varor som avses i led b eller av varor som avses i leden a och b.
24. *icke-unionsvaror*: andra varor än de som avses i led 23 eller varor som har förlorat sin tullstatus som unionsvaror.
25. *riskhantering*: systematisk riskidentifiering, även genom slumpvisa kontroller, och genomförande av alla åtgärder som krävs för att begränsa riskexponering.
26. *frigörande av varor*: den åtgärd genom vilken tullmyndigheterna gör varor tillgängliga för de ändamål som föreskrivs enligt det tullförfarande som de har hänförs till.
27. *tullövervakning*: varje allmän åtgärd som vidtas av tullmyndigheterna i syfte att sörja för att tullagstiftningen och, i förekommande fall, andra bestämmelser som gäller varor som omfattas av sådana åtgärder, iakttas.
28. *återbetalning*: återbetalning av ett import- eller exporttullbelopp som har betalats.
29. *eftergift*: befrielse från skyldigheten att betala ett import- eller exporttullbelopp som inte har betalats.
30. *förädlade produkter*: varor som har hänförs till ett förfarande för förädling och som har genomgått förädlingsprocesser.
31. *person etablerad i unionens tullområde*:
- a) Beträffande fysiska personer, varje person som har sin vanliga vistelseort i unionens tullområde.
 - b) Beträffande juridiska personer och sammanslutningar av personer, varje person som har sitt säte, sitt huvudkontor eller ett fast etableringsställe i unionens tullområde.
32. *fast etableringsställe*: en stadigvarande plats för affärsverksamhet där både nödvändiga personal- och tekniska resurser är permanent närvarande och genom vilket en persons tullrelaterade transaktioner helt eller delvis bedrivs.
33. *anmälan till tullen av varors ankomst*: en anmälan till tullmyndigheterna om att varor har ankommit till tullkontoret eller till någon annan plats som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna och om att varorna är tillgängliga för tullkontroller.
34. *innehavare av varor*: den person som äger varorna eller har en liknande förfoganderätt över dem eller har fysisk kontroll över dem.
35. *person som är ansvarig för förfarandet*:
- a) Den person som inger tulldeklarationen eller för vars räkning den deklarationen inges, eller
 - b) den person till vilken rättigheter och skyldigheter i fråga om ett tullförfarande har överförts.

36. *handelspolitiska åtgärder*: icke-tariffära åtgärder som inom ramen för den gemensamma handelspolitiken har införts i form av unionsbestämmelser för internationell handel med varor.
37. *förädlingsprocesser*: var och en av följande processer:
- Behandling av varor, inbegripet uppsättning eller montering av varorna eller anpassning av varorna till andra varor.
 - Förädling av varor.
 - Förstöring av varor.
 - Reparation av varor, inklusive återställande och justering av varor.
 - Användning av varor som inte ingår i de förädlade produkterna men som möjliggör eller underlättar produktionen av dessa produkter, även om de helt eller delvis förbrukas i processen (produktionstillbehör).
38. *avkastningsgrad*: den kvantitet eller procentsats förädlade produkter som erhålls vid förädling av en bestämd kvantitet varor som hänförs till ett förfarande för förädling.
39. *beslut*: varje åtgärd av tullmyndigheterna i fråga om tullagstiftningen för att ta ställning i ett visst fall, och då denna åtgärd har rättslig verkan för den eller de berörda personerna.
40. *fraktförare*:
- i samband med införsel, den person som för in varorna eller som tar på sig ansvaret för varornas transport in i unionens tullområde. Emellertid gäller följande:
 - Vid kombinerad transport avses med fraktförare den person som sköter det transportmedel, som när det förts in i gemenskapens tullområde, går av sig självt som ett aktivt transportmedel.
 - Vid sjötrafik eller lufttrafik inom ramen för ett fartygsandelsavtal eller fraktarrangemang avses med fraktförare den person som ingår ett avtal och utfärdar ett kossement eller en flygfraktsedel för att föra varorna in i unionens tullområde.
 - i samband med utförsel, den person som för ut varorna eller som tar på sig ansvaret för varornas transport ut ur unionens tullområde. Emellertid gäller följande:
 - Vid kombinerad transport, där det aktiva transportmedel som lämnar unionens tullområde endast transporterar ett annat transportmedel, som efter det aktiva transportmedlets ankommer till dess destination, kommer att gå av sig självt som ett aktivt transportmedel, avses med fraktförare den person som kommer att sköta det transportmedel, som efter det att det har lämnat unionens tullområde och har anlänt till sin destination, kommer att gå av sig självt.
 - Vid sjötrafik eller lufttrafik inom ramen för ett fartygsandelsavtal eller fraktarrangemang avses med fraktförare den person som har ingår ett avtal och utfärdar ett kossement eller en flygfraktsedel för att föra varorna ut ur unionens tullområde.
41. *inköpsprovision*: en avgift som en importör betalar till en agent för att denne företräder honom eller henne vid inköpet av varor som värderas.

KAPITEL 2

Personers rättigheter och skyldigheter enligt tullagstiftningen

Avsnitt 1

Tillhandahållande av information

Artikel 6

Metoder för utbyte och lagring av uppgifter och gemensamma uppgiftskrav

- Alla utbyten av uppgifter såsom deklARATIONER, ANSÖKNINGAR eller BESLUT mellan tullmyndigheterna och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheterna och lagring av de uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen ska ske med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik.
- Gemensamma uppgiftskrav ska upprättas för utbyte och lagring av uppgifter enligt punkt 1.
- Andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik enligt punkt 1 får användas enligt följande:

a) På permanent basis när det motiveras av typen av varuflöden eller när elektronisk databehandlingsteknik inte är lämplig för de berörda tullformalitetserna.

b) På tillfällig basis, vid ett tillfälligt fel i tullmyndigheternas eller de ekonomiska aktörernas datorsystem.

4. Genom undantag från punkt 1 får kommissionen i undantagsfall anta beslut om att tillåta en eller flera medlemsstater att använda andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik.

Ett sådant beslut om undantag ska motiveras av den särskilda situationen i den medlemsstat som begär det och undantaget ska beviljas för en specifik tidsperiod. Undantaget ska ses över regelbundet och får förlängas för ytterligare särskilda tidsperioder genom en ny ansökan från den medlemsstat som det är riktat till. Det ska återkallas om det inte längre är motiverat.

Undantaget ska inte påverka vare sig utbytet av uppgifter mellan den medlemsstat som det är riktat till och andra medlemsstater eller utbytet och lagringen av information i andra medlemsstater inom ramen för tillämpningen av tullagstiftningen.

Artikel 7

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

a) de gemensamma uppgiftskrav som avses i artikel 6.2, med beaktande av behovet att fullgöra de tullformaliteter som fastställts i tullagstiftningen och beskaffenheten hos och syftet med det utbyte och den lagring av uppgifter som avses i artikel 6.1,

b) de särskilda fall i vilka andra metoder för utbyte och lagring av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik får användas i enlighet med artikel 6.3,

c) vilken typ av uppgifter och detaljer som ska finnas i den bokföring som avses i artiklarna 148.4 och 214.1.

Artikel 8

Tilldelning av genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska genom genomförandekter specificera

a) format och koder för de gemensamma uppgiftskrav som avses i artikel 6.2, när så krävs,

b) förfaranderegler om det utbyte och den lagring av uppgifter som kan göras med andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik enligt artikel 6.3.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

2. Kommissionens ska anta de beslut om undantag som avses i artikel 6.4 genom genomförandekter.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 285.2.

Artikel 9

Registrering

1. De ekonomiska aktörer som är etablerade i unionens tullområde ska registrera sig hos de tullmyndigheter som ansvarar för de platser där de är etablerade.

2. I särskilda fall ska ekonomiska aktörer som inte är etablerade i unionens tullområde registrera sig hos de tullmyndigheter som ansvarar för den plats där de först inger en deklaration eller ansöker om ett beslut.

3. Andra personer än ekonomiska aktörer ska inte vara skyldiga att registrera sig hos tullmyndigheterna, om inget annat föreskrivs.

Om de personer som avses i första stycket ska vara skyldiga registrera sig ska följande gälla:

a) Om de är etablerade i unionens tullområde ska de registrera sig hos de tullmyndigheter som ansvarar för de platser där de är etablerade.

b) Om de inte är etablerade i unionens tullområde ska de registrera sig hos de tullmyndigheter som ansvarar för de platser där de först inlämnar en deklaration eller ansöker om ett beslut.

4. I särskilda fall ska tullmyndigheterna ogiltigförklara registreringen.

Artikel 10

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

a) de fall som avses i artikel 9.2, när ekonomiska aktörer som inte är etablerade i unionens tullområde är skyldiga att registrera sig hos tullmyndigheterna,

b) de fall som avses i artikel 9.3 första stycket, när andra personer än ekonomiska aktörer är skyldiga att registrera sig hos tullmyndigheterna,

c) de fall som avses i artikel 9.4, när tullmyndigheterna ogiltigförklarar en registrering.

Artikel 11

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera de tullmyndigheter som ansvarar för registrering enligt artikel 9.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 12

Meddelande av uppgifter och dataskydd

1. Alla uppgifter som tullmyndigheterna erhåller vid utövandet av sin verksamhet och som är av konfidentiell natur eller tillhandahålls på konfidentiell grund ska omfattas av kravet på tystnadsplikt. De får inte röjas av de behöriga myndigheterna utan uttryckligt tillstånd av den person eller myndighet som tillhandahållit dem, utom i de fall som föreskrivs i artikel 47.2.

Sådana uppgifter får dock röjas utan tillstånd om tullmyndigheterna är skyldiga eller bemyndigade att göra detta enligt gällande bestämmelser, särskilt beträffande uppgiftsskydd, eller i samband med rättsliga förfaranden.

2. Konfidentiella uppgifter som avses i punkt 1 får meddelas tullmyndigheterna och andra behöriga myndigheter i länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde när det gäller tullsamarbete med dessa länder eller territorier inom ramen för ett internationellt avtal eller unionslagstiftning på området för den gemensamma handelspolitiken.

3. Om uppgifter röjs eller meddelas enligt punkterna 1 och 2 ska det ske så att en lämplig nivå på uppgiftsskyddet säkerställs i full överensstämmelse med gällande bestämmelser om uppgiftsskydd.

Artikel 13

Utbyte av ytterligare uppgifter mellan tullmyndigheter och ekonomiska aktörer

1. Tullmyndigheter och ekonomiska aktörer får ha ett utbyte av uppgifter som inte särskilt föreskrivs i tullagstiftningen, särskilt om det sker inom ramen för ömsesidigt samarbete för att identifiera och motverka risk. Ett sådant utbyte får ske enligt ett skriftligt avtal och får innebära rätt för tullmyndigheterna att få tillträde till de ekonomiska aktörernas datorsystem.

2. Alla uppgifter som en part tillhandahåller den andra parten inom ramen för det samarbete som avses i punkt 1 ska vara konfidentiella, såvida parterna inte överenskommit något annat.

Artikel 14

Uppgifter från tullmyndigheterna

1. Varje person får begära uppgifter av tullmyndigheterna om tillämpningen av tullagstiftningen. En sådan begäran får avslås om den inte gäller en verksamhet som avser internationell varuhandel och som är faktiskt förestående.

2. Tullmyndigheterna ska ha en regelbunden dialog med ekonomiska aktörer och andra myndigheter som är involverade i internationell varuhandel. De ska främja öppenhet genom att göra tullagstiftningen och allmänna förvaltningsbeslut och ansökningshandlingar fritt tillgängliga, där så är möjligt kostnadsfritt, och via internet.

Artikel 15

Uppgifter till tullmyndigheterna

1. Varje person som direkt eller indirekt är involverad i fullgörandet av tullformaliteter eller i tullkontroller ska, på tullmyndigheternas begäran och inom föreskriven tid, tillhandahålla dessa myndigheter alla nödvändiga dokument och uppgifter i lämplig form, och ge dem all nödvändig hjälp för att fullgöra dessa formaliteter eller kontroller.

2. En person som inger en tulldeklaration, en deklaration för tillfällig lagring, en summarisk införseldeklaration, en summarisk utförseldeklaration, en deklaration om återexport eller en anmälan om återexport till tullmyndigheterna, eller en ansökan om ett tillstånd eller något annat beslut, ska ansvara för allt följande:

- a) Att de uppgifter som lämnas i deklarationen, i anmälan eller i ansökan är riktiga och fullständiga.
- b) Att de dokument som lämnas till stöd för deklarationen, anmälan eller ansökan är äkta, riktiga och fullständiga.
- c) I tillämpliga fall, att alla skyldigheter när det gäller hänförande av de berörda varorna till det berörda tullförfarandet eller genomförande av de godkända transaktionerna är fullgjorda.

Första stycket ska också gälla tillhandahållande av alla de uppgifter i all annan form som krävs av eller lämnas till tullmyndigheterna.

Om deklarationen eller anmälan inges, ansökan lämnas eller uppgifter tillhandahålls av ett tullombud för den berörda personen, som avses i artikel 18, ska även det tullombudet iakttä de skyldigheter som anges i första stycket i den här punkten.

Artikel 16

Elektroniska system

1. Medlemsstaterna ska samarbeta med kommissionen för att utveckla, underhålla och använda elektroniska system för utbyte av uppgifter mellan olika tullmyndigheter och med kommissionen och för lagring av sådan information i enlighet med kodexen.
2. Medlemsstater som har beviljats undantag enligt artikel 6.4 behöver inom räckvidden för detta undantag inte utveckla, underhålla och använda de elektroniska system som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 17

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera de tekniska arrangemangen för utveckling, underhåll och användning av de elektroniska system som avses i artikel 16.1.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Ombud i tullfrågor

Artikel 18

Tullombud

1. Varje person får utse ett tullombud.

Detta ombudskap får vara direkt, varvid tullombudet ska agera i en annan persons namn och för dennes räkning, eller indirekt, varvid tullombudet ska agera i eget namn men för en annan persons räkning.

2. Ett tullombud ska vara etablerat i unionens tullområde.

Om inget annat föreskrivs ska denna skyldighet frångås när tullombudet agerar för sådana personers räkning som inte behöver vara etablerade i unionens tullområde.

3. Medlemsstaterna får i enlighet med unionslagstiftningen fastställa de villkor på vilka ett tullombud får tillhandahålla tjänster i den medlemsstat där denne är etablerad. Utan att det påverkar den berörda medlemsstatens tillämpning av mindre stränga kriterier ska emellertid ett tullombud som uppfyller kriterierna i artikel 39 a–d ha rätt att tillhandahålla sådana tjänster i en annan medlemsstat än den där denne är etablerad.

4. Medlemsstaterna får tillämpa villkoren fastställda i enlighet med punkt 3 första meningen på tullombud som inte är etablerade i unionens tullområde.

Artikel 19

Fullmakt

1. Vid sina kontakter med tullmyndigheterna ska tullombud uppge att de agerar för huvudmannens räkning och ange om ombudskapet i tullfrågor är direkt eller indirekt.

Personer som inte uppger att de agerar som tullombud eller som uppger att de agerar som tullombud utan att ha fullmakt att göra detta, ska anses agera i eget namn och för egen räkning.

2. Tullmyndigheterna får kräva att personer som uppger att de agerar som tullombud styrker att de har fullmakt från den person som de företräder.

I särskilda fall ska tullmyndigheterna inte begära ett sådant styrkande.

3. Tullmyndigheterna ska inte begära att en person som agerar som tullombud och regelbundet genomför åtgärder och formaliteter varje gång styrker att denne har fullmakt, förutsatt att den personen kan styrka detta på tullmyndigheternas begäran.

Artikel 20

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de fall där det undantag som avses i artikel 18.2 andra stycket inte ska tillämpas,
- b) de fall där tullmyndigheterna inte behöver begära ett sådant styrkande av fullmakt som avses i artikel 19.2 första stycket.

Artikel 21

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler om beviljande och styrkande av den rätt som avses i artikel 18.3.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 3

Beslut med stöd av tullagstiftningen

Artikel 22

Beslut som fattas på ansökan

1. En person som ansöker om ett beslut som rör tillämpningen av tullagstiftningen ska tillhandahålla alla uppgifter som de behöriga tullmyndigheterna behöver för att kunna fatta det beslutet.

Även flera personer får gemensamt ansöka om och omfattas av ett beslut, i enlighet med villkoren i tullagstiftningen.

Om inget annat föreskrivs ska den behöriga tullmyndigheten vara myndigheten för den plats där den sökandes huvudsakliga bokföring för tulländamål förs eller är tillgänglig och där åtminstone en del av den verksamhet som omfattas av beslutet avses bedrivas.

2. Tullmyndigheterna ska, utan dröjsmål och senast inom 30 dagar från det att ansökan om ett beslut mottagits, kontrollera om villkoren för godtagande av denna ansökan är uppfyllda.

Om tullmyndigheterna fastställer att ansökan innehåller alla de uppgifter som krävs för att de ska kunna fatta detta beslut, ska de meddela sitt godtagande till den sökande inom den tidsperiod som anges i första stycket.

3. Den behöriga tullmyndigheten ska fatta ett beslut enligt punkt 1, och ska meddela den sökande utan dröjsmål och senast inom 120 dagar från den dag då ansökan har godtagits, om inget annat föreskrivs.

Om tullmyndigheterna inte kan iaktta tidsfristen för att fatta ett beslut, ska de underrätta den sökande om detta innan tiden gått ut, ange skälen till detta överskridande och ange den ytterligare tid som de bedömer nödvändig för att kunna fatta ett beslut. Om inget annat föreskrivs ska denna ytterligare tid uppgå till högst 30 dagar.

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i det andra stycket får tullmyndigheterna förlänga tidsfristen för att fatta ett beslut, enligt tullagstiftningen, om sökanden begär en förlängning för att genomföra anpassningar i syfte att säkerställa att villkoren och kriterierna uppfylls. Dessa anpassningar och den ytterligare tid som är nödvändig för att genomföra dem ska meddelas till tullmyndigheten, som ska besluta om förlängningen.

4. Om inget annat föreskrivs i beslutet eller tullagstiftningen, ska beslutet börja gälla från och med den dag då den sökande mottar det eller ska anses ha mottagit det. Utom i de fall som avses i artikel 45.2 ska fattade beslut kunna verkställas av tullmyndigheterna från och med den dagen.

5. Om inget annat föreskrivs i tullagstiftningen ska beslutet vara giltigt utan tidsbegränsning.

6. Innan tullmyndigheterna fattar ett beslut som skulle vara negativt för den sökande, ska de meddela på vilka grunder de avser att basera sitt beslut till den sökande, som ska ges möjlighet att framföra sin ståndpunkt inom en föreskriven tid från och med den dag då denne mottar meddelandet eller ska anses ha mottagit det. När den tiden löpt ut ska den sökande i lämplig form meddela beslutet.

Första stycket ska inte tillämpas i något av följande fall:

- a) I fråga om ett beslut som avses i artikel 33.1.
 - b) I fall av vägran att tillämpa en tullkvot om den fastställda tullkvotvolymen uppnås enligt artikel 56.4 första stycket.
 - c) Om typen eller omfattningen av hotet mot säkerhet och skydd för unionen och dess invånare, mot människors, djurs och växters hälsa, mot miljön eller mot konsumenter så kräver.
 - d) Om beslutet syftar till att säkerställa genomförandet av ett annat beslut där första stycket har tillämpats, utan att det påverkar tillämpningen av den berörda medlemsstatens lagstiftning.
 - e) Om det skulle inverka menligt på utredningar som inletts i syfte att bekämpa bedrägeri.
 - f) I andra särskilda fall.
7. Ett beslut som är negativt för den sökande ska innehålla en beskrivning av de grunder på vilka det baseras och ska innehålla en hänvisning till rätten att överklaga enligt artikel 44.

Artikel 23

Hantering av beslut som fattats på ansökan

1. Innehavaren av beslutet ska fullgöra de skyldigheter som följer av det beslutet.
2. Innehavaren av beslutet ska utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna om alla händelser som inträffat efter det att beslutet fattats och som kan inverka på beslutets upprätthållande eller innehåll.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser på andra områden som anger de fall där beslut är ogiltiga eller förlorar sin giltighet, får de tullmyndigheter som fattat ett beslut när som helst upphäva, ändra eller återkalla beslutet om det inte är förenligt med tullagstiftningen.

4. I särskilda fall ska tullmyndigheterna

- a) ompröva ett beslut,
 - b) tillfälligt dra in ett beslut som inte ska upphävas, återkallas eller ändras.
5. Tullmyndigheterna ska övervaka de villkor och kriterier som innehavaren av ett beslut ska fullgöra. De ska också övervaka att de skyldigheter som följer av beslutet fullgörs. Om innehavaren av beslutet har varit etablerad i mindre än tre år ska tullmyndigheterna noggrant övervaka det under det första året efter det att beslutet fattats.

Artikel 24

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) undantag från artikel 22.1 tredje stycket,
- b) villkor för godtagande av en ansökan enligt artikel 22.2,
- c) tidsfristen för att fatta ett särskilt beslut, inbegripet en eventuell förlängning av denna tidsfrist, i enlighet med artikel 22.3,
- d) de fall, enligt artikel 22.4, där beslutet börjar gälla en annan dag än den då den sökande mottar det eller anses ha mottagit det,
- e) de fall, enligt artikel 22.5, där beslutet inte är giltigt under obegränsad tid,
- f) den period som avses i artikel 22.6 första stycket,
- g) de särskilda fall som avses i artikel 22.6 andra stycket f där den sökande inte får möjlighet att framföra sin ståndpunkt,

10.10.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 269/21

h) fall och regler för omprövning och tillfällig indragning av beslut enligt artikel 23.4.

Artikel 25

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler

- a) för inlämnande och godtagande av ansökan om ett beslut, enligt artikel 22.1 och 22.2,
- b) för fattande av beslut enligt artikel 22, i förekommande fall inbegripet samråd med de berörda medlemsstaterna,
- c) för övervakning av ett beslut i enlighet med artikel 23.5.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 26

Besluts giltighet i hela unionen

Utom i de fall där ett beslut har verkan endast i en eller flera medlemsstater ska beslut som rör tillämpningen av tullagstiftning vara giltiga överallt i unionens tullområde.

Artikel 27

Upphävande av förmånliga beslut

1. Tullmyndigheterna ska upphäva ett beslut som är till fördel för innehavaren av beslutet, om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Beslutet fattades på grundval av felaktiga eller ofullständiga uppgifter.
 - b) Innehavaren av beslutet visste eller borde rimligen ha vetat att uppgifterna var felaktiga eller ofullständiga.
 - c) Beslutet skulle ha varit annorlunda om uppgifterna hade varit korrekta och fullständiga.
2. Innehavaren av beslutet ska underrättas om att det upphävts.
3. Upphävandet ska börja gälla från och med den dag då det ursprungliga beslutet började gälla, om inget annat föreskrivs i beslutet i enlighet med tullagstiftningen.

Artikel 28

Återkallelse och ändring av förmånliga beslut

1. Ett förmånligt beslut ska återkallas eller ändras i andra fall än de som avses i artikel 27
 - a) om ett eller flera av villkoren för att fatta beslutet inte var uppfyllda eller inte längre uppfylls, eller
 - b) på ansökan av innehavaren av beslutet.
2. Om inget annat föreskrivs får ett förmånligt beslut som riktas till flera personer återkallas endast i fråga om en person som inte fullgör en skyldighet som gäller inom ramen för beslutet.
3. Innehavaren av beslutet ska underrättas om dess återkallelse eller ändring.
4. Artikel 22.4 ska gälla vid återkallelse eller ändring av ett beslut.

Emellertid får tullmyndigheterna i undantagsfall och om berättigade intressen för innehavaren av beslutet så kräver skjuta upp den dag då återkallelsen eller ändringen börjar gälla upp till ett år. Det datumet ska anges i beslutet om återkallelse eller ändring.

Artikel 29

Beslut som fattas utan föregående ansökan

Utom när en tullmyndighet agerar som en rättslig myndighet ska artiklarna 22.4, 22.5, 22.6, 22.7, 23.3, 26, 27 och 28 också gälla beslut som tullmyndigheterna fattar utan en föregående ansökan från den berörda personen.

Artikel 30

Begränsningar som är tillämpliga på beslut om varor som hänförs till ett tullförfarande eller som lagras tillfälligt

Utom när den berörda personen begär det ska en återkallelse eller ändring eller tillfällig indragning av ett förmånligt beslut inte gälla för varor som vid den tidpunkt då återkallelsen, ändringen eller den tillfälliga indragningen börjar gälla redan är hänfödda till och fortfarande omfattas av ett tullförfarande eller lagras tillfälligt genom tillämpning av det återkallade, ändrade eller tillfälligt indragna beslutet.

Artikel 31

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de fall som avses i artikel 28.2 där ett förmånligt beslut som vänder sig till flera personer får återkallas också när det gäller andra personer än den som inte fullgör en skyldighet som föreskrivits enligt det beslutet,
- b) de undantagsfall i vilka tullmyndigheterna får skjuta upp den dag då återkallelsen eller ändringen börjar gälla i enlighet med artikel 28.4 andra stycket.

Artikel 32

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfarandereglerna för att upphäva, återkalla eller ändra förmånliga beslut.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 33

Beslut som avser bindande besked

1. Tullmyndigheterna ska på grundval av en ansökan fatta beslut som rör bindande klassificeringsbesked eller beslut som rör bindande ursprungsbesked.

En sådan ansökan ska inte godtas i någon av följande situationer:

- a) Om ansökan upprättas eller redan har upprättats vid samma eller ett annat tullkontor av innehavaren av ett beslut avseende samma varor eller för denna persons räkning och, när det gäller ett beslut om bindande ursprungsbesked, enligt samma omständigheter som avgör visst ursprung.
- b) Om ansökan inte hänför sig till något utnyttjande av beslutet om bindande klassificeringsbesked eller beslutet om bindande ursprungsbesked eller avsedd användning av ett tullförfarande.

2. Beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked ska vara bindande endast i fråga om en varas klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av en varas ursprung

a) för tullmyndigheterna gentemot innehavaren av beslutet endast i fråga om varor för vilka tullformalitetskraven fullgörs efter den dag då beslutet får verkan,

b) för innehavaren av beslutet gentemot tullmyndigheterna med verkan först från och med den dag då denne mottar eller anses ha mottagit underrättelse om beslutet.

3. Beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked ska vara giltiga i tre år från och med den dag då beslutet börjar gälla.

4. När det gäller en ansökan om ett beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked i samband med ett visst tullförfarande ska innehavaren av beslutet kunna styrka följande:

a) När det gäller ett beslut om bindande klassificeringsbesked, att de deklarerade varorna i alla avseenden motsvarar de varor som beskrivs i beslutet.

b) När det gäller ett beslut om bindande ursprungsbesked, att de berörda varorna och de omständigheter som avgör visst ursprung i alla avseenden motsvarar de varor och omständigheter som beskrivs i beslutet.

Artikel 34

Hantering av beslut som rör bindande besked

1. Ett beslut om bindande klassificeringsbesked ska upphöra att gälla innan den period som avses i artikel 33.3 löper ut om det inte längre är förenligt med lagstiftningen på grund av något av följande:

a) antagandet av en ändring av de nomenklaturer som avses i artikel 56.2 a och b,

b) antagandet av åtgärder enligt artikel 57.4,

med verkan från och med den dag då ändringen eller åtgärderna börjar tillämpas.

2. Ett beslut om bindande ursprungsbesked ska upphöra att gälla innan den period som avses i artikel 33.3 löper ut i något av följande fall:

a) Om en förordning antas eller ett avtal ingås av unionen och börjar tillämpas i unionen och beslutet om bindande ursprungsbesked inte längre överensstämmer med den lagstiftning som därmed fastställs, med verkan från och med den dag då förordningen eller avtalet börjar tillämpas.

- b) Om det inte längre är förenligt med det avtal om ursprungsregler som utarbetats inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO) eller med de förklarande anmärkningar eller yttranden om ursprung som antagits för tolkningen av detta avtal, med verkan från och med den dag då de offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
3. Beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked ska inte upphöra att gälla med retroaktiv verkan.
4. Med undantag från artikel 23.3 och artikel 27 ska beslut om bindande klassificeringsbesked och om bindande ursprungsbesked upphävas om de grundas på felaktiga eller ofullständiga uppgifter från de sökande.
5. Beslut om bindande klassificeringsbesked och om bindande ursprungsbesked ska återkallas i enlighet med artikel 23.3 och artikel 28. Sådana beslut ska dock inte återkallas på ansökan av innehavaren av beslutet.
6. Beslut om bindande klassificeringsbesked och om bindande ursprungsbesked får inte ändras.
7. Tullmyndigheterna ska återkalla beslut om bindande klassificeringsbesked
- a) när de inte längre är förenliga med tolkningen av någon av de nomenklaturer som avses i artikel 56.2 a och b till följd av något av följande:
- i) Sådana förklarande anmärkningar som avses i artikel 9.1 a andra strecksatsen i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽¹⁾ med verkan från och med den dag då de offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 - ii) En dom från Europeiska unionens domstol, med verkan från och med den dag då domslutet offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 - iii) Klassificeringsbeslut, klassificeringsuttalanden eller ändringar i de förklarande anmärkningarna till nomenklaturen till systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering som antagits av den organisation som inrättats genom konventionen om inrättandet av ett tull-samarbetsråd, undertecknad i Bryssel den 15 december 1950, med verkan från och med den dag då kommissionens meddelande offentliggörs i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.
- b) i andra särskilda fall.
8. Beslut om bindande ursprungsbesked ska återkallas
- a) när de inte längre är förenliga med en dom från Europeiska unionens domstol, med verkan från och med den dag då domslutet offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller
- b) i andra särskilda fall.
9. Om punkt 1 b eller punkterna 2, 7 eller 8 tillämpas, får ett beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked fortfarande användas i samband med bindande kontrakt som baserades på det beslutet och som ingicks innan det upphörde att gälla eller återkallades. Den förlängda användningen ska inte tillämpas när ett beslut om bindande ursprungsbesked fattas för varor som ska exporteras.
- Den förlängda användning som avses i första stycket ska inte överstiga sex månader från och med den dag då beslutet om bindande klassificeringsbesked eller bindande ursprungsbesked upphör att gälla eller återkallas. Genom en sådan åtgärd som avses i artikel 57.4 eller artikel 67 kan dock denna förlängda användning utslutas eller en kortare tidsperiod föreskrivas. Om det gäller produkter för vilka en import- eller exportlicens inlämnas när tullformalitetsgenomförandet ska tidens på sex månader ersättas med licensens giltighetstid.
- För att den förlängda användningen av ett beslut om bindande klassificeringsbesked eller bindande ursprungsbesked ska kunna utnyttjas ska innehavaren av detta beslut inge en ansökan till den tullmyndighet som fattade beslutet inom 30 dagar från och med den dag då beslutet upphör att gälla eller återkallas, med angivande av de kvantiteter för vilka en förlängd användningsperiod begärs och den medlemsstat eller de medlemsstater i vilka varorna kommer att klareras under den förlängda användningsperioden. Denna tullmyndighet ska fatta beslut om förlängd användning och utan dröjsmål underrätta innehavaren, och senast inom 30 dagar från den dag då den mottar alla de uppgifter som krävs för att den ska kunna fatta detta beslut.
10. Kommissionen ska underrätta tullmyndigheterna när
- a) fattande av beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked i fråga om varor där en korrekt och enhetlig klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av varors ursprung inte är säkerställd tillfälligt ska upphöra, eller
- b) ett tillfälligt upphörande enligt led a dras tillbaka.
11. I syfte att säkerställa en korrekt och enhetlig klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av varors ursprung får kommissionen anta beslut där medlemsstaterna uppmanas att återkalla beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked.

(1) EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

Artikel 35

Beslut som rör bindande besked avseende andra faktorer

I särskilda fall ska tullmyndigheterna på grundval av en ansökan fatta beslut som gäller bindande besked när det gäller andra faktorer som avses i avdelning II, på grundval av vilka import- eller exporttullar och andra åtgärder avseende handel med varor tillämpas.

Artikel 36

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de särskilda fall enligt artikel 34.7 b och 34.8 b i vilka beslut om bindande klassificeringsbesked och bindande ursprungsbesked ska återkallas,
- b) de fall enligt artikel 35 i vilka beslut som rör bindande besked fattas när det gäller andra faktorer på grundval av vilka import- eller exporttullar och andra åtgärder avseende handel med varor tillämpas.

Artikel 37

Tilldelning av genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska genom genomförandeaakter anta förfaranderegler för

- a) användning av ett beslut om bindande klassificeringsbesked eller bindande ursprungsbesked efter det att giltigheten har upphört eller det har återkallats, i enlighet med artikel 34.9,
- b) kommissionens underrättelser till tullmyndigheterna i enlighet med artikel 34.10 a och b,
- c) användning av beslut som avses i artikel 35 och som fastställts i enlighet med artikel 36 b efter det att giltigheten upphört,
- d) tillfälligt upphörande av beslut som avses i artikel 35 och som fastställts i enlighet med artikel 36 b och underrättelser om det tillfälliga upphörandet eller återkallelsen av uppskjutandet till tullmyndigheterna.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

2. Kommissionen ska genom genomförandeaakter anta de beslut genom vilka medlemsstaterna uppmanas att återkalla

- a) beslut som avses i artikel 34.11, eller
- b) beslut som avses i artikel 35 och som fastställts i enlighet med artikel 36 b.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 285.2.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

Avsnitt 4

Godkänd ekonomisk aktör

Artikel 38

Ansökan och tillstånd

1. En ekonomisk aktör som är etablerad i unionens tullområde och uppfyller kriterierna i artikel 39 får ansöka om status som godkänd ekonomisk aktör.

Tullmyndigheterna ska, vid behov efter samråd med andra behöriga myndigheter, bevilja denna status, som ska vara föremål för övervakning.

2. Status som godkänd ekonomisk aktör ska beviljas genom följande typer av tillstånd:

- a) Tillstånd som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar, vilket ska göra det möjligt för innehavaren att åtnjuta vissa förenklingar i enlighet med tullagstiftningen.
- b) Tillstånd som godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd, vilket ska ge innehavaren rätt till lättnader i fråga om säkerhet och skydd.

3. Båda typerna av tillstånd enligt punkt 2 kan innehas samtidigt.

4. Status som godkänd ekonomisk aktör ska, om inte annat följer av artiklarna 39, 40 och 41, erkännas av tullmyndigheterna i alla medlemsstater.

5. På grundval av erkännandet av status som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar och under förutsättning att kraven för en särskild form av förenkling enligt tullagstiftningen har uppfyllts ska tullmyndigheterna låta aktören omfattas av denna förenkling. Tullmyndigheterna ska inte granska de kriterier på nytt som redan har granskats när status som godkänd ekonomisk aktör beviljades.

6. Den godkända ekonomiska aktör som avses i punkt 2 ska i enlighet med den typ av tillstånd som har beviljats behandlas på ett mer förmånligt sätt än andra ekonomiska aktörer när det gäller tullkontroller, inbegripet färre fysiska och dokumentbaserade kontroller.

7. Tullmyndigheterna ska bevilja förmåner som följer av status som godkänd ekonomisk aktör till personer som är etablerade i länder eller territorier utanför unionens tullområde som uppfyller villkor och fullgör skyldigheter som har fastställts genom relevant lagstiftning i dessa länder eller territorier, under förutsättning att dessa villkor och skyldigheter erkänns av unionen som likvärdiga med dem som ålagts godkända ekonomiska aktörer som är etablerade i unionens tullområde. Ett sådant beviljande av förmåner ska vara baserat på ömsesidighetsprincipen om inte annat beslutats av unionen, och ska stödjas genom ett internationellt avtal eller unionslagstiftning på området för den gemensamma handelspolitiken.

Artikel 39

Beviljande av status

Kriterierna för att bevilja status som "godkänd ekonomisk aktör" ska innefatta följande:

- a) Frånvaro av alla former av allvarliga överträdelse eller upprepade överträdelse av tullagstiftningen och skatteregler, inbegripet att den sökande inte får vara dömd för allvarliga brott som rör hans eller hennes ekonomiska verksamhet.
- b) Den sökandes uppvisande av en hög grad av kontroll över dennes transaktioner och av varuflödet, genom ett system för affärsbokföring och, vid behov, bokföring av transporter, som möjliggör lämpliga tullkontroller.
- c) Ekonomisk solvens, som ska anses ha bevisats om den sökande har en god ekonomisk ställning som innebär att denne kan fullfölja sina åtaganden, med vederbörlig hänsyn tagen till den aktuella affärsverksamhetens särdrag.
- d) När det gäller det tillstånd som avses i artikel 38.2 a, praktiska normer i fråga om kunskaper eller yrkeskvalifikationer som direkt avser den verksamhet som utförs.

- e) När det gäller det tillstånd som avses i artikel 38.2 b, lämpliga säkerhets- och skyddsnormer, som ska anses vara uppfyllda om den sökande visar att denne har vidtagit lämpliga åtgärder för att garantera den internationella leveranskedjans säkerhet och skydd, bland annat när det gäller fysisk integritet och åtkomstkontroller samt logistiska processer för och hantering av särskilda typer av varor, personal och identifiering av dennes affärspartner.

Artikel 40

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de förenklingar som avses i artikel 38.2 a,
- b) de lättnader som avses i artikel 38.2 b,
- c) den mer förmånliga behandling som avses i artikel 38.6.

Artikel 41

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter anta metoder för tillämpningen av de kriterier som avses i artikel 39.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 5

Sanktioner

Artikel 42

Tillämpning av sanktioner

1. Varje medlemsstat ska fastställa sanktioner för överträdelser av tullagstiftningen. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
2. Om administrativa sanktioner tillämpas får de bland annat ha en eller båda av följande former:
 - a) En penningavgift som tas ut av tullmyndigheterna, inbegripet, vid behov, en betalning som gäller i stället för en straffrättslig påföljd.

b) Återkallelse, tillfällig indragning eller ändring av ett tillstånd som innehas av den berörda personen.

3. Medlemsstaterna ska inom 180 dagar från tillämpningsdagen för denna artikel, som fastställs i enlighet med artikel 288.2, till kommissionen anmäla de nationella bestämmelser som är i kraft med stöd av punkt 1 i den här artikeln och ska utan dröjsmål anmäla alla senare ändringar av dessa bestämmelser.

Avsnitt 6

Överklaganden

Artikel 43

Beslut fattade av en rättslig myndighet

Artiklarna 44 och 45 ska inte tillämpas på överklaganden som inges i syfte att upphäva, återkalla eller ändra ett beslut rörande tillämpningen av tullagstiftningen som fattas av en rättslig myndighet eller av tullmyndigheter som agerar som rättsliga myndigheter.

Artikel 44

Rätt att överklaga

1. Varje person ska ha rätt att överklaga beslut som fattats av tullmyndigheterna när det gäller tillämpningen av tullagstiftningen om beslutet eller sanktionen berör personen direkt och personligen.

Varje person som hos tullmyndigheterna ansökt om ett beslut och inte fått ett beslut med anledning av ansökan inom den tidsfrist som avses i artikel 22.3 ska också ha rätt att överklaga.

2. Rätten att överklaga får utövas i åtminstone två instanser:

a) I första instans, vid tullmyndigheterna eller en rättslig myndighet eller ett annat organ som utsetts för det ändamålet av medlemsstaterna.

b) I andra instans, vid ett högre oberoende organ, som kan vara en rättslig myndighet eller ett likvärdigt specialiserat organ, enligt gällande bestämmelser i medlemsstaterna.

3. Överklagandet ska inges i den medlemsstat där beslutet har fattats eller där ansökan om beslutet har ingetts.

4. Medlemsstaterna ska se till att förfarandet för överklaganden gör det möjligt att skyndsamt bekräfta eller rätta till beslut som fattats av tullmyndigheterna.

Artikel 45

Uppskjutande av genomförandet

1. Ett överklagande får inte medföra att genomförandet av det ifrågasatta beslutet skjuts upp.

2. Tullmyndigheterna ska dock helt eller delvis skjuta upp genomförandet av ett sådant beslut, om de har goda skäl att anta att det ifrågasatta beslutet är oförenligt med tullagstiftningen eller om det är fara att den person som har överklagat kan vållas irreparabel skada.

3. I de fall som avses i punkt 2, om det ifrågasatta beslutet innebär att import- eller exporttullar ska betalas, ska uppskjutandet av genomförandet av beslutet förutsätta att det ställs en garanti, såvida det inte på grundval av en dokumenterad bedömning fastställs att en sådan garanti sannolikt skulle åsamka gäldenären allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

Avsnitt 7

Kontroll av varor

Artikel 46

Riskhantering och tullkontroller

1. Tullmyndigheterna får genomföra alla tullkontroller som de anser nödvändiga.

Tullkontrollerna kan särskilt bestå i att undersöka varor, utföra provtagning, kontrollera att de uppgifter som lämnas i en deklARATION eller en anmälan är riktiga och fullständiga, kontrollera att dokument finns och är äkta, riktiga och giltiga, granska ekonomiska aktörers räkenskaper och annan bokföring eller undersöka transportmedel, bagage och andra varor som personer för med sig eller bär på sig samt utföra officiella undersökningar och andra liknande handlingar.

2. Andra tullkontroller än slumpvisa kontroller ska främst baseras på riskanalys som görs med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik i syfte att, på grundval av kriterier som utarbetats på nationell nivå, unionsnivå och, i förekommande fall, internationell nivå, identifiera och bedöma risker och utarbeta nödvändiga motåtgärder.

3. Tullkontroller ska utföras inom en gemensam ram för riskhantering som grundar sig på utbyte av riskinformation och riskanalysresultat mellan tullförvaltningar och genom vilken det fastställs gemensamma riskkriterier och standarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden.

Kontroller som grundar sig på sådan information och sådana kriterier ska utföras utan att det påverkar andra kontroller som utförs i enlighet med punkt 1 eller med andra gällande bestämmelser.

4. Tullmyndigheterna ska bedriva en riskhantering som innebär att de skiljer mellan de olika risknivåer som är förknippade med varor som är föremål för tullkontroller eller tullövervakning samt för att fastställa om varorna ska underkastas särskilda tullkontroller, och i så fall var.

Riskhanteringen ska innefatta aktiviteter som insamling av uppgifter och information, riskanalys och riskbedömning, föreskrifter om och vidtagande av åtgärder samt regelbunden övervakning och översyn av denna process och dess resultat, baserat på internationella och nationella källor och strategier, källor i unionen och unionsstrategier.

5. Tullmyndigheterna ska utbyta riskinformation och resultat av riskanalys när

a) en tullmyndighet bedömer att riskerna är betydande samt kräver en tullkontroll och det av kontrollresultaten framgår att en händelse som utlöser riskerna har inträffat, eller

b) det av kontrollresultaten inte framgår att en händelse som utlöser riskerna har inträffat, men den berörda tullmyndigheten bedömer att hotet utgör en hög risk någon annanstans i unionen.

6. Vid fastställandet av gemensamma riskkriterier och standarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden enligt punkt 3 ska allt följande beaktas:

a) Proportion till risken.

b) Hur angelägna de nödvändiga kontrollerna är.

c) Den troliga inverkan på handelsflödet, enskilda medlemsstater och resurser för kontroll.

7. De gemensamma riskkriterier och standarder som avses i punkt 3 ska innefatta allt följande:

a) En beskrivning av riskerna.

b) De riskfaktorer eller riskindikatorer som ska användas för att välja ut vilka varor eller ekonomiska aktörer som ska genomgå tullkontroll.

c) Den typ av tullkontroll som tullmyndigheterna ska utföra.

d) Perioden för tillämpning av de tullkontroller som avses i led c.

8. Prioriterade kontrollområden ska täcka särskilda tullförfaranden, varutyper, transportrutter, transportsätt eller ekonomiska aktörer som är föremål för mer omfattande riskanalys och tullkontroller under en viss period, utan att detta påverkar andra kontroller som normalt utförs av tullmyndigheterna.

Artikel 47

Samarbete mellan myndigheter

1. Om andra kontroller än tullkontroller ska genomföras av andra behöriga myndigheter än tullmyndigheterna i fråga om samma varor, ska tullmyndigheterna i nära samarbete med dessa andra myndigheter, anstränga sig för att få dessa kontroller utförda om möjligt vid samma tidpunkt och på samma plats som tullkontrollerna ("one-stop-shop"), varvid tullmyndigheterna ska ha den samordnande rollen för att uppnå detta.

2. Inom ramen för de kontroller som avses i detta avsnitt och om det är nödvändigt för att minimera risker och bekämpa bedrägerier, får tullmyndigheterna och andra behöriga myndigheter med varandra och med kommissionen utbyta uppgifter som mottas om införsel, utförsel, transitering, befördran, lagring och slutanvändning, inbegripet posttrafik, som befordras mellan unionens tullområde och länder eller territorier utanför unionens tullområde, om förekomst och befördran inom unionens tullområde av icke-unionsvaror och varor som omfattas av förfarandet för slutanvändning samt om resultaten av eventuella kontroller. Tullmyndigheterna och kommissionen får också utbyta sådana uppgifter med varandra i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av tullagstiftningen.

Artikel 48

Kontroll efter frigörande

För tullkontrolländamål får tullmyndigheterna kontrollera att de uppgifter som lämnas i en tulldeklaration, en deklaration för tillfällig lagring, en summarisk införseldeklaration, en summarisk utförseldeklaration, en deklaration om återexport eller en anmälan om återexport är riktiga och fullständiga, kontrollera att styrkande handlingar finns och är äkta, riktiga och giltiga och får granska deklaratens räkenskaper och annan bokföring som avser transaktionerna för varorna eller de tidigare eller efterföljande kommersiella transaktioner som berör varorna efter att ha frigjort dessa varor. Tullmyndigheterna får också undersöka dessa varor och/eller ta prover av varorna om det fortfarande är möjligt för dem att göra detta.

Dessa kontroller får genomföras på plats hos innehavaren av varorna eller innehavarens företrädare eller hos varje annan person som av yrkesmässiga skäl är direkt eller indirekt inblandad i dessa transaktioner eller hos varje annan person som innehar dessa dokument och uppgifter i kommersiellt syfte.

Artikel 49

Flygningar och sjöförbindelser inom unionen

1. Tullkontroller eller tullformaliteter ska utföras för handbagage och lastrumsbagage som tillhör personer som antingen reser med flyg inom unionen eller reser med fartyg inom unionen, endast då tullagstiftningen föreskriver sådana kontroller eller formaliteter.

2. Punkt 1 ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av någondera av följande:

- a) Säkerhets- och skyddskontroller.
- b) Kontroller med anledning av förbud eller restriktioner.

Artikel 50

Tilldelning av genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska i form av genomförandeakter anta åtgärder för att säkerställa en enhetlig tillämpning av tullkontroller, inklusive utbyte av resultaten av riskinformation och riskanalys, gemensamma riskkriterier och standarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden som avses i artikel 46.3.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om sådana åtgärder, vederbörligen motiverade av behovet att snabbt uppdatera den gemensamma ramen för riskhantering och anpassa utbytet av riskinformation och riskanalys, gemensamma riskkriterier och riskstandarder, kontrollåtgärder och prioriterade kontrollområden till riskutvecklingen, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 285.5.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa vid vilka hamnar och flygplatser tullkontroller och tullformaliteter ska tillämpas på följande i enlighet med artikel 49:

- a) Handbagage och lastrumsbagage som tillhör personer som
 - i) reser med flyg som kommer från en flygplats utanför unionen och som efter en mellanlandning på en flygplats i unionen fortsätter till en annan flygplats i unionen,

- ii) reser med flyg som mellanlandar på en flygplats i unionen innan de fortsätter till en flygplats utanför unionen,

- iii) använder en sjöfartsservice som tillhandahålls av samma fartyg och som innehåller flera etapper med avresa, uppehåll eller slutdestination i hamnar utanför unionen,

- iv) är ombord på en fritidsbåt eller ett turist- eller affärsflygplan.

b) Handbagage och lastrumsbagage som

- i) anländer till en flygplats i unionen ombord på ett flygplan som kommer från en flygplats utanför unionen och på denna flygplats flyttas över till ett annat flygplan som flyger vidare inom unionen,

- ii) lastas vid en flygplats i unionen på ett flygplan som flyger inom unionen för transferering vid en annan flygplats inom unionen till ett flygplan vars destination är en flygplats utanför unionen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 8

Bevarande av dokument och andra uppgifter, och avgifter och kostnader

Artikel 51

Bevarande av dokument och andra uppgifter

1. Den berörda personen ska för tullkontrolländamål bevara de dokument och uppgifter som avses i artikel 15.1 under minst tre år, med alla medel som är tillgängliga för och godkända av tullmyndigheterna.

För varor som övergår till fri omsättning under andra omständigheter än dem som avses i tredje stycket eller varor som deklarerats för export ska tiden löpa från utgången av det år under vilket tulldeklarationen för övergång till fri omsättning eller exportdeklarationen godtas.

För varor som övergår till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras användning för slutändamål ska tiden löpa från utgången av det år under vilket varorna upphör att vara föremål för tullövervakning.

För varor som hänförs till ett annat tullförfarande eller för varor i tillfällig lagring ska tiden löpa från utgången av det år under vilket tullförfarandet i fråga har avslutats eller den tillfälliga lagringen har upphört.

2. Om en tullkontroll beträffande en tullskuld visar att bokföringsposten i fråga måste rättas och om den berörda personen har underrättats om detta, ska dokumenten och uppgifterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 103.4, bevaras tre år efter utgången av den tid som fastställs i punkt 1 i den här artikeln.

Om ett överklagande har ingetts eller om ett domstolsförfarande har inletts, ska dokumenten och uppgifterna bevaras under den tid som föreskrivs i punkt 1 eller tills överklagandeförfarandet eller domstolsförfarandet har slutförts, beroende på vilket som infaller senare.

Artikel 52

Avgifter och kostnader

1. Tullmyndigheterna får inte ta ut avgifter för tullkontroller eller annan tillämpning av tullagstiftningen som äger rum under de behöriga tullkontorens officiella öppettider.

2. Tullmyndigheterna får ta ut avgifter eller ersättning för särskilda tjänster, särskilt följande:

- a) Tullpersonals närvaro, på begäran, under annan tid än officiell kontorstid eller på annan plats än i tullens lokaler.
- b) Analyser eller expertutlåtanden avseende varor samt postavgifter för att återlämna varor till en sökande, särskilt när det är fråga om beslut som fattas enligt artikel 33 eller tillhandahållande av uppgifter enligt artikel 14.1.
- c) Undersökning eller provtagning av varor för kontrolländamål eller förstöring av varor, om andra kostnader än kostnader för att ta tullpersonal i anspråk uppstår.
- d) Exceptionella kontrollåtgärder som är nödvändiga till följd av varornas beskaffenhet eller en potentiell risk.

KAPITEL 3

Valutaomräkning och tidsfrister

Artikel 53

Valutaomräkning

1. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra och/eller göra tillgänglig på internet den växelkurs som ska tillämpas när en valutaomräkning krävs i ett av följande två fall:

- a) Faktorer som används för att fastställa varors tullvärde uttrycks i en annan valuta än den som används i den medlemsstat där tullvärdet fastställs.

- b) Ett motvärde i nationell valuta till euro behövs i syfte att fastställa varors klassificering enligt tulltaxan och beloppet av import- och exporttull inklusive värdetrösklar enligt Gemensamma tulltaxan.

2. För valutaomräkning som krävs av andra orsaker än de som avses i punkt 1 ska det inom ramen för tillämpning av tullagstiftningen användas ett motvärde i nationell valuta till euro som ska fastställas minst en gång per år.

Artikel 54

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter fastställa regler om valutaomräkning för de ändamål som avses i artikel 53.1 och 53.2.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 55

Tider, dagar och tidsfrister

1. Om en tid, dag eller tidsfrist är fastställd i tullagstiftningen, får denna tid inte förlängas eller förkortas och denna dag eller tidsfrist får inte skjutas upp eller tidigareläggas, om inte annat anges.

2. De regler som är tillämpliga på tider, dagar eller tidsfrister enligt rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister⁽¹⁾, ska tillämpas utom när det finns andra bestämmelser om detta i tullagstiftningen.

AVDELNING II

FAKTORER SOM SKA LÄGGAS TILL GRUND FÖR TILLÄMPNINGEN AV IMPORT- ELLER EXPORTTULLAR OCH ANDRA ÅTGÄRDER BETRÄFFANDE VARUHANDEL

KAPITEL 1

Gemensamma tulltaxan och varors klassificering enligt tulltaxan

Artikel 56

Gemensamma tulltaxan och övervakning

1. Import- och exporttullar som ska betalas ska grunda sig på Gemensamma tulltaxan.

Andra åtgärder som föreskrivs i unionsbestämmelser på särskilda områden som rör varuhandeln ska i förekommande fall tillämpas enligt varornas klassificering enligt tulltaxan.

⁽¹⁾ EGT L 124, 8.6.1971, s. 1.

2. Gemensamma tulltaxan ska omfatta allt följande:
- Kombinerade nomenklaturen för varor enligt förordning (EEG) nr 2658/87.
 - Varje annan nomenklatur som helt eller delvis bygger på Kombinerade nomenklaturen eller som lägger ytterligare underuppdelningar till denna och som har upprättats genom unionsbestämmelser på särskilda områden med tanke på tillämpningen av tulltaxeåtgärder som rör varuhandeln.
 - Avtalsenliga eller normala autonoma tullar som ska tillämpas på varor som omfattas av Kombinerade nomenklaturen.
 - Bestämmelser om förmånstull som anges i avtal som unionen har ingått med vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller med grupper av sådana länder eller territorier.
 - Bestämmelser om förmånstull som antagits ensidigt av unionen beträffande vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller beträffande grupper av sådana länder eller territorier.
 - Autonoma åtgärder som för vissa varor föreskriver en ned-sättning av tull eller tullfrihet.
 - Gynnsam tullbehandling som fastställts för vissa varor på grund av deras beskaffenhet eller slutanvändning inom ramen för de åtgärder som avses i leden c-f eller h.
 - Andra tulltaxebestämmelser som anges i jordbrukslagstiftning, handelslagstiftning eller annan unionslagstiftning.

3. Om de berörda varorna uppfyller villkoren i bestämmelserna enligt punkt 2 d-g, ska bestämmelserna i de leden på ansökan av deklaranterna gälla i stället för de som avses i punkt 2 c. En ansökan om detta får inges i efterhand, under förutsättning att tillämpliga tidsfrister och villkor enligt den berörda bestämmelsen eller kodexen efterlevs.

4. Om en tillämpning av de bestämmelser som avses i punkt 2 d-g eller befrielse från de bestämmelser som avses i punkt 2 h är begränsad till en viss import- eller exportvolym, ska, i fråga om tullkvoter, tillämpningen eller befrielsen upphöra så snart som den fastställda import- eller exportvolymen uppnås.

I fråga om tulltak ska tillämpningen upphöra genom en unionsrättsakt.

5. Övergång till fri omsättning eller export av sådana varor som omfattas av åtgärder enligt punkterna 1 och 2 får bli föremål för övervakning.

Artikel 57

Varors klassificering enligt tulltaxan

1. Vid tillämpning av Gemensamma tulltaxan ska klassificering enligt tulltaxan av varor innebära att man fastställer enligt vilket undernummer eller enligt vilken ytterligare underuppdelning av Kombinerade nomenklaturen dessa varor ska klassificeras.

2. Vid tillämpning av icke-tariffära åtgärder ska klassificering enligt tulltaxan av varor innebära att man fastställer enligt vilket undernummer eller enligt vilken ytterligare underuppdelning av Kombinerade nomenklaturen, eller av varje annan nomenklatur som har upprättats genom unionsbestämmelser och som helt eller delvis grundar sig på Kombinerade nomenklaturen eller lägger ytterligare underuppdelningar till denna, dessa varor ska klassificeras.

3. Det undernummer eller den ytterligare underuppdelning som fastställs enligt punkterna 1 och 2 ska användas för tillämpningen av åtgärder som är knutna till det undernumret.

4. Kommissionen får anta åtgärder för att fastställa varors klassificering enligt tulltaxan i enlighet med punkterna 1 och 2.

Artikel 58

Tilldelning av genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska genom genomförandekter anta åtgärder för enhetlig förvaltning av de tullkvoter och tulltak som avses i artikel 56.4 och för förvaltning av den övervakning av varors övergång till fri omsättning eller export som avses i artikel 56.5.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

2. Kommissionen ska genom genomförandekter anta de åtgärder som avses i artikel 57.4.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om sådana åtgärder, vederbörligen motiverade av behovet att snabbt säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 285.5.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

KAPITEL 2

Varors ursprung

Avsnitt 1

Icke-förmånsberättigande ursprung

Artikel 59

Räckvidd

I artiklarna 60 och 61 fastställs regler för att bestämma icke-förmånsberättigande ursprung för varor vid tillämpning av följande:

- a) Gemensamma tulltaxan, med undantag av de åtgärder som avses i artikel 56.2 d och e.
- b) Andra åtgärder än tulltaxeåtgärder, som fastställs genom unionsbestämmelser på särskilda områden som rör varuhandeln.
- c) Andra unionsåtgärder som rör varors ursprung.

Artikel 60

Förvärv av ursprung

1. Varor som är helt framställda i ett enda land eller territorium ska anses ha sitt ursprung i det landet eller territoriet.
2. Varor vars tillverkning sker inom mer än ett land eller territorium ska anses ha sitt ursprung i det land eller territorium där de genomgick den sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen.

Artikel 61

Ursprungsbevis

1. Om ursprung har angivits i tulldeklarationen i enlighet med tullagstiftningen, får tullmyndigheterna begära att deklaranter styrker varornas ursprung.
2. Om bevisning för varors ursprung uppvisas i enlighet med tullagstiftningen eller annan unionslagstiftning på särskilda områden, får tullmyndigheterna i fall av rimliga tvivel begära ytterligare bevisning som är nödvändig för att säkerställa att ursprungsbevisningen överensstämmer med reglerna i tillämplig unionslagstiftning.
3. När detta krävs för handeln får ett dokument som styrker ursprung utfärdas i unionen i enlighet med gällande ursprungsregler i destinationslandet eller destinationsterritoriet eller med någon annan metod för fastställande av det land där varorna i sin helhet framställdes eller genomgick den sista väsentliga bearbetningen.

Artikel 62

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de regler enligt vilka varor, för vilka fastställandet av deras icke-förmånsberättigade ursprung krävs för tillämpningen av de unionsåtgärder som avses i artikel 59, anses vara helt framställda i ett enda land eller territorium eller anses ha genomgått den sista väsentliga, ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen i ett land eller territorium, i enlighet med artikel 60.

Artikel 63

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta förfaranderegler för tillhandahållande och kontroll av det ursprungsbevis som avses i artikel 61.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Förmånsberättigande ursprung

Artikel 64

Förmånsberättigande ursprung för varor

1. För att varor ska kunna omfattas av de åtgärder som avses i artikel 56.2 d eller e eller av icke-tariffära förmånsåtgärder ska de uppfylla de regler om förmånsberättigande ursprung som avses i punkterna 2–5 i den här artikeln.

2. För varor som omfattas av förmånsåtgärder enligt avtal som unionen har ingått med vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller med grupper av sådana länder eller territorier ska regler om förmånsberättigande ursprung fastställas i dessa avtal.

3. För varor som omfattas av förmånsåtgärder som antagits ensidigt av unionen beträffande vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller beträffande grupper av sådana länder eller territorier, andra än de varor som avses i punkt 5, ska kommissionen anta regler om förmånsberättigande ursprung.

Dessa regler ska bygga antingen på kriteriet att varorna har framställts i sin helhet eller på kriteriet att varorna härrör från tillräcklig bearbetning eller behandling.

4. För varor som omfattas av förmånsåtgärder för handel mellan unionens tullområde och Ceuta och Melilla och som anges i protokoll nr 2 till 1985 års anslutningsakt, ska regler om förmånsberättigande ursprung antas i enlighet med artikel 9 i det protokollet.

5. För varor som omfattas av förmånsåtgärder i enlighet med förmånsordningar för utomeuropeiska länder och territorier som är associerade med unionen ska regler om förmånsberättigande ursprung antas i enlighet med artikel 203 i EUF-fördraget.

6. Kommissionen får på eget initiativ eller på begäran av ett land eller territorium som omfattas av en förmånsordning, för vissa varor, bevilja det landet eller territoriet ett tillfälligt undantag från de regler om förmånsberättigande ursprung som avses i punkt 3.

Det tillfälliga undantaget ska motiveras av något av följande skäl:

- Interna eller externa faktorer gör att det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen tillfälligt inte är i stånd att följa reglerna om förmånsberättigande ursprung.
- Det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen behöver tid för att förbereda sig för att följa dessa regler.

En begäran om undantag ska lämnas skriftligen till kommissionen av det berörda land eller territorium som omfattas av förmånsordningen. Begäran ska ange skälen, enligt andra stycket, till att undantag begärs anges, och den ska innehålla lämpliga styrkande handlingar.

Det tillfälliga undantaget ska inte ha längre varaktighet än effekterna av de interna eller externa faktorer som gett upphov till det eller den tid som det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen behöver för att kunna efterleva reglerna.

När ett undantag beviljas ska det berörda land eller territorium som omfattas av förmånsordningen uppfylla alla krav i fråga om vilka uppgifter som ska lämnas till kommissionen beträffande användning av undantaget och förvaltning av de kvantiteter som omfattas av undantaget.

Artikel 65

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de regler om förmånsberättigande ursprung som avses i artikel 64.3.

Artikel 66

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter anta

- regler om förfaranden, som avses i artikel 64.1, för att underlätta fastställande i unionen av förmånsberättigande ursprung för varor,
- åtgärder som beviljar ett land eller territorium som omfattas av en förmånsordning ett tillfälligt undantag som avses i artikel 64.6.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 3

Fastställande av särskilda varors ursprung

Artikel 67

Åtgärder som vidtas av kommissionen

Kommissionen får anta åtgärder för att fastställa särskilda varors ursprung i enlighet med de ursprungsregler som är tillämpliga på dessa varor.

Artikel 68

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter anta de åtgärder som avses i artikel 67. Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om sådana åtgärder, vederbörligen motiverade av behovet att snabbt säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av reglerna om ursprung, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 285.5.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

KAPITEL 3

Varors värde för tulländamål

Artikel 69

Tillämpningsområde

Varors tullvärde ska för tillämpningen av Gemensamma tulltaxan och icke-tariffära åtgärder som fastställs i unionsbestämmelser på särskilda områden som rör varuhandeln fastställas i enlighet med artiklarna 70 och 74.

Artikel 70

Fastställande av tullvärde grundat på transaktionsvärde

1. Grundvalen för varors tullvärde ska vara transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt betalats eller ska betalas för varorna när de säljs för export till unionens tullområde, vid behov justerat.

2. Det pris som faktiskt betalats eller ska betalas ska utgöras av hela den betalning som gjorts eller ska göras av köparen till säljaren eller av köparen till en tredje part till förmån för säljaren för de importerade varorna och inkluderar alla betalningar som gjorts eller ska göras som ett villkor för försäljningen av den importerade varan.

3. Transaktionsvärdet ska tillämpas under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Att köparen fritt får förfoga över eller använda varorna utan andra inskränkningar än någon av följande inskränkningar:

- i) Restriktioner som införs eller krävs enligt lag eller av de offentliga myndigheterna i unionen.
- ii) Begränsningar av det geografiska område inom vilket varorna får återförsäljas.
- iii) Restriktioner som inte avsevärt påverkar varornas tullvärde.

b) Att försäljningen eller priset inte är beroende av något villkor eller någon ersättning som inte kan åsättas ett bestämt värde med avseende på de varor som ska värderas.

c) Att förtjänsten från en av köparen vidtagen efterföljande återförsäljning, förfogande eller användning av varorna inte till någon del direkt eller indirekt tillfaller säljaren, om inte en lämplig justering kan göras.

d) Att köparen och säljaren inte är varandra närstående eller att förhållandet dem emellan inte påverkar priset.

Artikel 71

Delar av transaktionsvärdet

1. Vid fastställandet av tullvärdet enligt artikel 70 ska följande läggas till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas för de importerade varorna:

a) Följande kostnader, i den utsträckning de utgör kostnader som köparen svarar för men som inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas för varan:

- i) Provisioner och mäklararvoden, med undantag för inköpsprovisioner.
- ii) Kostnaden för förpackningar som för tulländamål behandlas gemensamt med varorna i fråga.
- iii) Emballeringskostnader, inklusive kostnader för arbete och material.

b) Värdet av följande varor och tjänster, fördelat på vederbörligt sätt, om de tillhandahållits direkt eller indirekt av köparen utan kostnad eller till nedsatt pris för användning i samband med framställning och försäljning för export av de importerade varorna, i den utsträckning detta värde inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas:

- i) Material, komponenter, delar och liknande artiklar som ingår i de importerade varorna.
- ii) Verktyg, matriser, formar och liknande artiklar som använts vid framställningen av de importerade varorna.
- iii) Material som förbrukats vid framställningen av de importerade varorna.

- iv) Konstruktionsarbete, utvecklingsarbete, konstnärligt arbete, formgivningsarbete, ritningar och skisser som utförts utanför unionen och är nödvändiga för framställningen av de importerade varorna.
- c) Royaltyer och licensavgifter som avser de varor som ska värderas och som köparen ska betala, antingen direkt eller indirekt, som ett villkor för försäljning av de varor som ska värderas, i den utsträckning dessa royaltyer och avgifter inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.
- d) Värdet av den del av förtjänsten av varje efterföljande återförsäljning, förfogande eller användning av importerade varor som direkt eller indirekt tillfaller säljaren.
- e) Följande kostnader fram till den plats där varorna har förts in i unionens tullområde:
- i) Kostnaderna för transport och försäkring av de importerade varorna.
- ii) Lastning och hantering som hänför sig till transporten av de importerade varorna.
2. Tillägg till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas enligt punkt 1 ska endast göras på grundval av objektiva och mätbara uppgifter.
3. Vid fastställande av tullvärdet ska inga andra tillägg än sådana som föreskrivits i den här artikeln göras till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.
- c) Räntekostnader enligt en överenskommelse om finansiering som ingåtts av köparen och som gäller köpet av de importerade varorna, oavsett om finansieringen tillhandahålls av säljaren eller av någon annan person, under förutsättning att överenskommelsen om finansiering har träffats skriftligen och att köparen om så krävs kan visa att följande villkor är uppfyllda:
- i) Sådana varor säljs verkligen till det pris som uppges som det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.
- ii) Den räntesats som begärts överstiger inte den nivå som är vanlig för sådana transaktioner i det land där och vid den tidpunkt då finansieringen tillhandahölls.
- d) Kostnader för rätten att reproducera de importerade varorna i unionen.
- e) Inköpsprovisioner.
- f) Importtullar eller andra avgifter som ska betalas i unionen på grund av importen eller försäljningen av varorna.
- g) Utan hinder av vad som sägs i artikel 71.1 c, betalningar som gjorts av köparen för rätten att distribuera eller återförsälja de importerade varorna, såvida dessa betalningar inte är ett villkor för försäljningen av varorna för export till unionen.

Artikel 73

Förenkling

Tullmyndigheterna får på ansökan godkänna att följande belopp fastställs på grundval av särskilda kriterier, om dessa belopp inte kan mätas den dag då tulldeklarationen godtas:

- a) Belopp som ska inbegripas i tullvärdet enligt artikel 70.2.
- b) Belopp som avses i artiklarna 71 och 72.

Artikel 74

Metoder som ska användas i andra hand för fastställande av tullvärde

1. Om varors tullvärde inte kan fastställas enligt artikel 70, ska det fastställas genom att punkt 2 a–d genomgås i ordningsföljd fram till och med det första led enligt vilket tullvärdet kan fastställas.

Artikel 72

Delar som inte ska inbegripas i tullvärdet

Vid fastställande av tullvärdet enligt artikel 70 ska inget av följande inbegripas:

- a) Kostnader för transport av de importerade varorna efter det att de förts in till unionens tullområde.
- b) Kostnader för arbete med konstruktion, uppförande, sammansättning, underhåll eller tekniskt bistånd som utförts efter att de importerade varorna förts in till unionens tullområde, såsom industrianläggningar, maskiner eller utrustning.

Punkt 2 c och d får, på begäran av deklaranter, tillämpas i omvänd ordning.

2. Det tullvärde som fastställs enligt punkt 1 ska motsvara följande:

- a) Transaktionsvärdet av identiska varor som sålts för export till unionens tullområde och exporterats vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som ska värderas.
- b) Transaktionsvärdet av liknande varor som sålts för export till unionens tullområde och exporterats vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som ska värderas.
- c) Ett värde som grundas på det pris per enhet till vilket de importerade varorna eller identiska eller liknande importerade varor säljs inom unionens tullområde i den största sammanlagda kvantiteten till personer som inte är säljarna närstående.
- d) Det beräknade värde som består av summan av
 - i) kostnaden för eller värdet av material och tillverkning eller annan bearbetning som ägt rum vid framställningen av de importerade varorna,
 - ii) ett belopp för vinst och allmänna omkostnader som är lika med det som vanligen återfinns vid försäljning av varor av samma klass eller slag som de varor som ska värderas och som tillverkats i exportlandet för export till unionen,
 - iii) kostnaden för eller värdet på de poster som avses i artikel 71.1 e.

3. Om tullvärdet inte kan fastställas enligt punkt 1, ska det fastställas på grundval av tillgängliga uppgifter i unionens tullområde genom användning av rimliga metoder som är förenliga med principerna och de allmänna bestämmelserna i samtliga följande texter:

- a) Avtalet om tillämpning av artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet.
- b) Artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet.
- c) Detta kapitel.

Artikel 75

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 73.

Artikel 76

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för

- a) fastställande av tullvärdet i enlighet med artiklarna 70.1, 70.2, 71 och 72 inklusive regler om justering av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas,
- b) tillämpningen av de villkor som avses i artikel 70.3,
- c) fastställande av det tullvärde som avses i artikel 74.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

AVDELNING III

TULLSKULD OCH GARANTIER

KAPITEL I

Uppkomst av en tullskuld

Avsnitt 1

Tullskuld vid import

Artikel 77

Övergång till fri omsättning och tillfällig införsel

1. En tullskuld vid import ska uppkomma genom att icke-unionsvaror som omfattas av importtullar hänförs till något av följande tullförfaranden:

- a) Övergång till fri omsättning, inbegripet bestämmelserna om slutanvändning.
- b) Tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar.

2. Tullskulden ska uppkomma vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

3. Deklaranten ska vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap ska också den person för vars räkning tulldeklarationen görs vara gäldenär.

Om en tulldeklaration för ett av de förfaranden som anges i punkt 1 upprättas på grundval av uppgifter som leder till att importtullar helt eller delvis inte tas ut, ska den person som har lämnat de för deklARATIONEN nödvändiga uppgifterna och som visste eller som rimligen borde ha vetat att dessa uppgifter var felaktiga också vara gäldenär.

Artikel 78

Särskilda bestämmelser för icke-ursprungsvaror

1. Om ett förbud mot restitution av importtull eller tullfrihet vid import gäller för icke-ursprungsvaror som använts vid tillverkningen av produkter för vilka ett ursprungsintyg utfärdats eller upprättats inom ramen för en förmånsordning mellan unionen och vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller med grupper av sådana länder eller territorier, ska en tullskuld vid import uppkomma för dessa icke-ursprungsvaror, genom godtagande av en deklaration om återexport för de berörda produkterna.

2. När en tullskuld uppkommer enligt punkt 1, ska beloppet av den importtull som motsvarar denna skuld fastställas på samma villkor som när en tullskuld uppkommer till följd av ett godtagande samma dag av en tulldeklaration för övergång till fri omsättning av icke-ursprungsvaror som använts vid tillverkning av de berörda produkterna vilken inges i syfte att slutföra ett förfarande för aktiv förädling.

3. Artikel 77.2 och 77.3 ska gälla. I fråga om sådana icke-unionensvaror som avses i artikel 270 ska emellertid den person som inger deklarationen om återexport vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap ska den person för vars räkning deklarationen inges också vara gäldenär.

Artikel 79

Tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad

1. För varor som omfattas av importtull ska en tullskuld vid import uppkomma genom bristande efterlevnad av något av följande:

a) En skyldighet enligt tullagstiftningen som rör införsel av icke-unionensvaror i unionens tullområde, undandragande från tullövervakning eller befordran, förädling, tillfällig lagring, tillfällig införsel eller bortskaffande av sådana varor inom det området.

b) En skyldighet enligt tullagstiftningen som rör slutanvändning inom unionens tullområde.

c) Ett villkor som rör hänförande av icke-unionensvaror till ett tullförfarande eller beviljande av tullfrihet eller nedsatt importtullsats på grund av varornas slutanvändning.

2. Tullskulden ska anses uppkomma vid någon av följande tidpunkter:

a) Den tidpunkt då den skyldighet som, genom att den inte uppfylls, ger upphov till tullskulden inte uppfylls eller inte längre är uppfyllt.

b) Den tidpunkt då en tulldeklaration godtas genom vilken varorna hänförs till ett tullförfarande, om det i efterhand fastställs att ett av villkoren för hänförande av varorna till det förfarandet eller för beviljande av tullfrihet eller nedsatt importtullsats på grund av varornas användning för slutändamål i själva verket inte var uppfyllt.

3. I de fall som avses i punkt 1 a och b ska någon av följande personer vara gäldenär:

a) Varje person som var skyldig att fullgöra de berörda skyldigheterna.

b) Varje person som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att en skyldighet enligt tullagstiftningen inte var fullgjord och som agerat för den persons räkning som var skyldig att fullgöra skyldigheten eller som medverkat i den handling som ledde till att skyldigheten inte fullgjordes.

c) Varje person som förvärvat eller tagit hand om varorna i fråga och som vid förvärvet eller mottagandet av varorna var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att en skyldighet enligt tullagstiftningen inte var fullgjord.

4. I de fall som avses i punkt 1 c ska gäldenären vara den person som är skyldig att uppfylla villkoren för att hänföra varorna till ett tullförfarande, eller tulldeklarationen för de varor som hänförs till det tullförfarandet eller för att tullfrihet eller nedsatt importtullsats på grund av varornas användning för slutändamål ska beviljas.

Om en tulldeklaration för något av de tullförfaranden som avses i punkt 1 c upprättas och sådana uppgifter som krävs enligt tullagstiftningen beträffande villkoren för att hänföra varor till det tullförfarandet lämnas till tullmyndigheterna och detta leder till att importtullar helt eller delvis inte tas ut, ska också den person som lämnade de uppgifter som krävdes för att upprätta tulldeklarationen och som visste eller rimligen borde ha vetat att dessa uppgifter var felaktiga vara gäldenär.

Artikel 80

Avdrag för redan betalt importtullbelopp

1. Om en tullskuld uppkommit i enlighet med artikel 79.1 för varor som övergått till fri omsättning till nedsatt importtullsats på grund av deras användning för slutändamål, ska det importtullbelopp som betalades när varorna övergick till fri omsättning dras av från det importtullbelopp som motsvarar tullskulden.

Första stycket ska gälla om en tullskuld uppkommit för skrot och avfall från förstöring av sådana varor.

2. Om en tullskuld uppkommit i enlighet med artikel 79.1 för varor som hänförs till ett förfarande för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar, ska det importtullbelopp som betalats inom ramen för den partiella befrielsen dras av från den importtull som motsvarar tullskulden.

Avsnitt 2

Tullskuld vid export

Artikel 81

Export och passiv förädling

1. En tullskuld vid export ska uppkomma genom att exporttullpliktiga varor hänförs till förfaranden som avser export eller passiv förädling.

2. Tullskulden ska uppkomma vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

3. Deklaranten ska vara gäldenär. Vid indirekt ombudskap ska också den person för vars räkning tulldeklarationen görs vara gäldenär.

Om en tulldeklaration upprättas på grundval av uppgifter som leder till att exporttullar helt eller delvis inte tas ut, ska också

den person som har lämnat de för deklARATIONEN nödvändiga uppgifterna vara gäldenär, om den personen visste eller rimligen borde ha vetat att dessa uppgifter var felaktiga.

Artikel 82

Tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad

1. För varor som är exporttullpliktiga ska en tullskuld vid export uppkomma genom bristande efterlevnad av något av följande:

- a) En skyldighet enligt tullagstiftningen som rör utförsel av varor.
- b) De villkor enligt vilka varorna tilläts föras ut ur unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttullar.

2. Tullskulden ska anses uppkomma vid någon av följande tidpunkter:

- a) Den tidpunkt då varorna faktiskt förs ut ur unionens tullområde utan någon tulldeklaration.
- b) Den tidpunkt då varorna når en annan destination än den för vilken de tilläts föras ut ur unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttullar.

c) Om tullmyndigheterna inte kan fastställa den tidpunkt som avses i led b, den tidpunkt då tidsfristen för att uppvisa bevisning för att villkoren för sådan befrielse är uppfyllda löper ut.

3. I de fall som avses i punkt 1 a ska någon av följande personer vara gäldenär:

- a) Varje person som var skyldig att fullgöra den berörda skyldigheten.
- b) Varje person som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att skyldigheten i fråga inte var fullgjord och som agerat för den persons räkning som var skyldig att fullgöra skyldigheten.

c) Varje person som medverkade i den handling som ledde till att en skyldighet inte fullgjordes och som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att en tulldeklaration inte hade ingetts men borde ha ingetts.

4. I de fall som avses i punkt 1 b ska gäldenären vara den person som är skyldig att fullgöra de villkor enligt vilka varorna tillåts föras ut ur unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttullar.

Avsnitt 3

Bestämmelser som gäller både tullskuld vid import och tullskuld vid export

Artikel 83

Förbud och restriktioner

1. En tullskuld vid import eller export ska uppkomma även om den gäller varor som är föremål för någon form av förbud eller restriktioner vid import eller export.

2. Emellertid ska ingen tullskuld uppkomma vid något av följande:

- a) Olaglig införsel i unionens tullområde av falsk valuta.
 - b) Införsel i unionens tullområde av annan narkotika och andra psykotropa ämnen än den narkotika och de psykotropa ämnen som noggrant övervakas av de behöriga myndigheterna i syfte att användas för medicinska och vetenskapliga ändamål.
3. Vid tillämpning av sanktioner för tullöverträdelse ska en tullskuld dock anses ha uppkommit om import- eller exporttullar eller förekomst av en tullskuld enligt en medlemsstats lagstiftning utgör grund för att fastställa sanktioner.

Artikel 84

Flera gäldenärer

Om flera personer är gäldenärer för det import- eller exporttullbelopp som motsvarar en och samma tullskuld ska de solidariskt ansvara för betalningen av det beloppet.

Artikel 85

Allmänna regler för beräkning av import- eller exporttullbelopp

1. Beloppet av import- eller exporttull ska fastställas på grundval av de regler för beräkning av tull som var tillämpliga på de berörda varorna vid den tidpunkt då tullskulden för dem uppkom.

2. Om det inte är möjligt att exakt fastställa den tidpunkt då tullskulden uppkom, ska denna tidpunkt anses vara den tidpunkt då tullmyndigheterna drar slutsatsen att varorna befinner sig i en situation som gör att en tullskuld har uppkommit.

Om de uppgifter som är tillgängliga för tullmyndigheterna gör det möjligt för dem att fastställa att tullskulden uppkom före den tidpunkt då de drog denna slutsats, ska emellertid tullskulden anses ha uppkommit vid den tidigaste tidpunkt då en sådan situation kan konstateras ha förelagat.

Artikel 86

Särskilda regler för beräkning av importtullbelopp

1. Om kostnader för lagring eller vanliga former av hantering har uppstått i unionens tullområde för varor som hänförs till ett tullförfarande eller i tillfällig lagring, ska dessa kostnader eller ökningen av varornas värde inte beaktas vid beräkningen av beloppet av importtull om deklaranterna lämnar tillfredsställande bevisning för dessa kostnader.

Vid beräkningen av importtullbeloppet ska emellertid hänsyn tas till tullvärde, kvantitet, beskaffenhet och ursprung för de icke-unionsvaror som använts i verksamheten.

2. Om klassificeringen enligt tulltaxan av varor som hänförs till ett tullförfarande ändras som ett resultat av vanliga former av hantering inom unionens tullområde, ska på begäran av deklaranterna den ursprungliga klassificeringen enligt tulltaxan av de varor som hänförs till förarbetet tillämpas.

3. Om en tullskuld uppkommer för förädlade produkter som framställts enligt förarbetet för aktiv förädling, ska det importtullbelopp som motsvarar denna skuld på begäran av deklaranterna fastställas på grundval av klassificeringen enligt tulltaxan av, tullvärdet för, kvantiteten av, beskaffenheten hos och ursprunget för de varor som hänfördes till förarbetet för aktiv förädling när tulldeklarationen för dessa varor godkotts.

4. För att undvika kringgående av de tulltaxebestämmelser som avses i artikel 56.2 h ska importtullbeloppet i särskilda fall fastställas i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln utan att deklaranterna begär det.

5. Om en tullskuld uppkommer för förädlade produkter som framställts enligt förarbetet för passiv förädling eller ersättningsprodukter enligt artikel 261.1, ska importtullbeloppet beräknas på grundval av kostnaden för förädlingsverksamheten utanför unionens tullområde.

6. Om det i tullagstiftning föreskrivs gynnsam tullbehandling för varor, befrielse från import- eller exporttullar eller fullständig eller partiell tullfrihet vid import eller export, i enlighet med artikel 56.2 d–g, 203, 204, 205, 208 eller 259–262 i den här förordningen eller enligt rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskaps-system för tullbefrielse⁽¹⁾, ska denna gynnsamma tullbehandling, befrielse eller tullfrihet också tillämpas när en tullskuld uppkommer enligt artikel 79 eller 82 i den här förordningen, förutsatt att den underlåtenhet som medförde att tullskulden uppkom inte var uppsåtlig.

Artikel 87

Plats för uppkomst av tullskuld

1. En tullskuld ska anses uppkomma på den plats där den tulldeklaration eller deklaration om återexport som avses i artiklarna 77, 78 och 81 inges.

I alla andra fall ska platsen för uppkomst av tullskuld vara den plats där de omständigheter uppstår som förorsakar skulden.

Om det inte är möjligt att fastställa den platsen, ska tullskulden anses ha uppkommit på den plats där tullmyndigheterna drar slutsatsen att varorna befinner sig i en situation som gör att en tullskuld har uppkommit.

2. Om varorna har hänförts till ett tullförfarande som inte har avslutats eller varit i tillfällig lagring som inte har avslutats på korrekt sätt, och om platsen för uppkomst av tullskuld inte kan fastställas inom en särskild tidsfrist genom tillämpning av punkt 1 andra eller tredje stycket, ska tullskulden anses ha uppkommit på den plats där varorna hänfördes till det berörda förfarandet eller infördes i unionens tullområde enligt det förfarandet eller var i tillfällig lagring.

3. Om de uppgifter som är tillgängliga för tullmyndigheterna gör det möjligt för dem att fastställa att tullskulden kan ha uppkommit på flera platser, ska tullskulden anses ha uppkommit på den plats där den först uppkom.

4. Om en tullmyndighet fastställer att en tullskuld har uppkommit enligt artikel 79 eller 82 i en annan medlemsstat och det import- eller exporttullbelopp som motsvarar denna skuld är lägre än 10 000 EUR, ska tullskulden anses ha uppkommit i den medlemsstat där fastställandet gjordes.

Artikel 88

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

⁽¹⁾ EUT L 324, 10.12.2009, s. 23.

a) regler för beräkning av de import- eller exporttullbelopp som ska tillämpas på varor för vilka en tullskuld uppkommer i samband med ett särskilt förfarande, som kompletterar de regler som anges i artiklarna 85 och 86,

b) de fall som avses i artikel 86.4

c) den tidsfrist som avses i artikel 87.2.

KAPITEL 2

Garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld

Artikel 89

Allmänna bestämmelser

1. Detta kapitel ska gälla garantier för både tullskulder som har uppkommit och tullskulder som kan uppkomma, om inget annat föreskrivs.

2. När tullmyndigheterna kräver att en garanti ställs för en potentiell eller befintlig tullskuld, ska denna garanti täcka import- eller exporttullbeloppet och de andra avgifter som ska betalas i samband med import eller export av varor när:

a) Garantin används för hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering, eller

b) Garantin kan användas i mer än en medlemsstat.

En garanti som inte kan användas utanför den medlemsstat där den krävs ska vara giltig endast i den medlemsstaten och ska täcka minst import- eller exporttullbeloppet.

3. När tullmyndigheterna kräver att en garanti ställs ska den krävas av gäldenären eller den person som kan komma att bli gäldenär. De får även medge att garantin ställs av en annan person än den person från vilken den avkrävs.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 97 ska tullmyndigheterna kräva endast en garanti för bestämda varor eller en bestämd deklaration.

En garanti som ställs för en bestämd deklaration ska gälla för det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och andra avgifter för alla de varor som omfattas av eller frigörs på grundval av den deklarationen, oavsett om deklarationen är korrekt eller inte.

Om garantin inte har frigjorts får den, inom det säkrade beloppet, också användas för betalning av import- eller exporttullbelopp och andra avgifter som ska betalas efter en kontroll efter frigörandet av dessa varor.

5. På ansökan av den person som avses i punkt 3 i den här artikeln får tullmyndigheterna i enlighet med artikel 95.1, 95.2 och 95.3 ge tillstånd till att en samlad garanti ställs för att täcka det import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld för två eller flera transaktioner, deklARATIONER eller tullförfaranden.

6. Tullmyndigheterna ska övervaka garantin.

7. Garanti ska inte krävas av stater, regionala och lokala myndigheter eller andra offentligt rättsliga organ i fråga om verksamheter som de bedriver i egenskap av offentliga myndigheter.

8. Garanti ska inte krävas i någon av följande situationer:

a) När varor transporteras på Rhen och på Rhens vattenvägar samt på Donau och på Donaus vattenvägar.

b) När varor transporteras via fasta transportinstallationer.

c) I särskilda fall där varor hänförs till förfarandet för tillfällig införsel.

d) Varor som hänförs till förfarandet för unionstransitering för vilka de förenklingar som avses i artikel 233.4 e används och som transporteras sjövägen eller med flyg mellan hamnar eller mellan flygplatser i unionen.

9. Tullmyndigheterna får frångå kravet på garanti när det import- eller exporttullbelopp för vilket garanti skall ställas inte överstiger det statistiska tröskelvärdet för deklARATIONER som fastställts i enlighet med artikel 3.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater⁽¹⁾.

Artikel 90

Obligatorisk garanti

1. Om det är obligatoriskt att ställa en garanti, ska tullmyndigheterna fastställa garantibeloppet till en nivå som motsvarar det exakta import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och övriga avgifter, om detta belopp med säkerhet kan fastställas vid den tidpunkt då garantin krävs.

⁽¹⁾ EUT L 152, 16.6.2009, s. 23

Om det inte är möjligt att fastställa det exakta beloppet, ska garantin fastställas till det högsta belopp som tullmyndigheterna uppskattar att det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och övriga avgifter uppgår till eller kan komma att uppgå till.

2. Om en samlad garanti ställs för det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulder och övriga avgifter vars belopp varierar i storlek över tiden, ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 95, garantibeloppet fastställas till en sådan nivå att det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulderna och övriga avgifter alltid är täckt.

Artikel 91

Valfri garanti

Om det är valfritt att ställa en garanti, ska tullmyndigheterna ändå kräva att en garanti ställs när de är osäkra på huruvida det import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld och övriga avgifter kommer att betalas inom föreskriven tid. Dessa myndigheter ska då fastställa garantibeloppet till en nivå som inte överstiger den nivå som avses i artikel 78.

Artikel 92

Ställande av en garanti

1. En garanti får ställas på något av följande sätt:

a) I form av en kontant deposition eller något annat betalningsmedel som av tullmyndigheterna erkänns som likvärdigt med en kontant deposition, som görs i euro eller i valutan för den medlemsstat där garantin krävs.

b) I form av ett åtagande från en borgensman.

c) I någon annan form som ger likvärdig säkerhet för att det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och andra avgifter kommer att betalas.

2. En garanti i form av en kontant deposition eller något annat likvärdigt betalningsmedel ska ställas enligt gällande bestämmelser i den medlemsstat där garantin krävs.

Om en garanti ställs i form av en kontant deposition eller något annat likvärdigt betalningsmedel, ska tullmyndigheterna inte betala ränta för denna deposition.

*Artikel 93***Val av garanti**

Den person som ska ställa en garanti får fritt välja mellan de former av garantier som fastställs i artikel 92.1.

Tullmyndigheterna får dock vägra att godta den valda formen av garanti, om den inte är förenlig med ett korrekt genomförande av det berörda tullförarandet.

Tullmyndigheterna får kräva att den valda formen av garanti ska bibehållas under en bestämd tid.

*Artikel 94***Borgensman**

1. Borgensmannen enligt artikel 92.1 b ska vara en tredje person som är etablerad i unionens tullområde. Borgensmannen ska godkännas av de tullmyndigheter som kräver en garanti, såvida borgensmannen inte utgörs av ett kreditinstitut, finansiellt institut eller försäkringsföretag med ackreditering i unionen i enlighet med gällande unionsbestämmelser.

2. Borgensmannen ska skriftligen åta sig att betala det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskuldbeloppet och de övriga avgifter för vilka en garanti ställs.

3. Tullmyndigheterna får vägra att godkänna den föreslagna borgensmannen eller formen av garanti, om det inte förefaller säkert att borgensmannen eller garantin inom den föreskrivna tiden kan säkerställa betalning av det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och övriga avgifter.

*Artikel 95***Samlad garanti**

1. Det tillstånd som avses i artikel 89.5 ska endast beviljas personer som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) De är etablerade i unionens tullområde,
- b) de uppfyller de kriterier som anges i artikel 39 a,
- c) de använder sig regelbundet av de berörda tullförarandena eller driver anläggningar för tillfällig lagring eller uppfyller de kriterier som anges i artikel 39 d.

2. I de fall där en samlad garanti ska ställas för tullskulder och övriga avgifter som kan uppkomma, får en ekonomisk aktör använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp eller beviljas undantag från skyldigheten att ställa en garanti, förutsatt att aktören uppfyller de villkor som anges i artikel 39 b och c.

3. Om en samlad garanti ska ställas för tullskulder och andra avgifter som har uppkommit ska en godkänd ekonomisk aktör för tullförenkling på ansökan få tillstånd att använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp.

4. Den samlade garantin till ett nedsatt belopp som avses i punkt 3 ska vara likvärdig med ställandet av en garanti.

*Artikel 96***Tillfälliga förbud mot användningen av samlade garantier**

1. Inom ramen för särskilda förfaranden eller tillfällig lagring får kommissionen besluta att tillfälligt förbjuda användningen av något av följande:

- a) En samlad garanti för ett nedsatt belopp eller ett undantag från skyldigheten att ställa en garanti enligt artikel 95.2.
- b) En samlad garanti enligt artikel 95 för varor som har fastställts vara föremål för bedrägeri i stor omfattning.

2. Om punkt 1 a eller b i den här artikeln tillämpas får användning av en samlad garanti för ett nedsatt belopp eller ett undantag från skyldigheten att ställa en garanti eller användning av en samlad garanti enligt artikel 95 tillåtas om den berörda personen uppfyller något av följande villkor:

- a) Denna person kan visa att det inte uppkommit någon tullskuld med avseende på de berörda varorna inom ramen för de transaktioner som den personen har inlett under de två år som föregått det beslut som avses i punkt 1.
- b) Den berörda personen kan, om tullskulder har uppkommit under de två år som föregått det beslut som avses i punkt 1., visa att dessa skulder till fullo betalats av gäldenären eller gäldenärerna eller borgensmannen inom den föreskrivna tidsfristen.

För att få tillstånd att använda en samlad garanti vars användning tillfälligt förbjudits ska den berörda personen även uppfylla de kriterier som fastställs i artikel 39 b och c.

Artikel 97

Ytterligare garanti eller ersättningsgaranti

Om tullmyndigheterna fastställer att den ställda garantin inte säkerställer eller inte längre klart eller i tillräcklig omfattning säkerställer betalning inom föreskriven tid av det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och andra avgifter, ska de kräva att någon av de personer som avses i artikel 89.3 efter eget val antingen ställer en ytterligare garanti eller ersätter den ursprungliga garantin med en ny garanti.

Artikel 98

Frisläppande av garantin

1. Tullmyndigheterna ska omedelbart frisläppa garantin, när tullskulden eller betalningsskyldigheten avseende andra avgifter har upphört eller inte längre kan uppkomma.

2. När tullskulden eller betalningsskyldigheten avseende andra avgifter delvis har upphört eller endast kan uppkomma i fråga om en del av det belopp för vilket en garanti har ställts, ska en motsvarande del av garantin frisläppas på begäran av den berörda personen, såvida inte det berörda beloppet gör en sådan åtgärd oberättigad.

Artikel 99

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de särskilda fall, som avses i artikel 89.8 c, där en garanti inte krävs för varor som hänförts till förfarandet för tillfällig införsel c,
- b) formen av den garanti som avses i artikel 92.1 c och reglerna avseende den borgensman som avses i artikel 94,
- c) villkoren för beviljande av ett tillstånd att använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp eller en befrielse från skyldigheten att ställa en garanti enligt artikel 95.2,
- d) tidsfrister för frisläppandet av en garanti.

Artikel 100

Tildelning av genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler

- a) för fastställande av garantins belopp, inbegripet det nedsatta belopp som avses i artikel 95.2 och 95.3,
- b) när det gäller ställandet och övervakningen av den garanti som avses i artikel 89, den återkallelse och uppsägning av en borgensmans åtagande som avses i artikel 94 och det frisläppande av garantin som avses i artikel 98,
- c) när det gäller de tillfälliga förbud som avses i artikel 96.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

2. Kommissionen ska genom genomförandekter anta de åtgärder som avses i artikel 96.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

När det finns tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om sådana åtgärder, vederbörligen motiverade av behovet av att snabbt stärka skyddet av unionens och dess medlemsstaters ekonomiska intressen, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandekter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 285.5.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

KAPITEL 3

Uppbörd, betalning, återbetalning och eftergift av import- eller exporttullbelopp

Avsnitt 1

Fastställande av import- eller exporttullbelopp, underrättelse om tullskuld och bokföring

Artikel 101

Fastställande av import- eller exporttullbelopp

1. Det import- eller exporttullbelopp som ska betalas ska fastställas av de tullmyndigheter som är behöriga för den plats där tullskulden har uppkommit eller anses ha uppkommit i enlighet med artikel 87, så snart som de har nödvändiga uppgifter.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 48 får tullmyndigheterna godta det av deklaranter fastställda import- eller exporttullbelopp som ska betalas.

3. Om import- eller exporttullbeloppet som ska betalas inte är ett heltal får beloppet avrundas.

Om det belopp som avses i första stycket uttrycks i euro får avrundningen inte vara större än en avrundning uppåt eller nedåt till närmaste heltal.

En medlemsstat som inte har euron som valuta får antingen i tillämpliga delar tillämpa bestämmelserna i andra stycket eller avvika från det stycket, förutsatt att de regler som är tillämpliga på avrundning inte har större ekonomiska konsekvenser än de regler som anges i andra stycket.

Artikel 102

Underrättelse om tullskuld

1. Gälldenären ska underrättas om tullskulden på det sätt som anges på den plats där tullskulden har uppkommit eller anses ha uppkommit i enlighet med artikel 87.

Den underrättelse som avses i första stycket ska inte lämnas i något av följande fall:

- a) När en provisorisk handelspolitisk åtgärd i form av en import- eller exporttull har införts i avvaktan på ett slutgiltigt fastställande av tullbeloppet.
- b) När import- eller exporttullbeloppet överstiger det som fastställts på grundval av ett beslut i enlighet med artikel 33.
- c) När det ursprungliga beslutet att inte underrätta gälldenären om tullskulden eller att underrätta gälldenären om ett lägre import- eller exporttullbelopp än det import- eller exportbelopp som ska betalas fattades på grundval av allmänna bestämmelser som senare förklarats ogiltiga genom domstolsbeslut.
- d) När tullmyndigheterna enligt tullagstiftningen är befriade från kravet på att underrätta gälldenären om tullskulden.

2. När det import- eller exporttullbelopp som ska betalas är lika med det belopp som har tagits upp i tulldeklarationen ska tullmyndigheternas frigörande av varorna anses likvärdigt med underrättelse till gälldenären om tullskulden.

3. I de fall där punkt 2 inte är tillämplig ska gälldenären underrättas om tullskulden av tullmyndigheterna när de är i stånd att fastställa det import- eller exporttullbelopp som ska betalas och fatta ett beslut om detta.

Om underrättelsen om tullskuld skulle inverka menligt på en brottsutredning får tullmyndigheterna dock skjuta upp denna underrättelse till dess att den inte längre inverkar menligt på brottsutredningen.

4. Om garanti har ställts får den tullskuld som motsvarar hela import- eller exporttullbeloppet för alla varor som frigörs till en och samma person under en tid som har fastställts av tullmyndigheterna meddelas vid slutet av den tiden. Den tid som fastställs av tullmyndigheterna får inte överstiga 31 dagar.

Artikel 103

Begränsning av tullskuld

1. Gälldenären ska inte underrättas om någon tullskuld efter en utgången av en period om tre år efter den dag då tullskulden uppkom.

2. När tullskulden har uppkommit på grund av en handling som när den utfördes skulle ha kunnat ge upphov till straffrättsliga förfaranden, ska den treårsperiod som avses i punkt 1 förlängas till minst fem år och högst tio år i enlighet med nationell lagstiftning.

3. De perioder som avses i punkterna 1 och 2 ska tillfälligt upphöra att löpa om

- a) ett överklagande inges i enlighet med artikel 44; ett sådant tillfälligt upphörande ska tillämpas från och med den dag då överklagandet inges och ska gälla så länge som överklagandeförfarandet varar, eller
- b) tullmyndigheterna, i enlighet med artikel 22.6, har meddelat gälldenären på vilka grunder de avser att underrätta tullskulden; ett sådant tillfälligt upphörande ska tillämpas, från och med dagen för detta meddelande till och med slutet av den period inom vilken gälldenären givits möjlighet att framföra sin ståndpunkt.

4. Om en tullskuld återinförs i enlighet med artikel 116.7 ska de perioder som avses i punkterna 1 och 2 anses ha tillfälligt upphört att löpa från och med den dag då ansökan om återbetalning eller eftergift lämnats in i enlighet med artikel 121 och fram till och med den dag då beslutet om återbetalning eller eftergift fattas.

Artikel 104

Bokföring

1. De tullmyndigheter som avses i artikel 101 ska, i enlighet med den nationella lagstiftningen, i sin bokföring införa de import- eller exporttullbelopp som ska betalas enligt vad som fastställs i enlighet med den artikeln.

Första stycket ska inte gälla sådana fall som avses i artikel 102.1 andra stycket.

2. Tullmyndigheterna behöver inte bokföra sådana import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld som gäldenären i enlighet med artikel 103 inte längre kan underrättas om.

3. Medlemsstaterna ska fastställa de praktiska förfarandena för bokföring av import- eller exporttullbeloppen. Dessa förfaranden får vara olika beroende på tullmyndigheternas förvisning om huruvida beloppen kommer att betalas eller inte med hänsyn till omständigheterna då tullskulden uppkom.

Artikel 105

Tidpunkt för bokföring

1. Om en tullskuld uppkommer till följd av att en tulldeklaration av varor för ett annat tullförfarande än tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar godtas eller till följd av någon annan åtgärd med samma rättsliga verkan, ska tullmyndigheterna bokföra det import- eller exporttullbelopp som ska betalas inom fjorton dagar efter det att varorna frigjorts.

Om en garanti har ställts får dock hela import- eller exporttullbeloppet för alla varor som frigörs till en och samma person under en tid som fastställs av tullmyndigheterna och som inte får överstiga 31 dagar tas upp som en enda bokföringspost vid slutet av perioden. Sådan bokföring ska ske inom fjorton dagar efter periodens utgång.

2. Om varor får frigöras på vissa villkor som reglerar antingen fastställande eller uttag av det import- eller exporttullbelopp som ska betalas, ska bokföringen äga rum inom fjorton dagar efter den dag då det import- eller exporttullbelopp som ska betalas eller skyldigheten att betala denna tull fastställs.

Om tullskulden avser en provisorisk handelspolitisk åtgärd i form av en tull ska dock det import- eller exporttullbelopp som ska betalas bokföras inom två månader efter den dag då den förordning genom vilken den slutgiltiga handelspolitiska åtgärden fastställs offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Om en tullskuld uppkommer under omständigheter som inte omfattas av punkt 1 ska det import- eller exporttullbelopp som ska betalas bokföras inom fjorton dagar från och med den dag då tullmyndigheterna är i stånd att fastställa import- eller exporttullbeloppet i fråga och fatta ett beslut.

4. Punkt 3 ska gälla i fråga om det import- eller exporttullbelopp som ska uppbäras eller som återstår att uppbära om det import- eller exporttullbelopp som ska betalas inte har bokförts i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 eller har fastställts och bokförts till ett lägre belopp än det som ska betalas.

5. De tidsfrister för bokföring som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska inte gälla vid oförutsebara omständigheter eller i fall av force majeure.

6. Bokföringen får skjutas upp i det fall som avses i artikel 102.3 andra stycket, tills underrättelsen om tullskuld inte längre inverkar menligt på en brottsutredning.

Artikel 106

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de fall enligt artikel 102.1 d där tullmyndigheterna är befriade från kravet på att underrätta gäldenären om en tullskuld,

Artikel 107

Tildelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter anta åtgärder för att säkerställa ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheterna när en tullskuld uppkommer.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Betalning av import- eller exporttullbeloppet

Artikel 108

Allmänna tidsfrister för betalning och tillfälligt upphörande av tidsfristen för betalning

1. Import- eller exporttullbelopp motsvarande en tullskuld som gäldenären underrättats om i enlighet med artikel 102 ska betalas av denne inom den tid som föreskrivs av tullmyndigheterna.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 45.2 ska tidsfristen inte överskrida tio dagar från och med det att gäldenären underrättats om tullskulden. Vid sammanföring av flera bokföringsposter enligt artikel 105.1 andra stycket ska tidsfristen fastställas så, att gäldenären inte erhåller längre tidsfrist för betalningen än om denne hade beviljats anstånd med betalningen enligt artikel 110.

Tullmyndigheterna får förlänga tidsfristen på ansökan av gäldenären, om det import- eller exporttullbelopp som ska betalas har fastställts vid en kontroll efter frigörande enligt artikel 48. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 112.1 ska sådana förlängningar inte överskrida den tid som gäldenären behöver för att vidta lämpliga åtgärder för att fullgöra sina skyldigheter.

2. Om gäldenären är berättigad till någon av de betalningslättnader som fastställs i artiklarna 110–112, ska betalning ske inom den tidsfrist eller de tidsfrister som bestämts för dessa betalningslättnader.

3. Tidsfristen för betalning av import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld ska tillfälligt upphöra att löpa i något av i följande fall:

- a) När en ansökan om eftergift av tull görs enligt artikel 121.
- b) När varor ska förverkas, förstöras eller överlåtas till staten.
- c) När tullskulden har uppkommit i enlighet med artikel 79 och det finns flera gäldenärer.

Artikel 109

Betalning

1. Betalning ska ske kontant eller på något annat sätt med liknande betalningseffekt, inbegripet genom justering av ett kreditsaldo i enlighet med nationell lagstiftning.
2. Betalning får göras av en tredje person i gäldenärens ställe.
3. Gäldenären får i vilket fall som helst betala hela eller delar av import- eller exporttullbeloppet utan att invänta utgången av den betalningstidsfrist denne har beviljats.

Artikel 110

Anstånd med betalning

Tullmyndigheterna ska på ansökan av den berörda personen och förutsatt att en garanti ställs, bevilja anstånd med betalningen av tull på något av följande sätt:

- a) Separat för varje import- eller exporttullbelopp som bokförts i enlighet med artikel 105.1 första stycket eller artikel 105.4.
- b) Gemensamt för alla import- eller exporttullbelopp som bokförts i enlighet med artikel 105.1 första stycket under en period som fastställts av tullmyndigheterna och som inte överstiger 31 dagar.
- c) Gemensamt för alla import- eller exporttullbelopp som tagits upp som en enda bokföringspost i enlighet med artikel 105.1 andra stycket.

Artikel 111

Tider för vilka anstånd med betalning beviljas

1. Den tid för vilken anstånd med betalning beviljas enligt artikel 110 ska vara 30 dagar.
2. När anstånd med betalning beviljas i enlighet med artikel 110 a ska tiden börja löpa dagen efter den dag då gäldenären underrättades om tullskulden.
3. När anstånd med betalning beviljas i enlighet med artikel 110 b ska tiden börja löpa dagen efter den dag då perioden för de sammanförda bokföringsposterna löper ut. Tiden ska minskas med det antal dagar som motsvarar hälften av antalet dagar i perioden för de sammanförda bokföringsposterna.
4. När anstånd med betalning beviljas i enlighet med artikel 110 c ska tiden börja löpa dagen efter utgången av den period som fastställts för frigörande av de berörda varorna. Tiden ska minskas med det antal dagar som motsvarar hälften av antalet dagar i perioden i fråga.
5. Om antalet dagar i de perioder som avses i punkterna 3 och 4 utgör ett ojämnt antal, ska det antal dagar som ska dras av från perioden om 30 dagar enligt dessa punkter motsvara hälften av det närmast lägre jämna antalet.

6. Om de perioder som avses i punkterna 3 och 4 utgör veckor, får medlemsstaterna föreskriva att det import- eller exporttullbelopp för vilket anstånd med betalning beviljas ska betalas senast på fredagen den fjärde veckan efter veckan i fråga.

Om dessa perioder utgör månader, får medlemsstaterna föreskriva att det import- eller exporttullbelopp för vilket anstånd med betalning beviljas ska betalas senast den sextonde dagen i månaden efter månaden i fråga.

Artikel 112

Andra betalningslättnader

1. Tullmyndigheterna får bevilja gäldenären andra betalningslättnader än anstånd med betalning, på villkor att en garanti ställs.

2. Om lättnader beviljas i enlighet med punkt 1, ska kreditränta debiteras för import- eller exporttullbeloppet.

För en medlemsstat som har euro som valuta ska krediträntesatsen motsvara den räntesats som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som Europeiska centralbanken tillämpade vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den månad som innehåller förfallodagen, med tillägg av en procentenhet.

För en medlemsstat som inte har euron som valuta ska krediträntesatsen motsvara den ränta som den nationella centralbanken tillämpade vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den berörda månaden, med tillägg av en procentenhet eller, för en medlemsstat som inte har tillgång till den nationella centralbankens räntesats, den mest likvärdiga räntesats som tillämpades på den första dagen i den berörda månaden på medlemsstatens penningmarknad, med tillägg av en procentenhet.

3. Tullmyndigheterna får frågå kravet på en garanti eller en debitering av kreditränta, om det på grundval av en dokumenterad bedömning av gäldenärens situation fastställs att detta skulle medföra allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

4. Tullmyndigheterna ska avstå från att debitera kreditränta om beloppet för varje uppbörd är mindre än 10 EUR.

Artikel 113

Åtgärder för att driva in betalning

Om import- eller exporttullbeloppet inte har betalats inom föreskriven tid, ska tullmyndigheterna säkerställa betalning av det

beloppet med alla medel som står till buds enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning.

Artikel 114

Dröjsmålsränta

1. Dröjsmålsränta ska debiteras för import- eller exporttullbeloppet från och med den dag då den föreskrivna perioden löper ut till och med dagen för betalning.

För en medlemsstat som har euro som valuta ska dröjsmålsräntesatsen motsvara den räntesats som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som Europeiska centralbanken tillämpade vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den månad som innehåller förfallodagen, med tillägg av två procentenheter.

För en medlemsstat som inte har euron som valuta ska dröjsmålsräntesatsen motsvara den ränta som den nationella centralbanken tillämpade vid sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner på den första dagen i den berörda månaden, med tillägg av två procentenheter eller, för en medlemsstat som inte har tillgång till den nationella centralbankens räntesats, den mest likvärdiga räntesats som tillämpades på den första dagen i den berörda månaden på medlemsstatens penningmarknad, med tillägg av två procentenheter.

2. Om tullskulden uppkommit på grundval av artikel 79 eller 82, eller om underrättelsen om en tullskuld är en följd av en kontroll efter frigörande, ska dröjsmålsränta debiteras utöver import- eller exporttullbeloppet från och med den dag då tullskulden uppkommit till och med dagen för underrättelsen.

Dröjsmålsräntesatsen ska fastställas i enlighet med punkt 1.

3. Tullmyndigheterna får frågå kravet på att debitera dröjsmålsränta om det på grundval av en dokumenterad bedömning av gäldenärens situation fastställs att en sådan debitering skulle medföra allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

4. Tullmyndigheterna ska avstå från att debitera dröjsmålsränta om beloppet för varje uppbörd är mindre än 10 EUR.

Artikel 115

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 284 för att fastställa regler om tillfälligt upphörande av tidsfristen för betalning av ett import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld enligt artikel 108.3 och perioden för det tillfälliga upphörandet.

Avsnitt 3

Återbetalning och eftergift

Artikel 116

Allmänna bestämmelser

1. Om inte annat följer av detta avsnitt ska import- eller exporttullbelopp återbetalas eller efterges av något av följande skäl:

- a) Import- eller exporttull har tagits ut med ett för stort belopp.
- b) Varorna är defekta eller uppfyller inte villkoren i avtalet.
- c) De berörda myndigheterna har begått ett fel.
- d) Av rättviseskäl.

I de fall import- eller exporttullbelopp har betalats och den berörda tulldeklarationen förklarats ogiltig i enlighet med artikel 150, ska detta belopp återbetalas.

2. Tullmyndigheterna ska återbetala eller efterge det import- eller exporttullbelopp som avses i punkt 1 om det är 10 EUR eller mer, utom när den person som berörs begär återbetalning eller eftergift av ett lägre belopp.

3. Om tullmyndigheterna anser att återbetalning eller eftergift bör beviljas på grundval av artikel 119 eller 120 ska den berörda medlemsstaten vidarebefordra ärendet till kommissionen för beslut i något av följande fall:

- a) Om tullmyndigheterna anser att de särskilda omständigheterna följer av att kommissionen har försummat att fullgöra sina skyldigheter.
- b) Om tullmyndigheterna anser att kommissionen har begått ett misstag i den mening som avses i artikel 119.
- c) Om omständigheterna i det berörda fallet har samband med resultatet av en unionsutredning som genomförts i enlighet med rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av

tull- och jordbrukslagstiftningen⁽¹⁾ eller genomförts på grundval av annan unionslagstiftning eller avtal som ingåtts av unionen med vissa länder eller grupper av länder där det ingår bestämmelser om genomförande av sådana unionsutredningar.

- d) Om det belopp som den berörda personen är skyldig att betala och som kan hänföras till en eller flera import- eller exporttransaktioner motsvarar eller överstiger 500 000 EUR till följd av ett misstag eller särskilda omständigheter.

Trots vad som sägs i första stycket, ska ärenden dock inte vidarebefordras i någon av följande situationer:

- a) Om kommissionen redan har antagit ett beslut i ett fall med jämförbara faktiska och rättsliga omständigheter.
- b) Om kommissionen redan har förelagts ett fall med jämförbara faktiska och rättsliga omständigheter.

4 Med förbehåll för regler om vem som är behörig att fatta ett beslut ska tullmyndigheterna, när de själva inom de tidsramar som avses i artikel 121.1 upptäcker att ett import- eller exporttullbelopp ska återbetalas eller efterges enligt artikel 117, 119 eller 120, på eget initiativ återbetala eller efterge tullar.

5 Någon återbetalning eller eftergift får inte beviljas när den situation som ledde till underrättelsen om tullskulden är ett resultat av bedrägligt beteende från gäldenärens sida.

6 Vid återbetalning behöver de berörda tullmyndigheterna inte betala ränta.

Ränta ska dock betalas om ett beslut att bevilja återbetalning inte genomförs inom tre månader från den dag då beslutet fattades, såvida inte underlåtenheten att iaktta tidsfristen låg utanför tullmyndigheternas kontroll.

I sådana fall ska ränta betalas från och med den dag då tremånadersperioden löper ut till och med dagen för återbetalning. Räntesatsen ska fastställas i enlighet med artikel 112.

7 Om tullmyndigheterna felaktigt har beviljat återbetalning eller eftergift ska skyldigheten att betala den ursprungliga tullskulden återinföras i den mån uppbördens av den inte är förbjuden av tidsmässiga skäl enligt artikel 103.

⁽¹⁾ EGT L 82, 22.3.1997, s. 1.

I sådana fall ska ränta som betalats enligt punkt 5 andra stycket återbetalas.

Artikel 117

Import- eller exporttullar som har tagits ut med ett för stort belopp

1. Import- eller exporttullbelopp ska återbetalas eller efterges i den mån det belopp som motsvarar den tullskuld som ursprungligen meddelades överstiger det belopp som skulle betalats eller om gäldenären har underrättats om tullskulden i strid med artikel 102.1 c eller d.

2. Om ansökan om återbetalning eller eftergift grundar sig på att det vid den tidpunkt då deklarationen för övergång till fri omsättning godtogs kunde tillämpas en nedsatt importtullsats eller en nolltullsats för varorna enligt en tullkvot, ett tulltak eller andra gynnsamma tulltaxeåtgärder, ska återbetalning eller eftergift beviljas förutsatt att något av följande villkor är uppfyllda då ansökan tillsammans med de nödvändiga handlingarna inges:

- a) Om, i fråga om en tullkvot, denna inte har uttömts.
- b) Om, i övriga fall, den normala tullsatsen inte har återinförts.

Artikel 118

Defekta varor eller varor som inte uppfyller villkoren i avtalet

1. Importtullbelopp ska återbetalas eller efterges om underrättelsen om tullskulden avser varor som avvisats av importören därför att de vid tidpunkten för frigörandet var defekta eller inte uppfyllde villkoren i det avtal som låg till grund för importen.

Defekta varor ska anses innefatta varor som skadats innan de frigjordes.

2. Trots vad som sägs i punkt 3 ska återbetalning eller eftergift beviljas förutsatt att varorna inte har använts, utom i fråga om en inledande användning som kan ha varit nödvändig för att fastställa att de var defekta eller inte uppfyllde villkoren i avtalet och under förutsättning att de förs ut ur unionens tullområde.

3. Återbetalning eller eftergift ska inte beviljas när

- a) varorna, innan de övergått till fri omsättning, hänförs till ett särskilt förfarande för testning, såvida det inte fastställs att

det faktum att varorna var defekta eller inte uppfyllde villkoren i avtalet normalt sett inte kunde ha upptäckts vid dessa tester,

- b) defekter hos varorna har beaktats vid fastställande av villkoren i avtalet, särskilt när det gäller priset, innan varorna har hänförs till ett förfarande som innebär att en tullskuld uppkommer, eller

- c) varorna säljs av den sökande efter det att det har konstaterats att de är defekta eller att de inte uppfyller villkoren i avtalet.

4. I stället för att varorna förs ut ur unionens tullområde och på ansökan av den berörda personen ska tullmyndigheterna tillåta att dessa hänförs till ett förfarande för aktiv förädling, inbegripet förstöring, eller ett förfarande för extern transitering, tullagerförandet eller ett förfarande för frizoner.

Artikel 119

Fel från de behöriga myndigheternas sida

1. I andra fall än dem som nämns i artikel 116.1 andra stycket, och i artiklarna 117, 118 och 120, ska ett import- eller exporttullbelopp återbetalas eller efterges, om det belopp som svarar mot den tullskuld som ursprungligen meddelades till följd av ett fel från de behöriga myndigheternas sida är lägre än det belopp som ska betalas, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Gäldenären kunde inte rimligen ha upptäckt felet.

- b) Gäldenären agerade i god tro.

2. Om de villkor som fastställs i artikel 117.2 inte är uppfyllda, ska återbetalning eller eftergift beviljas, om den nedsatta tullsatsen eller nolltullsatsen inte kunde tillämpas till följd av ett fel från tullmyndigheternas sida, och tulldeklarationen för övergång till fri omsättning innehöll alla de uppgifter och åtföljdes av alla de handlingar som krävdes för tillämpning av den nedsatta tullsatsen eller nolltullsatsen.

3. Om varor erhåller förmånsbehandling på grundval av ett system för administrativt samarbete som inbegriper myndigheter i ett land eller territorium som är beläget utanför unionens tullområde, ska ett intyg som utfärdats av dessa myndigheter, om det skulle visa sig vara felaktigt, betraktas som ett fel som inte rimligen kunde ha upptäckts på det sätt som avses i punkt 1 a.

Ett utfärdande av ett felaktigt intyg ska emellertid inte betraktas som ett fel när det grundar sig på felaktiga uppgifter från exportören, utom när det är uppenbart att de utfärdande myndigheterna var eller borde ha varit medvetna om att varorna inte uppfyllde villkoren för förmånsbehandling.

Gäldenären ska anses vara i god tro om denne kan visa att denne under den period då den berörda kommersiella verksamheten pågick iakttog noggrannhet när det gäller att försäkra sig om att samtliga villkor för förmånsbehandling var uppfyllda.

Gäldenären kan dock inte åberopa god tro när kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* har offentliggjort ett tillkännagivande om att det finns välgrundade tvivel om huruvida det land eller territorium som omfattas av förmånsordningen tillämpar den korrekt.

Artikel 120

Rättviseskäl

1. I andra fall än sådana som avses i artikel 116.1 andra stycket och i artiklarna 117, 118 och 119 ska import- eller exporttullbelopp återbetalas eller efterges av rättviseskäl när en tullskuld uppkommit under särskilda omständigheter, vid vilka varken uppsåt eller uppenbar vårdslöshet kan tillskrivas gäldenären.

2. Särskilda omständigheter enligt punkt 1 ska anses föreligga om det framgår av omständigheterna i fallet att gäldenären befinner sig i en exceptionell situation jämfört med andra aktörer som bedriver samma verksamhet, och att denne inte skulle ha lidit skada av att import- eller exporttullbeloppet togs ut, om dessa omständigheter inte hade förelegat.

Artikel 121

Förfarande för återbetalning och eftergift

1. Ansökan om återbetalning eller eftergift i enlighet med artikel 116 ska inges till tullmyndigheterna inom följande tidsfrister:

- a) När det rör sig om import- eller exporttullbelopp som tagits ut till ett för stort belopp, fel av den behöriga myndigheten eller rättviseskäl, inom tre år från dagen för underrättelse om tullskulden.
- b) När det rör sig om defekta varor eller varor som inte uppfyller villkoren i avtalet, inom ett år från dagen för underrättelse om tullskulden.

- c) När en tulldeklaration förklarats ogiltig, inom den period som anges i de regler som gäller ogiltigförklarande.

De tidsfrister som anges i första stycket a och b ska förlängas om bevisning lämnas av den sökande för att denne hindrats från att lämna en ansökan inom den föreskrivna tiden till följd av oförutsebara omständigheter eller force majeure.

2. Om tullmyndigheterna inte kan bevilja återbetalning eller eftergift av ett import- eller exporttullbelopp på grundval av de skäl som anförts, ska de pröva en ansökan om återbetalning eller eftergift i sak mot bakgrund av de andra skäl för återbetalning eller eftergift som avses i artikel 116.

3. Om ett överklagande inges enligt artikel 44 avseende en underrättelse om tullskuld, ska den period som avses i punkt 1 första stycket tills vidare tillfälligt upphöra att löpa från och med den dag då överklagandet inges och så länge som överklagandeförfarandet varar.

4. Om en tullmyndighet beviljar återbetalning eller eftergift i enlighet med artiklarna 119 och 120 ska den berörda medlemsstaten informera kommissionen om detta.

Artikel 122

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa regler som den ska efterleva när den fattar ett beslut som avses i artikel 116.3 och i synnerhet om följande:

- a) Villkor för godtagande av ärendet.
- b) Tidsfrist för att fatta beslut och tillfälligt upphörande av denna tidsfrist.
- c) Meddelandet om den grundval som kommissionen avser att basera sitt beslut på innan den fattar ett beslut som skulle vara negativt för den person det berör.
- d) Underrättelse om beslutet.
- e) Följderna av underlåtenhet att fatta beslut eller att meddela ett sådant beslut.

Artikel 123

Tilldelning av genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för

- a) återbetalning och eftergift enligt artikel 116,
- b) att informera kommissionen i enlighet med artikel 121.4 och vilka uppgifter som ska lämnas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de beslut som avses i artikel 116.3.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 285.2.

När ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 285.1 ska erhållas genom ett skriftligt förfarande ska artikel 285.6 tillämpas.

KAPITEL 4

Upphörande av tullskuld

Artikel 124

Upphörande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av gällande bestämmelser om de fall när ett import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld inte uppbärs på grund av att gäldenärens insolvens har fastställts på rättslig väg, ska en tullskuld vid import eller export upphöra på något av följande sätt:

- a) När gäldenären inte längre kan underrättas om tullskulden i enlighet med artikel 103.
- b) Genom betalning av import- eller exporttullbeloppet.
- c) Om inte annat sägs i punkt 5, genom att import- eller exporttullbeloppet efterges.
- d) Om, i fråga om varor som deklarerats för ett tullförfarande som medför skyldighet att betala import- eller exporttullar, tulldeklarationen förklaras ogiltig.

e) Om varor som omfattas av import- eller exporttullar förverkas eller beslagtogs och samtidigt eller därefter förverkas.

f) Om varor som omfattas av import- eller exporttullar förstörs under tullövervakning eller överläts till staten.

g) Om det faktum att varor försvinner eller skyldigheter enligt tullagstiftningen inte fullgörs beror på att dessa varor fullständigt förstörts eller gått helt förlorade som en följd av deras faktiska beskaffenhet, oförutsebara omständigheter eller force majeure, eller till följd av instruktioner från tullmyndigheterna. Vid tillämpningen av detta led ska varor anses som helt förlorade när de har gjorts oanvändbara för var och en.

h) Om tullskulden uppkommit enligt artikel 79 eller 82 och följande villkor är uppfyllda:

- i) Den underlåtenhet som medförde att en tullskuld uppkom hade ingen avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av det berörda tullförfarandet och utgjorde inte ett försök till bedrägeri.
- ii) Alla formaliteter som krävs för att varornas situation ska uppfylla gällande krav fullgörs därefter.

i) Om varor som övergår till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras användning för slutändamål har exporterats med tullmyndigheternas tillstånd.

j) Om tullskulden uppkommit enligt artikel 78 och de formaliteter som fullgjorts för att erhålla förmånlig tullbehandling enligt den artikeln ogiltigförklaras.

k) Om, med förbehåll för vad som sägs i punkt 6, tullskulden uppkommit enligt artikel 79 och för tullmyndigheterna tillfredsställande bevisning lämnas för att varorna inte har använts eller förbrukats och har förts ut ur unionens tullområde.

2. I de fall som avses i punkt 1 e ska tullskulden emellertid, vid tillämpning av sanktioner för tullöverträdelser, inte anses ha upphört om import- eller exporttullar eller förekomst av en tullskuld enligt en medlemsstats lagstiftning utgör grund för att fastställa sanktioner.

3. Om tullskulden i enlighet med punkt 1 g upphör för varor som övergår till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtullsats på grund av deras användning för slutändamål, ska allt skrot eller avfall från förstöringen av dem anses vara icke-unionsvaror.

4. Den gällande lagstiftningen om schablonsatser när varor gått helt förlorade på grund av deras beskaffenhet ska tillämpas, om den berörda personen inte kan visa att den verkliga förlusten överstiger den som beräknats genom tillämpning av schablonsatsen för varorna i fråga.

5. Om flera personer ansvarar för betalning av import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden och eftergift beviljas, ska tullskulden upphöra bara för den eller de personer som beviljats eftergiften.

6. I de fall som avses i punkt 1 k ska tullskulden inte upphöra för den eller de personer som har försökt agera bedrägligt.

7. Om tullskulden uppkommit enligt artikel 79, ska den upphöra för sådana personer vars beteende inte varit bedrägligt och som bidragit till kampen mot bedrägeri.

Artikel 125

Tillämpning av sanktioner

När tullskulden upphör på grundval av artikel 124.1 h ska medlemsstaterna inte hindras från att tillämpa sanktioner till följd av att tullagstiftningen inte efterlevts.

Artikel 126

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa en förteckning över sådan underlåtenhet som inte har någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av det berörda tullförfarandet, och för att komplettera artikel 124.1 h i.

AVDELNING IV

INFÖRSEL AV VAROR I UNIONENS TULLOMRÅDE

KAPITEL 1

Summarisk införseldeklaration

Artikel 127

Ingivande av en summarisk införseldeklaration

1. Varor som förs in i unionens tullområde ska omfattas av en summarisk införseldeklaration.

2. Den skyldighet som avses i punkt 1 ska frångås i följande fall:

a) I fråga om de transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom unionens tullområdes territorialvatten eller lufrum utan att göra uppehåll.

b) I andra fall, när det motiveras av typen av varor eller varuförlöden eller föreskrivs i internationella avtal.

3. En summarisk införseldeklaration ska inges av den ansvariga personen till tullkontoret för första införsel inom en särskild tidsfrist, innan varorna förs in i unionens tullområde.

Tullmyndigheterna får medge att den summariska införseldeklarationen inges till ett annat tullkontor under förutsättning att det sistnämnda omedelbart överför de nödvändiga uppgifterna till tullkontoret för första införsel eller gör dem elektroniskt tillgängliga för det.

4. Den summariska införseldeklarationen ska inges av fraktföraren.

Trots fraktförarens skyldigheter får den summariska införseldeklarationen i stället inges av någon av följande personer:

a) Importören, varumottagaren eller en annan person i vars namn eller för vars räkning fraktföraren agerar.

b) Varje person som kan anmäla eller låta anmäla varornas ankomst till införseltullkontoret.

5. Den summariska införseldeklarationen ska innehålla de upplysningar som krävs för riskanalys av säkerhets- och skydds-skäl.

6. I särskilda fall där alla de upplysningar som avses i punkt 5 inte kan erhållas från de personer som avses i punkt 4, får andra personer som har dessa upplysningar och vederbörliga rättigheter att tillhandahålla dem anmodas att lämna dessa upplysningar.

7. Tullmyndigheterna får godta att system för kommersiella uppgifter, hamnuppgifter eller transportuppgifter används för ingivande av en summarisk införseldeklaration förutsatt att sådana system innehåller de upplysningar som krävs för en sådan deklaration och att upplysningarna är tillgängliga inom en särskild tidsfrist, innan varorna förs in i unionens tullområde.

8. Tullmyndigheterna får godta ingivande av en anmälan och tillgång till de upplysningar som ska anges i en summarisk införseldeklaration i den ekonomiska aktörens datorsystem i stället för ingivande av en summarisk införseldeklaration.

Artikel 128

Riskanalys

Det tullkontor som avses i artikel 127.3 ska säkerställa att det, främst i säkerhets- och skydds syfte, inom en särskild tidsfrist utförs en riskanalys på grundval av den summariska införseldeklaration som avses i artikel 127.1 eller de upplysningar som avses i artikel 127.8 och vidta de åtgärder som krävs med anledning av riskanalysresultaten.

Artikel 129

Ändring och ogiltigförklaring av den summariska införseldeklarationen

1. Deklaranten kan på ansökan tillåtas att ändra en eller flera uppgifter i en summarisk införseldeklaration efter det att den har ingetts.

En ändring ska inte vara möjlig efter det att något av följande har inträffat:

- a) Tullmyndigheterna har underrättat den person som ingav den summariska införseldeklarationen om att de avser att undersöka varorna.
- b) Tullmyndigheterna har fastställt att uppgifterna i den summariska införseldeklarationen är felaktiga.
- c) Varornas ankomst har redan anmälts till tullen.

2. Om varor för vilka en summarisk införseldeklaration har ingetts inte har förts in i unionens tullområde ska tullmyndigheterna ogiltigförklara deklarationen i något av följande fall:

- a) På ansökan av deklaramenten, eller
- b) inom 200 dagar efter ingivandet av deklarationen.

Artikel 130

Deklarationer som ingetts i stället för en summarisk införseldeklaration

1. Det tullkontor som avses i artikel 127.3 får frångå kravet på att det ska inges en summarisk införseldeklaration i fråga om varor för vilka en tulldeklaration ingetts före utgången av tidsfristen för ingivande av den summariska införseldeklarationen. I det fallet ska tulldeklarationen innehålla åtminstone de uppgifter som krävs för en summarisk införseldeklaration. Till dess att tulldeklarationen godtas i enlighet med artikel 172 ska den betraktas som en summarisk införseldeklaration.

2. Det tullkontor som avses i artikel 127.3 får frångå kravet på att det ska inges en summarisk införseldeklaration i fråga om varor för vilka en deklaration för tillfällig lagring inges före utgången av tidsfristen för ingivande av den summariska införseldeklarationen. En sådan deklaration ska innehålla åtminstone de uppgifter som krävs för en summarisk införseldeklaration. Till dess att de deklarerade varornas ankomst anmälts till tullen i enlighet med artikel 139 ska deklarationen för tillfällig lagring betraktas som en summarisk införseldeklaration.

Artikel 131

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de fall där kravet på att det ska inges en summarisk införseldeklaration frångås enligt artikel 127.2 c,
- b) den särskilda tidsfrist som avses i artikel 127.3 och 127.7 inom vilken den summariska införseldeklarationen ska inges innan varorna förs in i unionens tullområde med beaktande av typen av varor eller varuflöden,
- c) de fall som avses i artikel 127.6 och de andra personer som kan komma att avkrävas uppgifter om den summariska införseldeklarationen i dessa fall.

Artikel 132

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera

- a) förfaranderegler för ingivande av den summariska införseldeklaration som avses i artikel 127,

- b) förfaranderegler för och lämnande av uppgifter avseende en summarisk införseldeklaration av de andra personer som avses i artikel 127.6,
- c) den tidsfrist inom vilken en riskanalys ska utföras och nödvändiga åtgärder vidtas, i enlighet med artikel 128,
- d) förfaranderegler för ändring av en summarisk införseldeklaration, i enlighet med artikel 129.1,
- e) förfaranderegler för ogiltigförklaring av en summarisk införseldeklaration i enlighet med artikel 129.2, med beaktande av att hanteringen av införseln av varor sker korrekt.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 2

Varors ankomst

Avsnitt 1

Införsel av varor i unionens tullområde

Artikel 133

Anmälan av ett havsgående fartyg eller ett luftfartygs ankomst

1. Operatören av ett havsgående fartyg eller ett luftfartyg som förs in i unionens tullområde ska anmäla ankomsten till tullkontoret för den första införseln när transportmedlet ankommer.

När tullmyndigheterna har tillgång till uppgifter om ett havsgående fartygs eller ett luftfartygs ankomst får de frånga kravet på den anmälan som avses i första stycket.

2. Tullmyndigheterna får godta att hamn- eller flygplats-system eller andra tillgängliga informationskällor används för anmälan av transportmedlets ankomst.

Artikel 134

Tullövervakning

1. Varor som förs in i unionens tullområde ska, från och med tidpunkten för införseln, omfattas av tullövervakning och får underkastas tullkontroller. I tillämpliga fall ska de bli föremål för förbud och restriktioner som bl.a. grundas på hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet eller behovet att skydda människors och djurs hälsa och liv, att bevara

växter, att skydda miljön, att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde och att skydda industriell eller kommersiell äganderätt, inbegripet kontroller avseende narkotikaprekursorer, varumärkesförfalskade varor och kontanter samt genomförandet av åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskeresurser och handelspolitiska åtgärder.

Varorna ska kvarstå under tullövervakning under den tid som krävs för att fastställa deras tullstatus och får inte undandras sådan övervakning utan tullmyndigheternas tillstånd.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 254 får unionsvaror inte omfattas av tullövervakning sedan deras tullstatus fastställts.

Icke-unionsvaror ska kvarstå under tullövervakning till dess att deras tullstatus ändras eller de förs ut ur unionens tullområde eller förstörs.

2. Innehavaren av varor som befinner sig under tullövervakning får, med tullmyndigheternas tillstånd, när som helst undersöka varorna eller ta prover, särskilt i syfte att fastställa varornas klassificering enligt tulltaxan, deras tullvärde eller tullstatus.

Artikel 135

Transport till avsedd plats

1. Den person som för in varor i unionens tullområde ska utan dröjsmål transportera dem via den rutt som tullmyndigheterna angivit och enligt deras anvisningar, till det tullkontor som utsetts av tullmyndigheterna eller till någon annan plats som de anvisat eller godkänt, eller till en frizon.

2. Varor som förs in i en frizon ska föras in i den frizonen direkt, antingen sjövägen eller med flyg eller, om det sker landvägen, utan att passera genom någon annan del av unionens tullområde, om frizonen gränsar till landgränsen mellan en medlemsstat och ett tredjeland.

3. Den som tar på sig ansvaret för att transportera varor efter det att de förts in i unionens tullområde ska bli ansvarig för att skyldigheterna enligt punkterna 1 och 2 efterlevs.

4. Varor som, även om de fortfarande befinner sig utanför unionens tullområde, får underkastas tullkontroller av en medlemsstats tullmyndighet till följd av ett avtal med det berörda landet eller territoriet utanför unionens tullområde ska behandlas på samma sätt som varor som förts in i unionens tullområde.

5. Punkterna 1 och 2 får inte hindra tillämpningen av särskilda regler om varor som transporteras inom gränsområden eller i rörledningar och kablar liksom trafik av försumbar ekonomisk betydelse, t.ex. brev, vykort och trycksaker och deras elektroniska motsvarigheter i andra medier eller varor som medförs av resande, förutsatt att möjligheterna till tullövervakning och tullkontroll därigenom inte äventyras.

6. Punkt 1 ska inte gälla de transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom unionens tullområdes territorialvatten eller luftrum utan att göra uppehåll.

Artikel 136

Luft- och sjöfartsförbindelser inom unionen

Artiklarna 127–130, 133, 135.1, 137, 139–141 och 144–149 ska inte gälla icke-union/varor och varor som avses i artikel 155 som tillfälligt lämnar unionens tullområde under transport mellan två platser inom det området sjövägen eller med flyg, förutsatt att transporten äger rum via en direkt rutt utan något uppehåll utanför unionens tullområde.

Artikel 137

Transport under särskilda omständigheter

1. Om skyldigheten enligt artikel 135.1 på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure inte kan fullgöras, ska den person som har denna skyldighet eller varje annan person som agerar för dennes räkning utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna om detta. Om de oförutsebara omständigheterna eller force majeure inte leder till att varorna går helt förlorade, ska tullmyndigheterna även underrättas om exakt var de finns.

2. Om ett fartyg eller luftfartyg som omfattas av artikel 135.6 på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure tvingas göra ett tillfälligt uppehåll i en hamn i eller tillfälligt tvingas landa i unionens tullområde och skyldigheten enligt artikel 135.1 inte kan fullgöras, ska den person som fört fartyget eller luftfartyget in i unionens tullområde eller varje annan person som agerar för dennes räkning utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna om detta.

3. Tullmyndigheterna ska besluta vilka åtgärder som ska vidtas för att möjliggöra tullövervakning av de varor som avses i punkt 1, eller av fartyg eller luftfartyg samt de varor som dessa transporterar under de omständigheter som anges i punkt 2, och för att vid behov se till att de i ett senare skede transporterats till ett tullkontor eller någon annan plats som har anvisats eller godkänts av myndigheterna.

Artikel 138

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för

a) anmälan av ankomst enligt artikel 133,

b) transport av varor enligt artikel 135.5,

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Anmälan, lossning och undersökning av varor

Artikel 139

Anmälan till tullen av varors ankomst

1. Införsel av varor till unionens tullområde ska omedelbart vid ankomst anmälas till tullen vid det anvisade tullkontoret eller till någon annan plats som tullmyndigheterna anvisat eller godkänt eller till en frizon av någon av följande personer:

a) Den person som för in varorna i unionens tullområde.

b) Den person i vars namn eller för vars räkning den person som för in varorna i unionens tullområde agerar.

c) Den person som tar på sig ansvaret för att transportera varorna efter det att de förts in i unionens tullområde.

2. Varor som förs in i unionens tullområde sjövägen eller med flyg och som för transporten förblir på samma transportmedel ska endast anmälas till tullen vid den hamn eller flygplats i unionen där de lossas eller omlastas. Varor som förs in i unionens tullområde och som lossas från och lastas på samma transportmedel under färd för att andra varor ska kunna lossas eller lastas ska emellertid inte anmälas till tullen vid den hamnen eller flygplatsen.

3. Trots skyldigheterna för den person som avses i punkt 1 får i stället någon av följande personer anmäla varornas ankomst till tullen:

a) Varje person som omedelbart hänför varorna till ett tullförfarande.

b) Innehavaren av ett tillstånd till drift av lagringsanläggningar eller varje person som bedriver verksamhet i en frizon.

4. Den person som anmäler varornas ankomst ska hänvisa till den summariska införseldeklaration eller, i de fall som avses i artikel 130, tulldeklaration eller deklaration för tillfällig lagring som har ingetts för varorna, utom i de fall undantag medges från skyldigheten att inge en summarisk införseldeklaration.

5. I de fall sådana icke-unionsvaror vars ankomst anmäls till tullen inte täcks av en summarisk införseldeklaration, och utom i de fall undantag medges från skyldigheten att inge en sådan, ska en av de personer som avses i artikel 127.4, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 127.6, omedelbart inge en sådan deklaration eller ska istället inge en tulldeklaration eller en deklaration för tillfällig lagring.

6. Punkt 1 får inte hindra tillämpningen av särskilda regler om varor som transporteras inom gränsområden eller i rörledningar och kablar liksom trafik av försumbar ekonomisk betydelse, t.ex. brev, vykort och trycksaker samt elektroniska svarigheter till dessa lagrade på andra medier eller varor som medförs av resande, förutsatt att möjligheterna till tullövervakning och tullkontroll därigenom inte äventyras.

7. Varor vars ankomst anmäls till tullen får inte utan tullmyndigheternas medgivande föras bort från den plats där de har anmälts.

Artikel 140

Lossning och undersökning av varor

1. Varor får lossas eller omlastas från det transportmedel på vilket de transporteras endast med tullmyndigheternas tillstånd och på platser som anvisats eller godkänts av dessa myndigheter.

Ett sådant tillstånd ska emellertid inte krävas i händelse av en så överhängande fara att det är nödvändigt att omedelbart lossa alla eller en del av varorna. I så fall ska tullmyndigheterna omedelbart underrättas om detta.

2. Tullmyndigheterna får när som helst kräva att varor lossas och packas upp i syfte att undersöka eller ta prover av dem eller undersöka det transportmedel på vilket de transporteras.

Artikel 141

Varor som befordras under transit

1. Artiklarna 135.2–135.6, 139, 140 och 144–149 ska inte tillämpas när varor som redan omfattas av ett förfarande för transitering förs in i unionens tullområde.

2. Artiklarna 140 och 144–149 ska tillämpas på icke-unionsvaror som befordras enligt ett transiteringsförfarande, efter det att sådana varors ankomst har anmälts vid destinations-tullkontoret i unionens tullområde i enlighet med reglerna om förfarandet för transitering.

Artikel 142

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa villkoren för godkännande av de platser som avses i artikel 139.1.

Artikel 143

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för anmälan till tullen av varors ankomst i enlighet med artikel 139.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 3

Tillfällig lagring av varor

Artikel 144

Varor i tillfällig lagring

Icke-unionsvaror ska hänföras till tillfällig lagring vid den tidpunkt varorna anmäls till tullen.

Artikel 145

Deklaration för tillfällig lagring

1. Icke-unionsvaror som har anmälts till tullen ska omfattas av en deklaration för tillfällig lagring som innehåller alla uppgifter som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om tillfällig lagring.

2. Handlingar med anknytning till varor i tillfällig lagring ska lämnas till tullmyndigheterna när det föreskrivs i unionslagstiftningen eller när det krävs för tullkontroller.

3. Deklarationen för tillfällig lagring ska inges av någon av de personer som avses i artikel 139.1 eller 139.2 senast vid den tidpunkt då varornas ankomst anmäls till tullen.

4. Deklarationen för tillfällig lagring ska utom i de fall undantag medges från skyldigheten att inge en summarisk införseldeklaration innehålla en hänvisning till eventuella summariska införseldeklarationer som ingetts för varor som anmälts till tullen utom i de fall dessa redan varit föremål för tillfällig lagring eller hänförs till ett tullförfarande och inte lämnat unionens tullområde.

5. Tullmyndigheterna får godta att deklARATIONEN för tillfällig lagring även sker på något av följande sätt:

- a) En hänvisning till en summarisk införseldeklaration som ingetts för varorna i fråga, kompletterad av uppgifterna i en deklARATION för tillfällig lagring.
 - b) Ett manifest eller annat transportdokument, om det innehåller uppgifterna i en deklARATION för tillfällig lagring inbegripet en hänvisning till eventuella summariska införseldeklarationer för varorna i fråga.
6. Tullmyndigheterna får godta att system för affärs-, hamn- eller transportinformation används för ingivande av en deklARATION för tillfällig lagring om de innehåller de nödvändiga uppgifterna för en sådan deklARATION och dessa uppgifter är tillgängliga i enlighet med punkt 3.

7. Artiklarna 188–193 ska tillämpas på deklARATIONEN för tillfällig lagring.

8. DeklARATIONEN för tillfällig lagring får också användas med avseende på

- a) anmälan av ankomst enligt artikel 133, eller
- b) anmälan av varorna till tullen enligt artikel 139, förutsatt att villkoren i dessa bestämmelser är uppfyllda.

9. Det krävs ingen deklARATION för tillfällig lagring om varornas tullstatus som unionsvaror senast vid den tidpunkt då deras ankomst anmäls till tullen, fastställs i enlighet med artiklarna 153–156.

10. Tullmyndigheterna ska behålla eller ha tillgång till deklARATIONEN för tillfällig lagring, i syfte att kontrollera att de varor deklARATIONEN avser senare hänförs till ett tullförfarande eller återexporteras i enlighet med artikel 149.

11. I de fall där icke-unionsvaror som befördas inom ramen för ett förfarande för transitering anmäls vid destinationstullkontoret på unionens tullområde ska vid tillämpningen av punkterna 1–10 uppgifterna avseende den berörda transiteringen anses vara en deklARATION för tillfällig lagring, förutsatt att de uppfyller kraven för detta ändamål. Innehavaren av varorna får dock inge en deklARATION för tillfällig lagring efter det att transiteringsförfarandet har slutförts.

Artikel 146

Ändring och ogiltigförklaring av en deklARATION för tillfällig lagring

1. Deklaranten ska på ansökan tillåtas att ändra en eller flera uppgifter i en deklARATION för tillfällig lagring efter det att den har ingetts. Ändringen får dock inte göra deklARATIONEN tillämplig på andra varor än dem som den omfattade från början.

En ändring ska inte vara möjlig efter det att något av följande har inträffat:

- a) Tullmyndigheterna har underrättat den person som ingav deklARATIONEN om att de avser att undersöka varorna.
- b) Tullmyndigheterna har fastställt att uppgifterna i deklARATIONEN är felaktiga.

2. Om varor för vilka en deklARATION för tillfällig lagring har ingetts inte anmäls till tullen ska tullmyndigheterna ogiltigförklara deklARATIONEN i något av följande fall:

- a) På ansökan av deklARANTEN, eller
- b) inom 30 dagar efter ingivandet av deklARATIONEN.

Artikel 147

Villkoren och skyldigheterna som hör samman med tillfällig lagring

1. Varor i tillfällig lagring ska endast förvaras i anläggningar för tillfällig lagring enligt artikel 148 eller, i de fall detta är berättigat, på andra platser som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 134.2 ska varor i tillfällig lagring endast utsättas för sådana former av hantering som är ämnade att säkerställa att de bevaras i ett oförändrat skick utan att deras utseende eller tekniska egenskaper förändras.

3. Innehavaren av det tillstånd som avses i artikel 148 eller den person som lagrar varorna i de fall där varor lagras på andra platser som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna ska ansvara för allt följande:

- a) Att sörja för att varor i tillfällig lagring inte undandras tullens övervakning.
 - b) Att fullgöra de skyldigheter som hör samman med lagringen av varorna i tillfällig lagring.
4. Om varor av vilket skäl som helst inte längre kan kvarhållas i tillfällig lagring, ska tullmyndigheterna utan dröjsmål vidta alla åtgärder som krävs för att varornas status ska uppfylla kraven i artiklarna 197, 198 och 199.

Artikel 148

Drifttillstånd för anläggningar för tillfällig lagring

1. Det ska krävas ett tillstånd från tullmyndigheterna för drift av anläggningar för tillfällig lagring. Ett sådant tillstånd ska inte krävas om det är tullmyndigheten själv som driver den tillfälliga lagringsanläggningen.

Villkoren för att driften av anläggningen för tillfällig lagring ska vara tillåten ska framgå av tillståndet.

2. Det tillstånd som avses i punkt 1 ska endast beviljas personer som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) De är etablerade i unionens tullområde.
- b) De lämnar nödvändiga garantier för ett korrekt genomförande av verksamheten, en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar ska anses uppfylla detta villkor förutsatt att driften av anläggningar för tillfällig lagring beaktas i det tillstånd som avses i artikel 38.2 a.
- c) De lämnar en garanti i enlighet med artikel 89.

När en samlad garanti ges ska efterlevnaden av de skyldigheter som är knutna till garantin övervakas genom vederbörlig granskning.

3. Det tillstånd som avses i punkt 1 ska endast beviljas när tullmyndigheterna kan utöva tullövervakning utan att behöva använda administrativa arrangemang som inte står i proportion till de ekonomiska behoven i fråga.

4. Innehavaren av tillståndet ska hålla lämplig bokföring i en form som godkänns av tullmyndigheterna.

Bokföringen ska innehålla den information och de uppgifter som gör det möjligt för tullmyndigheterna att övervaka driften av anläggningar för tillfällig lagring, i synnerhet när det gäller att identifiera de varor som lagras, deras tullstatus och befordran av dessa varor.

En godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar ska anses uppfylla den skyldighet som avses i första och andra styckena om dennes bokföring är ändamålsenlig för den tillfälliga lagringen.

5. Tullmyndigheterna får enligt följande bemyndiga tillståndshavaren att befordra varor i tillfällig lagring mellan olika anläggningar för tillfällig lagring förutsatt att sådan befordran inte ökar risken för bedrägeri:

- a) En sådan befordran sker på en tullmyndighets ansvar,
- b) en sådan befordran täcks av endast ett tillstånd som utfärdats till en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar, eller
- c) i andra fall av befordran.

6. När det finns ett ekonomiskt behov och tullövervakningen inte kommer att påverkas negativt får tullmyndigheterna tillåta lagring av unionsvaror i en anläggning för tillfällig lagring. Dessa varor ska inte betraktas som "varor i tillfällig lagring".

Artikel 149

Upphörande av tillfällig lagring

Icke-unionsvaror i tillfällig lagring ska hänföras till ett tullförfarande eller återexporteras inom 90 dagar.

Artikel 150

Val av tullförfarande

Om inget annat föreskrivs ska deklaranten fritt få välja till vilket tullförfarande varorna ska hänföras, enligt villkoren för det förfarandet, oberoende av varornas beskaffenhet, mängd, ursprungsland, avsändningsland eller destinationsland.

Artikel 151

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) villkoren för godkännande av de platser som avses i artikel 147.1,
- b) villkoren för beviljande av tillstånd för drift av anläggningar för tillfällig lagring enligt artikel 148,
- c) fall av befördran som avses i artikel 148.5 c.

Artikel 152

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för

- a) ingivande av en deklaration för tillfällig lagring enligt artikel 145,
- b) ändring av en deklaration för tillfällig lagring enligt artikel 146.1,
- c) ogiltigförklaring av en deklaration för tillfällig lagring enligt artikel 146.2,
- d) befördran av varor i tillfällig lagring enligt artikel 148.5.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

AVDELNING V

ALLMÄNNA REGLER OM TULLSTATUS, HÄNFÖRANDE AV VAROR TILL ETT TULLFÖRFARANDE, KONTROLL, FRIGÖRANDE OCH BORTSKAFFANDE AV VAROR

KAPITEL 1

Varors tullstatus

Artikel 153

Antagande om varors tullstatus som unionsvaror

1. Alla varor som befinner sig i unionens tullområde ska antas ha tullstatus som unionsvaror, såvida det inte fastställs att de inte har tullstatus som unionsvaror.
2. I särskilda fall då antagandet enligt punkt 1 inte gäller, måste varors tullstatus som unionsvaror bevisas.
3. I särskilda fall ska varor som i sin helhet har framställts i unionens tullområde inte ha tullstatus som unionsvaror om de har framställts av varor i tillfällig lagring eller som hänförts till förfarandet för extern transitering, ett förfarande för lagring, förfarandet för tillfällig införsel eller förfarandet för aktiv förädling.

Artikel 154

Förlust av varors tullstatus som unionsvaror

Unionsvaror ska bli icke-unionsvaror i följande fall:

- a) När de förs ut ur unionens tullområde, i den mån reglerna om intern transitering inte är tillämpliga.
- b) När de har hänförts till förfarandet för extern transitering, ett förfarande för lagring eller förfarandet för aktiv förädling, i den mån det är tillåtet enligt tullagstiftningen.
- c) När de har hänförts till ett förfarande för användning för slutändamål och därefter antingen överläts till staten eller förstörs och endast återstår som avfall.
- d) När deklarationen för övergång till fri omsättning förklaras ogiltig efter frigörandet av varorna.

Artikel 155

Unionsvaror som tillfälligt lämnar unionens tullområde

1. I de fall som avses i artikel 227.2 b-f ska varor behålla sin tullstatus som unionsvaror bara om denna status kan fastställas enligt vissa villkor och på det sätt som föreskrivs i tullagstiftningen.

2. I särskilda fall får unionsvaror, utan att omfattas av ett tullförfarande, befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde och tillfälligt lämna detta område utan att deras tullstatus ändras.

Artikel 156

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) de fall där det antagande som anges i artikel 153.1 inte är tillämpligt,
- b) villkor för att bevilja lättnader vid styrkande av varors tullstatus som unionsvaror,
- c) de fall där de varor som avses i artikel 153.3 inte har tullstatus som unionsvaror,
- d) de fall där tullstatusen för de varor som avses i artikel 155.2 inte ändras.

Artikel 157

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera förfaranderegler för tillhandahållande och kontroll av bevis för varors tullstatus som unionsvaror.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 2

Hänförande av varor till ett tullförfarande

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 158

Tulldeklaration av varor och tullövervakning av unionsvaror

1. Alla varor som ska hänföras till ett tullförfarande, utom förfarandet för frizoner, ska omfattas av en tulldeklaration som är anpassad till förfarandet i fråga.
2. I särskilda fall, förutom dem som avses i artikel 6.2 får en tulldeklaration inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

3. Unionsvaror som deklarerats för export, intern unionstransitering eller passiv förädling ska omfattas av tullövervakning från och med den tidpunkt då den deklaration som avses i punkt 1 godtas till och med den tidpunkt då de förs ut ur unionens tullområde eller överläts till staten eller förstörs eller tulldeklarationen förklaras ogiltig.

Artikel 159

Behöriga tullkontor

1. Utom när annat föreskrivs i unionslagstiftningen ska medlemsstaterna fastställa belägenheten och behörigheten för de olika tullkontor som är belägna på deras territorium.
2. Medlemsstaterna ska sörja för att officiella öppettider fastställs för dessa kontor och att öppettiderna är rimliga och ändamålsenliga med beaktande av typen av varuflöden, varornas beskaffenhet och det tullförfarande som de hänförs till, så att det internationella varuflödet varken hindras eller snedvrids.
3. Om inte annat anges ska det tullkontor som är behörigt för att hänföra varor till ett tullförfarande vara det ansvariga tullkontoret på den ort där varorna anmäls till tullen.

Artikel 160

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de fall då en tulldeklaration får inges på annat sätt än med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik i enlighet med artikel 158.2.

Artikel 161

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandakter specificera förfaranderegler för

- a) bestämningen av de tullkontor som är behöriga utöver det som avses i artikel 159.3, inbegripet tullkontor för införsel och tullkontor för utförsel,
- b) ingivande av tulldeklaration i de fall som avses i artikel 158.2.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Standardtulldeklarationer

Artikel 162

Innehållet i standardtulldeklarationer

Standardtulldeklarationer ska innehålla alla de uppgifter som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerar.

Artikel 163

Styrkande handlingar

1. De styrkande handlingar som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerar ska innehas av deklaranterna och ställas till förfogande för tullmyndigheterna vid den tidpunkt då tulldeklarationen inges.

2. Styrkande handlingar ska lämnas till tullmyndigheterna när det föreskrivs i unionslagstiftningen eller när det krävs för tullkontroller.

3. I särskilda fall får ekonomiska aktörer upprätta styrkande handlingar under förutsättning att tullmyndigheterna har beviljat dem tillstånd att göra detta.

Artikel 164

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa regler för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 163.3.

Artikel 165

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för

- a) ingivande av standardiserade tulldeklarationer enligt artikel 162,
- b) tillhandahållande av de styrkande handlingar som avses i artikel 163.1.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 3

förenklade tulldeklarationer

Artikel 166

Förenklad deklaration

1. Tullmyndigheterna får godta att en person har varor hänfödda till ett tullförfarande på grundval av en förenklad deklaration, i vilken vissa av de uppgifter som avses i artikel 162 eller de styrkande handlingar som avses i artikel 163 får utelämnas.

2. Regelbunden användning av en förenklad deklaration som avses i punkt 1 förutsätter ett tillstånd från tullmyndigheterna.

Artikel 167

Kompletterande deklaration

1. När det gäller en förenklad deklaration enligt artikel 166 eller en registrering i deklaranterens bokföring enligt artikel 182 ska deklaranterna inte en kompletterande deklaration som innehåller de uppgifter som krävs för det berörda tullförfarande vid det behöriga tullkontoret inom en särskild tidsfrist.

När det gäller en förenklad deklaration enligt artikel 166 ska de styrkande handlingar som krävs innehas av deklaranterna och vara tillgängliga för tullmyndigheterna inom en särskild tidsfrist.

Den kompletterande deklarationen får vara av allmän, periodisk eller sammanfattande art.

2. I följande fall ska skyldigheten att inge en kompletterande deklaration frångås:

a) Då varor har hänförs till tullagerförfarandet.

b) I andra särskilda fall.

3. Tullmyndigheterna får frånga kravet på en kompletterande deklaration när följande villkor tillämpas:

a) Den förenklade deklarationen avser varor vars värde och kvantitet faller under den statistiska tröskeln.

b) Den förenklade deklARATIONEN innehåller redan all information som behövs för det berörda tullförfarandet.

c) Den förenklade deklARATIONEN inges inte som en registrering i deklARANTENS bokföring.

4. Den förenklade deklARATIONEN som avses i artikel 166 eller den registrering i deklARANTENS bokföring som avses i artikel 182 och den kompletterande deklARATIONEN ska anses utgöra en enda, odelbar handling som börjar gälla den dag då den förenklade deklARATIONEN godtas i enlighet med artikel 172 respektive den dag då varorna registreras i deklARANTENS bokföring.

5. Den plats där den kompletterande deklARATIONEN ska inges ska för tillämpningen av artikel 87 anses vara den plats där tulldeklARATIONEN har ingetts.

Artikel 168

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 166.2,
- b) den särskilda tidsfrist som avses i artikel 167.1 första stycket inom vilken en kompletterande deklARATION ska inges,
- c) den särskilda tidsfrist som avses i artikel 167.1 andra stycket inom vilken styrkande handlingar ska innehas av deklARANTEN,
- d) de särskilda fall där skyldigheten att inge en kompletterande deklARATION ska frångås i enlighet med artikel 167.2 b.

Artikel 169

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för ingivande av

- a) den förenklade deklARATIONEN som avses i artikel 166,
- b) den kompletterande deklARATIONEN som avses i artikel 167.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 4

Bestämmelser som gäller alla tulldeklARATIONER

Artikel 170

Ingivande av tulldeklARATION

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 167.1 får en tulldeklARATION inges av varje person som kan lämna alla de uppgifter som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklARERAS. Denna person ska även vara i stånd att anmäla eller låta anmäla varornas ankomst till tullen.

Om det faktum att en tulldeklARATION godtas innebär att en bestämd person får särskilda skyldigheter, ska den deklARATIONEN emellertid inges av denna person eller av dennes representant.

2. DeklARANTEN ska vara etablerad i unionens tullområde.
3. Genom undantag från punkten 2, behöver inte följande deklARANTER vara etablerade i unionens tullområde:
 - a) Personer som inge en tulldeklARATION för transitering eller tillfällig införsel.
 - b) Personer som vid enstaka tillfällen inge en tulldeklARATION, inbegripet för användning för slutändamål eller aktiv förädling, under förutsättning att tullmyndigheterna anser det vara berättigat.
 - c) Personer som är etablerade i ett land vars territorium angränsar till unionens tullområde och som anmäler varor som tulldeklARATIONEN avser vid ett tullkontor vid gränsen till detta land under förutsättning att landet där personerna är etablerade beviljar motsvarande förmån för personer som är etablerade i unionens tullområde.
4. TulldeklARATIONER ska vara autentiserade.

Artikel 171

Ingivande av en tulldeklaration innan varornas ankomst anmäls

En tulldeklaration får inges innan varornas ankomst väntas anmälas till tullen. Om varorna inte anmäls inom 30 dagar efter ingivandet av tulldeklarationen ska den anses inte ha ingetts.

Artikel 172

Godtagande av en tulldeklaration

1. Tulldeklarationer som uppfyller villkoren i detta kapitel ska omedelbart godtas av tullmyndigheterna, förutsatt att de varor som de avser har anmälts till tullen.

2. Den dag då tullmyndigheterna godtar tulldeklarationen ska, om inget annat föreskrivs, vara den dag som används för tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerats och för alla andra import- eller exportformaliteter.

Artikel 173

Ändring av en tulldeklaration

1. Deklaranten ska på ansökan tillåtas att ändra en eller flera av uppgifterna i tulldeklarationen efter det att den godtagits av tullen. Ändringen får dock inte göra tulldeklarationen tillämplig på andra varor än dem som den omfattade från början.

2. En ändring får inte tillåtas om den är föremål för en ansökan efter det att något av följande inträffat:

- a) Tullmyndigheterna har underrättat deklaramenten om att de avser att undersöka varorna.
- b) Tullmyndigheterna har fastställt att uppgifterna i tulldeklarationen är felaktiga.
- c) Tullmyndigheterna har frigjort varorna.

3. Om en ansökan inges av deklaramenten inom tre år från och med tidpunkten för godtagandet av tulldeklarationen får ändring av tulldeklarationen tillåtas efter det att varorna frigjorts så att deklaramenten ska kunna fullgöra sina skyldigheter som hör samman med hänförande av varorna till det berörda tullförfarandet.

Artikel 174

Ogiltigförklarande av en tulldeklaration

1. Tullmyndigheterna ska på ansökan av deklaramenten ogiltigförklara en redan godtagen tulldeklaration i något av följande fall:

- a) När de är förvissade om att varorna omedelbart kommer att hänföras till ett annat tullförfarande.
- b) När de är förvissade om att ett hänförande av varorna till det tullförfarande för vilket de deklarerats på grund av särskilda omständigheter inte längre är berättigat.

Om tullmyndigheterna har underrättat deklaramenten om att de avser att undersöka varorna, ska emellertid en ansökan om ogiltigförklaring av tulldeklarationen inte bifallas förrän undersökningen ägt rum.

2. Tulldeklarationen får inte ogiltigförklaras efter det att varorna frigjorts, om inget annat föreskrivs.

Artikel 175

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de fall där en tulldeklaration får ogiltigförklaras efter det att varorna frigjorts i enlighet med artikel 174.2.

Artikel 176

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för

- a) ingivande av en tulldeklaration enligt artikel 171,
- b) godtagande av en tulldeklaration enligt artikel 172, inbegripet tillämpning av dessa regler i de fall som avses i artikel 179,
- c) ändring av en tulldeklaration efter det att varorna frigjorts i enlighet med artikel 173.3.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 5

andra förenklingar

Artikel 177

Förenkling av upprättandet av tulldeklarationer för sådana varor som omfattas av olika undernummer i tulltaxan

1. I de fall en sändning utgörs av varor som omfattas av olika undernummer enligt tulltaxan och behandlingen av var och en av dessa varor i enlighet med dess undernummer enligt tulltaxan vid upprättandet av tulldeklarationen skulle medföra en arbetsbörda och omkostnad som inte står i proportion till de import- eller exporttullar som kan tas ut, får tullmyndigheterna på ansökan av deklaranterna tillåta att import- eller exporttullar tillämpas på hela sändningen på grundval av undernummer enligt tulltaxan för de varor som är föremål för den högsta import- eller exporttullen.

2. Tullmyndigheterna ska vägra att tillämpa förenklingen som avses i punkt 1 med avseende på varor som är föremål för förbud eller restriktioner eller punktskatter i de fall en korrekt klassificering är nödvändig för åtgärdens tillämpning.

Artikel 178

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter anta åtgärder för fastställande av undernummer enligt tulltaxan vid tillämpning av artikel 177.1.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 179

Centraliserad klarering

1. Tullmyndigheterna får på ansökan tillåta en person att till det ansvariga tullkontoret på den ort där den personen är etablerad inge en tulldeklaration för varor som anmälts vid ett annat tullkontor.

Undantag från det krav på tillstånd som avses i första stycket får medges när tulldeklarationen inges och varorna anmälts till tullkontor som omfattas av en tullmyndighets ansvar.

2. Den som ansöker om ett tillstånd enligt punkt 1 ska vara en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar.

3. Det tullkontor där tulldeklarationen ingetts ska

a) övervaka hänförandet av varor till det berörda tullförfarandet,

b) genomföra de tullkontroller för att kontrollera tulldeklarationen som avses i artikel 188 a och b,

c) i berättigade fall, begära att det tullkontor till vilket varornas ankomst har anmälts genomföra de tullkontroller för att kontrollera tulldeklarationen som avses i artikel 188 c och d, och

d) vidta tullformalitetsåtgärder för att uppbära det import- eller exporttullbelopp som svarar mot eventuella tullsulder.

4. Det tullkontor där tulldeklarationen ingetts och det tullkontor till vilket varornas ankomst har anmälts ska utbyta information som är nödvändig för att kontrollera tulldeklarationen och för att frigöra varorna.

5. Det tullkontor till vilket varornas ankomst anmäls ska, utan att detta påverkar dess egna kontroller som avser varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde, utföra de tullkontroller som avses i punkt 3 c och överlämna resultaten av dessa kontroller till det tullkontor där tulldeklarationen inges.

6. Det tullkontor där tulldeklarationen inges ska frigöra varorna i enlighet med artiklarna 194 och 195 och därvid beakta

a) resultaten av dess egna kontroller för kontrollen av tulldeklarationen,

b) resultaten av de kontroller som genomförs av det tullkontor till vilket varornas ankomst har anmälts för kontroll av tulldeklarationen och de kontroller som avser varor som förs in i eller ut ur unionens tullområde.

Artikel 180

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 179.1 första stycket.

Artikel 181

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för

- a) centraliserad klarering, inklusive relevanta tullformaliteter och kontroller enligt artikel 179,
- b) undantag från kravet på att varornas ankomst ska anmälas till tullen enligt artikel 182.3 mot bakgrund av centraliserad klarering.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 182

Registrering i deklaratens bokföring

1. Tullmyndigheterna får efter en ansökan ge tillstånd till att en person ingår en tulldeklaration, inbegripet en förenklad deklaration, i form av en registrering i deklaratens bokföring, om uppgifterna i deklarationen är tillgängliga för tullmyndigheterna i deklaratens elektroniska system vid den tidpunkt då tulldeklarationen inges i form av en registrering i deklaratens bokföring.

2. Tulldeklarationen ska anses ha godtagits vid den tidpunkt då varorna registreras i bokföringen.

3. Efter en ansökan får tullmyndigheterna frågå kravet på att varornas ankomst ska anmälas till tullen. I detta fall ska varorna anses ha frigjorts vid tidpunkten för registrering i deklaratens bokföring.

Undantaget får beviljas om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Deklaranten är en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklningar.
- b) Det kan anses motiverat mot bakgrund av varornas och varuflödenas beskaffenhet och den omständigheten att varorna är kända av tullmyndigheten.
- c) Övervakningstullkontoret har tillgång till alla de uppgifter det anser nödvändiga för att, om behov uppstår, kunna utöva sin rätt att undersöka varorna.

d) Varorna är vid tidpunkten för registrering i bokföringen inte längre föremål för förbud eller restriktioner, om inget annat föreskrivs i tillståndet.

Övervakningstullkontoret får emellertid i särskilda situationer begära att varornas ankomst anmäls.

4. De förutsättningar som gäller för att frigörande av varorna ska medges ska anges i tillståndet.

Artikel 183

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 182.1.

Artikel 184

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för registrering av uppgifter i deklaratens bokföring enligt artikel 182, inklusive relevanta tullformaliteter och kontroller.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 185

Egenbedömning

1. Efter en ansökan får tullmyndigheterna tillåta en ekonomisk aktör att utföra vissa tullformaliteter som egentligen skulle utföras av tullmyndigheterna, i syfte att fastställa vilket import- och exporttullbelopp som ska betalas, och att utföra vissa kontroller under tullövervakning.

2. Den som ansöker om ett tillstånd enligt punkt 1 ska vara en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklningar.

Artikel 186

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 185.1,
- b) de tullformaliteter och kontroller som ska utföras av tillståndshavaren i enlighet med artikel 185.1.

Artikel 187

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för de tullformaliteter och kontroller som ska utföras av tillståndshavaren i enlighet med artikel 185.1.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 3

Kontroll och frigörande av varor

Avsnitt 1

Kontroll

Artikel 188

Kontroll av en tulldeklaration

I syfte att kontrollera riktigheten av uppgifterna i en godtagen tulldeklaration får tullmyndigheterna

- a) granska deklarationen och de styrkande handlingarna,
- b) begära att deklaranen lämnar andra handlingar,
- c) undersöka varorna,
- d) ta prover för analys eller för fördjupad undersökning av varorna.

Artikel 189

Undersökning och provtagning av varor

1. Transport av varor till de platser där de ska undersökas och där prover ska tas samt all hantering som är nödvändig för denna undersökning eller provtagning ska utföras av deklaranen eller på dennes ansvar. De kostnader som uppstår ska bäras av deklaranen.

2. Deklaranen ska ha rätt att vara närvarande eller företrädas när varorna undersöks och när prover tas. Om tullmyndigheterna har rimliga skäl härför, får de kräva att deklaranen eller ett ombud för denne är närvarande när varorna undersöks eller prover tas eller att deklaranen ger tullmyndigheterna den hjälp som behövs för att underlätta undersökningen eller provtagningen.

3. Under förutsättning att prover tas i enlighet med gällande bestämmelser ska tullmyndigheterna inte vara skyldiga att betala ersättning som en följd av provtagningen, men de ska bära kostnaderna för analys eller undersökning av proverna.

Artikel 190

Partiell undersökning och provtagning av varor

1. Om endast en del av de varor som omfattas av en tulldeklaration undersöks eller blir föremål för provtagning, ska resultatet av denna partiella undersökning eller av analysen eller undersökningen av proverna anses gälla alla de varor som omfattas av samma deklaration.

Deklaranen får dock begära en ytterligare undersökning eller provtagning av varorna om denne anser att resultatet av den partiella undersökningen eller av analysen eller undersökningen av proverna inte är giltigt för resten av de deklarerade varorna. Denna begäran ska beviljas, förutsatt att varorna inte har frigjorts eller, om de har frigjorts, att deklaranen visar att de inte har ändrats på något sätt.

2. Om en tulldeklaration omfattar varor som klassificeras enligt två eller fler kategorier i tulltaxan, ska uppgifterna för varor som klassificeras enligt var och en av kategorierna i tulltaxan vid tillämpningen av punkt 1 anses utgöra en separat deklaration.

Artikel 191

Resultat av kontrollen

1. De resultat som erhållits vid en kontroll av en tulldeklaration ska användas vid tillämpningen av bestämmelserna om det tullförfarande till vilket varorna hänförs.

2. Om en tulldeklaration inte kontrolleras, ska bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på grundval av de uppgifter som lämnats i den deklarationen.

3. Resultatet av tullmyndigheternas kontroll ska ha samma bevisvärde i hela unionens tullområde.

Artikel 192

Identifieringsåtgärder

1. Om identifiering krävs för att sörja för att de bestämmelser som gäller för det tullförfarande för vilket varorna deklarerats följs, ska tullmyndigheterna eller, i tillämpliga fall, ekonomiska aktörer som bemyndigats för detta ändamål av tullmyndigheterna, vidta de åtgärder som krävs för att identifiera varorna.

Dessa identifieringsåtgärder ska ha samma rättsverkan i hela unionens tullområde.

2. Identifieringsmärken som fästs på varorna, förpackningen eller transportmedlen får avlägsnas eller förstöras endast av tullmyndigheterna eller, med tillstånd från tullmyndigheterna, av ekonomiska aktörer, såvida det inte är nödvändigt att avlägsna eller förstöra dem för att skydda varorna eller transportmedlen till följd av oförutsebara omständigheter eller force majeure.

Artikel 193

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera åtgärder om kontroll av tulldeklarationer, undersökning och provtagning av varor och resultat av kontroller.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Frigörande

Artikel 194

Frigörande av varorna

1. Om villkoren för att hänföra varorna till förfarandet i fråga är uppfyllda och förutsatt att eventuella restriktioner har tillämpats och att varorna inte är föremål för några förbud, ska tullmyndigheterna frigöra varorna så snart uppgifterna i tulldeklarationen har kontrollerats eller godtagits utan kontroll.

Första stycket ska även gälla om kontroll enligt artikel 188 inte kan slutföras inom rimlig tid och varorna inte längre behöver vara tillgängliga för kontrolländamål.

2. Alla varor som omfattas av samma deklaration ska frigöras på samma gång.

Om en tulldeklaration omfattar varor som klassificeras enligt två eller fler varuposter, ska uppgifterna för varor som klassificeras enligt var och en av varuposterna vid tillämpningen av första stycket anses utgöra en separat tulldeklaration.

Artikel 195

Frigörande under förutsättning att det import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld har betalats eller att en garanti ställts

1. Om hänförelsen av varorna till ett tullförfarande innebär att en tullskuld uppkommer får varorna endast frigöras om det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulden har betalats eller en garanti ställts för detta.

Utän att det påverkar tillämpningen av tredje stycket, ska första stycket dock inte tillämpas på förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar.

Om tullmyndigheterna, enligt bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerats, kräver att en garanti ställs, ska dessa varor inte frigöras för det avsedda tullförfarandet förrän en sådan garanti ställts.

2. I särskilda fall ska frigörande av varorna inte förutsätta att en garanti ställts för varor som är föremål för en begäran om uttag från en tullkvot.

3. När den förenklingsåtgärd som avses i artiklarna 166, 182 och 185 tillämpas och en samlad garanti ställs, ska varornas frigörande inte förutsätta att tullmyndigheterna utövar tillsyn över garantin.

Artikel 196

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa de fall som avses i artikel 195.2.

KAPITEL 4

Bortskaffande av varor

Artikel 197

Förstöring av varor

Om tullmyndigheterna har rimliga skäl härför, får de kräva att varor vars ankomst anmälts till tullen förstörs, och de ska i så fall underrätta innehavaren av varorna. Kostnaderna för att förstöra varorna ska bäras av innehavaren av varorna.

Artikel 198

Åtgärder som ska vidtas av tullmyndigheterna

1. Tullmyndigheterna ska vidta alla de åtgärder som krävs, inbegripet förverkande och försäljning eller förstöring, för att bortskafta varor i följande fall:

a) Om en skyldighet enligt tullagstiftningen som rör införsel av icke-unionsvaror i unionens tullområde inte är fullgjord, eller varorna har undanhållits tullövervakningen.

b) Om varorna inte kan frigöras av något av följande skäl:

i) Det har inte varit möjligt, av skäl som kan tillskrivas deklaranter, att genomföra eller fortsätta en undersökning av varorna inom den tid som föreskrivs av tullmyndigheterna.

ii) De dokument som ska lämnas innan varorna kan hänföras till eller frigöras för det begärda tullförfarandet har inte lämnats.

iii) En betalning som skulle ha gjorts eller en garanti som skulle ha ställts för import- eller exporttullar har inte gjorts eller ställts inom föreskriven tid.

iv) Varorna är föremål för förbud eller restriktioner.

c) Om varorna inte förts bort inom rimlig tid efter det att de har frigjorts.

d) Om det efter frigörandet konstateras att varorna inte uppfyller villkoren för frigörandet.

e) Om varorna överläts till staten i enlighet med artikel 199.

2. Icke-unionsvaror som har överläts till staten, tagits i beslag eller förverkats ska anses ha hänförts till förfarandet för lagring i tullager. Varorna ska registreras i bokföringen hos den som driver tullagret alternativt hos tullmyndigheterna om det är där varorna förvaras.

När varor som ska förstöras, överläts till staten, tas i beslag eller förverkas redan omfattas av en tulldeklaration ska de registrerade uppgifterna innefatta en hänvisning till tulldeklarationen. Tullmyndigheterna ska ogiltigförklara den tulldeklarationen.

3. Kostnaden för de åtgärder som avses i punkt 1 ska bäras av

a) varje person som var skyldig att fullgöra de berörda skyldigheterna eller som undanhöll varorna från tullövervakningen i det fall som avses i punkt 1 a,

b) deklaranter i de fall som avses i punkt 1 b och c,

c) den person som är skyldig att uppfylla villkoren för frigörande av varor i det fall som avses i punkt 1 d,

d) den person som överläter varorna till staten i det fall som avses i punkt 1 e.

Artikel 199

Överlåtelse till staten

Icke-unionsvaror och varor som omfattas av förfarandet för slutanvändning får, med förhandstillstånd från tullmyndigheterna, överlätas till staten av den person som är ansvarig för förfarandet eller, i tillämpliga fall, innehavaren av varorna.

Artikel 200

Tildelning av genomförandeakter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för

a) förstöring av varor enligt artikel 197,

b) försäljning av varor enligt artikel 198.1,

c) överlåtelse av varor till staten enligt artikel 199.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

AVDELNING VI

ÖVERGÅNG TILL FRI OMSÄTTNING OCH BEFRIELSE FRÅN IMPORTTULLAR

KAPITEL 1

Övergång till fri omsättning

Artikel 201

Tillämpningsområde och verkan

1. Icke-unionsvaror, avsedda att släppas ut på unionens marknad eller avsedda för privat användning eller konsumtion inom unionens tullområde, ska hänföras till förfarandet för övergång till fri omsättning.

2. En övergång till fri omsättning ska medföra följande åtgärder:

- a) Att tillämpliga importtullar tas ut.
 - b) Att, i förekommande fall, andra avgifter tas ut i enlighet med tillämpliga gällande bestämmelser för uttag av dessa avgifter.
 - c) Att handelspolitiska åtgärder och förbud och restriktioner tillämpas, i den mån de inte ska tillämpas i ett tidigare skede.
 - d) Att de övriga formaliteter som införts för import av varorna fullgörs.
3. Övergång till fri omsättning ska ge icke-unionsvaror tullstatus som unionsvaror.

Artikel 202

Handelspolitiska åtgärder

1. Om förädlade produkter som framställts genom aktiv förädling övergår till fri omsättning och beräkningen av importtullen sker enligt artikel 86.3 gäller de handelspolitiska åtgärder som tillämpas på övergång till fri omsättning av varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling.

2. Punkt 1 ska inte gälla avfall och skrot.

3. Om förädlade produkter som framställts genom aktiv förädling övergår till fri omsättning och beräkningen av importtullen sker enligt artikel 85.1 ska de handelspolitiska åtgärder som gäller för dessa varor endast tillämpas i de fall varorna som är föremål för aktiv förädling omfattas av sådana åtgärder.

4. Om det i unionslagstiftningen föreskrivs handelspolitiska åtgärder vid övergång till fri omsättning ska dessa åtgärder inte tillämpas på de förädlingsprodukter som övergår till fri omsättning efter passiv förädling om:

- a) förädlingsprodukterna behåller sitt ursprung i den mening som avses i artikel 60,
- b) den passiva förädlingen innefattar reparation, inbegripet det standardutbytessystem som avses i artikel 261, eller
- c) den passiva förädlingen följer på ytterligare bearbetning i enlighet med artikel 258.

KAPITEL 2

Befrielse från importtullar

Avsnitt 1

Återinförda varor

Artikel 203

Tillämpningsområde och verkan

1. Icke-unionsvaror som efter att ursprungligen ha exporterats som unionsvaror från unionens tullområde återinförs till detta område inom tre år och deklarerats för övergång till fri omsättning ska på ansökan av den berörda personen beviljas befrielse från importtullar.

Första stycket ska tillämpas även om de återinförda varorna endast utgör en del av de varor som tidigare exporterades från unionens tullområde.

2. Den treårsperiod som avses i punkt 1 får förlängas för att ta hänsyn till särskilda omständigheter.

3. Om de återinförda varorna före exporten från unionens tullområde hade övergått till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt importtull på grund av deras slutanvändning, ska befrielse från tull enligt punkt 1 beviljas endast om de ska övergå till fri omsättning för samma slutanvändning.

Om den slutanvändning för vilken varorna i fråga ska övergå till fri omsättning inte längre är densamma, ska det importtullbelopp som ska betalas minskas med det belopp som tagits ut för varorna när de först övergick till fri omsättning. Om det senare beloppet överstiger det som påförs när de återinförda varorna övergår till fri omsättning, ska ingen återbetalning beviljas.

4. Om unionsvaror har förlorat sin tullstatus som unionsvaror i enlighet med artikel 154 och därefter övergår till fri omsättning, ska punkterna 1, 2 och 3 gälla.

5. Befrielse från importtullar ska beviljas endast om varor återinförs i samma skick som de var i när de exporterades.

6. Befrielse från importtullar ska styrkas av uppgifter av vilka det framgår att villkoren för befrielsen är uppfyllda.

Artikel 204

Varor som omfattats av åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken

Befrielse från importtullar enligt artikel 203 ska inte beviljas för varor som omfattats av sådana åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken som inbegriper att de exporteras från unionens tullområde, om inte annat föreskrivs i särskilda fall.

Artikel 205

Varor som tidigare hänförs till ett förfarande för aktiv förädling

1. Artikel 203 ska gälla för förädlade produkter som ursprungligen återexporterades från unionens tullområde efter ett förfarande för aktiv förädling.

2. På deklarantens ansökan och om deklaranten lämnar de nödvändiga uppgifterna, ska det importtullbelopp som ska betalas för de varor som omfattas av punkt 1 fastställas i enlighet med artikel 86.3. Dagen för godtagande av deklARATIONEN om återexport ska anses vara den dag då varorna övergår till fri omsättning.

3. Befrielse från importtullar enligt artikel 203 får inte beviljas för förädlade produkter som exporterats i enlighet med artikel 223.2 c, såvida det inte garanteras att varorna till ingen del kommer att hänföras till förfarandet för aktiv förädling.

Artikel 206

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

a) de fall där varor anses ha återinförts i samma skick som de var i när de exporterades,

b) de särskilda fall som avses i artikel 204.

Artikel 207

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för tillhandahållande av uppgifter enligt artikel 203.6.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Havsfiske och produkter som hämtats ur havet

Artikel 208

Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 60.1 ska följande produkter befrias från importtullar när de övergår till fri omsättning:

a) Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur territorialhavet för ett land eller territorium som är beläget utanför unionens tullområde av fartyg som enbart är registrerade eller anmälda för registrering i en medlemsstat och för den medlemsstatens flagg.

b) Produkter som framställts av de produkter som avses i led a ombord på fabriksfartyg som uppfyller de villkor som avses i led a.

2. Befrielsen från importtullar enligt punkt 1 ska styrkas av bevisning för att de villkor som anges i denna punkt är uppfyllda.

Artikel 209

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för tillhandahållande av den bevisning som avses i artikel 208.2.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

AVDELNING VII
SÄRSKILDA FÖRFARANDEN

KAPITEL 1
Allmänna bestämmelser

Artikel 210

Tillämpningsområde

Varor får hänföras till någon av följande kategorier av särskilda förfaranden:

- a) Transitering, som ska omfatta extern och intern transitering.
- b) Lagring, som ska omfatta lagring i tullager och frizoner.
- c) Särskild användning, som ska omfatta tillfällig införsel och slutanvändning.
- d) Förädling, som ska omfatta aktiv och passiv förädling.

Artikel 211

Tillstånd

1. Ett tillstånd från tullmyndigheterna krävs i följande fall:

- a) Användning av förfarandet för aktiv och passiv förädling, för tillfällig införsel eller för slutanvändning.
- b) Drift av anläggningar för lagring i tullager, utom i de fall då driftsledaren för lagringsanläggningen är tullmyndigheten själv.

De villkor på vilka användningen av ett eller flera av de förfaranden som avses i första stycket, eller driften av anläggningar för lagring, tillåts ska anges i tillståndet.

2. Tullmyndigheterna ska bevilja tillstånd med retroaktiv verkan i de fall samtliga följande förutsättningar är uppfyllda:

- a) Det finns ett styrkt ekonomiskt behov.
- b) Ansökan har inte samband med försök att handla bedrägligt.

c) Sökanden har med stöd av bokföring eller registrerade uppgifter visat att

i) samtliga av de villkor som uppställs i förfarandet har uppfyllts,

ii) importvarorna, i de fall detta är lämpligt, kan identifieras för den aktuella perioden,

iii) sådana uppgifter eller bokföringen möjliggör en kontroll av förfarandet.

d) Alla formaliteter som är nödvändiga för att reglera varornas status kan iaktas, inbegripet att tulldeklarationen vid behov ogiltigförklaras.

e) Inget tillstånd med retroaktiv verkan har beviljats sökanden inom tre år från den tidpunkt då ansökan godkändes.

f) Det krävs inte någon prövning av ekonomiska villkoren utom i de fall en ansökan avser förnyelse av tillstånd för samma slags verksamhet och varor.

g) Ansökan avser inte drift av anläggningar för tullagring av varor.

h) Om en ansökan avser förnyelse av ett tillstånd för samma slags verksamhet och varor ska ansökan lämnas in inom tre år från den dag det ursprungliga tillståndet upphörde att gälla.

Tullmyndigheterna får bevilja ett tillstånd retroaktivt också om de varor som hänförs till ett tullförfarande inte längre var tillgängliga vid den tidpunkt då ansökan om ett sådant tillstånd godtog.

3. Om inget annat föreskrivs, får ett tillstånd enligt punkt 1 endast beviljas personer som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) De är etablerade i unionens tullområde.
- b) De lämnar nödvändiga garantier för ett korrekt genomförande av verksamheten; en godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar ska anses uppfylla detta villkor i den mån den verksamhet som avser det särskilda förfarandet i fråga beaktas i det tillstånd som avses i artikel 38.2 a.

c) När en tullskuld eller andra avgifter kan behöva betalas för varor som hänförs till ett särskilt förfarande, ställer de en garanti i enlighet med artikel 89.

d) I fråga om förfarandet för tillfällig införsel eller aktiv förädling, använder de varorna eller låter använda dem eller utför de förädlingsprocesser beträffande varorna eller låter utföra sådana förädlingsprocesser.

4. Om inget annat föreskrivs och utöver vad som sägs i punkt 3, får ett tillstånd enligt punkt 1 beviljas endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Tullmyndigheterna kan utöva tullövervakning utan att behöva använda administrativa arrangemang som inte står i proportion till de ekonomiska behoven i fråga.

b) Väsentliga intressen för tillverkare i unionen inte skulle påverkas negativt genom ett tillstånd till förädlingsförfarandet (ekonomiska villkor).

5. Väsentliga intressen för tillverkare i unionen ska inte anses vara negativt påverkade enligt punkt 4 b, såvida det inte föreligger bevisning för motsatsen eller de ekonomiska villkoren anses vara uppfyllda.

6. Om det föreligger bevisning för att väsentliga intressen för tillverkare i unionen sannolikt kommer att påverkas negativt, ska en undersökning av de ekonomiska villkoren göras på unionsnivå.

Artikel 212

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

a) villkoren för beviljande av tillstånd till de förfaranden som avses i artikel 211.1,

b) undantag från de villkor som avses i artikel 211.3 och 211.4,

c) de fall där de ekonomiska villkoren anses vara uppfyllda enligt artikel 211.5.

Artikel 213

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för prövning av de ekonomiska villkor som avses i artikel 211.6.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 214

Bokföring

1. Utom i fråga om förfarandet för transitering, eller om annat föreskrivs, ska tillståndshavaren, den person som är ansvarig för förfarandet och samtliga personer som bedriver en verksamhet som innefattar lagring, behandling eller förädling av varor, eller försäljning eller inköp av varor i frizoner, hålla lämplig bokföring i en form som godkänns av tullmyndigheterna.

Bokföringen ska innehålla den information och de uppgifter som gör det möjligt för tullmyndigheterna att övervaka det berörda förfarandet, i synnerhet när det gäller att identifiera de varor som hänförs till förfarandet, deras tullstatus och befordran av dessa varor.

2. En godkänd ekonomisk aktör för tullförenklningar ska anses uppfylla skyldigheten enligt punkt 1 om dennes bokföring är ändamålsenlig för det berörda särskilda förfarandet.

Artikel 215

Avslutande av ett särskilt förfarande

1. I andra fall än vid förfarandet för transitering och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 254 ska ett särskilt förfarande avslutas när de varor som hänförs till förfarandet, eller de förädlade produkterna, hänförs till ett påföljande tullförfarande, har förts ut ur unionens tullområde, eller har förstörts utan att något avfall återstår, eller överläts till staten i enlighet med artikel 199.

2. Tullmyndigheterna ska avsluta förfarandet för transitering när de kan fastställa att förfarandet har slutförts på ett korrekt sätt, på grundval av en jämförelse mellan de uppgifter som är tillgängliga vid avgångstullkontoret och de som är tillgängliga vid destinationstullkontoret.

3. Tullmyndigheterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att reglera situationen för de varor för vilka ett förfarande inte har avslutats enligt de villkor som föreskrivs.

4. Förfarandet ska avslutas inom en viss tidsfrist, om inget annat föreskrivs.

Artikel 216

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa den tidsfrist som avses i artikel 215.4.

Artikel 217

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för avslutande av ett särskilt förfarande i enlighet med artikel 216.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 218

Överföring av rättigheter och skyldigheter

Rättigheterna och skyldigheterna för den person som är ansvarig för förfarandet när varor har hänförs till ett särskilt förfarande, dock ej förfarandet för transitering, får helt eller delvis överföras till en annan person som uppfyller villkoren för det berörda förfarandet.

Artikel 219

Befordran av varor

I särskilda fall får varor som har hänförs till ett annat särskilt förfarande än för transitering eller lagts upp i en frizon befordras mellan olika platser i unionens tullområde.

Artikel 220

Vanliga former av hantering

Varor som har hänförs till tullagerförfarandet eller ett förfarande för förädling eller lagts upp i en frizon får genomgå sådana vanliga former av hantering som är avsedda att bevara dem, förbättra deras utseende eller marknadsmässiga kvalitet eller förbereda dem för distribution eller återförsäljning.

Artikel 221

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att

a) fastställa i vilka fall och på vilka villkor befordran av varor som hänförs till ett särskilt förfarande annat än transitering eller som lagts upp i en frizon enligt artikel 219 får ske,

b) fastställa vanliga former av hantering för varor som hänförs till tullagerförfarandet eller ett förfarande för förädling eller som lagts upp i en frizon enligt artikel 220.

Artikel 222

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för

a) överföring av rättigheterna och skyldigheterna för den person som är ansvarig för förfarandet när det gäller varor som har hänförs till ett särskilt förfarande annat än transitering i enlighet med artikel 218,

b) befordran av varor som hänförs till ett särskilt förfarande annat än transitering eller som lagts upp i en frizon enligt artikel 219.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Artikel 223

Likvärdiga varor

1. Med likvärdiga varor avses unionsvaror som lagras, används eller förädlas i stället för varor som hänförs till ett särskilt förfarande.

Inom ramen för förfarandet för passiv förädling avses med likvärdiga varor icke-unionsvaror som förädlas i stället för unionsvaror som hänförs till ett förfarande för passiv förädling.

Om inget annat föreskrivs ska likvärdiga varor omfattas av samma åttasiffriga KN-nummer och ha samma handelskvalitet och tekniska egenskaper som de varor de ersätter.

2. Tullmyndigheterna ska på ansökan ge tillstånd till följande, förutsatt att ett korrekt genomförande av förfarandet, särskilt vad beträffar tullövervakning, säkerställs:

a) Användning av likvärdiga varor inom ramen för tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner, slutanvändning eller förädling.

b) Användning av likvärdiga varor inom ramen för förfarandet för tillfällig införsel, i särskilda fall.

- c) I fråga om förfarandet för aktiv förädling, export av sådana förädlade produkter som framställts av likvärdiga varor före importen av de varor de ersätter.
- d) I fråga om förfarandet för passiv förädling, import av sådana förädlade produkter som framställts av likvärdiga varor före exporten av de varor de ersätter.

En godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar ska anses uppfylla villkoret att ett korrekt genomförande av förfarandet är säkerställt, i den mån den verksamhet som avser användning av likvärdiga varor för förfarandet i fråga beaktas i det tillstånd som avses i artikel 38.2 a.

3. Användning av likvärdiga varor får inte tillåtas i något av följande fall:

- a) Om endast vanliga former av hantering enligt definitionen i artikel 220 genomförs inom ramen för förfarandet för aktiv förädling.
- b) Om ett förbud mot restitution av importtull eller tullfrihet vid import gäller för icke-ursprungsvaror som använts vid tillverkningen av förädlade produkter inom ramen för förfarandet för aktiv förädling för vilka ett ursprungstyp utfärdats eller upprättats inom ramen för en förmånsordning mellan unionen och vissa länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde eller med grupper av sådana länder eller territorier.
- c) Om det skulle medföra oberättigade fördelar i fråga om importtull eller när det föreskrivs i unionslagstiftning.

4. I det fall som avses i punkt 2 c och om de förädlade produkterna skulle omfattas av exporttullar om de inte exporterades inom ramen för förfarandet för aktiv förädling, ska tillståndshavaren ställa en garanti för att säkerställa betalning av exporttullarna för det fall att icke-unionsvarorna inte skulle importeras inom den period som avses i artikel 257.3.

Artikel 224

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) undantag från artikel 223.1 tredje stycket,

- b) de villkor på vilka likvärdiga varor används enligt artikel 223.2,

- c) de särskilda fall där likvärdiga varor används inom ramen för förfarandet för tillfällig införsel enligt artikel 223.2 b,

- d) de fall där användning av likvärdiga varor inte tillåts i enlighet med artikel 223.3 c.

Artikel 225

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för den användning av likvärdiga varor som tillåts i enlighet med artikel 223.2.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 2

Transitering

A v s n i t t 1

Extern och intern transitering

Artikel 226

Extern transitering

1. Inom ramen för förfarandet för extern transitering får icke-unionsvaror befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde utan att omfattas av något av följande:

- a) Importtullar.
- b) Andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser.
- c) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte innebär förbud mot införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.

2. I särskilda fall ska unionsvaror hänföras till förfarandet för extern transitering.

3. Befordran enligt punkt 1 ska äga rum på något av följande sätt:

- a) Enligt förfarandet för extern unionstransitering.
- b) I enlighet med TIR-konventionen under förutsättning att befordran
- i) har påbörjats eller ska avslutas utanför unionens tullområde,
- ii) genomförs mellan två platser i unionens tullområde och går genom ett land eller territorium som är beläget utanför unionens tullområde.
- c) I enlighet med ATA-konventionen/Istanbulkonventionen om en transiteringsbefordran äger rum.
- d) Med varorna upptagna i Rhenmanifestet (artikel 9 i den reviderade konventionen om sjöfarten på Rhen).
- e) Med varorna upptagna i formulär 302 enligt avtalet mellan parterna i Nordatlantiska fördraget om status för deras styrkor, undertecknat i London den 19 juni 1951.
- f) Genom postsystemet i enlighet med bestämmelser som antagits av Världspostförbundet, när varorna medförs av personer som har rättigheter och skyldigheter enligt sådana bestämmelser eller av personer som agerar för sådana personers räkning.

Artikel 227

Intern transitering

1. Inom ramen för förfarandet för intern transitering får, på de villkor som anges i punkt 2, unionsvaror befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde och passera genom ett land eller territorium utanför det tullområdet utan att varornas tullstatus förändras.
2. Befordran enligt punkt 1 ska äga rum på något av följande sätt:
- a) Enligt förfarandet för intern unionstransitering om sådan möjlighet finns i internationell överenskommelse.
- b) I enlighet med TIR-konventionen.
- c) I enlighet med ATA-konventionen/Istanbulkonventionen om en transiteringsbefordran äger rum.
- d) Med varorna upptagna i Rhenmanifestet (artikel 9 i den reviderade konventionen om sjöfarten på Rhen).

- e) Med varorna upptagna i formulär 302 enligt avtalet mellan parterna i Nordatlantiska fördraget om status för deras styrkor, undertecknat i London den 19 juni 1951.
- f) Genom postsystemet i enlighet med bestämmelser som antagits av Världspostförbundet, när varorna medförs av personer som har rättigheter och skyldigheter enligt sådana bestämmelser eller av personer som agerar för sådana personers räkning.

Artikel 228

Ett enda territorium för transiteringsändamål

När varor befordras från en plats inom unionens tullområde till en annan i enlighet med TIR-konventionen, i enlighet med ATA-konventionen/Istanbulkonventionen, med varorna upptagna i formulär 302 eller genom postsystemet, ska unionens tullområde för sådan transport anses utgöra ett enda territorium.

Artikel 229

Uteslutande av personer från TIR-transiteringar

1. När en medlemsstats tullmyndigheter beslutar att utesluta en person från TIR-transiteringar enligt artikel 38 i TIR-konventionen ska det beslutet tillämpas i unionens hela tullområde och TIR-carneter som ingetts av den personen ska inte godtas av något tullkontor.
2. En medlemsstat ska underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om sitt beslut enligt punkt 1 jämte uppgift om dag från vilken beslutet tillämpas.

Artikel 230

Godkänd mottagare för TIR-ändamål

Tullmyndigheterna får efter en ansökan ge tillstånd till att en person, nedan kallad *godkänd mottagare*, på en godkänd plats tar emot varor som befordrats i enlighet med TIR-konventionen, så att förfarandet slutförs i enlighet med artikel 1 d i TIR-konventionen.

Artikel 231

Delegering av befogenheter

- Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa
- a) de särskilda fall där unionsvaror ska hänföras till förfarandet för extern transitering enligt artikel 226.2,

b) villkoren för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 230.

Artikel 232

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för tillämpning i unionens tullområde av artiklarna 226.3 b–f och 227.2 b–f med beaktande av unionens behov.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Unionstransitering

Artikel 233

Skyldigheter för den person som är ansvarig för förfarandet för unionstransitering och skyldigheter för fraktföraren och mottagaren av varor som befordras enligt förfarandet för unionstransitering

1. Den person som är ansvarig för förfarandet för unionstransitering ska ansvara för allt följande:

a) Att ankomsten av varorna i oförändrat skick anmäls och de nödvändiga upplysningarna lämnas till destinationstullkontoret inom föreskriven tid och i enlighet med de åtgärder som tullmyndigheterna vidtagit för att söra för att varorna identifieras.

b) Att tullbestämmelserna om förfarandet efterlevs.

c) Att, om inget annat föreskrivs i tullagstiftningen, en garanti ställs för att i enlighet med andra gällande tillämpliga bestämmelser säkerställa betalning av det import- eller exporttullbelopp som svarar mot tullskulder eller andra avgifter som kan behöva erläggas för varorna.

2. Skyldigheten för den person som är ansvarig för förfarandet ska vara fullgjord och transiteringsförfarandet ska slutföras när de varor som hänförs till förfarandet och de nödvändiga upplysningarna är tillgängliga på destinationstullkontoret i enlighet med tullagstiftningen.

3. En fraktförare eller varumottagare som tar emot varor i vetskaper om att de befordras enligt förfarandet för unionstransitering ska också vara ansvarig för att ankomsten av varorna i oförändrat skick anmäls till destinationstullkontoret inom föreskriven tid och i enlighet med de åtgärder som tullmyndigheterna vidtagit för att söra för att varorna identifieras.

4. På ansökan får tullmyndigheterna tillåta var och en av följande förenklingar vid hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering eller vid slutförande av det förfarandet:

a) Status som godkänd avsändare, som ger tillståndshavaren befogenhet att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering utan att varornas ankomst anmäls till tullen.

b) Status som godkänd mottagare, som ger tillståndshavaren befogenhet att på en godkänd plats ta emot varor som befordrats enligt förfarandet för unionstransitering, för att slutföra förfarandet enligt artikel 233.2.

c) Användning av förseglingar av en särskild typ, när försegling krävs för att säkerställa identifieringen av de varor som hänförs till förfarandet för unionstransitering.

d) Användning av en tulldeklaration med minskade uppgiftskrav för att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering.

e) Användning av ett elektroniskt transportdokument som tulldeklaration för att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering, förutsatt att dokumentet innehåller de upplysningar som krävs för en sådan deklaration och att upplysningarna är tillgängliga för tullmyndigheterna vid avgång och ankomst, så att varorna kan övervakas av tullen och förfarandet avslutas.

Artikel 234

Varor som passerar genom ett territorium som tillhör ett land eller territorium beläget utanför unionens tullområde inom ramen för förfarandet för extern unionstransitering

1. Förfarandet för extern unionstransitering ska tillämpas på varor som passerar genom ett land eller territorium som är beläget utanför unionens tullområde om något av följande villkor uppfylls:

a) Bestämmelser om tillämpning av förfarandet anges i ett internationellt avtal.

b) Transport genom det landet eller territoriet genomförs med varorna upptagna i ett enda transportdokument, som upprättats i unionens tullområde.

2. I det fall som avses i punkt 1 b ska förfarandet för extern unionstransitering tillfälligt upphöra när varorna befinner sig utanför unionens tullområde.

Artikel 235

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa villkoren för beviljande av de tillstånd som avses i artikel 233.4.

Artikel 236

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för

- a) hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering och slutförande av det förfarandet,
- b) genomförande av de förenklingar som avses i artikel 233.4,
- c) tullövervakning av varor som passerar genom ett territorium som tillhör ett land eller territorium beläget utanför unionens tullområde inom ramen för förfarandet för extern unionstransitering enligt artikel 234.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 3

Lagring

Avsnitt 1

Gemensamma bestämmelser

Artikel 237

Tillämpningsområde

1. Enligt ett förfarande för lagring får icke-unionsvaror lagras i unionens tullområde utan att omfattas av något av följande:
 - a) Importtullar.
 - b) Andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser.
 - c) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte innebär förbud mot införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.
2. Unionsvaror får hänföras till tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner i enlighet med unionslagstiftning på

särskilda områden eller för att kunna omfattas av ett beslut om återbetalning eller eftergift av importtullar.

3. När det finns ett ekonomiskt behov och tullövervakningen inte kommer att påverkas negativt får tullmyndigheterna tillåta lagring av unionsvaror i en anläggning för lagring i tullager. Dessa varor ska inte anses vara hänfödda till tullagerförfarandet.

Artikel 238

Varaktighet av ett förfarande för lagring

1. Det får inte förekomma någon begränsning av den tid under vilken varor får kvarstå under ett förfarande för lagring.
2. I undantagsfall får tullmyndigheterna fastställa en tidsfrist för avslutande av ett förfarande för lagring, särskilt om slaget av varor eller deras beskaffenhet vid långtidslagring kan innebära ett hot mot människors eller djurs hälsa, mot växter eller miljön.

Artikel 239

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera förfaranderegler för hänförande av unionsvaror till tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner enligt artikel 237.2.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Avsnitt 2

Tullagerförfarandet

Artikel 240

Lagring i tullager

1. Inom ramen för tullagerförfarandet får icke-unionsvaror lagras i lokaler eller på annan plats som har godkänts för det förfarandet av tullmyndigheterna och under tullövervakning (nedan kallade *tullager*).
2. Tullagren får vara tillgängliga för användning av vilken person som helst till lagring av varor i tullager (nedan kallat *allmänt tullager*), eller för lagring av varor av en innehavare av ett tillstånd till tullagerförfarandet (nedan kallat *privat tullager*).
3. Varor som hänförs till tullagerförfarandet får tillfälligt föras bort från tullagret. Ett sådant bortförande ska godkännas i förväg av tullmyndigheterna, utom i fall av force majeure.

Artikel 241

Förädling

1. Om ett ekonomiskt behov föreligger och tullövervakningen inte påverkas negativt får tullmyndigheterna tillåta förädling av varor enligt förfarandet för aktiv förädling eller för slutanvändning i ett tullager, med förbehåll för de villkor som gäller för dessa förfaranden.

2. De varor som avses i punkt 1 ska inte anses vara hänfödda till tullagerförfarandet.

Artikel 242

Ansvarsområden för tillståndshavaren eller den person som är ansvarig för förfarandet

1. Tillståndshavaren och den person som är ansvarig för förfarandet ska ansvara för följande:

a) Att sörga för att varor som omfattas av tullagerförfarandet inte undandras tullens övervakning.

b) Att de skyldigheter som hör samman med lagring av varor som omfattas av tullagerförfarandet fullgörs.

2. Med undantag från punkt 1 får det i ett tillstånd som avser ett allmänt tullager anges att de skyldigheter som avses i punkt 1 a eller b endast åligger den person som är ansvarig för förfarandet.

3. Den person som är ansvarig för förfarandet ska ansvara för att de skyldigheter som hör samman med hänförandet av varorna till tullagerförfarandet fullgörs.

Avsnitt 3

Frizoner

Artikel 243

Angivande av frizoner

1. Medlemsstaterna får utse delar av unionens tullområde till frizoner.

För varje frizon ska medlemsstaterna fastställa vilken yta som omfattas och var infarts- och utförelseställen är belägna.

2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen uppgifter om de frizoner som är i drift.

3. Frizoner ska vara inhägnade.

Frizonernas gränser samt deras infarts- och utförelseställen ska vara föremål för tullövervakning.

4. Personer, varor och transportmedel som kommer in i eller lämnar en frizon får underkastas tullkontroller.

Artikel 244

Byggnader och verksamhet i frizoner

1. Uppförandet av byggnader i en frizon ska kräva förhandsgodkännande av tullmyndigheterna.

2. Om inte annat föreskrivs i tullagstiftningen ska varje typ av industriell eller kommersiell verksamhet eller tjänsteverksamhet vara tillåten i en frizon. Bedrivande av sådan verksamhet ska anmälas i förväg till tullmyndigheterna.

3. Tullmyndigheterna får, med hänsyn till de berörda varornas beskaffenhet, behovet av tullövervakning eller säkerhets- och skyddsbehov, införa förbud mot eller begränsningar av sådan verksamhet som avses i punkt 2.

4. Tullmyndigheterna får förbjuda personer som inte lämnar nödvändiga garantier för att de iakttar tullbestämmelserna att bedriva verksamhet i en frizon.

Artikel 245

Anmälan av varors ankomst och hänförande av dem till ett förfarande

1. Varor som förs in i en frizon ska anmälas till tullen och genomgå de föreskrivna tullformaliteterna i något av följande fall:

a) När de förs in i en frizon direkt från en plats utanför unionens tullområde.

b) När de har varit hänfödda till ett tullförfarande som slutförs eller avslutas när de hänförs till ett förfarande för frizoner.

c) När de hänförs till ett förfarande för frizoner för att kunna omfattas av ett beslut om återbetalning eller eftergift av importtullar.

d) När sådana formaliteter föreskrivs i annan lagstiftning än tulllagstiftningen.

2. Ankomsten av varor som förs in i en frizon under andra omständigheter än de som avses i punkt 1 ska inte anmälas till tull.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 246 ska varor som förs in i en frizon anses bli hänfödda till ett förfarande för frizoner

a) vid den tidpunkt då de förs in i en frizon, såvida de inte redan har hänförs till ett annat tullförfarande, eller

b) vid den tidpunkt då förfarandet för transitering slutförs, såvida varorna inte omedelbart hänförs till ett påföljande tullförfarande.

Artikel 246

Unionsvaror i frizoner

1. Unionsvaror får föras in i eller lagras, befordras, användas, förädlas eller förbrukas i en frizon. I sådana fall ska varorna inte anses omfattas av förfarandet för frizoner.

2. På ansökan av den berörda personen ska tullmyndigheterna fastställa att vart och ett av följande varor har tullstatus som unionsvaror:

a) Unionsvaror som förs in i en frizon.

b) Unionsvaror som har genomgått förädlingsprocesser i en frizon.

c) Varor som övergår till fri omsättning i en frizon.

Artikel 247

Icke-unionsvaror i frizoner

1. Icke-unionsvaror får under den tid som de kvarstår i en frizon övergå till fri omsättning eller hänföras till förfarandet för aktiv förädling, för tillfällig införsel eller för slutanvändning på de villkor som föreskrivs för dessa förfaranden.

I sådana fall ska varorna inte anses omfattas av förfarandet för frizoner.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om leveranser eller proviantering och om förfarandet i fråga så föreskriver, ska punkt 1 inte förhindra användning eller

förbrukning av varor som vid övergång till fri omsättning eller vid tillfällig införsel inte skulle omfattas av importtullar eller åtgärder som föreskrivs enligt den gemensamma jordbrukspolitikens eller handelspolitikens.

Om sådan användning eller förbrukning äger rum, ska någon tulldeklaration för övergång till fri omsättning eller förfarandet för tillfällig införsel inte krävas.

En sådan deklaration ska emellertid krävas om varorna omfattas av en tullkvot eller ett tulltak.

Artikel 248

Utförsel av varor ur en frizon

1. Utan att det påverkar tillämpningen av lagstiftningen på andra områden än tullområdet får varor som befinner sig i en frizon exporteras eller återexporteras från unionens tullområde eller föras in i en annan del av unionens tullområde.

2. Artiklarna 134–149 ska gälla varor som förs ut ur en frizon in i andra delar av unionens tullområde.

Artikel 249

Tullstatus

När varor förs ut ur en frizon till en annan del av unionens tullområde eller hänförs till ett tullförfarande ska de betraktas som icke-unionsvaror såvida inte deras tullstatus som unionsvaror har bevisats.

När det gäller tillämpningen av exporttullar och exportlicenser eller exportkontrollåtgärder inom ramen för den gemensamma jordbruks- eller handelspolitikens ska varorna emellertid anses vara unionsvaror, såvida det inte är fastställt att de inte har tullstatus som unionsvaror.

KAPITEL 4

Särskild användning

Avsnitt 1

Tillfällig införsel

Artikel 250

Tillämpningsområde

1. Inom ramen för förfarandet för tillfällig införsel får icke-unionsvaror som är avsedda för återexport bli föremål för särskild användning i unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från importtullar, utan att varorna blir föremål för något av följande:

- a) Andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser.
- b) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte innebär förbud mot införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.
2. Förfarandet för tillfällig införsel får endast användas om följande villkor är uppfyllda:
- a) Varorna är inte avsedda att genomgå någon förändring, förutom normal värdeminskning till följd av att de används.
- b) Det är möjligt att säkerställa att de varor som hänförs till förfarandet kan identifieras, utom när, med hänsyn till varornas beskaffenhet eller den användning som avses, frånvaron av identifieringsåtgärder inte riskerar att medföra att förfarandet missbrukas eller, i det fall som avses i artikel 223, när det kan kontrolleras att de villkor som fastställts för likvärdiga varor är uppfyllda.
- c) Den person som är ansvarig för förfarandet är etablerad utanför unionens tullområde om inte annat föreskrivs.
- d) Kraven för fullständig eller partiell tullbefrielse enligt tullagstiftningen är uppfyllda.

Artikel 251

Tid under vilken varor får kvarstå under förfarandet för tillfällig införsel

1. Tullmyndigheterna ska fastställa den tid inom vilken varor som hänförs till ett förfarande för tillfällig införsel måste återexporteras eller hänföras till ett påföljande tullförfarande. Denna tid ska vara så lång att ändamålet med den tillåtna användningen kan uppnås.
2. Den längsta tid under vilken varor får kvarstå under förfarandet för tillfällig införsel för samma ändamål och under ansvar av samma tillståndshavare ska, om inget annat föreskrivs, vara 24 månader, även när förfarandet avslutats genom att varorna hänförs till ett annat särskilt förfarande och därefter återigen hänförs till förfarandet för tillfällig införsel.
3. Om, under exceptionella omständigheter, den tillåtna användningen inte kan uppnås inom den tid som avses i punkterna 1 och 2, får tullmyndigheterna bevilja en rimlig förlängning av den tiden, om tillståndshavaren lämnar en motiverad ansökan.

4. Den totala tid under vilken varor får kvarstå under förfarandet för tillfällig införsel får inte överstiga tio år, förutom vid oförutsedda händelser.

Artikel 252

Importtullbelopp vid tillfällig införsel med partiell befrielse från importtull

1. Det importtullbelopp som ska betalas för varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtull ska uppgå till 3 % av det importtullbelopp som skulle ha betalats för varorna om de hade övergått till fri omsättning den dag då de hänfördes till förfarandet för tillfällig införsel.

Detta belopp ska betalas för varje månad eller del av månad under vilken varorna är hänfödda till förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtull.

2. Det importtullbelopp som ska betalas får inte överstiga det belopp som skulle ha betalats om varorna hade övergått till fri omsättning den dag då de hänfördes till förfarandet för tillfällig införsel.

Artikel 253

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 243 för att fastställa

- a) den särskilda användning som avses i artikel 250.1,
- b) de krav som avses i artikel 250.2 d.

Avsnitt 2

Slutanvändning

Artikel 254

Förfarande för slutanvändning

1. Inom ramen för förfarandet för användning för särskilda ändamål får varor övergå till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt tullsats på grund av deras särskilda användning.
2. Om varorna är i en produktionsfas som ekonomiskt skulle medge enbart den föreskrivna slutanvändningen, får tullmyndigheterna i tillståndet fastställa villkoren för att varorna ska anses ha använts för de ändamål som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats.

3. Om varorna lämpar sig för upprepad användning och tullmyndigheterna anser det vara lämpligt för att undvika missbruk, ska tullövervakningen fortgå under en tid som inte överstiger två år från den dag då varorna för första gången användes för de ändamål som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats.

4. Tullövervakningen inom ramen för förfarandet för slutanvändning ska upphöra i något av följande fall:

a) När varorna har använts för de ändamål som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats.

b) När varorna har förts ut ur unionens tullområde, förstörts eller överlåtits till staten.

c) När varorna har använts för andra ändamål än dem som fastställts för tillämpningen av tullfrihet eller nedsatt tullsats och de tillämpliga importtullarna har betalats.

5. När en avkastningsgrad krävs ska artikel 255 gälla för förfarandet för slutanvändning.

6. Avfall och skrot från behandling eller förädling av varor enligt det föreskrivna särskilda ändamålet och naturligt svinn ska betraktas som varor som har hänförs till den föreskrivna slutanvändningen.

7. Avfall och skrot till följd av förstöringen av varor som hänförs till förfarandet för slutanvändning ska anses ha hänförs till tullagerförfarandet.

KAPITEL 5

Förädling

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 255

Avkastningsgrad

Utom i de fall en avkastningsgrad har fastställts i unionslagstiftning på särskilda områden ska tullmyndigheterna fastställa antingen avkastningsgraden eller den genomsnittliga avkastningsgraden för förädlingsprocessen eller, vid behov, metoden för att fastställa avkastningsgraden.

Avkastningsgraden eller den genomsnittliga avkastningsgraden ska fastställas på grundval av de faktiska omständigheter under

vilka förädlingsprocesserna genomförs eller ska genomföras. Avkastningsgraden får i förekommande fall justeras i enlighet med artikel 28.

Avsnitt 2

Aktiv förädling

Artikel 256

Tillämpningsområde

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 223 får inom ramen för förfarandet för aktiv förädling icke-unionsvaror användas i unionens tullområde i en eller flera förädlingsprocesser utan att varorna omfattas av något av följande:

a) Importtullar.

b) Andra avgifter i enlighet med andra tillämpliga bestämmelser.

c) Handelspolitiska åtgärder, i den mån de inte förbjuder införsel av varor i eller utförsel av varor ur unionens tullområde.

2. Förfarandet för aktiv förädling får användas i andra fall än vid reparationer och förstöring endast när de varor som hänförs till förfarandet kan identifieras i de förädlade produkterna, utom om de använts som produktionstillbehör.

I det fall som avses i artikel 223 får förfarandet användas när det kan kontrolleras att de villkor som fastställts för likvärdiga varor uppfylls.

3. Utöver punkterna 1 och 2 får förfarandet för aktiv förädling även användas för var och en av följande varor:

a) Varor avsedda för att genomgå processer för att uppfylla de tekniska villkoren för deras övergång till fri omsättning.

b) Varor som måste genomgå vanliga former av hantering i enlighet med artikel 220.

Artikel 257

Tid för avslutande av förfarandet

1. Tullmyndigheterna ska ange den tid inom vilken förfarandet för aktiv förädling ska avslutas i överensstämmelse med artikel 216.

Denna tid ska löpa från och med den dag då icke-unionsvarorna hänförs till förfarandet, och hänsyn ska tas till den tid som krävs för att genomföra förädlingsprocesserna och att avsluta förfarandet.

2. Tullmyndigheterna får bevilja en rimlig förlängning av den tid som avses i punkt 1, om tillståndshavaren lämnar in en motiverad ansökan om detta.

I tillståndet får det anges att en tid som börjar löpa under en månad eller ett kvartal eller halvår ska löpa ut den sista dagen i påföljande månad, kvartal eller halvår.

3. Vid export i förväg i enlighet med artikel 223.2 c ska det i tillståndet anges inom vilken tid icke-unionsvarorna ska deklarerats för förfarandet för aktiv förädling, med beaktande av den tid som krävs för anskaffning och transport till unionens tullområde.

Den tid som avses i första stycket ska anges i månader och får inte överstiga sex månader. Den ska löpa från dagen för godtagandet av exportdeklarationen för de förädlade produkter som framställts av motsvarande likvärdiga varor.

4. På tillståndshavarens begäran får den sexmånadersperiod som avses i punkt 3 förlängas även efter det att den har löpt ut, förutsatt att den totala perioden inte överstiger tolv månader.

Artikel 258

Temporär återexport för ytterligare förädling

På ansökan får tullmyndigheterna ge tillstånd till att några av eller alla de varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling, eller de förädlade produkterna, temporärt återexporteras för ytterligare förädling utanför unionens tullområde, i enlighet med villkoren för förfarandet för passiv förädling.

Avsnitt 3

Passiv förädling

Artikel 259

Tillämpningsområde

1. Inom ramen för förfarandet för passiv förädling får unionsvaror temporärt exporteras från unionens tullområde för att genomgå förädlingsprocesser. De förädlade produkter som framställts av dessa varor får övergå till fri omsättning med fullständig eller partiell befrielse från importtullar på ansökan av tillståndshavaren eller en annan person som är

etablerad på unionens tullområde, förutsatt att den personen har fått tillståndshavarens samtycke och villkoren i tillståndet är uppfyllda.

2. Förfarandet för passiv förädling får inte tillåtas för någon av följande typer av unionsvaror:

a) Varor vars export medför att importtullar återbetalas eller efterges.

b) Varor som före export övergått till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt tullsats på grund av deras slutanvändning, så länge som slutanvändningen inte har fullbordats och såvida varorna inte måste repareras.

c) Varor vars export medför att exportbidrag beviljas.

d) Varor för vilka en finansiell förmån annan än det bidrag som avses i led c beviljas inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens när varorna exporteras.

3. Tullmyndigheterna ska ange den tid inom vilken de temporärt exporterade varorna ska återimporteras till unionens tullområde i form av förädlade produkter och övergå till fri omsättning, för att varorna ska kunna omfattas av fullständig eller partiell befrielse från importtullar. De får bevilja en rimlig förlängning av denna tid om tillståndshavaren lämnar in en motiverad ansökan om detta.

Artikel 260

Kostnadsfritt reparerade varor

1. Om det på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt fastställs att varor har reparerats kostnadsfritt, antingen på grund av en kontraktsenlig eller lagstadgad garantiförpliktelse eller på grund av ett fabriktions- eller materialfel, ska varorna beviljas fullständig befrielse från importtullar.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om fabriktions- eller materialfelet beaktades när varorna först övergick till fri omsättning.

Artikel 261

Standardutbytessystemet

1. Inom ramen för standardutbytessystemet får en importerad produkt (nedan kallad *ersättningsprodukt*) i enlighet med punkterna 2–5 ersätta en förädlad produkt.

2. Tullmyndigheterna ska på ansökan tillåta att standardutbytessystemet används om förädlingsprocessen består i reparation av andra defekta unionsvaror än dem som omfattas av åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken eller av de särskilda arrangemang som är tillämpliga på vissa varor som framställts genom förädling av jordbruksprodukter.

3. Ersättningsprodukter ska omfattas av samma åttasiffriga KN-nummer och ha samma handelskvalitet och tekniska egenskaper som de defekta varorna skulle ha haft efter att ha reparerats.

4. Om de defekta varorna har använts före exporten, ska ersättningsprodukterna också ha använts.

Tullmyndigheterna ska emellertid frågå kravet enligt första stycket om ersättningsprodukterna har levererats kostnadsfritt, antingen på grund av en kontraktssenlig eller lagstadgad garanti-förpliktelse eller på grund av ett materialfel eller ett fabriktionsfel.

5. De bestämmelser som skulle vara tillämpliga på de förädlade produkterna ska även gälla ersättningsprodukterna.

Artikel 262

Import i förväg av ersättningsprodukter

1. Tullmyndigheterna ska, enligt de villkor de fastställer och på ansökan av den berörda personen, tillåta att ersättningsprodukter importeras innan de defekta varorna exporteras.

Vid en sådan import i förväg av en ersättningsprodukt ska en garanti ställas för att täcka det importtullbelopp som kommer att vara tillämpligt om de defekta varorna inte exporteras i enlighet med punkt 2.

2. De defekta varorna ska exporteras inom två månader från den dag då tullmyndigheterna godtar deklarationen för ersättningsprodukternas övergång till fri omsättning.

3. Om, under exceptionella omständigheter, de defekta varorna inte kan exporteras inom den tid som avses i punkt 2, får tullmyndigheterna på en motiverad ansökan av tillståndshavaren bevilja en rimlig förlängning av fristen.

AVDELNING VIII

VAROR SOM FÖRS UT UR UNIONENS TULLOMRÅDE

KAPITEL 1

Formaliteter inför utförelse av varor

Artikel 263

Ingivande av deklaration före avgång

1. Varor som ska föras ut ur unionens tullområde ska omfattas av en deklaration före avgång som ska inges till det behöriga tullkontoret inom en fastställd tidsfrist innan varorna förs ut ur unionens tullområde.

2. Den skyldighet som avses i punkt 1 ska frångås i följande fall:

a) I fråga om de transportmedel och varor som transporteras på dessa som endast passerar genom unionens tullområdes territorialvatten eller luftrum utan att göra uppehåll.

b) I andra särskilda fall när det motiveras av typen av varor eller varuflöden eller föreskrivs i internationella avtal.

3. Deklarationen före avgång ska utgöras av något av följande:

a) En tulldeklaration, om de varor som ska föras ut ur unionens tullområde är hänförliga till ett tullförfarande för vilket en sådan deklaration krävs.

b) En deklaration om återexport i enlighet med artikel 270.

c) En summarisk utförelsedeklaration enligt artikel 271.

4. Deklarationen före avgång ska innehålla de uppgifter som krävs för riskanalys av säkerhets- och skyddsskäl.

Artikel 264

Riskanalys

Det tullkontor till vilket deklarationen före avgång enligt artikel 263 inges ska, främst i säkerhets- och skyddssyfte, se till att en riskanalys utförs inom en särskild tidsfrist på grundval av denna deklaration och ska vidta de åtgärder som krävs med anledning av riskanalysresultatet.

Artikel 265

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa

- a) den särskilda tidsfrist som avses i artikel 263.1 inom vilken deklARATIONEN före avgång ska inges innan varorna förs ut ur unionens tullområde med beaktande av typen av varuflöden,
- b) de särskilda fall där skyldigheten att inge en deklARATION före avgång får frångås i enlighet med artikel 263.2 c.

Artikel 266

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera den tidsfrist som avses i artikel 264 inom vilken riskanalys ska utföras med beaktande av den tidsfrist som avses i artikel 263.1.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 2

Formaliteter vid utförsel av varor

Artikel 267

Tullövervakning och formaliteter vid utförsel

1. Varor som ska föras ut ur unionens tullområde ska omfattas av tullövervakning och får underkastas tullkontroller. Vid behov får tullmyndigheterna fastställa vilken rutt som ska användas och vilken tidsfrist som ska iakttas när varorna ska föras ut ur unionens tullområde.
2. Varor som ska föras ut ur unionens tullområde ska vid utförsel uppvisas för tullen av en av följande personer:
 - a) Den person som för ut varorna ur unionens tullområde.
 - b) Den person i vars namn eller för vars räkning den person som för ut varorna ur unionens tullområde agerar.
 - c) Den person som tar på sig ansvaret för att transportera varorna innan de förs ut ur unionens tullområde.
3. Varor som ska föras ut ur unionens tullområde ska i tillämpliga fall omfattas av följande:

- a) Återbetalning eller eftergift av importtullar.
- b) Betalning av exportbidrag.
- c) Uttag av exporttullar.
- d) De formaliteter som krävs enligt gällande bestämmelser när det gäller andra avgifter.
- e) Tillämpning av förbud och restriktioner som grundas på bland annat hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet eller intresset av att skydda människors och djurs hälsa och liv, att bevara växter, att skydda miljön, att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde, att skydda industriell eller kommersiell äganderätt, bl.a. genom kontroller avseende narkotikaprekursorer, varor som innebär intrång i vissa immateriella rättigheter och kontanter, samt att genomföra åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskeresurser och handelspolitiska åtgärder.

4. Tullmyndigheterna får frigöra varorna för utförsel på villkor att de kommer att föras ut ur unionens tullområde i samma skick som när

- a) tulldeklARATIONEN eller deklARATIONEN om återexport godtogs, eller
- b) den summariska utförseldeklARATIONEN ingavs.

Artikel 268

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandekter specificera de förfaranderegler för utförsel som avses i artikel 267.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 3

Export och återexport

Artikel 269

Export av unionsvaror

1. Unionsvaror som ska föras ut ur unionens tullområde ska hänföras till förfarandet för export.

2. Punkt 1 ska inte gälla följande unionsvaror:
- Varor som hänförs till förfarandet för passiv förädling.
 - Varor som förs ut ur unionens tullområde efter att ha hänförs till förfarandet för slutanvändning.
 - Mervärdesskattebefriade eller punktskattebefriade varor som levereras till luftfartyg eller fartyg, oavsett luftfartygets eller fartygets destination, och för vilka leveransbevis krävs.
 - Varor som hänförs till förfarandet för intern transitering.
 - Varor som tillfälligt befordras ut ur unionens tullområde i enlighet med artikel 155.
3. De formaliteter för en tulldeklaration om export som fastställs i tillagstiftningen ska tillämpas i de fall som avses i punkt 2 a, b och c.

Artikel 270

Återexport av icke-unionsvaror

- Icke-unionsvaror som ska föras ut ur unionens tullområde ska bli föremål för en deklaration om återexport, som ska inges till det behöriga tullkontoret.
- Artiklarna 158–195 ska gälla en deklaration om återexport.
- Punkt 1 ska inte gälla följande varor:
 - Varor som hänförs till förfarandet för extern transitering och endast passerar genom unionens tullområde.
 - Varor som omlastas i, eller återexporteras direkt från, en frizon.
 - Varor i tillfällig lagring som återexporteras direkt från en anläggning för tillfällig lagring.

KAPITEL 4

Summarisk utförelseklamation

Artikel 271

Ingivande av en summarisk utförelseklamation

- När varor ska föras ut ur unionens tullområde och en tulldeklaration eller en deklaration om återexport inte inges

som en deklaration före avgång, ska en summarisk utförelseklamation inges till utförelsetullkontoret.

Tullmyndigheterna får medge att den summariska utförelseklamationen inges till ett annat tullkontor under förutsättning att det sistnämnda omedelbart överför de nödvändiga uppgifterna till utförelsetullkontoret eller gör dem elektroniskt tillgängliga för det.

- Den summariska utförelseklamationen ska inges av fraktöraren.

Trots fraktörarens skyldigheter får den summariska utförelseklamationen i stället inges av någon av följande personer:

- Exportören, avsändaren eller en annan person i vars namn eller för vars räkning fraktöraren agerar.
- Varje person som kan anmäla eller låta anmäla varornas ankomst till utförelsetullkontoret.

- Tullmyndigheterna får godta att system för kommersiella uppgifter, hamnuppgifter eller transportuppgifter används för ingivande av en summarisk utförelseklamation förutsatt att de innehåller de upplysningar som krävs för en sådan deklaration och att dessa upplysningar är tillgängliga inom en särskild tidsfrist, innan varorna förs ut ur unionens tullområde.

- Tullmyndigheterna får, i stället för ingivande av en summarisk utförelseklamation, godta ingivande av en anmälan och tillgång till de upplysningar som ska anges i en summarisk utförelseklamation i den ekonomiska aktörens datorsystem.

Artikel 272

Ändring och ogiltigförklaring av den summariska utförelseklamationen

- Deklaranten får på ansökan tillåtas att ändra en eller flera uppgifter i den summariska utförelseklamationen efter det att den har ingetts.

En ändring ska inte vara möjlig efter det att något av följande har inträffat:

- Tullmyndigheterna har underrättat den person som ingav den summariska utförelseklamationen om att de avser att undersöka varorna.

b) Tullmyndigheterna har fastställt att en eller flera uppgifter i den summariska utförelsedeklarationen är felaktiga eller ofullständiga.

c) Tullmyndigheterna har redan gett tillstånd till att varorna frigörs för utförelse.

2. Om varor för vilka en summarisk utförelsedeklaration har ingetts inte förs ut ur unionens tullområde ska tullmyndigheterna ogiltigförklara deklarationen i något av följande fall:

a) På ansökan av deklaranterna.

b) Inom 150 dagar efter ingivandet av deklarationen.

Artikel 273

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter specificera förfaranderegler för

a) ingivande av den summariska utförelsedeklarationen som avses i artikel 271,

b) ändring av den summariska utförelsedeklarationen enligt artikel 272.1 första stycket,

c) ogiltigförklaring av den summariska utförelsedeklarationen enligt artikel 272.2.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 5

Anmälan om återexport

Artikel 274

Ingivande av en anmälan om återexport

1. När icke-unionsvaror enligt artikel 270.3 b och c förs ut ur unionens tullområde och skyldigheten att inge en summarisk utförelsedeklaration för varorna frångås, ska en anmälan om återexport inges.

2. Anmälan om återexport ska inges till varornas utförelsetullkontor av den person som ansvarar för att varorna uppvisas vid utförelse i enlighet med artikel 267.2.

3. Anmälan om återexport ska innehålla de upplysningar som krävs för att avsluta förfarandet för frizoner eller för att slutföra den tillfälliga lagringen.

Tullmyndigheterna får godta att system för kommersiella uppgifter, hamnuppgifter eller transportuppgifter används för ingivande av en anmälan om återexport förutsatt att de innehåller de upplysningar som krävs för en sådan anmälan och att dessa upplysningar är tillgängliga innan varorna förs ut ur unionens tullområde.

4. Tullmyndigheterna får, i stället för ingivande av en anmälan om återexport, godta ingivande av en anmälan och tillgång till de upplysningar som ska anges i en anmälan om återexport i den ekonomiska aktörens datorsystem.

Artikel 275

Ändring och ogiltigförklaring av en anmälan om återexport

1. Deklaranten kan på ansökan tillåtas att ändra en eller flera uppgifter i en anmälan om återexport efter det att den har ingetts.

En ändring ska inte vara möjlig efter det att något av följande har inträffat:

a) Tullmyndigheterna har underrättat den person som ingav anmälan om återexport om att de avser att undersöka varorna.

b) Tullmyndigheterna har fastställt att en eller flera uppgifter i anmälan om återexport är felaktiga eller ofullständiga.

c) Tullmyndigheterna har redan gett tillstånd till att varorna frigörs för utförelse.

2. Om varor för vilka en anmälan om återexport har ingetts inte förs ut ur unionens tullområde ska tullmyndigheterna ogiltigförklara anmälan i något av följande fall:

a) På ansökan av deklaranterna.

b) Inom 150 dagar efter ingivandet av anmälan.

Artikel 276

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera förfaranderegler för

- a) ingivande av den anmälan om återexport som avses i artikel 274,
- b) ändring av anmälan om återexport enligt artikel 275.1 första stycket,
- c) ogiltigförklaring av anmälan om återexport enligt artikel 275.2.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 6

Befrielse från exporttullar

Artikel 277

Befrielse från exporttullar för temporärt exporterade unionsvaror

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 259 ska unionsvaror som exporteras temporärt från unionens tullområde omfattas av befrielse från exporttullar under förutsättning att de återimporteras.

AVDELNING IX

ELEKTRONISKA SYSTEM, FÖRENKLINGAR, DELEGERING AV BEFOGENHETER, KOMMITTÉFÖRFARANDE OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Utveckling av elektroniska system

Artikel 278

Övergångsbestämmelser

Andra metoder för utbyte och lagring av information än elektronisk databehandlingsteknik enligt artikel 6.1 får användas på övergångsbasis, till och med den 31 december 2020, när de elektroniska system som krävs för tillämpningen av kodexens bestämmelser ännu inte är i funktion.

Artikel 279

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att specificera regler om utbyte och lagring av uppgifter i den situation som avses i artikel 278.

Artikel 280

Arbetsprogram

1. För att stödja utvecklingen av de elektroniska system som avses i artikel 278 och reglera fastställandet av övergångsperioder ska kommissionen senast den 1 maj 2014 utarbeta ett arbetsprogram för utveckling och införande av de elektroniska system som avses i artikel 16.1.

2. Det arbetsprogram som avses i punkt 1 ska ha följande prioriteringar:

- a) Ett harmoniserat informationsutbyte på grundval av internationellt godkända datamodeller och meddelandeformat.
- b) En omstrukturering av tullförfaranden och tullrelaterade förfaranden, för att öka deras ändamålsenlighet och effektivitet, för att främja deras enhetliga tillämpning och för att minska kostnaderna för efterlevnad.
- c) Tillgång för de ekonomiska aktörerna till ett stort urval av elektroniska tulltjänster som gör det möjligt för dem att interagera på ett och samma sätt med tullmyndigheterna i samtliga medlemsstater.

3. Det arbetsprogram som avses i punkt 1 ska uppdateras regelbundet.

Artikel 281

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta det arbetsprogram som avses i artikel 280.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta de genomförandeakter som avses i första stycket, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

KAPITEL 2

Förenklningar av tillämpningen av tullagstiftningen

Artikel 282

Tester

Kommissionen får på ansökan bemyndiga en eller flera medlemsstater att under en begränsad tid testa förenklningar av tillämpningen av tullagstiftning, särskilt när det rör sig om it-relaterade förenklningar. Testet ska inte påverka tillämpningen av tullagstiftning i de medlemsstater som inte deltar i testet och ska utvärderas regelbundet.

Artikel 283

Tilldelning av genomförandebefogenheter

Kommissionen ska genom genomförandeaakter anta de beslut som avses i artikel 282.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 285.4.

KAPITEL 3

Delegering av befogenheter och kommittéförfarande

Artikel 284

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 213, 221, 224, 231, 235, 253, 265 och 279, ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 30 oktober 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 213, 221, 224, 231, 235, 253, 265 och 279 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 213, 221, 224, 231, 235, 253, 265 eller 279 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort

invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 285

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av tullkodexkommittén. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011, jämförd med artikel 4 i den förordningen, tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

5. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011, jämförd med artikel 5 i den förordningen, tillämpas.

6. När kommitténs yttrande ska erhållas genom ett skriftligt förfarande och det hänvisas till denna punkt ska det förfarandet avslutas utan resultat först när, inom tidsfristen för avgivande av yttrandet, kommitténs ordförande beslutar det.

KAPITEL 4

Slutbestämmelser

Artikel 286

Upphävande och ändring av gällande lagstiftning

1. Förordning (EG) nr 450/2008 ska upphöra att gälla.

2. Förordning (EEG) nr 3925/91, förordning (EEG) nr 2913/92 och förordning (EG) nr 1207/2001 ska upphöra att gälla från och med den dag som avses i artikel 288.2.

3. Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetablerna i bilagan.

4. I artikel 3.1 sjätte strecksatsen i förordning (EEG) nr 2913/92 ska frasen "och Mayotte" strykas från och med den 1 januari 2014.

5. Artikel 9.1 a första strecksatsen i förordning (EEG) nr 2658/87 ska strykas från och med den dag som avses i artikel 288.2.

Artikel 287

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 9 oktober 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

Artikel 288

Tillämpning

1. Artiklarna 2, 7, 8, 10, 11, 17, 20, 21, 24, 25, 31, 32, 36, 37, 40, 41, 50, 52, 54, 58, 62, 63, 65, 66, 68, 75, 76, 88, 99, 100, 106, 107, 115, 122, 123, 126, 131, 132, 138, 142, 143, 151, 152, 156, 157, 160, 161, 164, 165, 168, 169, 175, 176, 178, 180, 181, 183, 184, 186, 187, 193, 196, 200, 206, 207, 209, 212, 213, 216, 217, 221, 222, 224, 225, 231, 232, 235, 236, 239, 253, 265, 266, 268, 273, 276, 279, 280, 281, 283, 284, 285 och 286 ska tillämpas från och med den 30 oktober 2013.

2. De artiklar som inte anges i punkt 1 ska tillämpas från och med den 1 juni 2016.

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 1.1 och 1.2	Artikel 1.1 och 1.2
Artikel 1.3 första stycket	Artikel 1.3
Artikel 1.3 andra stycket	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4.1–4.8	Artikel 5.1–5.8
Artikel 4.9	Artikel 5.9 och 5.10
Artikel 4.10	Artikel 5.12
Artikel 4.11 och 4.12	Artikel 5.15 och 5.16
Artikel 4.13–4.17	Artikel 5.18–5.22
Artikel 4.18 a första meningen	Artikel 5.23 a
Artikel 4.18 a andra meningen	Artikel 130.3
Artikel 4.18 b och c	Artikel 5.23 b och c
Artikel 4.19–4.26	Artikel 5.24–5.31
Artikel 4.27–4.32	Artikel 5.33–5.38
Artikel 4.33	—
Artikel 5.1 första stycket	Artikel 6.1
Artikel 5.1 andra och tredje styckena	Artiklarna 6.3 och 7 b
Artikel 5.2	Artiklarna 6.2, 7 a och 8.1 a
Artikel 6	Artikel 12
Artikel 7	Artikel 13
Artikel 8	Artikel 14
Artikel 9	Artikel 15
Artikel 10.1	Artiklarna 9 och 16.1
Artikel 10.2	Artiklarna 10, 11 och 17
Artikel 11.1 första och andra styckena	Artikel 18
Artikel 11.1 tredje stycket	Artikel 18.2 första stycket
Artikel 11.2	Artikel 18.3
Artikel 11.3 a	Artiklarna 18.2 andra stycket och 21
Artikel 11.3 b	Artikel 21
Artikel 11.3 c	—
Artikel 12.1	Artikel 19.1
Artikel 12.2 första stycket	Artikel 19.2 första stycket
Artikel 12.2 andra stycket	Artiklarna 19.2 andra stycket och 20 b

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 13.1	Artikel 38.1
Artikel 13.2	Artikel 38.2 och 38.3
Artikel 13.3	Artikel 38.4
Artikel 13.4	Artikel 38.5 första meningen
Artikel 13.5	—
Artikel 13.6	Artikel 23.2
Artikel 14	Artikel 39
Artikel 15.1 a	Artiklarna 22, 24 a–g och 25 a och b
Artikel 15.1 b	Artiklarna 23.4 b och 24 h
Artikel 15.1 c	—
Artikel 15.1 d	Artiklarna 22.1 tredje stycket och 24 a
Artikel 15.1 e	Artikel 40 b
Artikel 15.1 f	Artikel 25 b
Artikel 15.1 g	Artiklarna 23.4 b, 24 h, 24 c, 28, 31 b och 32
Artikel 15.1 h	—
Artikel 15.2	—
Artikel 16.1	Artikel 22.1 första och andra styckena
Artikel 16.2	Artikel 22.3 första och andra styckena
Artikel 16.3	Artikel 22.2
Artikel 16.4 första stycket	Artikel 22.6 första stycket första meningen
Artikel 16.4 andra stycket	Artiklarna 22.6 första stycket andra meningen och 22.7
Artikel 16.5 a	Artiklarna 22.6 andra stycket och 24 g
Artikel 16.5 b	Artikel 24 f
Artikel 16.6	Artikel 23.3
Artikel 16.7	Artikel 29
Artikel 17	Artikel 26
Artikel 18.1–18.3	Artikel 27
Artikel 18.4	Artikel 32
Artikel 19.1	Artikel 28.1 a
Artikel 19.2 och 19.3	Artikel 28.2 och 28.3
Artikel 19.4	Artikel 28.4 första stycket och andra stycket första meningen
Artikel 19.5	Artikel 31 a
Artikel 20.1–20.4	Artikel 33
Artikel 20.5	Artikel 34.4
Artikel 20.6 första stycket	Artikel 34.5 första meningen
Artikel 20.6 andra stycket	Artikel 34.6

10.10.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 269/91

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 20.7	Artiklarna 22, 23, 24, 25 och 32
Artikel 20.8 a	Artikel 34.1–34.3
Artikel 20.8 b	Artiklarna 34.9 och 37.1 a
Artikel 20.8 c	Artiklarna 34.11 och 37.2
Artikel 20.9	Artiklarna 35, 36 b och 37.1 c och d
Artikel 21	Artikel 42
Artikel 22	Artikel 43
Artikel 23	Artikel 44
Artikel 24.1 och 24.2	Artikel 45.1 och 45.2
Artikel 24.3 första stycket	Artikel 45.3
Artikel 24.3 andra stycket	—
Artikel 25.1	Artikel 46.1
Artikel 25.2 första stycket	Artikel 46.2
Artikel 25.2 andra och tredje styckena	Artikel 46.3
Artikel 25.3	Artiklarna 46.4–46.8 och 50.1
Artikel 26	Artikel 47
Artikel 27	Artikel 48
Artikel 28.1 och 28.2	Artikel 49
Artikel 28.3	Artikel 50.2
Artikel 29	Artikel 51
Artikel 30.1	Artikel 52
Artikel 30.2	—
Artikel 31.1	Artikel 53.1
Artikel 31.2	Artikel 53.3
Artikel 31.3	Artikel 54
Artikel 32	Artikel 55
Artikel 33.1–33.4	Artikel 56.1–56.4
Artikel 33.5	Artiklarna 56.5 och 58.1
Artikel 34	Artikel 57.1–57.3
Artikel 35	Artikel 59
Artikel 36	Artikel 60
Artikel 37	Artikel 61
Artikel 38	Artiklarna 62, 63, 67 och 68
Artikel 39.1 och 39.2	Artikel 64.1 och 64.2
Artikel 39.3	Artikel 64.3 första stycket
Artikel 39.4 och 39.5	Artikel 64.4 och 64.5

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 39.6	Artiklarna 64.3 andra stycket, 64.6 och 63–68
Artikel 40	Artikel 69
Artikel 41	Artikel 70
Artikel 42.1	Artikel 74.1
Artikel 42.2	Artikel 74.2 a–c och d inledande meningen
Artikel 42.3	Artikel 74.3
Artikel 43 a	Artiklarna 71, 72 och 76 a
Artikel 43 b	Artikel 74.2 d i–iii
Artikel 43 c	—
Artikel 43 d	Artiklarna 73, 75 och 76 b och c
Artikel 44	Artikel 77
Artikel 45	Artikel 78
Artikel 46	Artikel 79
Artikel 47	Artikel 80
Artikel 48	Artikel 81
Artikel 49	Artikel 82
Artikel 50	Artikel 83
Artikel 51	Artikel 84
Artikel 52	Artikel 85
Artikel 53.1–53.3	Artikel 86.1–86.3
Artikel 53.4	Artikel 86.6
Artikel 54 a och b	Artiklarna 86.5 och 88 a
Artikel 54 c	Artiklarna 86.4 och 88 b
Artikel 55.1	Artikel 87.1
Artikel 55.2 första stycket	Artikel 87.2
Artikel 55.2 andra stycket	Artikel 88 c
Artikel 55.3 och 55.4	Artikel 87.3 och 87.4
Artikel 56.1–56.5	Artikel 89.1–89.5
Artikel 56.6	Artikel 89.7
Artikel 56.7	Artikel 89.9
Artikel 56.8	Artikel 89.2 andra stycket
Artikel 56.9 första strecksatsen	Artikel 100.1 b
Artikel 56.9 andra strecksatsen	Artiklarna 89.8 och 99 a
Artikel 56.9 tredje strecksatsen	Artikel 89.2 andra stycket
Artikel 57.1 och 57.2	Artikel 90
Artikel 57.3	Artikel 100.1 a

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 58 första stycket	Artikel 91
Artikel 58 andra stycket	—
Artikel 59.1 första stycket	Artikel 100.1
Artikel 59.1 andra stycket	Artikel 99 b
Artikel 59.2	Artikel 92.2
Artikel 60	Artikel 93
Artikel 61	Artikel 94
Artikel 62.1 och 62.2	Artikel 95.1 och 95.2
Artikel 62.3	Artiklarna 22, 24 a–g, 25 a och b och 99 c
Artikel 63.1 och 63.2	—
Artikel 63.3 a	—
Artikel 63.3 b	Artiklarna 96.1 a, 96.2, 100.1 c och 100.2
Artikel 63.3 c	Artiklarna 96.1 b, 96.2, 100.1 c och 100.2
Artikel 64	Artikel 97
Artikel 65.1 och 65.2	Artikel 98
Artikel 65.3	Artiklarna 99 d och 100.1 b
Artikel 66	Artikel 101.1 och 101.2
Artikel 67.1 första och andra styckena	Artikel 102.1
Artikel 67.1 tredje stycket	Artikel 106
Artikel 67.2 och 67.3	Artikel 102.2 och 102.3 första stycket
Artikel 68.1 och 68.2	Artikel 103.1 och 103.2
Artikel 68.3	Artikel 103.3 a
Artikel 68.4	Artikel 103.4
Artikel 69	Artikel 104
Artikel 70	Artikel 105.1–105.5
Artikel 71	Artikel 105.6
Artikel 72.1 och 72.2	Artikel 108.1 och 108.2
Artikel 72.3	Artiklarna 108.3 och 115
Artikel 73	Artikel 109
Artikel 74	Artikel 110
Artikel 75	Artikel 111
Artikel 76	—
Artikel 77.1 första stycket	Artikel 112.1
Artikel 77.1 andra och tredje styckena	Artikel 112.2
Artikel 77.2	Artikel 112.3
Artikel 77.3	Artikel 112.4

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 78.1 första stycket	Artikel 113
Artikel 78.1 andra stycket	Artiklarna 99 d och 100.1 b
Artikel 78.2–78.4	Artikel 114.1–114.3
Artikel 78.5	Artikel 114.4
Artikel 79.1	Artikel 116.1
Artikel 79.2–79.5	Artikel 116.4–116.7
Artikel 80	Artikel 117.1
Artikel 81.1 och 81.2	Artikel 118.1 och 118.2
Artikel 81.3	Artikel 118.4
Artikel 82.1	Artikel 119.1
Artikel 82.2	Artikel 119.3
Artikel 83	Artikel 120.1
Artikel 84.1	Artikel 121.1
Artikel 84.2	Artikel 121.3
Artikel 85 första meningen	Artiklarna 116.2, 117.2, 118.3, 119.2, 120.2, 121.2 och 123.1
Artikel 85 andra meningen	Artiklarna 106.3, 122 och 123.2
Artikel 86.1 inledande meningen	Artikel 124.1 inledande meningen och led a
Artikel 86.1 a–c	Artikel 124.1 b–d
Artikel 86.1 d och e	Artikel 124.1 e
Artikel 86.1 f–k	Artikel 124.1 f–k
Artikel 86.2 och 86.3	Artikel 124.2 och 124.3
Artikel 86.4–86.6	Artikel 124.5–124.7
Artikel 86.7	Artikel 126
Artikel 87.1	Artikel 127.1 och 127.2 a
Artikel 87.2 första stycket	Artikel 127.3 första stycket
Artikel 87.2 andra stycket	Artikel 127.8
Artikel 87.3 första stycket a	Artiklarna 127.2 b och 131 a
Artikel 87.3 första stycket b och c	Artikel 131 b
Artikel 87.3 första stycket d	Artiklarna 127.3 och 161 a
Artikel 87.3 andra stycket	—
Artikel 88.1 första stycket första meningen	Artikel 6.1
Artikel 88.1 första stycket andra meningen	Artikel 127.7
Artikel 88.1 andra stycket	Artikel 6.2
Artikel 88.2	Artikel 127.4 första stycket
Artikel 88.3	Artikel 127.4 andra stycket och 127.6
Artikel 88.4 första stycket	Artikel 133.1 första stycket

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 88.4 andra och tredje styckena	Artiklarna 6.2 och 7 a
Artikel 89.1	Artikel 129.1
Artikel 89.2	—
Artikel 90	Artikel 130.1
Artikel 91	Artikel 134
Artikel 92.1 första stycket	Artikel 135.1
Artikel 92.1 andra stycket	Artikel 135.2
Artikel 92.1 tredje stycket	—
Artikel 92.2–92.5	Artikel 135.3–135.6
Artikel 93.1	Artikel 136
Artikel 93.2	—
Artikel 94	Artikel 137
Artikel 95.1	Artikel 139.1
Artikel 95.2 och 95.3	Artikel 139.3 och 139.4
Artikel 95.4	Artikel 139.6
Artikel 96.1 och 96.2	Artikel 140
Artikel 96.3	Artikel 139.7
Artikel 97.1	Artikel 149
Artikel 97.2	Artikel 150
Artikel 98.1	Artikel 144
Artikel 98.2	Artikel 139.5
Artikel 99	Artikel 141.1
Artikel 100	Artikel 141.2
Artikel 101.1	Artikel 153.1
Artikel 101.2 a	Artiklarna 153.2 och 156 a
Artikel 101.2 b	Artiklarna 156 b och 157
Artikel 101.2 c	Artiklarna 153.3 och 156 c
Artikel 102	Artikel 154
Artikel 103	Artiklarna 155.2 och 156 d
Artikel 104.1	Artikel 158.1
Artikel 104.2	Artikel 158.3
Artikel 105.1	Artikel 159.1 och 159.2
Artikel 105.2 a och b	Artiklarna 159.3 och 161 a
Artikel 105.2 c	Artiklarna 22.1 tredje stycket och 25 c
Artikel 106.1 första stycket första meningen	Artikel 179.1 första stycket
Artikel 106.1 första stycket andra meningen	—
Artikel 106.2	Artikel 179.3 och 179.6

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 106.3	Artikel 179.5
Artikel 106.4 första stycket a	Artiklarna 22, 24 a–g och 25 a och b
Artikel 106.4 första stycket b	Artiklarna 23.4 a och 24 h
Artikel 106.4 första stycket c	Artiklarna 179.1 andra stycket, 179.2 och 180
Artikel 106.4 första stycket d	Artiklarna 22.1 tredje stycket och 24 a
Artikel 106.4 första stycket e	Artikel 25 b
Artikel 106.4 första stycket f	Artiklarna 23.4 b, 24 h, 28, 31 b och 32
Artikel 106.4 första stycket g och h	Artikel 181c
Artikel 106.4 andra stycket	—
Artikel 107.1 första meningen	Artikel 6.1
Artikel 107.1 andra meningen	Artikel 182.1
Artikel 107.2	Artikel 158.2
Artikel 107.3	Artiklarna 160, 161 b, 182.2–182.4, 183 och 184
Artikel 108.1 första stycket första meningen	Artikel 162
Artikel 108.1 första stycket andra och tredje meningarna	Artikel 170.4
Artikel 108.1 andra stycket	Artiklarna 6.2, 7 a och 8.1 a
Artikel 108.2	Artikel 163.1 och 163.2
Artikel 108.3 första stycket	Artikel 6.1
Artikel 108.3 andra stycket	—
Artikel 108.4	Artiklarna 163.3, 164 och 165 b
Artikel 109.1	Artikel 166.1
Artikel 109.2	Artiklarna 166.2 och 168 a
Artikel 109.3	Artiklarna 6.2, 7 a, 8.1 a och 165 a
Artikel 110.1 första stycket	Artikel 167.1 första stycket
Artikel 110.1 andra stycket	Artikel 167.1 tredje stycket
Artikel 110.1 tredje stycket	Artiklarna 167.2, 167.3 och 168 d
Artikel 110.2 och 110.3	Artikel 167.4 och 167.5
Artikel 111.1	Artikel 170.1
Artikel 111.2 första meningen	Artikel 170.2
Artikel 111.2 andra meningen	Artikel 170.3 a och b
Artikel 111.3	Artikel 170.3 c
Artikel 112.1 första stycket	Artikel 172.1
Artikel 112.1 andra stycket första meningen	Artikel 182.2
Artikel 112.1 andra stycket andra meningen	Artikel 182.3
Artikel 112.2	—
Artikel 112.3	Artikel 172.2

10.10.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 269/97

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 112.4	Artikel 176 b
Artikel 113.1 och 113.2	Artikel 173.1 och 173.2
Artikel 113.3	Artiklarna 173.3 och 176 c
Artikel 114.1	Artikel 174.1
Artikel 114.2 första stycket	Artikel 174.2
Artikel 114.2 andra stycket	Artikel 175
Artikel 115 första stycket	Artikel 177.1
Artikel 115 andra stycket	Artiklarna 177.2 och 178
Artikel 116.1	Artikel 185.1
Artikel 116.2 första stycket a	Artiklarna 22, 24 a–g och 25 a och b
Artikel 116.2 första stycket b	Artiklarna 23.4 a, 23.5, 24 h och 25 c
Artikel 116.2 första stycket c och d	Artiklarna 185.2 och 186 a
Artikel 116.2 första stycket e	Artiklarna 22.1 tredje stycket och 24 a
Artikel 116.2 första stycket f	Artikel 25 b
Artikel 116.2 första stycket g	Artiklarna 23.4 b, 24 h, 28, 31 b och 32
Artikel 116.2 första stycket h och i	Artiklarna 186 b och 187
Artikel 116.2 andra stycket	—
Artikel 117	Artikel 188
Artikel 118	Artikel 189
Artikel 119.1 och 119.2	Artikel 190
Artikel 119.3	Artikel 193
Artikel 120	Artikel 191
Artikel 121	Artikel 192
Artikel 122	Artikel 193
Artikel 123.1 och 123.2	Artikel 194
Artikel 123.3	Artikel 179.4
Artikel 124.1	Artikel 195.1
Artikel 124.2	Artiklarna 195.2, 195.3 och 196
Artikel 125	Artikel 197
Artikel 126.1	Artikel 198.1
Artikel 126.2	Artikel 198.2 första stycket första meningen
Artikel 127.1	Artikel 199
Artikel 127.2	Artikel 198.3 d
Artikel 128	Artiklarna 198.2 första stycket andra meningen och andra stycket, 198.3 a–c och 200
Artikel 129	Artikel 201
Artikel 130.1	Artikel 203.1 första stycket

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 130.2–130.5	Artikel 203.2–203.5
Artikel 131 a	—
Artikel 131 b	Artikel 204
Artikel 132	Artikel 205
Artikel 133	Artikel 208.1
Artikel 134	Artiklarna 202, 203.1 andra stycket, 203.6, 206, 207 och 209
Artikel 135	Artikel 210
Artikel 136.1	Artikel 211.1
Artikel 136.2 första stycket a	Artiklarna 22, 24 a–g och 25 a och b
Artikel 136.2 första stycket b	Artiklarna 23.4 b och 24 h
Artikel 136.2 första stycket c	Artikel 212 a
Artikel 136.2 första stycket d	Artiklarna 22.1 tredje stycket och 24 a
Artikel 136.2 första stycket e	Artikel 25 b
Artikel 136.2 första stycket f	Artiklarna 23.4 b, 24 h, 28, 31 b och 32
Artikel 136.2 första stycket g	—
Artikel 136.2 första stycket h	—
Artikel 136.2 andra stycket	—
Artikel 136.3 första stycket a	Artikel 211.3 första stycket a
Artikel 136.3 första stycket b	Artikel 211.3 första stycket b och c
Artikel 136.3 första stycket c	Artikel 211.3 första stycket d
Artikel 136.3 andra stycket	Artikel 212 b
Artikel 136.4 första stycket	Artikel 211.4
Artikel 136.4 andra stycket	Artikel 211.5
Artikel 136.4 tredje stycket	Artikel 211.6
Artikel 136.4 fjärde stycket a och b	Artikel 213
Artikel 136.4 fjärde stycket c	Artikel 212 c
Artikel 136.5	Artikel 23.2
Artikel 137.1	Artikel 214.1
Artikel 137.2	Artiklarna 214.2 och 7 c
Artikel 138	Artikel 215.1–215.3
Artikel 139	Artikel 218
Artikel 140.1	Artikel 219
Artikel 140.2	Artiklarna 221 a och 222 b
Artikel 141	Artikel 220
Artikel 142.1 första, andra och tredje styckena	Artikel.223.1
Artikel 142.1 fjärde stycket	Artikel 224 a

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 142.2 första stycket a	Artikel 232 första stycket a
Artikel 142.2 första stycket b och c	Artikel 223.2 första stycket c och d
Artikel 142.2 andra stycket	Artiklarna 223.2 första stycket b och 224 c
Artikel 142.3 första stycket	Artikel 223.3
Artikel 142.3 andra stycket	Artikel 224 d
Artikel 142.4	Artikel 223.4
Artikel 143	Artiklarna 211.2, 216, 217, 221 b, 222 b, 224 b, 225, 228, 229, 230, 231 b, 232, 233.4, 235, 236, 243.2, 251.4, 254.2, 254.3, 254.6, 254.7 och 257.4
Artikel 144.1	Artikel 266.1
Artikel 144.2	Artiklarna 226.2 och 231 a
Artikel 144.3	Artikel 226.3
Artikel 144.4	—
Artikel 145.1 och 145.2	Artikel 227
Artikel 145.3 första stycket	Artikel 155.1
Artikel 145.3 andra stycket	Artikel 157
Artikel 146	Artikel 233.1–233.3
Artikel 147	Artikel 234
Artikel 148.1	Artikel 237.1
Artikel 148.2 första stycket	Artikel 237.2
Artikel 148.2 andra stycket	Artiklarna 237.3 och 239
Artikel 149	Artikel 242
Artikel 150.1	Artikel 238.1
Artikel 150.2 a	—
Artikel 150.2 b	Artikel 238.2
Artikel 150.3	—
Artikel 151.1 första stycket	Artikel 144
Artikel 151.1 andra stycket	Artikel 145.3
Artikel 151.2	Artikel 145.5 och 145.11
Artikel 151.3	—
Artikel 151.4	Artikel 147.4
Artikel 151.5	Artiklarna 145.1, 145.2, 145.4, 145.6–145.10, 146, 147.3, 147.4, 148 och 151
Artikel 152	Artikel 147.1 och 147.2
Artikel 153	Artikel 240
Artikel 154.1 a	Artikel 237.3 första meningen
Artikel 154.1 b	Artikel 241.1
Artikel 154.2	Artiklarna 237.3 andra meningen och 241.2

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 155.1	Artikel 243.1
Artikel 155.2 och 155.3	Artikel 243.3 och 243.4
Artikel 156	Artikel 244
Artikel 157	Artikel 245
Artikel 158	Artikel 246
Artikel 159	Artikel 247
Artikel 160	Artikel 248
Artikel 161	Artikel 249
Artikel 162	Artikel 250
Artikel 163	Artikel 251.1–251.3
Artikel 164 första stycket	Artikel 253
Artikel 164 andra stycket	—
Artikel 165	Artikel 252
Artikel 166.1	Artikel 254.1
Artikel 166.2 och 166.3	Artikel 254.4 och 254.5
Artikel 167	Artikel 255
Artikel 168	Artikel 256
Artikel 169	Artikel 257.1–257.3
Artikel 170	Artikel 258
Artikel 171.1 och 171.2	Artikel 259.1 och 259.2
Artikel 171.3	Artikel 86.5
Artikel 171.4	Artikel 259.3
Artikel 172	Artikel 260
Artikel 173	Artikel 261
Artikel 174	Artikel 262
Artikel 175.1 första stycket	Artikel 263.1
Artikel 175.1 andra stycket	Artikel 263.2 a
Artikel 175.2 och 175.3	Artikel 263.3 och 263.4
Artikel 176.1 a och b	Artiklarna 263.2 b och 265 b
Artikel 176.1 c och d	Artikel 265 b
Artikel 176.1 e	Artikel 161 a
Artikel 176.2	—
Artikel 177.1 och 177.2	Artikel 267.1 och 267.3
Artikel 177.3	Artikel 267.2
Artikel 177.4	Artikel 267.2
Artikel 177.5	Artikel 268
Artikel 178.1	Artikel 269.1

10.10.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 269/101

Förordning (EG) nr 450/2008	Denna förordning
Artikel 178.2 a	Artikel 269.2 a och b
Artikel 178.2 b	Artikel 269.2 d och e
Artikel 178.3	Artikel 269.3
Artikel 179	Artikel 270
Artikel 180.1	Artikel 271.1 första stycket
Artikel 180.2 första meningen	Artikel 6.1
Artikel 180.2 andra meningen	Artikel 271.3
Artikel 180.3 första stycket	Artikel 6.2
Artikel 180.3 andra stycket	Artikel 271.4
Artikel 180.4	Artikel 271.2
Artikel 181 första och andra styckena	Artikel 272.1
Artikel 181 andra och tredje styckena	—
Artikel 182.1	Artikel 277
Artikel 182.2	—
Artikel 183.1	Artiklarna 16.1 och 17
Artikel 183.2 a och b	—
Artikel 183.2 c	Artiklarna 280 och 283
Artikel 184	Artikel 285
Artikel 185	—
Artikel 186	Artikel 286.2 och 286.3
Artikel 187	Artikel 287
Artikel 188.1	Artikel 288.1
Artikel 188.2	Artikel 288.2
Artikel 188.3	Artikel 288.1

RÄTTELSER

Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (omarbetning)

(Europeiska unionens officiella tidning L 269 av den 10 oktober 2013, s. 1)

Sidan 7, skäl 57, andra meningen

I stället för: "(...). De övriga bestämmelserna bör tillämpas från och med den 1 juni 2016."

ska det stå: "(...). De övriga bestämmelserna bör tillämpas från och med den 1 maj 2016."

Sidan 88, artikel 288.2

I stället för: "2. De artiklar som inte anges i punkt 1 ska tillämpas från och med den 1 juni 2016."

ska det stå: "2. De artiklar som inte anges i punkt 1 ska tillämpas från och med den 1 maj 2016."

Utkast till artiklar i förordningar som meddelas med stöd av unionstullkodexen – ett urval

Definition av begreppet tredjeland

I utkastet till delegerad akt, artikel DA-I-1-01, finns en definition av begreppet *tredjeland*. Någon motsvarighet i förslaget till 1 kap. 5 § i den nya tullagen bedöms därför inte vara nödvändig.

Article DA-I-1-01 (110-01)

Definitions

'third country' means a country or territory outside the customs territory of the Union

Försäljning av varor m.m.

I utkastet till genomförandeakt, artikel IA-V-4-03, anges under vilka förutsättningar tullmyndigheterna får vidta vissa åtgärder som t.ex. försäljning av varor. Utkastet medför enligt utredningens bedömning att de bestämmelser som återfinns i 3 kap. 9 § andra och tredje meningen, 4 kap. 10 § andra och tredje meningen samt 5 kap 28 § i den nuvarande tullagen därför inte ryms i förslaget till ny tullag.

*Article IA-V-4-03 (540-04-IA)***Sale of goods and other measures taken by the customs authorities**

UCC implemented provision	UCC empowering provision	Current IP provision	Annex	Adoption procedure
Article 198(1)	Article 200(b)	Article 867a(2)	–	IA

1. Customs authorities may sell goods abandoned to the State or confiscated only on the condition that the buyer immediately carries out the formalities to assign them to a customs procedure or to re-export them.
2. Where the sale is at a price inclusive of the amount of import duty and other charges, the sale shall be considered the equivalent to release for free circulation, and the customs authorities shall calculate the amount of duty and enter it in the accounts. That sale shall be conducted according to the procedures in force in the Member State concerned.
3. Where the customs authorities decide to deal with goods abandoned to the State, seized or confiscated otherwise than by sale, they shall immediately carry out the formalities to:
 - a) assign them to a customs procedure;
 - b) re-export them;
 - c) destroy them.

Internationell unionsflygplats

Av utkastet till genomförandeakt, artikel IA-I-1-01, kan utläsas att med internationell unionsflygplats ska avses sådan unionsflygplats som av tullmyndigheterna har godkänts för flygtrafik till eller från territorier utanför unionens tullområde. Eftersom utgångspunkten i utkastet synes vara att det är tullmyndigheterna som fattar beslut om att en flygplats ska utgöra internationell unionsflygplats, har någon motsvarighet till 3 kap. 12 § andra stycket i den nuvarande tullagen inte införts i förslaget till ny tullag. Se vidare avsnitt 5.1.3.

*Article IA-I-1-01 (110-01-IA)***Definitions**

'international Union airport' means any Union airport which, having been so authorised by the customs authority, is approved for air traffic with territories outside of the customs territory of the Union;

*Begäran om prövning av ekonomiska villkor i samband med
en ansökan om tullförfarandena aktiv och passiv förädling*

I utkastet till delegerad akt, artikel DA-VII-1-05, anges att det inte längre ska ske någon nationell prövning av de ekonomiska villkoren. Om en prövning av de ekonomiska villkoren bedöms vara nödvändig ska en begäran om en sådan prövning och ärendet sändas till EU-kommissionen. Någon motsvarighet till 11 § andra stycket i förordningen om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m., som förutsätter nationell prövning av de ekonomiska villkoren, återfinns därför inte i förslaget till ny förordning om vissa tullbestämmelser.

Article IA-VII-1-05 (710-05f-IA)

Requesting an examination of the economic conditions

UCC implemented provision	UCC empowering provision	Current IP provision	Annex	Adoption procedure
Article 211(6)	Article 213	Article 503(c)	–	IA

1. Where an examination of the economic conditions is required, the competent customs authority for taking a decision on the application for a authorisation as referred to in Article 211(1)(a) of the Code shall request such examination. The competent Member State shall transmit the file to the Commission without delay.
2. Where, after issuing an authorisation, evidence becomes available that the essential interests of producers of the Union are likely to be adversely affected because of the use of a processing procedure, the Member State concerned shall inform the Commission so that the economic conditions will be examined.
3. An examination of the economic conditions at Union level may take place at the initiative of the Commission.

Paragrafnyckel

Tullagen

Tullagen (2000:1281)

1 kap.

1 §
 2 § första stycket
 2 § andra stycket
 2 § tredje stycket
 2 § fjärde stycket
 3 §
 4 §
 5 §
 5 a §
 5 b §
 6 § första stycket
 6 § andra stycket
 7 §
 8 §
 9 §

2 kap.

1 § första meningen
 1 § andra meningen
 1 § tredje meningen
 2 § första stycket
 2 § andra stycket
 2 § tredje stycket

Tullagen (2016:000)

1 kap. 1 §
 1 kap. 1 §
 1 kap. 2 §
 1 kap. 2 §
 1 kap. 1 §
 1 kap. 3 §
 –. Överflödig.
 1 kap. 4 §
 –. Jfr 1 kap. 10 § tullförordningen (2016:000).
 –. Jfr 7 kap. 9 § tullförordningen (2016:000).
 1 kap. 12 §
 1 kap. 14 §
 4 kap. 2 §
 10 kap. 7 §
 10 kap. 3 §
 1 kap. 5 § första stycket
 –. Obsolet.
 1 kap. 5 § andra stycket
 –. Obsolet.
 –. Art. 6
 –. Obsolet.

2 § fjärde stycket	–. Överflödigt.
3 §	–. Överflödigt.
4 §	1 kap. 9 §
5 § första stycket	–. Överflödigt.
5 § andra stycket	1 kap. 10 §
6 §	–. Art. 171 och 172.
7 §	–. Art. 6
3 kap.	
1 § första stycket	3 kap. 1 §
1 § andra stycket	–. Obsolet.
1 § tredje stycket	–. Överflödigt.
2 §	–. Jfr 8 § lagen (2016:000) om vissa tullbestämmelser.
3 §	Införsel: 3 kap. 2 § Utförsel: 6 kap. 2 §
3 a §	4 kap. 11 §
4 §	3 kap. 3 §
5 § första stycket	1 kap. 15 §
5 § andra stycket	4 kap. 12 §
6 § första stycket	3 kap. 1 §
6 § andra stycket	–. Överflödigt.
7 § första stycket	–. Art. 144 och 147.
7 § andra stycket	–"
7 § tredje stycket första meningen	–. Art. 145.3
7 § tredje stycket andra meningen	–"
7 § tredje stycket tredje meningen	3 kap. 9 § andra stycket
8 §	3 kap. 9 § första och tredje styckena
9 §	4 kap. 14 §
10 §	–. Art. 148.3 och 148.4.
11 §	1 kap. 11 §
12 § första stycket	–. Obsolet.
12 § andra stycket	–. DA/GA
4 kap.	
1 § första stycket	4 kap. 1 §
1 § andra stycket	–. Överflödigt.
2 §	–. Överflödigt.

3 §	–. Överflödig.
4 §	4 kap. 3 §
5 § första stycket	5 kap. 1 §
5 § andra stycket	5 kap. 2 §
6 §	–. Art. 23 och 24 i förordning (EG) nr 1186/2009.
7 §	–. Jfr 9 § lagen (2016:000) om vissa tullbestämmelser.
8 § första stycket	5 kap. 1 §
8 § andra stycket	–. Överflödigt.
9 §	5 kap. 3 §
10 §	4 kap. 14 §
11 § första stycket	–. Art. 211.4 a
11 § andra stycket	–. Överflödigt.
12 § första stycket	6 kap. 1 §
12 § andra stycket	–. Obsolet.
12 § tredje stycket	–. Överflödigt.
13 § första stycket	5 kap. 1 §
13 § andra stycket	–. Överflödigt.
14 §	5 kap. 4 §
15 §	–. Överflödig.
16 §	–. Överflödig.
17 §	–. Överflödig.
18 §	1 kap. 11 §
19 § första stycket	–. Art. 197
19 § andra stycket	–. Överflödigt.
20 §	–. Art. 22.6 och 29.
21 §	4 kap. 13 § andra stycket
22 §	–. Art. 199
23 §	1 kap. 1 § andra stycket
24 §	4 kap. 4 §
25 §	4 kap. 5 §
26 §	4 kap. 6 §
27 §	4 kap. 7 §
28 §	4 kap. 8 §
29 §	4 kap. 9 §
30 §	4 kap. 10 §

5 kap.

1 § första stycket	2 kap. 1 §
1 § andra stycket	–. Art. 101.1
1 § tredje stycket	–. Överflödigt.
2 §	–. Art. 15.2 och 23.2.
3 § första stycket	–. Överflödigt.
3 § andra stycket	8 kap. 18 §
4 §	–. Art. 43
5 § första stycket	–. Art. 103
5 § andra stycket	2 kap. 8 §
5 § tredje stycket	–"
6 §	2 kap. 6 §
7 § första stycket	2 kap. 1 §
7 § andra stycket	2 kap. 10 §
8 § första stycket	–. Art. 102 och 110.
8 § andra stycket	2 kap. 11 §
8 § tredje stycket	–. Överflödigt.
8 § fjärde stycket	1 kap. 13 §
9 § första stycket	2 kap. 1 §
9 § andra stycket	2 kap. 5 §
9 § tredje stycket	–"
10 §	–. Överflödigt.
11 §	2 kap. 2 §
11 a §	2 kap. 3 §
12 §	2 kap. 4 §
13 § första stycket	2 kap. 1 §
13 § andra stycket	2 kap. 24 § andra stycket
13 § tredje stycket	2 kap. 24 § tredje stycket
13 § fjärde stycket	2 kap. 25 §
13 § femte stycket	–. Överflödigt.
14 §	2 kap. 12 §
15 §	2 kap. 13 §
16 § första stycket	2 kap. 12 §
16 § andra stycket	–. Art. 114.
16 § tredje stycket	–. Överflödigt.
17 §	2 kap. 14 §
18 §	2 kap. 15 §
19 §	2 kap. 16 §
20 §	2 kap. 17 §

21 §	2 kap. 18 §
22 §	2 kap. 19 §
23 §	2 kap. 20 §
24 §	2 kap. 22 §
25 §	2 kap. 23 §
26 § första stycket	4 kap. 15 §
26 § andra stycket	–"
26 § tredje stycket	–. Överflödigt.
27 §	4 kap. 16 §
28 §	–. DA/GA
6 kap.	
1 §	7 kap. 1 §
2 §	7 kap. 2 §
3 §	3 kap. 1 §, 6 kap. 1 §
4 § första stycket	Införsel: 3 kap. 4 § Utförsel: 6 kap. 3 §
4 § andra stycket	7 kap. 11 §
4 § tredje stycket	6 kap. 4 §
5 § första stycket 1	Införsel: 3 kap. 6 § Utförsel: 6 kap. 6 §
5 § första stycket 2	Införsel: 3 kap. 5 § Utförsel: 6 kap. 5 §
5 § första stycket 3	–. Art. 139.1 och 267.2.
5 § andra stycket	–. Överflödigt.
5 § tredje stycket	–. Överflödigt.
6 §	7 kap. 7 §
7 §	7 kap. 8 §
8 § första stycket	–. Överflödigt.
8 § andra stycket	–. Art. 135.1
8 § tredje stycket	Införsel: 3 kap. 7 § Utförsel: 6 kap. 7 §
8 § fjärde stycket	Införsel: 3 kap. 8 § Utförsel: 6 kap. 8 §
9 §	7 kap. 13 §
10 § första stycket	7 kap. 12 §
10 § andra stycket	7 kap. 15 §
10 § tredje stycket	–. Överflödigt.
10 § fjärde stycket	7 kap. 15 §

11 § första meningen	7 kap. 18 §
11 § andra meningen	–"
11 § tredje meningen	7 kap. 19 §
11 § fjärde meningen	–"
12 §	7 kap. 20 §
13 §	7 kap. 21 §
14 § första meningen	–. Art. 192.2
14 § andra meningen	7 kap. 10 §
15 § första stycket	7 kap. 16 §
15 § andra stycket	–. Art. 189
16 §	–. Art. 9.
17 §	–. Art. 192.1 och 233.3.
18 §	1 kap. 16 §
18 § tredje stycket sista meningen	2 kap. 21 §
19 § första stycket	10 kap. 1 §
19 § andra stycket	10 kap. 2 §
20 §	7 kap. 3 §
21 § första stycket	7 kap. 17 §
21 § andra stycket	–. Överflödigt.
22 §	7 kap. 4 §
23 §	7 kap. 5 §
24 §	7 kap. 6 §
25 §	7 kap. 22 §
26 §	7 kap. 23 §
27 §	–. Överflödigt. Tullverket får bestämma hur uppgiften får lämnas, jfr prop. 2010/11:165 s. 855 (om Skatteverket).
28 §	7 kap. 24 §
29 § första stycket	7 kap. 25 §
29 § andra stycket	–"
29 § tredje stycket	–"
29 § fjärde stycket	7 kap. 26 §
30 § första stycket	7 kap. 27 § första stycket
30 § andra stycket första meningen	7 kap. 29 § första stycket
30 § andra stycket andra meningen	–"
30 § andra stycket tredje meningen	7 kap. 30 § andra stycket
30 § tredje stycket	7 kap. 27 § andra stycket
31 §	7 kap. 28 §

32 § första stycket	7 kap. 30 § första stycket
32 § andra stycket	7 kap. 29 § andra stycket
32 § tredje stycket första meningen	7 kap. 31 § första stycket
32 § tredje stycket andra meningen	7 kap. 31 § andra stycket
32 § fjärde stycket	7 kap. 31 § tredje stycket
33 § första stycket första meningen	7 kap. 32 § första stycket
33 § första stycket andra meningen	7 kap. 33 § första stycket
33 § andra stycket	7 kap. 33 § andra stycket
33 § tredje stycket	7 kap. 32 § andra stycket
34 §	7 kap. 34 §
35 § första stycket	7 kap. 35 §
35 § andra stycket	–"–
35 § tredje stycket	–. Överflödigt.
36 § första stycket	–. Flyttat till 7 kap. 10 § tullförordningen (2016:000).
36 § andra stycket	7 kap. 36 §
37 §	7 kap. 37 §
38 § första stycket	7 kap. 38 §
38 § andra stycket	7 kap. 39 §
39 §	–. Överflödig.
7 kap.	
1 § första stycket	1 kap. 1 §
1 § andra stycket	7 kap. 40 §
2 §	–. Flyttad till 7 kap. 11 § tullförordningen (2016:000).
3 §	7 kap. 41 §
4 §	7 kap. 42 §
5 §	7 kap. 43 §
6 §	7 kap. 44 §
7 §	7 kap. 45 §
8 §	–. Överflödig.
7 a kap.	
1 §	1 kap. 1 §
2 §	7 kap. 46 §
3 §	7 kap. 47 §
4 §	7 kap. 48 §

5 §	7 kap. 49 §
6 §	–. Överflödig.
8 kap.	
1 §	8 kap. 1 §
2 § första stycket	8 kap. 5 §
2 § andra stycket	8 kap. 6 §
2 § tredje stycket	–"
2 § fjärde stycket	8 kap. 7 §
2 § femte stycket	–"
2 a §	8 kap. 8 §
3 §	8 kap. 9 §
4 §	8 kap. 10 §
5 §	8 kap. 11 §
6 §	8 kap. 12 §
7 §	8 kap. 14 §
8 §	8 kap. 15 §
9 §	8 kap. 16 §
10 §	8 kap. 19 §
11 §	8 kap. 20 §
12 §	8 kap. 13 §
13 § första stycket	8 kap. 21 §
13 § andra stycket	–. Art. 22.6 och 29.
14 § (upphävd SFS 2011:1258)	–
15 §	8 kap. 22 §
9 kap.	
1 § första stycket	9 kap. 1 §
1 § andra stycket	–. Jfr 10 § andra stycket förordningen (2007:782) med instruktion för Tullverket.
2 § första stycket	9 kap. 2 §
2 § andra stycket	–"
2 § tredje stycket	–"
2 § fjärde stycket	–. Jfr 30 § myndighetsförordningen (2007:515).
3 § första stycket	9 kap. 3 §
3 § andra stycket	–"
3 § tredje stycket	–. Art. 33.

4 § första stycket	9 kap. 4 §
4 § andra stycket	9 kap. 5 §
5 §	9 kap. 6 §
6 §	9 kap. 7 §
7 §	9 kap. 8 §
8 §	9 kap. 9 §
9 §	9 kap. 10 §
10 §	9 kap. 11 §
11 § (upphävd SFS 2013:101)	–
12 §	9 kap. 12 §
13 §	9 kap. 13 §
14 §	9 kap. 14 §
15 §	9 kap. 15 §
16 §	9 kap. 16 §
17 §	9 kap. 17 §
18 §	9 kap. 18 §
19 §	9 kap. 19 §
20 §	9 kap. 20 §
21 §	9 kap. 21 §
22 §	9 kap. 22 §
23 §	9 kap. 23 §
24 §	9 kap. 24 §
25 §	9 kap. 25 §
10 kap.	
1 §	8 kap. 2 §
2 §	8 kap. 3 §
3 §	8 kap. 4 §
4 § första stycket	10 kap. 4 §
4 § andra stycket	–"
4 § tredje stycket	10 kap. 5 §
5 §	10 kap. 6 §
6 §	–. Överflödig.
11 kap.	
1 §	1 kap. 8 §
2 §	2 kap. 7 §
3 §	1 kap. 17 §
4 §	1 kap. 17 §

5 §	–. Art. 52
6 §	1 kap. 6 §
6 a §	1 kap. 7 §
7 §	–. Flyttad till 7 kap. 25 § tullförordningen (2016:000).

Tullförordningen

Tullförordningen (2000:1306)

Tullförordningen (2016:000)

1 §	1 kap. 2 §
2 §	1 kap. 1 § andra stycket
3 §	1 kap. 3 §
3 a §	8 kap. 1 §
4 §	–. Jfr 3 § lagen (2016:000) om vissa tullbestämmelser.
5 §	–. Jfr 4 § lagen (2016:000) om vissa tullbestämmelser.
6 §	1 kap. 5 §
7 §	–. Överflödig.
8 §	–"
9 §	–"
10 §	–"
10 a §	1 kap. 10 §
10 b §	7 kap. 9 §
11 § första stycket	–. DA/GA
11 § andra stycket	3 kap. 3 §
12 §	3 kap. 3 § och 6 kap. 1 §.
13 §	3 kap. 3 §
14 § första stycket	–. Art. 22.5 och 148.
14 § andra stycket	3 kap. 1 §
15 §	–. Art. 148
16 §	3 kap. 3 §
17 §	–. Art 147.3 och 148.4.
18 §	3 kap. 2 §
19 §	3 kap. 3 §
20 §	Jfr 1 kap. 4 §.
21 § 1	4 kap. 7 §

21 § 2	–"
21 § 3	–"
21 § 4	–"
21 § 5	–"
21 § 6	1 kap. 6 §
21 § 7	1 kap. 8 §
22 §	8 kap. 2 §
23 §	1 kap. 7 §
24 §	5 kap. 1 §
24 a § (upphävd SFS 2010:112)	–
24 b §	4 kap. 1 §
24 c §	4 kap. 2 §
24 d §	4 kap. 3 §
24 e § (upphävd SFS 2010:112)	–
24 f §	–. Jfr 10 § förordningen (2016:000) om vissa tullbestämmelser.
25 §	–. Jfr 12 och 14 §§ förordningen (2016:000) om vissa tullbestämmelser.
26 § första stycket	–. Art. 141.2
26 § andra stycket	–. Jfr 10 § lagen (2016:000) om vissa tullbestämmelser.
27 § första stycket	–. Jfr 12 § förordningen (2016:000) om vissa tullbestämmelser.
27 § andra stycket	–. Jfr 3 § förordningen (2016:000) om vissa tullbestämmelser.
28 §	–. Jfr 12 och 14 §§ förordningen (2016:000) om vissa tullbestämmelser.
29 §	5 kap. 5 §
30 § första stycket	5 kap. 6 §
30 § andra stycket	5 kap. 8 §
31 §	5 kap. 7 §
32 § första stycket	5 kap. 4 §
32 § andra stycket	5 kap. 2 §
32 § tredje stycket	Jfr 1 kap. 4 §.

33 §	6 kap. 1 §
34 § första stycket	5 kap. 3 §
34 § andra stycket	–. Överflödigt.
35 §	Överflödigt.
36 §	–"
37 §	–"
38 §	–"
39 §	–. Obsolet.
40 §	Jfr 1 kap. 4 §.
41 §	5 kap. 4 §
42 §	–. Art. 197 och 199.
43 § första stycket	4 kap. 4 §
43 § andra stycket	–. Art. 197 och 198.3.
44 §	–. Överflödigt
45 §	2 kap. 4 §
46 §	2 kap. 1 §
47 § (upphävd SFS 2011:783)	–
48 §	2 kap. 4 §
49 §	4 kap. 5 §
50 §	4 kap. 6 §
51 §	3 kap. 3 §, 6 kap. 1 § och 7 kap. 7 §.
52 §	7 kap. 1 § andra stycket
53 §	7 kap. 1 § första stycket
54 §	7 kap. 2 §
55 §	7 kap. 3 §
56 §	7 kap. 4 §
57 §	7 kap. 5 §
58 § första stycket	7 kap. 6 §
58 § andra stycket	7 kap. 7 §
59 §	–. Flyttad till 7 kap. 9 § tullagen (2016:000).
60 §	–. Flyttad till 7 kap. 14 § tullagen (2016:000).
61 §	7 kap. 20 §
62 §	7 kap. 21 §
63 §	7 kap. 24 §
64 § första stycket första meningen	–. Flyttad till 10 kap. 1 § andra stycket tullagen (2016:000).

64 § första stycket andra meningen	7 kap. 22 § första stycket
64 § andra stycket första meningen	–. Flyttad till 10 kap. 2 § andra stycket tullagen (2016:000).
64 § andra stycket andra meningen	7 kap. 22 § andra stycket
65 §	7 kap. 8 §
66 § första stycket	–. Överflödigt.
66 § andra stycket	7 kap. 17 §
66 § tredje stycket	–. Art. 27.2 i förordning (EG) nr 765/2008.
66 § fjärde stycket	7 kap. 18 §
66 a §	7 kap. 19 §
67 §	7 kap. 11 §
68 §	7 kap. 12 §
69 §	7 kap. 13 §
70 §	7 kap. 14 §
70 a §	7 kap. 16 §
70 b §	7 kap. 15 §
71 §	–. Överflödigt
72 §	–. Jfr 1 kap. 8 § 2 tullagen (2016:000).
73 §	1 kap. 11 § första stycket
74 § första meningen	–"
74 § andra meningen	1 kap. 11 § andra stycket
74 § tredje meningen	1 kap. 12 §
75 §	1 kap. 13 §
76 §	1 kap. 14 §
77 § (upphävd SFS 2006:913)	–
78 § första stycket	2 kap. 2 §
78 § andra stycket	–"
78 § tredje stycket	–"
78 § fjärde stycket	2 kap. 3 §
79 §	8 kap. 3 §

Statens offentliga utredningar 2015

Kronologisk förteckning

1. Deltagande med väpnad styrka i utbildning utomlands. En utökad beslutsbefogenhet för regeringen. Fö.
2. Värdepappersmarknaden MiFID II och MiFIR. + Bilagor. Fi.
3. Med fokus på kärnuppgifterna. En angelägen anpassning av Polismyndighetens uppgifter på djurområdet. Ju.
4. Ett svenskt tonnageskattesystem. Fi.
5. En ny svensk tullagstiftning. Fi.

Statens offentliga utredningar 2015

Systematisk förteckning

Finansdepartementet

Värdepappersmarknaden

MiFID II och MiFIR. + Bilagor [2]

Ett svenskt tonnageskattesystem. [4]

En ny svensk tullagstiftning. [5]

Försvarsdepartementet

Deltagande med väpnad styrka

i utbildning utomlands. En utökad
beslutsbefogenhet för regeringen. [1]

Justitiedepartementet

Med fokus på kärnuppgifterna. En an-
lägen anpassning av Polismyndig-
hetens uppgifter på djurområdet. [3]